

Tiểu Thư Kiều Ngạo Và Thiếu Gia Sát Gái

Contents

Tiểu Thư Kiều Ngạo Và Thiếu Gia Sát Gái	2
1. Chương 1: Gia Đình Mới?	3
2. Chương 2: Rắc Rối Với Anh Em Sang Chảnh	6
3. Chương 3: Đi Bar - First Kiss	9
4. Chương 4: Nhập Học	11
5. Chương 5: Đại Chiến Phòng Ăn	13
6. Chương 6: Gặp Gỡ Hot Girl The Heirs	15
7. Chương 7: Đi Chơi Cùng Hot Boy	17
8. Chương 8: Đi Chơi Cùng Hot Boy (tt)	19
9. Chương 9: Bất Ngờ	21
10. Chương 10: Tổ Tình Là Tình Tò	23
11. Chương 11: Thách Đấu Từ Tiểu Thư	25
12. Chương 12: Thi Đấu	26
13. Chương 13: Hồi Ưc	28
14. Chương 14: Lễ Thành Hôn	30
15. Chương 15: Bắt Cóc - Nguy Hiểm	32
16. Chương 16: Giải Cứu	33
17. Chương 17: Khi Hot Boy Lo Lắng	36
18. Chương 18: Party	38
19. Chương 19: Bạn Mới	40
20. Chương 20: Kỷ Niệm Buồn - Tổ Tình Tập Thể	41
21. Chương 21: Gặp Gỡ Em Họ	44
22. Chương 22: Ngày Hạnh Phúc	47
23. Chương 23: Hôn Phu Của Sally	49
24. Chương 24: Cải Nhau - Kế Hoạch Làm Lành	51
25. Chương 25: Hẹn Hò Thử Nghiệm	53
26. Chương 26: Hàn Quốc (1)	55
27. Chương 27: Hàn Quốc (2)	57
28. Chương 28: Đêm Ái Muội - Tình Yêu Nở Hoa	59
29. Chương 29: Giao Lưu Wealthy	60
30. Chương 30: Ngày Thứ Nhất Ở Wealthy	62
31. Chương 31: Ngày Thứ Hai Ở Wealthy	64
32. Chương 32: We Got Married	67
33. Chương 33: Cô Nhi Viện Happy	71
34. Chương 34: Tuyên Chiến - Đánh Nhau	74
35. Chương 35: Buổi Concert Của T-ara - Tổ Tình Thất Bại	76
36. Chương 36: Lưu Tên Điện Thoại	79
37. Chương 37: Cuộc Thi Idol Wealthy	81
38. Chương 38: Bữa Ăn Không Bình Thường - Jenny Bị Bệnh	84
39. Chương 39: Giận - Osin Bất Đắc Dĩ	87
40. Chương 40: Hành Hạ	89
41. Chương 41: Nam Thần Và Nữ Thần	91

42. Chương 42: Thất Tình	97
43. Chương 43: Chỉ Là Hiểu Lầm	99
44. Chương 44: Đổi Đầu - Tứ Đại Angel Tái Xuất	104
45. Chương 45: Tình Dịch Xuất Hiện - Giận Dỗi	107
46. Chương 46: Phỏng Vấn Xin Việc - Bạn Cũ	111
47. Chương 47: Ngày Đầu Đi Làm	114
48. Chương 48: Hôn Phu	117
49. Chương 49: Kế Hoạch Tình Yêu	120
50. Chương 50: Chuyển Nhà	124
51. Chương 51: Sự Trở Lại Của Hot Girl	127
52. Chương 52: Trọng Nam Khinh Nữ Thật Bất Công	131
53. Chương 53: Nhiệm Vụ	133
54. Chương 54: Yêu Thương Lần Cuối	136
55. Chương 55: Kết Tinh Tình Yêu - Ngày Cuối	139
56. Chương 56: Sống Áo - Sinh Nhật Và Lời Chia Tay	142
57. Chương 57: Kỷ Niệm - Chia Xa	146
58. Chương 58: Cuộc Sống Mới	149
59. Chương 59: Gặp Lại - Tiếp Tục Đau Khổ	151
60. Chương 60: Hội Tụ - Bệnh	154
61. Chương 61: Yêu Thương Quay Về	158
62. Chương 62: Rắc Rối Khi Hẹn Hò	161
63. Chương 63: Lại Một Người Đau	164
64. Chương 64: Chứng Bệnh Sợ Hãi	165
65. Chương 65: Xin Lỗi Vợ Yêu - Náo Loạn Facebook	167
66. Chương 66: Ác Mộng Và Điềm Báo Trước	169
67. Chương 67: Bảo Vệ Anh Xã	173
68. Chương 68: Bảo Vệ Anh Xã (tt)	175
69. Chương 69: Nguy Hiểm - Bị Phạt	177
70. Chương 70: Đổi Thủ Cũ	179
71. Chương 71: Kết Hôn????	181
72. Chương 72: Chia Tay Hội Độc Thân - Hôn Phu Của Lớp Trưởng	183
73. Chương 73: Ảnh Cưới	185
74. Chương 74: Hôn Lễ	187
75. Chương 75: Hạnh Phúc Trọn Vẹn	189
76. Chương Ngoại Truyện: Hôn Ước Của Bọn Trẻ	190

Tiểu Thư Kiều Ngạo Và Thiếu Gia Sát Gái

Giới thiệu

Lời tác giả: Xin chào các bạn, mình là Gia Hân, đây là câu chuyện đầu tay của mình mong các bạn c

1. Chương 1: Gia Đình Mới?

Sáng: 6h30 tại biệt thự nhà nó ở thành phố San Francisco, Bang California, Hoa Kỳ

Tin ba nó và bà Vương- chủ tịch tập đoàn Zeus lấy nhau đã làm kinh động giới kinh doanh trên toàn thế giới, khỏi nói cũng biết nó sốc thế nào rồi, nhìn mặt mình trong gương, nó cười - một nụ cười như tự chế giễu bản thân mình, bước xuống nhà với gương mặt lạnh như tiền và ánh mắt như muốn thiêu đốt tất cả, ba nó định tiến lại thì

_đừng đến đây- nó hét

_con gái à...

_tôi không phải con ông- nó lạnh lùng

_ba xin lỗi vì đã không giữ được lời hứa với con, nhưng con biết đấy, bà ấy là người luôn chăm sóc con khi ba vắng nhà và con cũng rất yêu quý bà ấy mà- ba nó cố gắng khuyên giải

_chăm sóc tôi, tôi cảm ơn nhưng không phải với tư cách một người mẹ- nó gần từng chữ

_dù con có nói gì đi nữa thì ta cũng sẽ không thay đổi quyết định- ba nó nghiêm nghị

_Andrena....

_bà không có quyền gọi tên tôi- nó cắt ngang

_được, ta sẽ không gọi, ta cũng chỉ vì yêu thương con thôi, con hãy hiểu cho ta- bà Vương khẩn cầu

_đương nhiên là tôi hiểu chứ, suốt bao năm qua bà cũng đã vất vả vì tôi rất nhiều rồi, nhưng không đời nào Andrena này chấp nhận bà làm mẹ tôi- nó nói

_con hãy suy nghĩ kĩ đi- ba nó nhìn thẳng vào mắt nó nói

_không bao giờ tôi đồng ý, bà ta đã cướp đi người đàn ông của mẹ tôi thì lí nào....

Chát

Một cái tát giáng xuống khuôn mặt xinh đẹp của nó, sững sờ, thất vọng, khinh bỉ chính là chuỗi tâm trạng của nó bây giờ, từ nhỏ đến lớn, một câu la mắng nó cũng chưa từng nghe qua từ miệng ông, vậy mà...

_đánh hay lắm, tôi cũng không ngờ người ba này lại có thể vì một người dưng mà đánh con gái mình, rồi ông sẽ hối hận- nó quay bước đi

_đứng lại- ba nó gần

_sao đây thưa ba kính mến?- nó khinh khỉnh

_con hãy về Việt Nam đi- ba nó nghiêm túc

_woa, bây giờ còn đuổi tôi đi cho khuất mắt nữa sao? Định sản xuất cho tôi thêm một người em nữa hả?- nó cười lạnh

_ăn nói cho cẩn trọng, anh con sẽ đón con ở sân bay- ông nói

_anh? ra là người bạn cũ đó sao? từ bạn mà giờ thành anh em rồi, không biết tôi có nên quyền rũ anh ta để phá vỡ cuộc hôn nhân này hay không đây?- nó cười đều

_cứ tự nhiên nếu con muốn- ông cũng không vừa

_hừ- nó hừ lạnh và bỏ đi

_em đừng để bụng, rồi nó sẽ phải ngoan ngoãn chấp nhận thôi- ông xoay qua an ủi vợ khi con gái yêu đã khuất sau cánh cổng

_không đâu- bà Vương cười hiền rồi cả hai cùng lên lầu

Trở lại với nó, nó đang đi à không nói đúng hơn là nó đang lết từng bước trên con đường dài lê thê, không phải nó không yêu thương bà Vương nhưng có lẽ đối với một cô nhóc 17 tuổi hiểu hết mọi sự đời, hiểu được mặt xấu mặt tốt của xã hội như nó thì đó là một chấn động lớn trong cuộc đời. Đang suy nghĩ miên man về những việc vừa xảy ra nên nó không chú ý và thế là *rầm*, nó và phải ai đó, định lên tiếng xin lỗi thì

_đi đứng kiểu gì thế hả? hỏng hết cả váy mới của tôi rồi- một giọng nói chanh chua vang lên

_kiểu Mĩ- nó đáp lại

_cô...hừ, có biết tôi là ai không hả?- ả đó hóng hách

_gái điểm?- nó khiêu khích

_cô...được lắm, tôi là tiểu thư của tập đoàn BB, lo mà xin lỗi, nếu không thì cô ra đường ở- ả kiêu ngạo

_BB, luật sư Park, cắt mọi hợp đồng với tập đoàn BB và cho họ phá sản đi- nó móc điện thoại ra gọi

1' sau

_sao ạ? nhà ta phá sản sao? con đắc tội với tiểu thư của họ- ả nhận điện thoại từ ba

_hừ, đó là cái giá phải trả cho cô khi đụng đến tôi- nó đi lướt qua ả

Ha Ha Ha

Let me introduce myself

Here come trouble. Hoo

Ttara hae

O oo ye o (eh. eh eh. eh)

Oo ye o (ooh.ooh)

Điện thoại nó vang lên bài I Got A Boy - SNSD

_tao nghe- nó nhận máy

_hello, tao nè, đến Bar đi- Mindy hú nó

_giờ này mới hơn 7h, bộ mày tính vô bệnh viện rửa ruột hả?- nó móc méo

_huhu, tao đang có chuyện buồn đây nè, tao phải đi lấy chồng mày ơi- cô meo máo

_tao tưởng mày phải vui chứ vì người mày lấy là Jason mà- nó cười

_ừ thì vui đó, nhưng mà...tao còn chưa hưởng thụ hết thú vui trên cuộc đời này- cô bắt đầu mè nheo

_thì lấy chồng đi rồi cậu ấy sẽ cho cậu biết...hơi trai là thế nào..hahaha- nó ngồi lên ghế đá gần đó và cạnh bên là một chàng trai đẹp như mơ

_á á, tao không biết gì đâu nha- cô đỏ mặt

_hai con kia có ở đó không?- nó hỏi

_thù lù ở đây nà, Jenny “xin” òi- cô nói

_tụi bây ở trong đó từ tối qua đúng không? hay ghê, đi bar nguyên đêm ha- nó cười đều

_đừng nói ba tao đó nha, tao lỡ nói tao qua nhà mày ngủ òi- cô lè lưỡi

_chết, hồi nãy ba mày gọi, tao nói mày đi theo trai rồi, giờ sao?- nó ra vẻ hốt hoảng

_theo trai hồi nào, mày cứ giỡn, mà đến nhanh đi, nói chuyện tốn tiền- cô nhăn mặt

_tiểu thư như mày mà cũng sợ hết tiền sao?- nó trêu

__hôm qua tám với ông Jason cả đêm, bao nhiêu tiền nó bay hết luôn- cô nói
 __chà, nghĩ sao mà ở trong bar cũng nói chuyện được vậy? mà ông Jason sao rồi?- nó hỏi han
 __chưa chết, há há __=- cô cười khi khi
 __mai tao phải về Việt Nam, tụi mày có muốn đi không, về để gặp mặt ông anh kia kia- nói tới đây nó có vẻ khinh khỉnh
 __Aubrey á hả?- cô hỏi
 __Aubrey? à tên ông đó hả?- nó ngớ người
 __có cái tên người ta mà cũng không nhớ- cô ngán ngẩm
 __nghe nói có hai người nữa, một là Edward, với...- nó ấp úng
 __là Harry- cô cắt ngang
 __Harry, Harry, đúng rồi, là Harry- nó reo lên
 __haizz, thiệt tình mệt với mày quá- cô thở dài
 __còn cái hôn ước quái quỷ nữa chứ- nó bất bình đập lên ghế *bốp*
 Ô không, tay nó không trúng ghế mà trúng ngay cái đùi săn chắc của anh đẹp trai ngồi bên cạnh, phẩy phẩy cái tay cùng khuôn mặt nhăn nhó, nó làm chàng trai bật cười nhưng ngay sau đó trở về với dáng vẻ lạnh lùng
 __nè, cô đánh trúng tôi rồi đó- chàng trai nói (hắn đó mọi người)
 __xin lỗi- dư âm của cơn đau vẫn còn nên nó nhăn mặt nói
 __thái độ gì vậy?- hắn nhíu mày
 __xin lỗi rồi còn muốn gì nữa, ăn sất hay sao mà đánh đau muốn chết- nó than
 __có chuyện gì vậy mày- Mindy lo lắng hỏi
 __tút...tút...tút...ê- nó đã gác máy
 __cô vừa nói gì?- hắn gầm gừ
 __ơ.ơ..tui nói anh...người gì đâu mà đẹp trai dữ vậy, hâm mộ quá cơ- nó nũng nịu làm hắn đơ mắt 5 giây
 __hừ, sau này gặp lại tui sẽ thanh toán sau- hắn bước đi
 __xí, sẽ không bao giờ gặp lại đâu cưng- nó trừng mắt
 __hử?- hắn đột nhiên quay lại làm nó giật bắn mình
 __không có gì, dù không gặp lại tôi cũng sẽ tìm bằng được anh mà, bye- nó cười tươi
 __chờ đó- hắn nói rồi biến mất vào dòng người đông đúc
 __phù- nó thở phào nhẹ nhõm sau đó chạy đến Bar Garden
 Tại bar Garden - quán bar lớn nhất California (bịa đó mấy chế, đừng lên google serch, tội nghiệp)
 Trong quán lúc này có 3 nàng công chúa xinh đẹp đang ngồi tán gẫu và nhâm nhi rượu, một nàng với vẻ đẹp dịu dàng thủy mị, một nàng bướng bỉnh đáng yêu, còn nàng sexy bốc lửa thì đang nằm ngủ như chết. Bỗng *rầm*, cánh cửa xinh đẹp của bar được mở ra một cách thô bạo, và người đã không thương hoa tiếc ngọc mà đá nó là tiểu thư Andrena xinh đẹp của chúng ta, khi nhìn thấy nó thì tất cả mọi người trong bar kinh sợ cùng hô
 __TIỂU THU
 __...- nó không nói gì chỉ gạt đầu và ra hiệu cứ tiếp tục sau đó đi lại bàn của ba nàng kia

__tới rồi đó hả? hic...hic...đội mày mà tao say luôn ời nè- Emily nhìn nó nói
 __hôm nay bà bị gì vậy? có bệnh không mà tự nhiên uống nhiều thế- nó lấy tay sờ lên trán cô
 __tao dụ nó uống đó, thấy tao hay không?- Mindy tự khen mình
 __hay, còn con này- nó nhếch mép nói
 __nó dụ tao uống nhưng tao kêu nó làm mẫu, thế là nó cứ uống cứ uống cho đến say, rồi cuộc còn mình tao tỉnh- cô cười
 __chuốt tao nè- nó khiêu khích
 __a...a...em không dám thừa thần tiên tỷ tỷ- cô cười giả lã
 __biết thế là tốt- nó hài lòng nhấp một ngụm rượu
 __a...đau đầu quá- Jenny tỉnh dậy ôm đầu
 __tỉnh rồi sao?- nó hỏi
 __woa, ai đây, à quên là con bạn yêu quá á nhầm yêu quý của tao kia mà- cô nịnh bợ nó
 __hứ- nó quay mặt đi
 __cuối cùng tụi mình cũng chung số phận là có mẹ kế ha- cô vui vẻ
 __....- mặt nó đang dần đen lại
 __cậu ăn nói kiểu gì vậy- Emily trách móc
 __a...xin lỗi- Jenny mắt rưng rưng kéo tay áo nó
 __không sao, mai tụi mình về Việt Nam nha- nó nói
 __chứ không lẽ để cậu về một mình- Emily cười hiền
 __chỉ có cậu mới hiểu mình thôi, baby ạ- nó ôm tay cô
 __nè nè, còn tụi này- Mindy méo mếu thấy thương
 __bạn bè như tụi bây ai thèm- nó lè lưỡi
 __huhu, Jenny ơi, nó ăn hiếp mình kìa- cô khóc lóc
 __mà nó nói cũng đúng- Jenny gật gù
 __ơ.ơ...ừ chịu bị ăn hiếp nha- cô không nhéo
 __hahaha- cả ba bật cười

Sau khi gặp gỡ bạn bè thì tâm trạng của nó cũng đỡ hơn nhiều và đặc biệt là nó nhớ tới lời nói của hấn, trong lòng nó thầm nghĩ ước gì có thể gặp lại hấn sau đó tự cốc đầu mình một cái rồi đau nhưng gương mặt đẹp trai của hấn vẫn chưa phai mờ đi.

2. Chương 2: Rắc Rối Với Anh Em Sang Chảnh

Hôm nay nó qua nhà Mindy ở tạm, nằm trên giường nhưng nó không tài nào ngủ được mà cứ lẩn qua lẩn lại, kết quả là nó đã có được một cú đập đầu tuyệt đẹp với tư thế mong chống lên trời mặt vui xuống đất

We can't stop stop stop yeogin Party time idaelo gyesog Party time It's a Party yime

We gon rock rock rock jjalishage nan Tonight P A R T Y P A R T Y

Party - SNSD

__nghe- nó lạnh giọng khi trên màn hình hiện lên chữ Aubrey

_xin chào em gái xinh đẹp- đầu dây bên kia vang lên giọng nói đều cán

_anh đừng có giở cái giọng ghê tởm đó ra nữa- nó khinh khỉnh

_hừ, lâu ngày không nói chuyện với nhau vậy mà em gái làm anh đau quá- anh nói

_gọi điện giờ này thì chỉ có anh, có chuyện gì thì nói mau để tôi còn đi ngủ

_em gái quả là thông minh,vậy thì anh xin nói thật luôn, nếu muốn về thì cứ về đi, hà có gì phải bắt anh đây ra đón

_tôi không cần cái vinh dự được anh đưa đón, chẳng qua đó chính là chỉ thị của các đảng sinh thành mà tôi không công nhận thôi

_chà, nếu hai người họ nghe được câu nói này thì không biết phản ứng sẽ ra sao đây? thật thú vị

_hừ, tôi còn mong họ sẽ nghe được cơ

_lời nói của em gái lúc nào cũng đầy gai nhọn nhỉ

_chỉ có anh mới nghĩ vậy thôi, anh trai à

_haha, tôi sẽ chờ em gái ở Việt Nam

_tôi cũng muốn được nhìn thấy gương mặt hóng hách của anh lắm

_vậy sao?

Thế là hai anh em cứ đá xoáy qua lại cho đến tận khuya, người khác nhìn vào còn tưởng tình cảm hai anh em tốt lắm cơ, nhưng mà đâu ai biết được chứ, rồi sẽ có ngày, anh em họ biết được giá trị của cuộc sống và yêu thương nhau thôi, chờ nhá.

Chỉ còn một ngày nữa là tụi nó phải về Việt Nam - quê hương thân yêu, nơi chứa những kỉ niệm đẹp thời thơ ấu của 8 người bạn họ, tụi nó quyết định sẽ quậy phá nguyên ngày hôm nay và thực hiện ý đồ của mình. Hôm nay trang phục của tụi nó vô cùng “đơn giản”: Mindy cực đáng yêu trong chiếc váy chấm bi kèm logo Kenzo kết hợp cùng mũ đội đầu chấm bi Kenzo z New Era và giày cao gót Keep Me pump của Suecomma Bonnie; Emily nhẹ nhàng thanh khiết với chiếc đầm cocktail A-line đính những viên pha lê đắt giá của Gucci, cô đeo chiếc vòng tay Horsebit của Gucci, giá của chiếc vòng này xấp xỉ 160 triệu; Jenny khỏe khoắn với set đồ gồm: skinny jeans mix cùng áo sweater Mickey và áo khoác bóng chày kiểu cách của Egoist, đội mũ snapback Lap Disney; nó chứng tỏ sức hút của mình qua cách lựa chọn trang phục: croptop cotton Blend xa mix chân váy midi đồ thương hiệu DKNY và giày bệt mũi nhọn của Repetto.

Nơi đầu tiên tụi nó đến là công viên giải trí lớn nhất San Francisco (bịa đó nha), cả bốn đứa bước vào làm biết bao chàng trai mê đắm tới nỗi có thể dâng cả con tim cho tụi nó, chơi hết tất cả các trò thì tụi nó bắt đầu chán và đi đến nhà hàng đánh chén

—tua nhanh tua nhanh—

Tại sân bay Tân Sơn Nhất

Tụi nó bước ra làm tất cả những người có mặt ở sân bay đó kinh ngạc bởi vẻ đẹp như thiên thần của tụi nó, hôm nay nó để tóc lob đen nhuộm bạch kim ở phần đuôi, nhìn nó trẻ ra cả chục tuổi, Mindy và Jenny nổi hứng nhuộm đỏ rực làm ai nhìn vào cũng lóa mắt, Emily thất tóc lệch làm nổi bật màu tóc tím thanh óng ả. Nó kiêu ngạo đẩy chiếc xe vali với gương mặt lạnh băng nhưng mặt nó càng lạnh hơn nữa khi thấy một chàng trai tóc hất ngược đeo kính Linda Farrow 8 1 Sunglasses cực ngầu, trên tay anh đó còn cầm một tấm bảng tựa đề: chào mừng em kế của tôi, mọi người xung quanh bắt đầu xì xào

_trời ơi coi kìa, mặt xinh như vậy mà- một bà thím đứng chờ con nói

—.....

Và sau đó là hàng loạt những lời nói khinh bỉ dành cho nó, chưa bao giờ nó thấy nhục nhã như thế này nhưng vẫn cố giữ bình tĩnh và kêu vệ sĩ điều tra con của bọn họ để tăng thêm tiền vé máy bay (chị ơi là chị). Nó bước tới đó cùng 3 cô bạn của mình

_nếu không có chuyện gì làm thì anh đi rửa bát đi, đã bảo là không tới sao còn đến đây gây phiền phức thế hả?- nó nói lớn tiếng

_cô bảo không tới sao? vậy ai đã lăm điều thông báo cho ba mình là đổi chuyến bay chứ?- anh cũng không vừa

_anh không nên thua mẹ mình mới phải chứ?- nó mĩa mai

_chắc (chep miệng), nếu không muốn đi bộ về thì làm ơn im dùm đi- anh chịu thua nó

_vậy tôi sẽ lăm điều thêm một lần nữa để nói với ba là anh đã đến đón vì vậy hãy đẩy cái này đi- nó nói nhanh sau đó đẩy xe vali cho anh

Cái con người kia nghe nó nói vậy thì chep miệng thêm một lần nữa và hậm hực bỏ miếng bìa xuống rồi đẩy xe theo nó để lại ba con bạn đang lắc đầu ngán ngẩm, nó đang nghênh ngang bước đi thì

_Andrena, chào mừng trở lại- Jason dang rộng vòng tay cười tươi với nó

_Jason, mình nhớ cậu lắm cơ- nó nhào đến ôm lấy người bạn thân

_mình cũng rất nhớ cậu- anh ôm nó thật chặt

_oppa, anh chỉ nhớ nó thôi sao, còn tình yêu của anh thì anh bỏ hả- Mindy sụt sùi

_ai nói? làm sao mà anh quên vk iu của anh được- anh tiến lại ôm và hôn lên má cô

_thôi diễn phim đi, mấy người làm F.A tui tui thân quá- Jenny đau khổ

_có chuyện gì mà gọi tao ra đây vậy?- từ xa có hai chàng trai đi tới

_ủa, ra là các anh/cô- 4 người hấn, nó, Edward và Jenny đồng thanh

_mọi người quen nhau sao?- Emily nãy giờ xem kịch lên tiếng hỏi

_phải, cô bé, có lẽ tới giờ trả nợ rồi nhỉ?- hấn nhếch môi

_nợ gì? nợ hồi nào?- nó đánh trống lảng

_quên rồi sao? để tui lấy giấy chứng nhận thương tích cho cô xem nha- hấn cười đều

_hứ- nó hất mặt rồi bỏ ra xe để Aubrey hối hả chạy theo

_còn cô, chúng ta chỉ lướt qua nhau và cô làm hỏng chiếc áo hàng hiệu của tôi thôi nhỉ?- Edward nhìn Jenny nói

_tui sẽ bồi thường- Jenny nói

_vậy được, nhưng tôi không cần tiền mà cần một thứ khác- anh lạnh lùng nói

_cần gì?- cô tò mò

_chưa nghĩ ra thôi- anh nói

_nè, mấy người muốn giải quyết chuyện riêng thì về nhà mà nói, Emily ngắt rồi đây này- Mindy sốt sắng

_a...Jason, đưa...đưa nó về- Jenny quýnh cả lên sau đó đập vào chân Edward một cái làm anh la oai oái rồi mới chịu đi

Trở lại với anh em nhà nó nha, ông tài xế đang có một sự mệt nhẹ với hai người, chuyện như sau: thấy không khí không được thoải mái nên Aubrey đã bật một bản nhạc sôi động và ngân nga theo nó thì bị nó tắt đi, anh kiên nhẫn bật lại, nó cũng kiên nhẫn tắt đi, hai người cứ bật lại tắt, tắt lại bật muốn mòn cái máy luôn, lúc này sức chịu đựng của Aubrey đã hết

_xuống xe- anh nói

_tại sao tôi phải xuống?- nó nhướn mày

___được thôi, cô không xuống, thì tôi xuống- nói là làm, anh bước xuống và đi đến Bar cùng 2 thằng bạn đang chạy xe phía sau

hết

3. Chương 3: Đi Bar - First Kiss

Nó bước xuống xe và ngẩng nhìn căn biệt thự mang tên Angel, trong lòng thầm nghĩ: “mấy đứa này có mà là ác quỷ chứ thiên thần gì”, hai hàng dài người hầu ngạc nhiên nhìn nó, đến bây giờ họ mới biết tiểu thư của họ đẹp đến như vậy, không chỉ có sắc đẹp mà thần thái cũng hơn người

_tiểu thư, chào mừng người trở lại- tất cả đồng thanh nói làm nó nhăn mặt

_có cần phải rùm beng như vậy không?- nó lạnh lùng

_nếu tiểu thư không thích, chúng tôi sẽ sửa- quản gia Lee kính cẩn

_tùy- nó hờ hững đi vào

_phòng của người tôi đã cho người dọn dẹp, đồng phục cũng đã được đặt sẵn rồi ạ- quản gia lại nói

_đồng phục?- nó nhún mày

_vâng, các tiểu thư sẽ học ở trường The Heirs cùng với đại thiếu gia ạ

_đại thiếu gia? có nghĩa mấy người sẽ gọi tôi là nhị tiểu thư?- nó hỏi

_vâng

_aaaaaa, đáng chết- nó dậm chân ầm ầm bỏ lên phòng làm ông quản gia lắc đầu cười

Lên phòng đóng sầm cửa lại, thả mình xuống giường, nó suy nghĩ về việc vừa rồi: “nhị tiểu thư sao? cũng tốt, ta thích ta thích”, nó cười híp mí nhảy tưng tưng như tâm thần vì ý nghĩ đó, sở dĩ nó vui là vì nó là con út, sẽ được cưng chiều (ủa, em tưởng chị ghét lắm mà). Đang còn vui mừng thì điện thoại vang lên bản nhạc xa lạ: Love Me Right (EXO), bực tức nhấc máy bằng giọng điệu bất cần đời

_sao? ai mà hay thế, biết được số điện thoại của tiểu thư ta?- nó khen

_là tôi nè- đầu dây bên kia bật cười

_tôi là ai?- nó khó hiểu

_cô không biết cô là ai hả?- hấn trêu

_gì chứ?- nó vốn dĩ muốn trêu bên kia mà lại bị dính đòn

_tôi là bạn của Aubrey- hấn nói

_anh ta giao du với nhiều loại người lắm, từ loại cặn bã, thấp hèn của xã hội cho đến cao cấp khinh người, biết đường đâu mà đoán- nó được dịp xỉ nhục người khác luôn

_.....- hấn đang ngạc nhiên tột độ

_có gì nói lẹ đi cha, tui biết anh là cái tên ở San Francisco mà- nó nói giọng mệt mỏi

_đến Bar đi- hấn lạnh nhạt

_bar gì?- nó thấy lạ với cách nói chuyện của hấn

_bar Hell- hấn nói

_hừ, kiêu lòi, cứ ở đó mà đợi Andrena siêu cấp vô địch đẹp gái này đến- nó chắc nịch rồi tắt máy

5' sau, nó bước ra với sơ mi bên trong chiếc áo len kẻ ngang, nó mix cùng với chân váy đen, tóc tết để lệch, nhìn nó bây giờ như một cô tiểu thư chính hiệu, vừa tinh nghịch nhưng không kém phần nữ tính. Ra gara

lấy “cục cưng” Lamborghini Reventon của mình, nó lập tức phóng tới bar Hell bằng tốc độ ánh sáng, nhẹ nhàng mở cửa bar trong ánh mắt ngạc nhiên của toàn thể dân ăn chơi trong này

_này cô bé, vô đây tìm bạn trai hả? trong này không phải chỗ cho con nít đâu- một con nhỏ trông có vẻ là quản lí đám gái trong bar lên tiếng sỉ vả nó (ghen tị)

_gì..gì chứ...con nít á- nó ngạc nhiên

_phải, nhìn cách ăn mặc là biết, 15 chắc luôn- nhỏ đồ liếc xéo nó

_hứ, nên tạ ơn trời phật đi vì hôm nay tui mặc váy đó- nó bỏ đi lại bàn của 7 người kia

_mày...- ả ta giận tím mặt

Nãy giờ bọn hấn xem kịch mà nén cười, ăn mặc như thế bảo sao không nhìn thành con nít, hằm hằm đi lại giật cả ly rượu trên tay của Edward mà uống cạn

_quá đáng- nó quăng li rượu vào tường tạo nên một tiếng “xoảng”

_bình tĩnh, để mình đuổi cô ta đi cho cậu- Jason cười hiền

_khỏi cần, còn anh, kêu tui ra đây làm gì để bị...aizzz, nhắc tới là phát bực- nó đá vào chân hấn

_aaaa, cô có cần phải giận cá chém thớt vậy hông?- hấn nhăn mặt trông đáng yêu hết sức làm nó đơ vài giây

_ê...ê..sao vậy?- hấn khua tay trước mặt nó

_gì?- nó khó chịu

_sao? khuất phục trước vẻ đẹp của tui rồi hả?- hấn vênh mặt tự sướng

_thiếu năng- hấn đang ở trên thiên đường thì bị nó không thương tiếc đạp xuống điện ngục

_hahaha- Aubrey và Jason ôm bụng cười

_cô...hứ- hấn giận dỗi quay mặt đi

_bày đặt- nó trẻ môi nhưng trong lòng cũng thấy buồn buồn

_hic...hic...buông tao ra- Jenny lại say xỉn và bắt đầu quậy phá

_uống không được bao nhiêu mà...- Emily bực dọc lôi cô ra ngoài xe và đưa về

_mình đi chơi không anh?- Mindy hỏi

_đi đi chứ- Jason nhanh chóng khoác tay cô kéo ra ngoài

Aubrey thì đã bị một em sexy dụ dỗ vào phòng vip làm chuyện xằng bậy gì rồi (đừng hiểu lầm nha, vô trong đó ổng đánh con người ta muốn xuống mồ luôn á), Edward chán nản bỏ về với những hình ảnh quậy phá của Jenny vừa rồi trong đầu, miệng anh bất giác nở một nụ cười.

Giờ chỉ còn lại nó và hấn, hấn lạnh lùng nhấp một miếng rượu đắng sau đó bỏ đi, nó cũng đi theo nhưng là đứng ở phía sau, dõi theo hấn, nó thấy hấn bây giờ thật cô đơn, nó chỉ muốn chạy lại và ôm hấn như để xua đi cái cô đơn đó thôi, nó cười nhặt cốc vào đầu mình

_bị gì vậy trời?

Hấn biết nó đang đi theo, nhưng không quay lại mà muốn nó phải mở lời trước, cứ đi mãi đi mãi thì hấn thấy trống vắng phía sau, quay đầu lại thì không còn ai nữa, hấn thấy hụt hẫng trong lòng, nó thì làm sao mà chịu đi theo hấn hoài chứ, bỗng

_hù- nó từ đâu nhảy ra đứng trước mặt hấn

_...- hấn bất ngờ nhưng gương mặt vẫn lạnh tanh

_xì, không giả vờ hết hồn được sao?- nó ử rử cười gằm mặt

_ngốc- hấn cười xoa đầu nó
_anh nói ai ngốc chứ?- nó phồng má
_...là cô đó- hấn nói rồi bước đi
_này...
_gì?
_xin lỗi
_hử
_xin lỗi
_vì?
_giẫm vào chân anh
_ừ
_có giận tôi ko
_không
_anh kiệm lời
_ừ
_nè, đồ điên
_không
_anh...đi về thôi
_ừ

Hấn và nó quay lại bar, xe nó thì cái bọn kia lấy về từ khi nào rồi, giờ chỉ còn cách chờ hấn đưa về giúp thôi chứ sao, đến nhà, nó khẽ cảm ơn hấn rồi xuống xe nhưng hấn đã nắm tay nó lại và ép nó vào thành xe

_anh..anh làm gì vậy? - nó ngượng ngừng

Thật sự là bây giờ tim nó đang đập rất nhanh, nhanh đến nỗi nó có thể cảm nhận được, hấn đưa mặt mình sát mặt nó và chuyện gì tới cũng tới, môi đã chạm môi, ngõ ngang, nó đẩy hấn ra nhưng vẫn còn bàng hoàng, khuôn mặt nhỏ bắt đầu đỏ lên, nó ôm mặt chạy vào nhà để lại hấn đang bật cười nhưng trong hai người chả ai biết nụ hôn đó là nụ hôn đầu của đôi phương.

4. Chương 4: Nhập Học

Sáng 6h00 tại nhà nó, tất cả đã có mặt đầy đủ chỉ thiếu bon con sâu ngủ kia, Edward cầm loa đứng giữa nhà bắt đầu hú

_cháy, cháy rồi
_cháy đâu, cháy đâu- Mindy hốt ha hốt hải chạy ra ngoài
_dập nước, dập nước mau đi, nhanh, nhanh- Jenny đầu tóc bù xù hét
_cháy, mau chạy đi bà con ơi- Emily thường ngày điềm đạm giờ lại quỳnh quáng cả lên
_hahahaha- bọn hấn ôm bụng cười (trừ Edward, anh chỉ cười nhẹ)
_mấy tên trời đánh- cả ba bức dọc nói
_chuyện gì mà mới sáng ra đã nặng xì cả lên- nó ngó đầu ra khó chịu hỏi
_cháy- cả ba lại đồng thanh

_3 con diên- nó nhúu mày đóng sầm cửa lại

_hôm nay các cậu phải đi học đó- Jason nén cười nói

_đi học? sao không ai nói gì hết vậy?- Jenny ngớ người

_thôi, đi thay đồ- Emily nói

Ba đứa kia cũng về phòng và không quên liếc mấy tên đang cười kia, tụi nó bước xuống nhà với đồng phục chỉnh tề và không quên tô điểm thêm các phụ kiện đắt tiền, giới thiệu sơ qua đồng phục nhé

Nữ: chân váy xếp li màu nude, sơ mi và vest màu tím than, nhấn nhá bằng nơ cổ màu xanh dương

Nam: quần kaki màu nude, sơ mi và vest tím than, nhấn nhá bằng cà vạt xanh dương

Vì trời lạnh nên tụi nó khoác thêm những chiếc áo dạ rất đẹp mắt: Jenny là Jacket đỏ của Lucky Chouette; Emily là áo khoác vải tweed của Chanel và không quên đồng bộ style cùng túi Chanel Boy Bag; Mindy thời thượng với áo khoác chiết eo gam màu ghi viền đỏ của Fay; nó tinh nghịch với áo khoác kẻ ô hút mắt của DEWL, nhấn nhá bằng túi Celine Trio màu coral nổi bật. Tụi nó đi chung với nhau trên chiếc Lexus LFA của Emily

Tại trường The Heirs - ngôi trường chỉ dành cho con nhà quý tộc, ở đây học sinh không được đi xe riêng mà phải là xe nhà đưa rước, vì tụi nó là học sinh mới nên không biết. Trường được chia thành 3 cấp bậc: A là dành cho con cái các nhà tài phiệt có tiếng, B là dành cho những người sở hữu cổ phần trong công ty, cuối cùng là C, dành cho những học sinh học bổng và gia đình khá giả. Tụi nó xuất hiện làm náo loạn cả trường, nam thì chết lên chết xuống, nữ thì đủ thể loại, từ ngưỡng mộ cho đến ganh ghét, nhưng tụi nó không quan tâm điều đó mà đi thẳng đến phòng hiệu trưởng

Cốc cốc cốc - nó lễ phép gõ cửa

_mời vào- một giọng nói nghiêm nghị của phụ nữ vang lên

_chào bác- tụi nó đồng thanh

_ủa, thì ra là các con, càng lớn càng xinh nha- bác của nó chính là hiệu trưởng nói

_cảm ơn bác, tụi con học lớp nào vậy ạ?- Emily nhẹ nhàng hỏi

_11-1, dãy A, tầng hai- bà nói

_ái chà, bác lạnh lùng quá cơ- Mindy không nheo

_lạnh như vậy người ta mới sợ chứ, hehe- bà cười nhe răng

_xin phép bác ạ- Jenny cúi chào rồi dắt tay tụi nó đi

Tụi nó theo chỉ dẫn của cô hiệu trưởng và bây giờ đang đứng trước cửa lớp 11-1, từ đằng xa có một vóc dáng mảnh mai đi lại

_các em là học sinh mới?- cô chủ nhiệm hỏi bằng chất giọng trầm trong trẻo

_vâng- tụi nó đồng thanh

_được rồi, chờ cô một chút- cô giáo nói rồi bước vào lớp- xin chào các em- cô cười tươi

_chào cô ạ- cả lớp đang nhón nháo lập tức im ngay

_trời ơi cô! hôm nay cô mặc bộ đồ này đẹp quá- lớp trưởng đứng lên nói

_à, cảm ơn em- cô cười

_cô ơi...cách trang điểm của cô thật là teen quá- lại nói

_được rồi, lớp ta có học sinh mới- cô nhanh miệng cắt ngay điệp khúc của tên lớp trưởng 3D lại

_woa...là nam hay nữ thế cô- một người hỏi

_nữ, rất xinh nha- cô nháy mắt- vào đi các em- cô quay sang cười hiền

Khi vừa bước vào tụi nó đã làm tâm điểm của cả lớp, bọn con trai mắt trái tim nhìn tụi nó còn bọn con gái thì ngưỡng mộ không một đứa ganh tị hay ganh ghét gì cả, cô giáo phải đập bàn dữ lắm thì mới chịu yên

_chào các bạn, mình là Phạm Vương Khánh An, tên thân mật là Andrena, mong các bạn giúp đỡ- mặt nó tươi rói giới thiệu làm bọn con trai chết ngất kể cả một người ở bàn cuối (biết ai rồi chứ?)

_mình là Huỳnh Văn Hải Yến, gọi là Emily, xin chào- Emily cười nhẹ cũng đủ để bọn con trai mất máu

_Dương Nguyễn Khánh Trân, gọi Mindy nha- Mindy nháy mắt với mấy thằng đầu bàn trông được được

_Nguyễn Lập Bích Thy là mình, Jenny nha- Jenny vẫy tay cười

_cảm ơn các em, uhm...theo chỉ thị của hiệu trưởng thì Khánh An sẽ ngồi cạnh Khởi Phong, Hải Yến ngồi cạnh Hoàng Khải, Khánh Trân ngồi cạnh Minh Khánh và Bích Thy ngồi cạnh Gia Kiệt, tiết sau là tiết Toán, các em học chăm kéo bị thầy là đây nhé- cô giáo chu đáo dặn dò rồi chuẩn bị đi trước khi thằng lớp trưởng khen nữa

Bọn con gái dù tiếc nhưng cũng nhin vì biết đích thân hiệu trưởng chỉ thị thì chắc “không phải dạng vừa”, Mindy và Emily thì vui vẻ ngồi cạnh hai hot boy nhưng riêng nó và Jenny thì không hề

Bàn Jenny, cô bước đến thì thấy cảnh rất là ngứa mắt: Edward tai đeo headphone, chân gác chiếm hết cái bàn, không cài cà vạt mà còn bung hai cúc để lộ cơ thể rắn chắc vạ người mê, nhưng với cô là chướng mắt, không muốn làm lớn chuyện nên chạm nhẹ vào cánh tay của anh. Edward mở mắt ra và nhướn mày ý hỏi: “chuyện gì?”

_nhích ra cho tôi ngồi- cô nói bằng âm vực 0 độ

_hử?- anh hỏi

_nhích ra cho tôi ngồi- lặp lại nhưng đã lên 10 độ

_hử?- lại hỏi

_nhích ra cho tôi ngồi- đã 35 độ

_hử?- vẫn hỏi

_nhích-ra-cho-tôi-ngồi- cô gần, âm vực 70 độ

_hử?- anh vẫn hỏi

_tôi nói nhích ra cho tôi ngồi- khi lên đến 100, cô tháo tai nghe của anh ra và hét

_...- anh nhăn nhó nhích ra

_hừ- cô bực tức quăng cặp xuống rồi gục xuống bàn ngủ

Bên bàn nó, vì vẫn còn ngượng ngùng chuyện hôm qua nên nó không nói gì chỉ ngồi xuống sau đó ngủ luôn làm hấn thấy hơi hụt hẫng nhưng nghĩ đến nụ hôn hôm qua thì ngồi cười một mình như tự kỷ. Jason và Mindy đang chơi game vui vẻ, còn lén lút nắm tay dưới gầm bàn nữa chứ, Emily và Aubrey thì chỉ trò chuyện bình thường nhưng có chút gượng gạo.

5. Chương 5: Đại Chiến Phòng Ăn

Trong giờ học nó cứ nhìn ra ngoài với bộ mặt phụng phịu rất đáng yêu làm con trai trong lớp chết mê chết mệt, ông thầy Toán nhìn nó bằng ánh mắt giận dữ, lấy viên phấn ném xuống *bụp*, ồ, viên phấn không trúng mặt nó mà trúng ngay bàn tay hấn, là hấn đã đưa tay ra chắn trước mặt nó làm cả lớp ngạc nhiên

_có chuyện gì vậy?- nó ngơ ngác nhìn cánh tay hấn

_em đang nhìn gì bên ngoài?- ông thầy sợ lắm nhưng vẫn cố hỏi

_em cũng chả biết em nhìn cái gì nữa thầy ạ, tự nhiên con mắt em nó cứ nhìn ra đó đấy chứ- nó nói ngây thơ

_em...đi lên phòng hiệu trưởng
 _tại sao ạ?- nó không nhẽo
 _thì...em không chú ý trong giờ của tôi- ông thầy có chút mềm lòng
 _sao ạ? mắt nhìn nhưng tai em vẫn nghe mà- nó nói
 Reng Reng Reng, chuông báo hiệu giờ ra chơi vang lên
 _thế là em khỏi đi nhá- nó nhìn ông thầy
 _tạm tha- ông thầy nói rồi đi ra ngoài
 _ai thêm chứ- nó trở về với bản chất siêu quậy của mình
 _đi ăn không?- Mindy vỗ vai nó
 _không đi để đói chết à- nó hờ hững nói rồi đi luôn
 _ơ...- nhỏ đơ luôn
 _đi thôi- Jenny và Emily kéo nhỏ đi
 Bọn hần cũng đi theo sau, tụi nó chọn một góc khuất và ngồi xuống đợi Mindy lấy đồ ăn thì:
 _tụi bây là học sinh mới- một con nhỏ trông cũng xinh, nhưng đa phần là son phấn đập bàn nói
 _thật là thô lỗ- nó nhăn mặt khó chịu (quên nói, chị này bị bệnh tiểu thư kiêu kỳ nha)
 _mày nói gì hả?- nhỏ đó lớn tiếng
 _bộ cô điếc hay gì mà không nghe nó nói- Jenny khiêu khích
 _mày...- nhỏ định tát cô thì bị Emily nhanh tay giữ lấy
 _này, cô bạn, là con gái, nên dịu dàng một chút, giải quyết bằng lời nói sẽ hay hơn những hành động bạo lực đó- Emily khinh khỉnh nói rồi hất nhỏ qua một bên
 _mày có quyền gì mà nói?- lại một nhỏ tắc kè khác đứng trước mặt cô nói
 _quyền? quyền của một con người chứ không phải súc vật- cô khinh bỉ
 _mày...à- nhỏ tạt nguyên li nước vào mặt cô
 Cả căn tin bây giờ im như thóc và đôi mắt của từng người đang theo dõi chuyện vui của tụi nó với những người tự xưng là hotgirl của trường
 _chỉ là học sinh bậc C mà dám lên tiếng, còn thô lỗ như vậy, theo tôi thì bạn có người chồng lưng, đúng chứ?- Mindy từ xa đi tới
 nói
 _thì sao? còn bọn mày, là một thứ đeo bám đàn ông- nhỏ cười khinh
 Chát, một cái tát đau thấu trời xanh giáng xuống khuôn mặt giả tạo của nhỏ
 _bạn nên nhìn lại mình đi đã, tranh giành đàn ông không được rồi còn muốn đánh người sao?- Jenny nâng cằm nhỏ nói
 _tụi mày có biết tao là ai không mà nói?- nhỏ vênh váo
 _hahaha, let you introduce your self- nó nói giọng có vẻ giống Tiffany trong bài hát I Got A Boy
 _gì chứ?- nhỏ ngó người
 _Do not you understand?- nó nhếch mép
 _mày...- nhỏ tức giận (hiểu sao mà tức)

_sorry, i just from American on- nó vẫn cứng đầu nói tiếng Anh

_con khôn, biết điều thì nói tiếng Việt đi- nhỏ đó ánh mắt rực lửa nhìn nó

_ồ, có nghĩa là bạn không biết tiếng Anh, làm mình này giờ uốn éo cái lưỡi khát khô cả họng- nó nói làm cả canteen bật cười khúc khích

_mày...- nhỏ giận tím mặt

_sao bạn có cái điệp khúc mày...với mày...không vậy?- Mindy chớp mắt hỏi

Nhỏ đó cứng họng định tát cô thì *pặc*, một cánh tay rắn chắc bắt lấy và hất nhỏ xuống đất

_cô đang làm gì bạn gái tôi đây- Jason lạnh lùng nói làm cả phòng ăn ngạc nhiên

_em..em mới chính là bạn gái của anh mà..hic..hic, vì nhỏ đó mà anh...- nhỏ khóc thút thít

_tôi chưa bao giờ coi cô là bạn gái, đây mới chính là người tôi yêu- anh chần chẫn nói

_cô ta chỉ mới vào trường, còn em, em đã ở cạnh anh rất lâu mà- nhỏ bắt bình nói

_ở bên cạnh? mắc cười quá, là bọn cô không biết xấu hổ vác cái mặt dày cộm đó lết theo bọn tôi từ năm lớp 8- anh cười khẩy nói

_em...em...- nhỏ què quá không biết nói gì

_người bạn gái này và tôi đã nhau từ khi còn trong bụng mẹ cơ, phải không?- anh cựa mũi mình vào mũi Mindy làm cô ngượng chín mặt

_hừ, được lắm, rồi các anh sẽ phải trả giá- nhỏ bỏ đi không quên câu nói hù dọa

_SỢ QUÁ ĐI- nó tinh nghịch nói với theo làm hấn đứng phía sau bật cười

_em hư quá- Aubrey xoa đầu nó, ánh mắt anh tràn ngập sự yêu thương cưng chiều

_ai là em anh, atsm- nó trề môi

_ăn thôi, bụng cậu réo rồi đó- Jason ấn nó ngồi xuống

_chỉ có cậu hiểu mình- nó giơ ngón cái lên đưa về phía anh

_chứ sao?- anh nháy mắt với nó

Rầm - cái bàn bị đập mạnh trước bàn tay của hấn và Mindy, Mindy thì nó có thể hiểu được, nhưng với hấn thì nó khó hiểu, quay sang tra hỏi làm hấn điếc cả tai bỏ ra ngoài, nó ngơ ngác rồi cũng chạy theo không quên cầm ổ bánh lên để lại 6 con người đang ngơ ngác nhưng chỉ có một người hiểu.

6. Chương 6: Gặp Gỡ Hot Girl The Heirs

Hôm nay là ngày thứ hai tụi nó đến trường, về ngoài ngoan hiền đã được vớt sang một bên, thay vào đó là những cậu ấm cô chiêu đến trường để quây phá. Buổi sáng hôm nay trường The Heirs nhộn nhịp hơn bao giờ hết, những tiểu thư thiếu gia kiêu ngạo bước xuống xe như muốn khoe rằng mình là con nhà quyền thế

Kết...

7 chiếc BMW sang trọng đỗ trước cổng trường, và người trên xe không ai khác chính là tụi nó, mặt ai cũng vui vẻ trừ nó vì nó phải đi cùng xe với cái tên mà nó ghét cay ghét đắng - anh hai “hờ” của nó. Khi thấy nó bước xuống cùng với Domeneering Price thì đồng loạt những ánh nhìn sắc lẹm bắn về phía nó, đặc biệt là nó có thể cảm nhận được một ánh mắt rực lửa khác với mấy đứa con gái kia, không để tâm dù chỉ liếc một cái, nó thông thả bước đi cũng với 3 con bạn thì

_đứng lại- giọng một con nhỏ vang lên gây chú ý cho toàn thể trường

_woa, beautiful girl- Mindy phấn khích

_....- nhỏ hơi ngại

_bạn gọi tụi mình sao?- nó hỏi

_phải, mà là đứa nào mà dám đi cùng xe với anh Aubrey hả?- nhỏ hồng hách nói

_vậy cậu có dám đi cùng không?- Emily ngây thơ hỏi

_mày...tất nhiên là dám, có phải không anh?- nhỏ xấp xấp vào Aubrey làm cô hơi khó chịu

_hỏi nào vậy mẹ?- anh giả vờ hốt hoảng đẩy nhỏ ra

_anh...hic hic, anh không thương em sao? chỉ vì con nhỏ đó mà anh...- nhỏ thút thít

_không biết xấu hổ- hần và Jason cùng nói

Đúng lúc này: Chát - trên mặt nó đã hằn năm dấu tay, Aubrey nhìn thấy mà xót xa

_cô vừa làm gì vậy?- Jason chạy lại kéo nó ra sau lưng

_đúng là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ mà- hần cho tay vào túi quần khinh bỉ đá nhỏ xuống đất

Chuyện gì mà làm tụi hần bức xúc thế kia, hãy quay lại 5 phút trước

Trong lúc Aubrey còn đang giễu cợt con nhỏ kia thì có 3 đứa con gái tiến lại trừng mắt nhìn tụi nó, tụi nó cũng không vừa mà nhìn lại

_sao đây? còn 3 ông kia nữa đứng không?- Jenny nhíp nhíp chân hỏi

_đúng vậy, tốt nhất là tụi bây hãy tránh xa các anh ấy ra đi- nhỏ 1 nói

_mắc cười ghê, tránh ra rồi thì các cậu sẽ lại gần được sao? học cùng trường, cùng lớp, ngồi cùng bàn thì tránh sao cho được đây- Emily khiêu khích

_tao không cần biết, nếu không muốn ra đường ở thì ngoan ngoãn thi hành đi- nhỏ 2 kiêu ngạo

_haha, vậy nếu đứa con gái nào đụng đến mấy thằng đó thì cũng ra đường ở hết và cái trường này thành trường nam sinh luôn sao?- nó cười lạnh

Chát - nhỏ đó tức giận tát nó

Quay trở lại thời điểm bây giờ, Aubrey đang bóp chặt cổ nhỏ

_ư...hic...anh à...em xin lỗi..ư- nhỏ khỏ sở nói

_bình tĩnh đi- Edward nhảy vào can ngăn

_hừ, cô hãy nhớ lời tôi nói ngay sau đây: đừng bao giờ đụng đến EM GÁI của tôi- anh hần học nhấn mạnh

_em..em gái?- nhỏ ngạc nhiên

_ủa, Andrena đâu rồi?- Jason quay qua không thấy nó thì hỏi

_đi rồi, Harry cũng vừa chạy theo, đừng lo- Mindy trấn an bạn trai mình

_ukm, ngoan- anh xoa đầu cô

Hiện giờ nó đang ở sân sau trường, uất ức dâng lên tới tận đỉnh điểm, một cái tát của ba cũng đủ để nó đau lòng, vậy mà một con nhỏ thấp hèn như vậy cũng dám đánh nó. Hần đứng từ xa nhìn nó trút giận lên cây cỏ mà lắc đầu chán nản, tiến lại lấy tay bịt mắt nó, nói giọng ầm áp

_đoán xem là ai nè?- hần hơi gần

_tôi không đùa à nha- nó dùng ngón võ Judo quật hần xuống

_aaa, cô đúng là không biết thương hoa tiếc ngọc gì cả- hần đau khổ nói

_mắc ói qua- nó làm động tác nôn mửa sau đó quay đi chỗ khác

_có đau lắm không?- hần nâng mặt nó lên ánh mắt xót xa hỏi

_huhu, chưa ai dám đánh tiểu thư như tôi, vậy mà ả ta dám, thật nhục nhã- nó ôm lấy hần thút thít kể

_tôi biết rồi, nín đi- hần yêu chiều vuốt tóc nó

_huhuhu- nó vẫn chưa chịu nín

_nín đi mà, NÍN- hần hết chịu nổi gần lên

_hic..hic- nó ủy khuất nhìn hần làm hần không chịu nổi mà hôn lên đôi mắt đầy nước đó

Nó ngạc nhiên lắm nhưng cũng không nói gì, chỉ nhắm mắt để hần tùy ý, muốn làm gì thì làm, từ mắt hần đưa môi mình áp sát vào môi nó và để như vậy thật lâu rồi bỏ lên lớp, nó cũng biết làm gì nữa bây giờ nên đi lên luôn.

GTNV:

Nhỏ tát nó: Hà Ánh Nguyên (Sarah): cũng xinh, chẳng chộc, ba là chủ tịch công ty dưới quyền tập đoàn nhà nó, thích hần theo từ năm lớp 8 nhưng chưa được đáp lại

Nhỏ bị Aubrey đánh: Hồng Ngọc Linh (Lisa): cũng xinh, kiêu căng, ba là nghệ sĩ gạo cội nổi tiếng, mẹ mất, thích Aubrey

Diệp Minh Ngọc (Kate): cũng xinh, giọng nói chua lết, ba mẹ mất hết, ở nhờ nhà Sarah, thích Jason

Lý Khánh Tiên (Amber): xinh hơn 3 đứa kia, diễm đạm, chẳng nhưng ít nói, quân sư của nhóm, thích Edward

7. Chương 7: Đi Chơi Cùng Hot Boy

Buổi sáng, khi những giọt sương mai còn đọng trên lá thì trong phòng, 4 nàng tiểu thư của chúng ta vẫn đang say giấc, bên dưới bọn hần đợi tới tím tái mặt mày mà tụi nó vẫn chưa chịu dậy buột lòng Edward phải dùng tới chiêu cũ thôi

_hú hú, sóng thần tới rồi bà con ơi, chạy đi

_aaaa, sóng thần đến kìa, đâu đâu nó đâu?- Mindy hốt hải chạy ra nhưng gương mặt lập tức đen lại khi biết mình lại bị lừa

_SÓNG THẦN- Jenny cũng nhanh chóng chạy ra và hai nàng lại làm trò cười cho bọn hần

_hai cậu bị lừa nữa rồi...hahaha- Jason cười đến chảy nước mắt

_cái tạt vẫn chưa bỏ được- Emily đã rút kinh nghiệm khoanh tay đứng trước cửa trêu ngươi hai đứa bạn

_hứ- cả hai bỏ về phòng

15 phút sao, tụi nó bước xuống với vẻ ngoài xinh như tiên nữ khiến bọn hần lác mắt: nó chọn ình chiếc áo bèo hai dây rút vai màu hồng phấn cùng quần short đen khoe khéo đôi chân dài miên man, Emily nữ tính với chiếc váy tay bông gam màu hồng pastel dịu nhẹ; Jenny quyến rũ với crop top cúp ngực mix chân váy bút chì màu sáng đẹp mắt; Mindy tinh nghịch trong chiếc quần sooc yếm bên ngoài áo phông.

Ngồi vào bàn ăn nhưng mặt hai đứa kia vẫn còn phụng phịu vì tức giận, nó chỉ biết lắc đầu nhìn hai con bạn trời đánh

này thôi chứ làm gì

_nghe nói chị ấy sắp về hả?- Emily đưa mắt hỏi nó

_ukm, tao không có ưa gì bà hết- mặt nó chán nản

_gì mà không ưa, bà thương mày muốn chết á- Jenny nhìn nó

_mà sao các anh cứ qua đây hoài vậy?- Mindy hổng hách hỏi

_thích thì qua thôi- hần nhún vai

_anh...

_hay mấy người dọn qua đây đi- Emily gợi ý
 _NEVER- Jenny và Mindy đứng lên hét
 _mấy bà có ý kiến thì ích gì, nhà này của Andrena mà- Emily ôm tai nói
 _Andrena xinh đẹp, bà...
 _tùy, muốn làm gì thì làm- nó hờ hững
 _ơ...huhu, bà là bạn tui mà còn ăn hiếp nữa sao?- cô mếu máo
 _không quan tâm- nó vẫn bình thản ăn
 _đi chơi không?- Aubrey cười hỏi
 _được đó, nhưng mà đi đâu?- Jason hứng khởi
 _đi đâu chả được- anh nói nhìn sang Emily
 _sao lại nhìn mình- cô hơi bối rối
 _cậu đi với mình nha- anh nháy mắt với cô
 _ô..ô..tình hình gì đây?- cả đám gian trá nhìn hai người
 _a..các cậu..ghét quá- cô nũng nịu
 _cô ấy đã yêu anh ấy rồi- nó nói bông đùa
 _nghỉ chơi à nha- cô đỏ mặt nói
 _ừ, nghỉ chơi đi, tụi này còn nhiều bạn mà- Jenny nói khích
 _sao phải ngại?- Aubrey hùng hổ, nói vậy thôi chứ anh còn ngại hơn ấy
 _thôi ăn nhanh đi- Edward giải cứu cho hai người
 Sau khi ăn xong, tụi nó và bọn hấn chia thành bốn cặp để đi chơi với nhau, Jason và Mindy thì không có gì để nói, Emily và Aubrey thì ngượng muốn chết còn nói gì được nữa nên ta hãy chuyển qua hai cặp đôi “hoàn cảnh kia nha”. Edward lái xe với gương mặt lạnh băng nhưng tâm hồn thì muốn bốc lửa khi ở bên cạnh, Jenny nhà ta cứ lén lút ngắm anh rồi đỏ mặt quay đi
 _tui biết tui đẹp, nhưng có cần phải ngắm kĩ như vậy không?- hét chịu nổi nên anh mở lời trước
 _gì? gì chứ? ai thèm nhìn ngắm anh, atsm- cô bối rối nói
 _...- anh bật cười - một nụ cười hiếm thấy làm cô đơ luôn
 _a...“mình điên rồi, mình là để người ta say mê chứ không phải say mê người ta”- cô tự trấn an mình
 Đến nó với hấn nha, hai người bây giờ vẫn còn cãi qua cãi lại cái vụ hấn đạp chân nó mà không xin lỗi thành ra nó cứ lải nhải bên tai hấn
 _anh đạp chân người khác mà không chịu xin lỗi hả?- nó phồng má nói
 _tôi không có làm- hấn chối
 _ai cũng thấy hết rồi, đừng hồng nguyệt biện- nó trừng mắt
 _chỉ là lỡ thôi mà- hấn vẫn chối
 _dù có như vậy thì anh cũng phải biết phép tắc cơ bản mà xin lỗi chứ, đàn ông gì mà bất lịch sự với phụ nữ quá đi- nó trách móc
 _thì sao?- hấn vênh váo
 _anh...xin lỗi là anh chết hả?- nó vẫn chưa chịu thua
 _cô mà nói nữa là tui hôn đó- hấn đe dọa

_gì chứ, không biết, phải xin lỗi đi- nó vẫn ngoan cố
_tức là...cô thích được tôi hôn?- hấn dùng xe mặt gian tà nhìn nó
_anh...anh đúng là..umh..um- nó bị hấn bị miệng bằng một nụ hôn ngọt ngào
_sao? giờ đi tiếp thôi ha?- hấn hài lòng tiếp tục chạy
_.....- nó đỏ mặt, một phần vì tức giận một phần vì ngại
_.....- riêng hấn, nụ cười cứ thường trực trên môi làm nó muốn đắm
Nhưng dù sao nó vẫn rất vui vì nụ cười đó và cả nụ hôn đó - hấn chỉ dành cho nó

8. Chương 8: Đi Chơi Cùng Hot Boy (tt)

Bốn chiếc xe Lamborghini Veneno dừng trước cổng công viên nước gây chú ý cho tất cả những người có mặt ở đây, bước xuống là các chàng trai đẹp như mơ, một đen, một vàng, một tím, một bạch kim (màu tóc đỏ nha) làm các cô gái ôm mặt mơ mộng với hàng ngàn lời tán thưởng

_woa, anh tóc vàng (Jason) đó baby quá à- girl1 mắt long lanh
_anh tóc tím (Edward) cool ghê- girl2 chớp chớp mắt
_không, anh tóc đen (Aubrey) mới đẹp- girl3 mơ màng
_tất cả đều không đúng, chỉ có anh tóc bạch kim mới thật sự là hoàng tử thôi- girl4 phản bác

Bọn hấn không quan tâm những lời nói có cánh đó mà chỉ thông thả mở cửa cho người đẹp xuống, các cô gái thấy tụi nó thì hi vọng nhanh chóng bị dập tắt nhưng vẫn còn một vài người không chịu chấp nhận sự thật mà cứ chỉ trỏ bàn tán nói xấu tụi nó, cả bọn đi lướt qua họ như chưa nghe thấy gì và tiến vào khu vực thay áo tắm: Jenny tự tin khoe dáng với bikini 2 mảnh, Mindy, Emily và nó thì kín đáo hơn với crop top bèo hai dây ngắn tới ngực và váy ngắn cùng họa tiết với áo; bọn hấn đơn giản với quần short, để lộ thân trên cường tráng chủ yếu cho tụi nó ngắm nhưng tụi nó không để tâm, chỉ có mấy đứa hám trai là nhìn rớt nước miếng.

6 đứa kia thì xuống bơi chỉ còn mình nó và hấn ngồi trên uống nước

_sao cô không bơi?- hấn hỏi
_còn anh?- nó hỏi lại
_xì...không thèm nói với cô nữa- hấn giận dữ
Nó chỉ cười không nói gì chỉ cười rồi cùng hấn đi ra cùng với bọn kia, bỗng một con nhỏ đi ngang qua đụng vào người hấn
_ui da- nhỏ kêu lên
_xin lỗi, không sao chứ?- hấn đỡ nhỏ lên và cười
_ơ...- nhỏ đơ vì nụ cười của hấn

Còn nó, nó đang tức muốn chết đây nè, chịu xin lỗi người ta mà không xin lỗi nó, bộ tính khiêu chiến sao? Tức giận định quay người đi thì bị vấp và rơi xuống nước nhưng không quên kéo theo hấn đang đứng đó của gái

ùm...nó và hấn đã rơi tự do xuống hồ
_aizzz- nó ngồi lên với khuôn mặt khó chịu
_hai đứa bây té mà cũng té chung ha?- Jason nhìn nó và hấn
_anh có sao không?- nhỏ kia lo lắng nhìn hấn
_không sao- hấn cười

_vậy tối nay tại bar nha- nhỏ nháy mắt rồi đi luôn

_đồ mê gái- nó lằm bằm

_cô ghen?- hần thì thầm vào tai nó

_xí, tiểu thư tui không cần- nó ngại lặn xuống nước rồi bơi qua chỗ bọn bạn để lại hần đang cười hạnh phúc
Sao khi chơi bởi đã đời ở công viên dưới nước, tụi nó quay sang công viên trên bờ, Jason và Mindy thì đi đu quay

_woa, trên đây ngắm cảnh thật thích- cô hứng khởi reo

_anh thì mệt muốn chết- anh đau khổ với gương mặt tái xanh nhưng nhìn cô bạn gái vui vẻ thì lập tức cười ngay

_anh là đồ nhát cáy- cô bĩu môi

_nhát nhưng có người yêu là được- anh trêu

_xí- cô đổ mặt

Sau một vòng quay, anh nhanh chóng chạy vào nhà vệ sinh nôn thốc nôn tháo, mệt mỏi ngồi phịch xuống ghế đá nhìn tụi nó hí hửng chơi trò này đến trò kia cũng đủ làm anh vui rồi. Edward được Jenny dẫn vào nhà ma, dù lớn xác nhưng anh rất nhát, sự sợ hãi của anh càng làm cô thích thú, cứ ra rồi lại vô, lặp lại rất nhiều lần làm cho sắc mặt anh trắng bệch thiếu chút nữa ngất tại chỗ. Emily và Aubrey thì đi xem phim tình cảm, nội dung không có gì hay nhưng chị nhà cứ cười rồi lại khóc không thèm quan tâm đến cái tên đang ngủ gà ngủ gật bên cạnh. Nó và hần thì rủ nhau chơi mấy trò dành cho con nít, vào nhà banh với lí do tự sướng, thú nhún để biết cảm giác sau này phi ngựa cho dễ,...

Cả bọn sau khi tham quan từ nước lên cạn thì bây giờ đã đói và mau chóng phóng đến nhà hàng Star để đánh chén, tụi nó và bọn hần bước vào nhà hàng trong ánh mắt ngưỡng mộ của mọi người, gọi tất cả những món ngon và bắt đầu chap, ai cũng ăn như hổ đói riêng nó và Emily vẫn giữ gìn hình tượng với phong thái điềm tĩnh

_mà chị ấy định về thật á hả?- Mindy đang ăn thì ngó lên hỏi

_ai?- nó nhìn cô

_biết còn hỏi- cô bĩu môi

_các cậu sáng giờ đang nói tới ai thế?- Jason tò mò

_là bà chị chăn lửa đó- Jenny nói

_chị Anna á hả?- Aubrey ngạc nhiên

_ừ- cô gật đầu

_woa, chị ta về làm gì?- hần kinh ngạc

_chắc tìm chồng?- Emily phán

_chồng chỉ là ai?- Edward cũng tham gia vào tám

_là tôi nè- một giọng nói trầm thấp vang lên

_ơ...anh Kin- tụi nó ngạc nhiên

_mấy đứa gọi ai là chăn lửa hả- một cô gái trông sexy đi lại

_bà chị- nó nói

_con bé này vẫn như ngày nào ha, tui thương cô vậy mà vẫn ghét tui là sao?- Anna vờ thút thít

_em nào dám- nó hờ hững

_xin chào mấy chàng trai- người con trai được cho là chồng chị Anna lên tiếng

_chào anh- bọn hần cũng chào lại

_thôi, bọn chị có việc, lần sau gặp chị sẽ có bất ngờ cho bé- Anna bẹo má nó rồi đi mất

_không thèm- nó phụng phịu

_haizzz- cả bọn thở dài

GTNV

Phạm Vương Khánh Ly (Anna): 18 tuổi, con nuôi của ba nó, từ xưa hay ăn hiếp nó nên bị nó ghét nhưng trong thâm tâm vẫn rất yêu thương nhau, có “máu” thiết kế từ bé, xinh đẹp, cao 1m75, IQ 500/500

Đinh Khánh Hiền (Kin): 18 tuổi, thân với tụi nó và bọn hần từ nhỏ, đẹp trai, chồng tương lai của Anna, cưng chiều tụi nó nhiều lúc thái hóa làm bọn hần ghen lồng ghen lộn, cao 1m85, IQ 500/500

9. Chương 9: Bất Ngờ

Tối hôm qua bọn hần đã cho người dọn đồ tới nhà nó với ý định “ở kè”, tụi nó đã rút kinh nghiệm để tránh việc bị mất mặt trước bàn dân thiên hạ nên hôm nay tất cả chủ động thức sớm để chờ bọn hần, bỗng một bóng đèn 1000 W xuất hiện trong đầu tụi nó

_ê, mấy bà có nghĩ giống tui không?- Mindy hỏi

_có đó- 3 đứa đồng thanh

_1...2...3...ĐỘNG ĐẤT,ĐỘNG ĐẤT RỒI BÀ CON ƠI- tụi nó hét

_động đất động đất- Jason ôm đầu cuối rạp xuống đất

_oh no, con còn chưa tỏ tình với người con yêu nữa cơ mà- Aubrey khóc lóc thảm thiết

_aaaaaa, ĐỘNG ĐẤT- hần và Edward cùng hét với bộ dạng không thể ngổ hơn được nữa

_HAHAHAHA- một trận cười kinh thiên động địa phát ra từ những cái miệng nhỏ nhắn xinh xắn của tụi nó

_các cậu...- bọn hần ngơ người

_hô hô, thù đã được trả, sóng thần với cháy nhà của các anh không thắng được động đất của tụi này đâu- Jenny khoái chí

_thôi, các cậu thay đồ nhanh rồi đi học- Emily hơi buồn vì lời nói của Aubrey lúc nãy

_sao vậy? đang vui mà- Mindy nảo nề

_ha, ghen đó- nó cười

_ghen?- cả hai khó hiểu

_ukm, rồi tụi bây sẽ hiểu thôi- nó cười tà mị

Đúng 7h, tụi nó và bọn hần đã có mặt tại trường, và vẫn như thường lệ, nó vẫn đi cùng với Aubrey bỏ mặc cái đám con gái nhao nhao ngoài kia. Khi tụi nó (trừ nó) đã vào lớp rồi thì bên ngoài xuất hiện một chiếc xe màu trắng sang trọng, từ trong xe bước xuống là một đôi trai gái

_woa, anh kia đẹp trai quá đi- girl1 chỉ vào chàng trai

_cô gái đó quả thật là tuyệt sắc giai nhân nha- boy1 mắt hình trái tim

_xí, xấu mà chảnh- girl2 ghen tị

_người ta đẹp hơn bà là được rồi- boy2 liếc

Hai người đó không quan tâm mà chỉ đi đến cửa lớp 11-1 và chào hỏi với cô giáo

_hai em là học sinh mới đúng không?- cô giáo cười hiền

_vâng- cả hai đồng thanh

_các em, lớp ta có học sinh mới này- cô giáo bước vào ngăn cản cái đám tiểu quỷ nhoi nhoi này- vào đi các em- khi lớp đã ổn định cô quay sang

_Phan Khánh Hiên, Kin- Kin lạnh lùng

_xin chào, mình là Phạm Vương Khánh Ly, cứ gọi là Anna nha- Anna cười tươi làm bọn con trai mê mết nhưng trong đầu thầm nghĩ: “chị lớn hơn mấy đứa đó nha, nếu không phải vì Andrena thì...”

_woa, bạn có phải là người không mà xinh đẹp thế?- một thằng con trai vô duyên hỏi

_haha...

_có phải là người đâu, quỷ thì có- cô định nói gì đó thì bị giọng nói kèn kiệu của nó chặn ngang

_aizz, cái con bé này- cô chạy lại cốc yêu nó

_aa, thấy chưa, có phải người đâu, dữ như bà chằn á, huhuhu- nó phụng phịu chạy về chỗ ngồi thút thít làm cả lớp bật cười với cái tính trẻ con của nó

_aizz, tức chết mà- cô thật sự giận nó rồi

_bình tĩnh em yêu- Kin tiến lại ôm eo cô cười nói làm bọn con gái vừa ganh tị vừa ngưỡng mộ

_ukm- cô cũng cười lại

_hai người sến súa quá nha- Mindy trêu

_đây là bắt ngờ của chị đó hả?- Jenny chán nản hỏi

_phải, thấy sao?- cô hứng khởi

_NHÀM CHÁN- cả bọn cắt đứt nguồn cảm xúc của cô

_đáng ghét- cô nũng nịu

_tội nghiệp em, nhưng anh không biết phải làm thế nào cả- Kin lắc đầu về chỗ

_cả anh nữa sao?- cô phụng phịu

Còn nó nãy giờ ngồi dưới bàn cứ sầm soi cái trán bị u một cục bởi cái cốc của Anna, lâu lâu quay qua kêu hần xem coi hết chưa làm hần bực mình, chỉ khi dọa hôn nó mới chịu im.

Reng Reng Reng - Giờ ra chơi đã đến

_đi ăn không?- Mindy rủ rê nó

_không- nó gục mặt xuống bàn

_vậy thôi- nói rồi cả ba đi xuống phòng ăn

_đi không mày?- Aubrey huých tay hần

_không- hần cũng giống nó

_ở lại với người đẹp để tâm tình hả?- Jason cười gian nhìn hần

_biến- hần lạnh lùng

_xi- cả ba bấu môi bỏ đi

_huhuhu- nó mếu máo

_gì vậy?- hần hơi hoảng xoay đầu nó qua

_tối giờ còn sừng nữa này- nó chỉ vào đầu mình

_trời, chỉ cần như vậy, như vậy là che hết rồi- hấn kéo kéo mái tóc của nó che đi nửa con mắt nhìn rất huyền bí

_không được, che như vậy thì cộng thêm cỡ 5 tuổi á- nó phụng phịu

_mái tóc này của cô làm bớt đi 10 tuổi là còn 7 tuổi, che cái này cộng thêm 5 tuổi nữa là có 12 tuổi thôi à, lo lắng làm gì- hấn xoa đầu nó

_12 tuổi thì sao, có cái cục này cũng vậy à- nó vẫn ngoan cố

_chỉ là vết nhọt thôi mà, đây này *chụt*- hấn hôn vào chỗ bị đỏ của nó

_ơ...- nó ngạc nhiên

_hết rồi nha, yên tâm- hấn ngại quá nên gục xuống bàn

_cảm..cảm ơn- nó còn ngại hơn nữa ấy

8 người kia bước vào lớp thấy cả hai gục đầu xuống bàn thì thấy lạ lạ nhưng cũng không hỏi gì nhiều mà chỉ tập trung vào việc riêng.

10. Chương 10: Tổ Tình Là Tình Tò

Mới sáng mà tất cả tụi nó đã bị bọn hấn gọi dậy (trừ Emily), và bây giờ tất cả đã có mặt đầy đủ tại căn phòng màu hồng xinh xắn của nó, ai cũng hằm hằm nhìn Aubrey

_nói đi, mới sáng sớm mà tính làm loạn rồi hả?- nó lạnh lùng nhìn “thằng anh” của mình

_xin lỗi- anh cúi gằm mặt

_sao không kêu Emily dậy luôn, phân biệt chủng tộc hả?- Jenny cau có

_không được- anh xua tay

_vậy mày nói nhanh giùm đi- hấn hấp tấp

_ờ..thì..tao...tao thích Emily- anh ngượng ngùng nói

_trời, ai không biết- tất cả đang tò mò lập tức trưng cái mặt nhàm chán ra

_biết rồi thì giúp đi- anh nhăn mặt

_nhờ vả kiểu gì thế?- Edward xoa đầu anh

_mày...

_thì ông cứ đi nói “anh yêu em” là xong mà- Mindy bày

_không được, tui muốn phải thật lãng mạn cơ- anh nói

_chịu- Jason nhún vai

_giúp đi- anh nhăn nhó

_cha...ca này khó quá- nó xoa cằm điệu bộ chăm chọc

_đi mà em gái xinh đẹp- anh ôm chân nó thủ thỉ năn nỉ

_làm gì vậy? buông ra- nó giẫy nảy

_a, tui có cách- Edward búng tay

_cách gì?- hấn tò mò

_là....- thế là 7 cái đầu chụm vào nhau để thảo luận tâm tình

Lúc Emily thức dậy thì tụi nó và bọn hấn đã đến trường rồi, chán nản uống một li sữa tươi rồi nói

_bọn họ đâu cả rồi?- cô hỏi ông quản gia Lee

_thưa, các thiếu gia và tiểu thư đã đi học trước rồi ạ- quản gia kính cẩn

_chuẩn bị xe cho tôi đi- cô nói

_vâng- ông cúi đầu

Khi cô đến trường thì tụi nó vẫn cứ giả vờ nhưng luôn phớt lờ cô

_sao đi mà không gọi tao?

_thích- Mindy hờ hững nói

_hử- cô ngạc nhiên nhìn con bạn

—————tua nhanh—————

Đến giờ ăn, cô vui vẻ lại bàn nó “mời gọi”

_đi ăn thôi

_tại sao tôi phải đi ăn với cậu?- nó nói rồi cùng hai đứa kia ra khỏi lớp

_ơ...tụi nó bị sao vậy?- quay qua hỏi hần thì chỉ nhận được cái nhún vai

Cô buồn bã ngồi xuống bàn học bài, tụi nó đứng bên ngoài mà thấy tội cho con bạn nhưng vẫn cố diễn như là hết cần cô làm bạn rồi, còn riêng cô, cô thấy rất lạ về cách cư xử của tụi nó và bọn hần, dù chỉ một cái liếc mắt họ cũng không thèm dành cho cô mà chỉ vui đùa

_cậu đừng lo mà, mấy đứa nó trẻ con lắm, rồi sẽ chơi lại thôi- Aubrey sau khi học kịch bản đầy đủ thì quay qua an ủi cô

_uhm...- cô nhàn nhạt gật đầu rồi xin phép ra ngoài

Cô cứ đi, đi mãi cho đến khi mệt mà ngồi phịch xuống ghế đá, tụi nó là bạn thân duy nhất của cô nay lại trở thành người xa lạ, tất nhiên là cô thấy buồn rồi, bỗng có một bàn tay bịt mắt cô và bảo cứ đi theo, cô hơi sợ nhưng không biết làm gì cho nên cũng đi theo

Đến vườn trường, người đó buông tay ra và....trước mặt cô là một khung cảnh rất lãng mạn: bong bóng được treo xung quanh mấy cái cây, ở trung tâm là bảng tròn với dòng chữ “anh yêu em” được khắc bằng pha lê tím, ở dưới đất là hình trái tim được tạo thành từ cánh hoa hồng. Một chàng trai anh tuấn bước ra và ôm cô từ phía sau

_anh yêu em, làm bạn gái anh nha- người đó là Aubrey, anh nói vào tai cô

_em...em...- cô rất xúc động nhưng giờ dù cho có tình yêu nhưng bạn của cô thì..

_hử?- anh mong chờ

_đồng ý đi, đồng ý đi- 6 con người kia biết cô lưỡng lự vì điều gì nên bước ra cổ vũ

_các cậu...- cô ngạc nhiên

_ngốc, bọn này cho cậu ăn bơ chỉ vì cái này thôi đó, không đồng ý là anh ta chết- nó hất mặt về phía Aubrey

_em đồng ý chứ?- anh vẫn kiên nhẫn

_đương nhiên là em đồng ý rồi- cô hạnh phúc ôm chặt anh

_làm sao em cưỡng lại sức hút của anh được chứ?- anh hài lòng đeo nhẫn cho cô

Và hai người trao cho nhau nụ hôn nồng nàn trong sự hò hét của 6 người kia, thật vui vẻ.

11. Chương 11: Thách Đấu Tứ Tiểu Thư

Hôm nay là một ngày đẹp trời đối với tụi nó và cả bọn hần nhưng đâu ai biết trước được tương lai sẽ như thế nào? Nó và Emily đã thức từ lúc 5h để làm bữa sáng nhưng chỉ có mình Emily làm thôi vì chị nhà ta rất là giỏi nữ công gia chánh, còn nó, nhờ tiếng hét của nó mà cả bọn được thức sớm luôn

_Andrena, coi con cá nè- Emily đưa con cá sống lên trước mặt nó

_aaaaaa, xê ra- nó hoảng sợ lùi lại

_nè nè- vẫn tiếp tục trêu

_aaaaaaaaaaaa- nó nhắm mắt hét

_thôi thôi- cô vội vã bịt miệng nó lại

_ồn quá, không để người ta ngủ hả?- hần bực mình đi ra thì thấy nó đang nhìn mình với ánh mắt hoảng sợ

_không có gì đâu- cô cười xòa

_huhu- nó bắt đầu mè nheo

_sao...sao thế?- hần tiến lại sờ mặt nó

_có chuyện gì mà cậu ấy khóc thế- Edward cũng không chịu nổi nữa nên đi ra hỏi

_à...cậu ấy sợ...con cá- cô lè lưỡi nói

_sợ cá? hahahaha- bọn hần được dịp cười thả ga

_cười cái gì chứ?- nó ngượng quá hóa giận

_tiểu thư ơi là tiểu thư, dù không biết nữ công gia chánh cũng không sao, nhưng mà sợ cá thì còn nổi gì..hahaha- Jason ôm bụng cười

_nó dơ lắm chứ bộ- nó khoanh tay phòng má

_thôi đừng chọc cậu ấy nữa, gọi hai bà kia xuống đi- Edward sợ nhớ đến hình ảnh lạnh lùng của mình

_ơ mà Aubrey đâu?- Emily hỏi

_nhớ người yêu rồi hả?- nó lau nước mắt trêu

_ghét quá- cô đỏ mặt

_anh đây, em tìm à- Aubrey bước xuống ôm eo cô

_anh...- cô cười hạnh phúc

_tui..tui muốn...muốn Ói quá- nó vờ chết lên chết xuống

_kì cục, Jenny xuống rồi hả, lại phụ tui- cô đánh trống lảng

_ukm, không có tui còn lâu bà mới làm xong

Giờ tất cả đã có mặt đầy đủ tại bàn ăn kể cả Mindy để chờ hai cô nàng kia đem thức ăn lên, tra hỏi một lúc mới biết Mindy cũng như nó, chả biết nấu ăn nhưng còn đỡ hơn là sợ cá giống nó. Khi nấu và ăn xong thì cũng 6h30, tụi nó và bọn hần lên phòng thay đồng phục và tới trường

Mức kẹo, đeo balo hiệu, tụi nó thông thả đi vào thì

_khoan đã- nhỏ Sarah hét

_ô ô, ai kia, nghe nhân gian đồn đại lâu nay, giờ mới được gặp hot girl có đôi môi hot dog của The Heirs ha- Mindy ra vẻ hứng khởi

_mày...- nhỏ tức muốn trào máu

_ấy ấy, xưng hô cho đàng hoàng đi bạn, phải là cậu - mình chứ- Emily lắc đầu xua tay nhắc nhở

_tại sao tụi tao phải làm vậy?- nhỏ Lisa bất bình
 _vì.....tụi này là người có học thức, không phải căn bã- nó hất tóc làm bọn con trai xịt máu mũi
 _hừ, được lắm- nhỏ sôi máu
 _cơ mà có chuyện gì hay sao nên 4 hot girl đây tìm bọn này?- Jenny nói
 _tụi này có chuyện muốn nói với các cậu- vẫn là Amber bình tĩnh
 _mình thích bạn á, nói năng nhẹ nhàng đi, hà có gì phải thô lỗ như 3 con kia- Mindy liếc xéo ba nhỏ
 _mày...
 _bình tĩnh- Amber ngăn hai nhỏ
 _tụi này muốn đấu với các cô- nhỏ Kate bạo dạn
 _ôi...nghe qua như sét đánh ngang tai- nó để tay lên tai và nghiêng người về một bên hét
 _sao? sợ?- Amber khinh bỉ
 _á á, mình hết thích bạn rồi, cũng như tụi kia- Mindy ủ rũ
 _đấu cái gì, nói nhanh đi- Jenny chịu chơi hỏi
 _kiến thức, thời trang và ca hát- Amber lại nói
 _cậu là đại diện ngôn ngữ cho 3 bạn kia hả? lương tháng nhiều?- Emily cười đều hỏi
 _cậu...- nhỏ tức giận đến đỉnh điểm
 _nhanh lên đi- Edward lạnh giọng
 _anh à- nhỏ nhìn vào mắt anh nhưng một cái liếc cũng không có làm nhỏ hột hăng
 _ok, tụi này chấp nhận, thua ráng chịu- Jenny vỗ vai nhỏ rồi cùng đi với ba đứa bạn
 _.....- nhỏ rất ngạc nhiên về hành động này, nhỏ đủ thông minh để biết cái vỗ vai đó là an ủi chứ không phải là châm chọc
 _mày sao vậy?- nhỏ Lisa hỏi
 _không, đi thôi- nhỏ nói rồi lặng lẽ bỏ đi
 _hừ, đừng tưởng tao không biết, mày liệu hồn đấy, phản bội tao là không có kết quả tốt đâu- nhỏ Sarah lạnh lùng nói
 _tôi biết- nhỏ nhàn nhạt nói
 Woa, t/g phần kịch quá đi, rồi cuộc thi của tụi nó và 4 nhỏ hot girl đó sẽ ra sao, mọi người nhớ đón đọc và ủng hộ nha

12. Chương 12: Thi Đấu

Từ ngày chấp nhận lời thách đấu tới nay đã 3 ngày mà tụi nó vẫn thông thả ăn chơi ngủ nghỉ không quan tâm, bọn hần dù biết tụi nó giỏi nhưng vẫn lo lắng vì bốn con nhỏ kia mưu mô thủ đoạn, ai biết được 4 nhỏ sẽ làm gì

_các cậu không chuẩn bị gì à?- Jason nhăn nhó hỏi
 _không cần lo đâu anh yêu- Mindy lại hôn má anh trấn an
 _chắc không?- anh vẫn chưa an tâm
 _uk- cô chán nản gật đầu
 _vậy Andrena đâu?- hần hỏi

_nó đi đâu với chị Anna rồi, mà chị ấy vô học được 1 ngày cái mắt tâm luôn- Emily thở dài

_thôi, lên đây tao cho coi cái này nè- Jenny hí hửng

_ok- cả hai đồng thanh rồi đi lên

Bây giờ bọn hấn đang ở phòng khách, mặt ai cũng nghiêm trọng, vừa rồi hấn vừa nhận được tin tức ở bang

_như mày nói, có nghĩa là bọn Black đang hăm he chiếm địa bàn sao?- Aubrey hỏi

_phải, dù chúng chỉ là một bang nhỏ nhưng cũng không nên chủ quan- hấn mặt lạnh đáp

_theo như tao biết, bang chủ của chúng là một tên láu cá- Jason nói

_vậy sao?- Edward xoa cằm

_tên đó đã từng quậy phá bang ta đó-Jason lại nói

_mẹ kiếp- Aubrey tức giận

_những lời vô sĩ như vậy mà cũng nói được sao?- nó từ ngoài cửa đi vào kênh kiệu nói

_à không, tại nó tức quá đó mà- Jason cười xòa

_sao? có chuyện gì mà làm kinh động tới các oppa xinh trai của tôi thế- nó giễu cợt

_em im đi- Aubrey quát

_anh...- nó bức xúc

_gì thế, các cậu lại làm gì nó hả?- Mindy bước xuống trấn an nó

_lấy cho tôi li nước- Emily nói với quản gia- nè- rồi đưa li nước cho nó

Ào - nó giận dữ tạt li nước vào mặt Aubrey rồi bỏ lên phòng

_haizz, cái tật kiêu hãnh không bỏ- Jenny ngán ngẩm

Sáng thứ hai, ngày mà tụi nó trông chờ cũng đã đến, cả trường nhộn nhịp chờ đón cái cảnh thua thảm hại của tụi nó nhưng kết quả còn là một ẩn số, chả ai biết trước

_xin chào các em, chào mừng đến với cuộc thi giữa 4 hot girl tự xưng không danh không phận trường mình và 4 cô nàng hot teen xinh đẹp ở Hoa Kỳ- cô hiệu trưởng giới thiệu, sẵn tiện bóc mẽ bọn kia luôn làm cả trường cười ầm lên

_haha, đúng thật- một girl nói

_tự xưng thôi mà chẳng, mấy bạn du học sinh còn đẹp hơn- một boy nói

_IM HẾT ĐI- 4 nhỏ quê quá la lên làm cả trường im như thóc

Đến giờ làm bài, tụi nó và bốn nhỏ được chia ra 2 phòng riêng, đề thi cũng không có gì là khó, tụi nó vừa làm vừa nhắn tin cho bọn hấn nói khó quá, không biết làm, đủ thứ trên trời dưới đất làm bọn hấn lo đến chết lên chết xuống. Sau 1 tiếng với 30 phút làm bài và 30 phút ngồi lê đôi mách, selfie up Facebook thì tụi nó cũng ra ngoài, bọn hấn mồ hôi nhễ nhại lo lắng

_sao? thi được không?- hấn hỏi

_huhu, không- Mindy ôm lấy Jason mà khóc (đi làm diễn viên đi chị)

_thật sao?- Aubrey qua qua thì thấy những khuôn mặt tiêu tụy liên ỉu

Bốn nhỏ đứng từ xa nhìn thì nhếch mép khinh thường, nhưng khi nghe hiệu trưởng đọc kết quả

_xin chúc mừng Hà Ánh Nguyên....đứng bết- cô hiệu trưởng nói làm cả trường che miệng cười

_đứng nhất là...Phạm Vương Khánh An- lần này cô vui vẻ thông báo

_ghê ghê, vậy mà dám nói dối hen- Jason huých tay nó

_xí- nó vênh mặt

_chưa đâu, còn phần thi thời trang nữa, mày không thắng được đâu- nhỏ Lisa vênh vào

_ừ, mình không thắng, 3 đứa này thắng, mà lo quá, lâu rồi chưa làm, chắc tay nghề lẹt rồi- nó vờ mếu máo

_haha, cứ chờ đi- nhỏ Kate cười ám muội

Đến phần thi thời trang, nó và nhỏ Lisa cùng bước ra làm mọi người ngạc nhiên

Lisa thiết kế: chân váy chữ A màu hồng phấn cùng áo phong trắng họa tiết, nhìn người mẫu của nhỏ quả là năng động với tóc buộc lệt, cài băng đô

Nó thiết kế : crop top cách điệu rút vai mix chân váy bút chì ôm sát dài tới gối, phụ kiện là giày pump và trang sức Sapphire màu trắng làm nổi bật trang phục tông đen, người mẫu của nó trông rất quý phái, sang trọng nhưng không kém phần quyến rũ.

Cả trường như vỡ òa trước thiết kế của nó và nó lại thắng

Phần thi văn nghệ, mấy nhỏ lên sân khấu mà cứ tưởng ở Bar, hết uốn tới éo làm bọn con trai lác mắt, hú hò reo rú, tụi nó thì cá tính hơn với phần giả trai và hát bài Không Phải Dạng Vừa Đâu được đệm bằng ghita, bọn con gái dù biết tụi nó nhưng vẫn chết mê chết mệt gương mặt baby của 4 chàng gái giả trai, thế là tụi nó một lần nữa vinh dự thắng cuộc

Bọn hấn vui vẻ trước kết quả đó nên đã hộ tống tụi nó đi ăn trong ánh nhìn tức giận của 4 nhỏ

Haizz, thật tội nghiệp cho cái ví ngây thơ của bọn hấn

13. Chương 13: Hồi Ưc

Tối, 7h

Trong phòng nó, nó đang ngồi co ro trên giường, gương mặt xinh đẹp còn vương vẩn những giọt nước mắt lẫn mồ hôi, nó vừa gặp ác mộng - cái thứ mà bao năm qua nó luôn phải chịu đựng trong giấc ngủ, cứ nhắm mắt ngủ là những hình ảnh thảm thiết của năm ấy ùa về, *cạch*, cửa phòng nó mở ra, là Aubrey

_lại khóc sao?- anh vuốt tóc nó

_hức hức, em..em phải làm sao đây?- nó ôm lấy anh và bật khóc

_ngoan, mọi chuyện đã qua rồi, hãy vui vẻ lên- anh đau khổ an ủi nó

_em không thể nào vui được hết, ngày mai...ngày mai là giỗ mẹ- nó lấp bắp

_đừng buồn, em nên nhớ, em còn bạn bè xung quanh, còn anh, và cả Harry nữa- anh cười gian

_....- nó đỏ mặt nín khóc hần

_sao? trúng tim đen rồi hả?- anh trêu

_anh ra ngoài đi- nó đẩy anh và chỉ tay về phía cửa

_được thôi, ngủ ngon- anh hôn lên tóc nó và ra khỏi phòng

Khoảng 5' sau, cửa phòng nó lại một lần nữa mở ra, và người bước vào không ai khác là hấn, tại sao hấn lại ở trong đây, chỉ vì ngây thơ đại dốt tin lời Aubrey mà hấn phải có mặt ở đây

——-hồi tưởng——-

_gì vậy?- hấn hỏi

_Andrena kêu mày kia- anh nhượng mày nhìn sắc mặt của thằng bạn

_kêu tao làm gì?- hấn vẫn bình thản

_nó nói nó sắp tỏ tình, kêu mày chỉ giáo vài chiêu- anh nhấp một ngụm trà và nói

__.....- lòng hấn đã bắt đầu dậy sóng
__sao thế? đang thắc mắc à?- anh cười đều
__cần gì phải thắc mắc?- hấn cười nhạt
__nó muốn mày giúp là vì...- anh nói lấp lửng
__.....- hấn nhìn anh tò mò
__vì mày có kinh nghiệm- anh phán
__tao khác, cô ấy khác- hấn khó hiểu
__thì...nó muốn hiểu tâm lí đàn ông mà- anh bịa đại một lí do rồi chuồn đi
__...- hấn dù khó hiểu nhưng cũng lên phòng nó
——kết thúc hồi tưởng——

Hấn vào phòng và thấy nó đang nằm ngủ, khẽ cười khi nhìn thấy gương mặt xinh đẹp của nó

__kêu mình vào cho đã rồi ngủ mất tiêu- hấn chán nản đắp chăn cho nó

__ai kêu anh chứ?- nó mở to mắt nhìn hấn

__gì? Aubrey nói là cô kêu tôi- hấn ngạc nhiên

__hồi nào?- nó lạnh nhạt

__vậy...tổ tình cũng không?- hấn giọng hơi run hỏi nó

__gì chứ?- nó khó hiểu

__cô...không có ý định tổ tình?- hấn hỏi

__với ai?- nó nhú mày

__người cô yêu- hấn đáp

__là ai?- nó càng khó hiểu hơn

__vậy là không có?- hấn mắt sáng rõ nhìn nó

__uk- nó mệt mỏi gật đầu

__vậy được rồi, cô nghỉ đi- hấn vui vẻ quay đi

__đừng đi- nó nín tay hấn

__hử- hấn nghiêng đầu nhìn nó

__tui nói đừng đi- nó ngượng

__rồi, vậy tôi sẽ ở đây cho đến khi cô ngủ- hấn ngồi cạnh giường nó nói

__tôi sẽ không ngủ- nó cười

__vậy cô muốn làm gì?- hấn cũng cười hỏi nó

__anh có muốn biết quá khứ của tôi không?- nó hỏi

__nếu cô muốn kể- hấn nhún vai

__lúc tôi 3 tuổi - đối với người bình thường đó là một cái tuổi ngây thơ non dại nhưng với tôi thì khác, 3 tuổi tôi đã được học thế nào để trở thành một tiểu thư thật thụ, một tiểu thư không quá đanh đá và khinh người đúng chỗ đúng thời điểm, ba và mẹ luôn dạy dỗ tôi rất nghiêm khắc nhưng trong ánh mắt đó là cả ngàn niềm yêu thương vô bờ dành cho đứa con gái nhỏ như tôi, rồi khi tôi lên 5 và bắt đầu học kinh doanh, mọi việc tôi làm đều rất tốt, ba tôi thích điều đó nhưng một người thì không, đó là em của ông ấy tức là chú

tôi, ông ta không chấp nhận thua một đứa con nít như tôi nên đã cho 4 người phụ nữ lắng lơ đi quyến rũ 4 người bọn họ- nó nói giọng đều đều

_4 người?- hẳn khó hiểu

_là ba của tôi, Emily, Mindy và cả Jenny- nó nói

_sao lại có cả họ?- hẳn nhíu mày

_vì 3 đứa nó cũng giống tôi- nó nhún vai

_tiếp đi- hẳn phẩy tay

_họ làm đủ mọi cách để quyến rũ các ba nhưng không được, ai cũng làm lơ và yêu thương vợ mình, mục đích của những người phụ nữ đó là tiền, nhưng ngày này qua ngày khác, họ dần dần nhận ra là họ yêu các ba, vì mù quáng nên họ đã bắt cóc 4 người họ để dần mất, trùng hợp nơi họ bị bắt cóc là nơi mà vệ sĩ huấn luyện võ thuật cho tụi tôi, 4 đứa chúng tôi đã nghe hết cuộc nói chuyện và cả...cái cách mà...- nói đến đây nước mắt nó rơi lã chã

_đủ rồi, đừng kể nữa- hẳn xót xa ôm nó vào lòng

_tôi...tôi phải kể- nó vẫn để hẳn ôm

Rồi nó kể cho hẳn nghe bọn họ đã giết mẹ nó như thế nào và cả chuyện bà Vương yêu thương nó nữa

_vậy cô có muốn trả thù?- hẳn hơi e dè hỏi

_có, tôi đã có ý định đó nhưng dì Vương đã nói rằng tôi phải biết tha thứ, thật ra thì vì tình yêu nên họ mới làm vậy và tôi không muốn trả thù nữa- nó lau nước mắt nói

_vậy nếu tôi cũng giống như ba cô, bị người con gái khác quyến rũ thì sao?- hẳn buột miệng hỏi

_hả?- nó ngạc nhiên nhìn hẳn

_ơ...à không có gì?- hẳn đỏ mặt quay đi

_...- nó im lặng

_vậy cô đã buồn ngủ chưa?- hẳn đánh trống lảng

_tôi sẽ diệt cỏ diệt tận gốc những người đụng tới anh- nó vòng tay ôm hẳn thủ thủ, nó nói diệt tận gốc là để tránh con cháu trả thù

Hắn vui sướng nâng mặt nó lên và trao cho nó một nụ hôn nóng bỏng, nó cũng chấp thuận vòng tay ôm lấy cổ hắn và hôn lại, nụ hôn cứ kéo dài cho đến khi hơi thở nó yếu dần hẳn mới luyến tiếc buông ra, nó đỏ mặt nằm xuống lấy chăn che kín mặt, hẳn không nói gì chỉ cười rồi đi về phòng

Đêm nay có hai người mất ngủ rồi nha, à quên, còn anh Aubrey của chúng ta nữa, anh mất ngủ là vì cứ lo nghĩ đến “cực hình” mà em gái bé bỏng và thằng bạn lớn bỏng của mình dành tặng (anh lo xa quá, anh em lo xa quá, nhưng hẳn và nó không làm vậy đâu, hẳn và nó còn phải cảm ơn anh mới đúng)

Nhớ ủng hộ truyện mình nha

14. Chương 14: Lễ Thành Hôn

Đã một tháng trôi qua từ ngày giỗ của mẹ tụi nó, ngày đó nó khóc hết nước mắt và chỉ lui lủi trong phòng không lời ăn tiếng nói nào, 3 con bạn dù buồn nhưng cũng mạnh mẽ mà vượt qua, riêng nó, nó vẫn chưa chấp nhận được sự thật đau lòng này

Mr Chu ~ ipsul wie Chu ~ dalkomhage Chu

~Onmome nan himi pullyeo

Nae mam heundeul heundeureo nal heundeureonwayo

I'm falling falling for your love

Mr Chu (Apink)

____- nó nhấc máy mà không nói gì

_con vẫn khỏe chứ?- ba nó hỏi

____- im lặng

_uhm...con sẽ đến dự lễ cưới chứ?- ba nó e dè hỏi

____- vẫn im lặng

_ta nghĩ dì con sẽ rất vui- ông có vẻ gượng gạo

_ba...- nó mở miệng

_chuyện gì con gái?- ông ngạc nhiên

_có phải...ba đã quên mẹ rồi không?- nó vừa khóc vừa hỏi

____- tối lượt ba nó im lặng

_ba nói đi, ba quên mẹ rồi phải không? đã 12 năm rồi con gì- nó gào lên trong nước mắt

_làm sao quên được hả con? tình yêu mười mấy năm mà sao có thể dễ dàng buông tay như vậy- ba nó trầm giọng

_vậy sao ba lại lấy người khác?- nó hét

_dù ta lấy người khác hay yêu người khác..nhưng trong tim ta luôn có chỗ cho bà ấy, người mà ta từng yêu- ông tiếp tục

_vậy...vậy mẹ đang ở đâu hở ba?- nó thút thít như con nít

_mẹ đang ở trong tim con đó thôi, mẹ luôn dõi theo từng bước chân của con, dù không ở đây nhưng mẹ vẫn luôn quan tâm con, nhìn con lớn lên từng ngày và mẹ luôn muốn con sống hạnh phúc với những nụ cười rạng rỡ tươi tắn chứ không phải gượng gạo, hiểu không?- ông nói giọng đều đều

____.vâng- nó đã vui vẻ hơn trước

_vậy được rồi, còn lễ cưới..con không tới...

_con sẽ đến- nó khẳng định

_cảm ơn con- ông cười hạnh phúc

_con yêu ba...và cả dì nữa- nó ngập ngừng

_ngoan, ta và dì đám cưới xong sẽ dẫn con đi gặp hôn phu- ông trêu

_ba...- nó không nhéo rồi tắt máy để lại ba nó đang lắc đầu ngán ngẩm

Cuối cùng nó cũng chịu ra khỏi phòng và cười đùa vui vẻ làm mọi người thấy lạ nhưng sau khi nghe nó kể thì cũng vui cho nó, khỏi nói cũng biết ai là người vui nhất rồi, anh Aubrey chứ ai, cứ anh trai em gái cả buổi làm Emily phát ghen mà vẫn không bỏ.

Đến ngày cưới tụi nó và bọn hần đã có mặt tại nhà thờ, vì đã già rồi nên ba nó tổ chức rất đơn giản, chỉ có 8 người tụi nó và các pama đến thôi, hôm nay có vẻ nó là người vui nhất, một phần vì nó sẽ có thêm một người anh và một người mẹ tốt, một phần vì ba nó sẽ không cô đơn khi không có nó bên cạnh nữa

Dù già rồi mà ông bà vẫn teen lắm, tung hoa cưới và người bắt được là nó, hần đứng cạnh nó càng làm mọi người nghi ngờ hơn về quan hệ của hai người nhưng nó chỉ cười mà không nói gì, nó cũng mong lắm chứ ”_

—

Tiến lại ôm lấy ba và mẹ mới nó nói

_hai người có định đi đâu chơi không?
 _đi đâu mới được đây?- ba nó xoa đầu nó
 _thì hai người và các pama đây cùng làm một chuyến vòng quanh thế giới đi- nó cười híp mí
 _chưa đâu, bọn ta còn có chuyện cần giải quyết- ông cười gian
 _hử?- nó thắc mắc
 _đến nhà hàng Flower đi rồi sẽ hiểu- bà Vương (giờ gọi là mẹ nó nha) véo má nó
 _chuyện gì thế nhỉ?- nó khó hiểu
 _rồi, ba đứa tao cũng được “triệu hồi” nè- Jenny đau khổ
 _mà mấy ông kia đâu hết rồi?- Emily hỏi
 _vừa mới kéo cả đàn cả lũ đi đâu đó- Mindy nhún vai
 _đi thôi- nó kéo 3 con bạn thẳng tiến tới nhà hàng Flower

Đến rồi mới biết là về cái vụ hôn ước nhằm nhí, Emily với Mindy thì vui rồi, còn nó và Jenny chỉ biết than thân trách phận thôi chứ sao giờ, thấy cũng tội mà thôi cũng kệ, Sau khi truyền đạt thánh chỉ xong thì các pama đã nhanh chân đánh bài chuẩn để yên vị trên máy bay đến Paris tận hưởng bỏ lại các con gái cứng của mình.

15. Chương 15: Bắt Cóc - Ngụy Hiểm

Sau khi giải quyết mọi chuyện ổn thỏa, nó đã trở về với chính con người thật của mình, không gượng gạo như trước nữa mà luôn hòa đồng thân thiện, Anna và Kin đã về Anh lo chuyện công ty mà không một lời từ biệt làm cả lớp buồn bã

_hai người họ mới học ở đây có một ngày mà đã đi rồi sao?- một girl tiếc nuối
 _gia đình có chuyện nên không ở lại được- nó nói
 _ờ...- cả lớp ỉu xìu
 _ý, bọn đó qua lớp mình làm gì vậy?- lớp trưởng quay xuống nói với nó
 _kệ họ đi- nó hờ hững
 Thấy không ai chú ý tới mình, mấy nhỏ tức lắm nhưng vẫn kênh kiêu
 _hừ, vẫn có gan mà đến trường sao?- nhỏ Lisa khinh bỉ
 _không có gan chắc giờ này tui ở trên thiên đường rồi- nó không nhìn nhỏ mà nói
 _mày biết bọn tao là ai chứ?- nhỏ Sarah hỏi
 _ai? Maleficent? Ursula? Cruella De Vil? Lady Tremaine?- nó liệt kê hết các nhân vật phản diện trên đài Disney ra
 _mày...mày...- nhỏ tức giận
 _xinh đẹp vậy mà bị cà lăm, tội tội- Mindy ra vẻ thương tâm
 _hihi...HAHAHA- cả lớp không nhịn được nữa mà cười lớn
 _hừ, các cô được lăm- Amber trừng mắt
 _được từ nhỏ, khỏi khen- Jenny giương mắt tự đắc

Bốn nhỏ không làm gì được nên định nhào lại tát nó, nhưng có lẽ ông trời vẫn còn thương tội nó nên đã dùng siêu năng lực đưa cô giáo vào lớp làm bốn nhỏ hoảng hồn chạy về lớp.

Tan trường, bọn hắn đã bỏ tụi nó một mình bơ vơ trên con đường đầy lá mơ để về bar có công việc, tụi nó quyết định đi bộ chủ yếu để ngắm cảnh nhưng cũng tranh thủ khoe nhan sắc trời cho của mình, vừa đi vừa hát làm các chàng trai xao xuyến, ngay cả ông cụ cũng phải rơi gậy (em sợ mấy chị luôn). Cứ mãi đi mà không biết có một toán người phía sau chạy lại bịt miệng mình, tụi nó cũng không vừa gì nên vật ngã mấy người đó nhưng có lẽ do thuốc mê từ bàn tay họ nên tụi nó thiếp đi, một chút lý trí cũng không còn.

Tụi nó được đưa đến một căn nhà hoang và thật trùng hợp, nơi này là nơi mà tụi nó đã tận mắt chứng kiến cái chết thảm thiết của mẹ mình và bây giờ đến lượt tụi nó. Sau cơn đau đầu ập đến như búa bổ thì tụi nó đã tỉnh, neho neho đôi mắt xinh đẹp và nhìn chăm chăm vào bốn con người trước mặt, nó chỉ nhếch mép và nhìn xung quanh, khuôn mặt tái xanh

_nơi...nơi này...là...- Emily run run

_sao vậy? sợ à? haha, tao đã biết tất cả quá khứ của bọn mày rồi, đồ không có mẹ- nhỏ Sarah cười, nhìn nhỏ y hệt như một con hồ ly chính cống nhưng có cái chưa tu luyện xong vì mê trai thôi

_hừ, biết rồi thì làm gì được?- Jenny cười khinh

_mày còn dám nói?- nhỏ Lisa mắt bình tĩnh hét

_sao đây? dùng đến chiêu này thì chắc bạn đây là “mọt” ngôn tình rồi ha?- Emily khinh bỉ

_mày..mà thôi, xem như đây là lời trần trối của mày trước khi chết đi- nhỏ Lisa cười quỷ dị

_có gì thì nói mau đi- Mindy quát khê nhìn sang nó

_tụi mày hãy mau tránh xa các anh ấy ra- nhỏ Kate hất mặt

_con của bốn ả đàn bà đó là tụi mày đúng chứ- đôi mắt xanh biển long lanh của nó nay đã thành màu đỏ - màu tượng trưng ảu

_phải...thì sao?- nhỏ Amber dù điềm tĩnh nhưng cũng sợ ánh mắt nó

_quả là di truyền từ mẹ, ngay cả cách nói cũng y hệt- nó khinh bỉ

_không ngờ cũng có người chịu lấy mấy ả và sinh ra bốn đứa con ngỗ nghịch này- Emily nhếch môi

_mày nói gì hả con kia? *Chát*- nhỏ Lisa tức giận tát vào mặt cô

_Emily- Jenny và Mindy hét

_mình không sao- cô cười nhẹ

_biết điều thì nên thực hiện mệnh lệnh đi- nhỏ Amber hất tóc

_tôi đã từng nghĩ cậu là người hiểu biết và có thần thái nhất trong nhóm nhưng có lẽ tôi đã lầm, cậu cũng như họ, cũng vì tình yêu mà mù quáng đi vào vết xe đổ của mẹ mình- Jenny nói bằng ánh mắt thất vọng

_mày thì biết gì về tao mà nói?- nhỏ hơi chấn động với lời nói của Jenny

_đôi co với chúng làm gì, người đâu- nhỏ Sarah gọi người đem tụi nó đến các phòng khác nhau

Với trình độ của tụi nó thì đã có thể mở dây trói một cách dễ dàng rồi nhưng vẫn muốn xem bốn nhỏ sẽ làm gì mình, vậy tụi nó sẽ ra sao và bọn hắn có kịp thời giải cứu cho những cô gái của đời mình, hãy chờ xem chap sau nhá.

16. Chương 16: Giải Cứu

Trở lại với các hot boy nhà ta nha, bọn hắn đi đến bar mà lòng không yên , cứ bồn chồn lo lắng không hiểu vì sao nên coi cái bang nhỏ kia làm đồ trút giận, đánh đấm đã tay, hắn mới lạnh giọng hỏi

_nói, ai sai tụi mày đến đây?- hắn biết bọn này là đầu gấu đánh thuê chứ không phải bang hội gì cả

_không ai cả- tên cầm đầu vênh vao

__thật sao? bọn tép riu như tụi mày mà dám đã động tới Devil, quả là không muốn sống- Jason chép miệng

__khai mau..nếu không...- Aubrey móc ra một con dao sắc bén có ký hiệu của Devil và dòng chữ “Andrena xinh đẹp” được khắc bằng vàng nguyên chất (ọe ọe, yêu thương em gái quá đầ)

__dạ..dạ là 4 nhỏ hot girl trường The Heirs ạ- tên đó run như cây sậy đáp

__chết tiệt- Edward đập tay xuống bàn làm cái bàn thân thương vô tội vỡ tan

__dạ...mấy nhỏ còn nói là phải giữ chân các anh cho bằng được ạ

__giữ chân?- hần nhúu mày

__vâng

__Andrena/Emily/Mindy/Jenny- bọn hần đồng loạt kêu

__bọn họ đang ở đâu hả?- Jason mất bình tĩnh túm lấy cổ áo tên đó gần

__em không biết- tên cầm đầu sợ hãi

__hừ, biến đi- anh tức giận “vứt” tên đó ra xa 10m

__giờ phải làm sao?- Aubrey hỏi

__suy nghĩ đi- hần ra lệnh

Thế là bọn hần ngồi vắn não suy nghĩ, bỗng

__aa, nhớ ra rồi- Jason reo lên

__sao?- cả bọn hớn hở

__trên đồng hồ của Emily có rada định vị đó- anh cười rồi lấy điện thoại ra tìm

__sao rồi?- Edward hấp tấp

__nhà hoang XX YY ZZ gần núi Bà Trắng (đổi từ Đen thành Trắng chơi)- anh nói đều đều

__nơi đó là...- Aubrey ngẫm nghĩ

__mẹ của họ- rồi cả bọn cùng la

__đó là nơi mà con bé thấy...- anh vò đầu

__đến đó xem đi đã- Edward khuyên nhủ rồi cùng 3 thằng bạn thẳng tiến tới nhà hoang - nơi nhốt bọn nó

Trong khi đó, tại nhà hoang có cái tên lạ lùng mà t/g khó khăn nghĩ ra XX YY ZZ

Tụi nó được chia ra 4 phòng khác nhau, tại phòng Jenny

Cô bị hất xuống sàn một cách bạo lực, khẽ kêu lên đau đớn với sự va chạm mạnh đó nhưng cũng dần lấy lại ý thức và nhìn Amber

__cô muốn dần mặt hay gì đó thì cứ tự nhiên, nhanh - gọn - lẹ dùm- cô lạnh nhạt

__uhm...cô có yêu Edward hay không?- nhỏ hơi e dè

__gì? Edward là thằng nào? mắc gì tui phải yêu tên đó?- cô nói tỉnh bơ

__cô không biết? Edward là người lạnh lùng ít nói trong nhóm đó- nhỏ lắc đầu

__à...cái tên đáng ghét đó đó hả?- cô gật gù

__vậy...cô có...hay không?- nhỏ hơi run giọng hỏi

__tôi không biết, bây giờ thì không có cảm giác đó nhưng sau này ai biết được, tình yêu mà, yêu một người không nhất thiết chỉ qua lời nói mà đơn giản là những hành động quan tâm tới họ, hiểu cho cảm xúc của họ và biết lắng nghe họ, không nên ích kỷ trong tình yêu, vì điều đó sẽ làm cho cậu mất đi nó- cô nói giọng đều đều

__....- nhỏ đơ người lắng nghe

__sao thế? tôi nói hay quá hả?- cô nhếch môi

__uk, vậy nếu cô yêu một người mà không được đáp lại thì sao?- nhỏ nhàn nhạt hỏi

__tôi sẽ buông tay và tìm tình yêu mới, cái gì của mình thì sẽ là của mình- cô nói và quan sát biểu hiện của nhỏ

__thả cô ấy ra đi- nhỏ quay qua hai tên vệ sĩ

__cậu...- cô ngạc nhiên nhưng rồi cười- mình biết cậu là người tốt, không như ba con quỷ kia

__ừm...cảm ơn cậu, mình..mình sẽ buông tay và sẽ tìm tình yêu mới, cảm ơn cậu rất nhiều- nhỏ thường ngày điềm đạm mà giờ rơi nước mắt ôm lấy cô

__mình hiểu, giờ mình phải đi đây- cô cười nhẹ và đi mất để lại nhỏ với tâm hồn thanh thản

Tại phòng Mindy, cô bị hành hạ đến nói không nên lời nhưng chưa lần nào nhỏ Kate nghe được tiếng la và cầu xin của cô, nhỏ cứ tiếp tục lấy dao rạch lên người cô và xát muối vào chỗ đó cho đến khi cô ngất đi.

Emily thân thể yếu ớt từ nhỏ nên chỉ mấy roi của nhỏ Lisa không chịu nổi đã ngất đi nhưng nhỏ nào chịu tha, nhấn tâm tạt nước vào cô rồi lại đánh như muốn trút hết tất cả mọi muộn phiền vậy.

Còn nó thì sao, nó nguyên vẹn như Jenny hay tôi tả như Mindy và Emily tội nghiệp, hãy cùng t/g xem qua nhá. Nó và nhỏ Sarah hiện giờ đang lườm nhau cháy mặt làm cả căn phòng như muốn bị thiêu đốt, mấy tên vệ sĩ gần đó cũng tránh xa

__hứ- nó liếc nhỏ

__hứ- nhỏ liếc lại

__....- nó không nói gì mà chỉ chớp chớp mắt

__cô điên sao?- nhỏ ngạc nhiên

__mắt cô có laze hay gì mà nhìn mãi dữ- nó nhếch mép

__cô...- nhỏ điếng người rồi lấy dao rạch vào người nó

__....- nó kiềm nén cơn la

__đau lắm đúng không? hôm nay cô phải chết- nhỏ nói rồi rạch sâu hơn

__dùng thủ đoạn này, quả nhiên là con của bà ta- nói tới đây giọng nói của nó có vẻ lạnh hơn

__biết vậy thì mau tránh xa Harry ra đi- nhỏ kênh kiệu nói

__tại sao tôi phải tránh xa? thích anh ta thì đi mà theo đuổi, tôi e rằng anh ta sẽ sợ đến vắt chân lên cổ mà chạy đó- nó khinh bỉ

__*chát chát chát*- nhỏ tức giận tát liên tiếp vào mặt nó

__hừ- nó liếm đi vết máu trên miệng bằng gương mặt ác quỷ

__mày cứ ở đó mà ra vẻ, chịu chết đi

3 con dao giương lên cùng lúc và 3 cánh cửa đồng loạt mở ra *rầm rầm rầm*, bọn hán hót hải đi vào bể tụi nó lên

__dẫn họ về trụ sở đi- cả ba cùng nói và nhìn vào gương mặt hoảng sợ của 3 nhỏ

Vậy tụi nó sẽ ra sao đây, t/g sẽ cho các bạn biết vào ngày mai nha. NGỬ NGON

17. Chương 17: Khi Hot Boy Lo Lắng

Tụi nó được đưa đến bệnh viện lớn nhất thành phố trong vòng tay của bọn hần, mấy cô y tá ở đây mãi lo ngắm nhìn trai đẹp mà quên luôn nhiệm vụ của mình làm hần bực mình đe dọa đuổi việc mới chịu đưa bọn nó vào phòng cấp cứu, các pama đang hưởng thụ ở Châu Âu nghe tin liền tức tốc bay về, Jenny vì kiệt sức và lo lắng cho bạn mình nên cũng ngất đi và được Edward đưa vào phòng hồi sức

1 tiếng

....

....

....

2 tiếng

....

....

....

3 tiếng

Mặt ai cũng lo lắng hướng về phía cánh cửa phòng cấp cứu - nơi quyết định số phận của bọn nó, sau mấy tiếng thương lượng với thần chết thì đội quân bác sĩ giỏi nhất được điều động đã trở lại với những giọt mồ hôi nhễ nhại vương trên gương mặt tiều tụy

_con tôi sao rồi?- các mama khóc nức

_cô ấy sao rồi?- bọn hần cùng nói nhưng khuôn mặt có phần lạnh, Aubrey là người mát bình tĩnh nhất, anh xách cổ ông bác sĩ già lên

_các tiểu thư không sao, vết thương trên người đã được sát trùng, riêng tiểu thư Emily vì thân nhiệt và sức đề kháng yếu nên cần ở lại bệnh viện theo dõi thêm, tránh để lại di chứng- bác sĩ không sợ hãi gì mà ôn tồn nói rồi nhẹ nhàng gỡ bàn tay của thiếu gia Aubrey ra

_hiện các tiểu thư đã được chuyển đến phòng hồi sức, tiểu thư Andrena ở phòng 105, tiểu thư Mindy ở phòng 109, tiểu thư Emily ở phòng chăm sóc đặc biệt 205, tất cả đều ở tầng cao nhất khu VIP ạ- cô y tá kính cẩn thông báo

_vậy tốt rồi, bọn ta còn có việc, các con ở lại chăm sóc cho tụi nó nhé- papa Mindy điềm tĩnh nói

_vâng, tạm biệt pama- bọn hần đồng thanh

Bọn hần nhanh chóng chạy vào phòng bệnh của tụi nó

Tại phòng 109 - Mindy thường ngày nhí nhảnh như con cá cảnh mà giờ đây đang nằm trên giường bệnh với gương mặt trắng bệch thiếu sức sống, nhìn những vết thương trên người cô mà anh đau lòng, anh thề nhất định sẽ để bọn kia sống không bằng chết, khế nắm lấy tay cô, anh mở miệng nói nhưng lời nói có vẻ nghẹn ngào không rõ

_Mindy à, anh xin lỗi, tất cả là tại anh, tại anh nên em và các cậu ấy mới như vậy, anh xin lỗi- một giọt nước mắt nhẹ rơi trên gương mặt baby của anh

_con trai...mà khóc...là...3D đó nha...- một giọng nói quen thuộc có phần yếu ớt vang lên

_Mindy, em tỉnh rồi- anh nhào đến ôm cô

_aaa...anh định hành xác em đó hả?- cô phồng má nói

_anh xin lỗi- anh cười - nhưng em dám nói anh là 3D sao?- anh sức tỉnh

_hì hì, nếu anh là 3D thì em cũng không phải là con gái- cô nịnh hót

_dẻo miệng- anh nhéo mũi cô

_mấy giờ rồi?- cô hỏi

_5h30, em đói chứ gì?- anh véo má cô

_uhm...cho em măm măm đi- cô nũng nịu

_măm anh nè- anh cười ranh mãnh

_ừ chịu, người dính máu kia, về thay đồ rồi mua đồ ăn cho em- cô nhăn mặt ra lệnh

_tuân lệnh bà xã- anh chào kiểu quân đội làm cô phì cười rồi đi mất

Tại phòng 105 - một khung cảnh ảm đạm đang diễn ra ở đây, từ khi vào phòng hấn không nói lời nói chỉ lặng lẽ nắm chặt tay của nó như cố gắng truyền chút hơi ấm vào bàn tay lạnh giá này. Khuôn mặt hồng hào của nó ngày nào giờ chỉ còn lại vết đỏ bồng từ cái tát của nhỏ Sarah, hấn cũng đã quá mệt mỏi nên nhẹ nhàng gục trên bàn tay nó

Còn nó, nó đang mơ một giấc mơ thật đẹp, có điều giấc mơ này giống hệt như giấc mơ lúc 5 tuổi nó thường mơ: nó là một nàng công chúa nhỏ đang buồn bã, và định mệnh đã cho nó được gặp một chàng hoàng tử điển trai, chàng dẫn nó đi nhiều nơi, chơi nhiều thứ khiến nó quên đi nỗi buồn, rồi một ngày nó phải đi xa, để lại chàng hoàng tử mãi chờ đợi trong nỗi mòn. Bàn tay khẽ động đậy, nó đã tỉnh giấc sau giấc ngủ sâu, cảm giác tê dại từ cánh tay truyền đến, đưa mắt nhìn xuống, nó thấy hấn đang mệt mỏi ngủ trên tay nó, cặp chân mày thanh tú của hấn khẽ nhíu lại, nó chỉ cười và đưa tay vén những lọn tóc xòa xuống gương mặt điển trai của hấn, bỗng

_tôi biết tôi đẹp, nhưng có cần nhìn kĩ vậy không?- hấn lên tiếng làm nó giật bắn mình

_hừ, ai thèm, anh làm tay tôi đau nhức này- nó chu mỏ liếc

_xin lỗi- hấn nắm tay nó và xoa bóp

_cơ mà bọn họ có sao không?- nó hỏi

_Jenny không thương tích gì cả?- hấn nói

_uầy, sướng thế, có mỗi Amber suy nghĩ thông suốt- nó trề môi

_Mindy nghe nói tỉnh rồi, đang ngấu nghiến thức ăn bên kia kia- hấn tiếp

_sướng bỏ xừ- nó (lại) trề môi

_hừ, Emily đang được Aubrey chăm sóc đặc biệt- hấn tiếp tục nói

_ohhh- nó gật gù

_muốn ăn gì không?- hấn nhướn mày hỏi

_không....mới lạ- nó lè lưỡi

_đợi đi- hấn lắc đầu đi mua thức ăn cho nó

Tại phòng chăm sóc đặc biệt 205 - vì sức khỏe yếu nên có thể mai Emily mới tỉnh lại, còn Aubrey thì sao, anh đang lo đến chết lên chết xuống đây này, sờ vào phần má có vẻ hóp lại của cô mà anh đau lòng, trong thâm tâm càng hận thù bọn kia hơn, nghĩ đến Amber, anh lại nhíu mày

_Jenny sướng thế mà em gái và người yêu của mình phải nằm viện, khổ- anh bĩu môi (quả là anh em, suy nghĩ cũng giống)

_nói gì thế hả?- Jenny từ đâu xuất hiện trừng mắt

_nói cậu đó, sao Sarah hay Lisa không hiện lại mà lại là Amber, cho bà chằn như cậu nằm viện mới phải- anh nhìn cô căm phẫn

_cậu nói ai là bà chằn hả?- cô gầm

_thôi đi, Emily cần tịnh dưỡng- Edward lạnh giọng
_hừ- cả hai quay mặt sang chỗ khác
_sao hai người lại qua đây?- anh hỏi
_tại vì Emily bị nặng hơn nên qua thăm trước, hai con kia cũng có người chăm sóc còn gì?- cô bĩu môi
_....- anh không nói gì đưa mắt nhìn người con gái anh yêu
_đừng lo, Emily sẽ mau chóng khỏe lại thôi- Edward vỗ vai anh
_ukm, tao mệt mỏi quá rồi- anh lấy hai tay xoa xoa thái dương mở miệng
_....- cô và Edward cũng không biết nói gì, lặng lẽ ra ngoài
Vậy Emily sẽ ra sao đây? Mọi người hãy đón đọc nhé, mới nghe trên Facebook bạn kia nói truyện của mình cách trình bày không đúng vậy mà lọt vô truyện hot, nghe mà tủi thân...huhuhuhu

18. Chương 18: Party

Hôm nay là ngày thứ hai tụi nó ở bệnh viện, Emily cũng đã tỉnh lại và tất cả hiện đang tụ họp tại phòng nó, mặc ọi người có than thở này nọ, nó vẫn vui vẻ ăn sáng với bài hát Ăn Gì Đây

_này, này giờ em có nghe bọn anh nói gì không hả?- Aubrey sôi máu nhìn nó
_“anh ơi anh muốn đi ăn gì đây? ăn chè hay là bánh giò?”- nó không quan tâm mà hát theo bài hát
_ăn KEM được không?- anh nhấn mạnh
_được, được chứ, đi thôi- mắt nó sáng rõ khi nghe tới chữ “kem”
_hừ, chỉ giỏi ăn, Emily thân thể còn yếu mà phải lết từ phòng 205 qua đây nè- anh xót xa nhìn bạn gái mình
_cách có 100 phòng chứ mấy, xì- nó bĩu môi
_hay quá he- anh trừng mắt nhìn nó
_ánh nhìn đó là sao đây? anh có bạn gái cái quên luôn em gái đó hả?- nó liếc
_thôi, mình mệt với hai anh em nhà cậu rồi đó- Emily chán nản
_có muốn mở party không?- Jenny thăm dò ý kiến
_bà thì lành lặn rồi, còn tụi này xay xức đầy mình, hơi đau mà mở party- Mindy nói
_chí lí- nó giơ tay dấu hiệu Like lên
_sao nữa? muốn khiêu chiến hả?- Jenny ngán ngẩm
_ừ đó, thì sao?- nó và Mindy đồng thanh
_hừ, giờ sao, chịu hay không, nói một tiếng nào- cô nhướn mày
_chịu- nó gật đầu
_3 chàng kia đâu nhỉ?- Mindy nhìn xung quanh và hỏi
_đi mua đồ- Aubrey nhún vai
_sao cậu không đi mà lại bắt anh chàng thư sinh của tôi đi thế hả chàng trai mày xéch?- Mindy giọng mỉa mai
_cậu nói gì cũng được- anh bình thản dứt trái cây cho Emily
_nhìn người ta yêu nhau mà phát ghen- Jenny trẻ môi

_sao không kiếm đại một thằng rồi qua đường cho vui đi- nó khiêu khích

_mày nghĩ tao là hạng người đó hả?- cô bình tĩnh hỏi

_uk, tao thấy lúc ở bên Mĩ ngày nào mày cũng đi với một thằng mà- nó trêu

_mấy tên đó á hả? tầm thường- cô nhếch mép

_ô...vậy ai mới vừa ý mày?- nó hỏi

_Harry- cô nheo mắt

_vậy chắc Edward hợp với tao...hahaha- nói rồi nó và cô ôm bụng cười

_đồ ăn tới rồi đây?- Jason ngó đầu vào

_woa- cả bọn cảm thán rồi lao vào ăn như hổ đói

Dù thắc mắc hai chàng còn lại đang ở đâu nhưng tụi nó cũng không quan tâm lắm mà chỉ tập trung vào ăn, có ai thắc mắc không, chẳng là hẳn và Edward nghe hai đứa nó và Jenny nói vậy thì cái mặt đen lại, sát khí tỏa ra ngùn ngụt, hai tụi nó nói vậy chẳng khác nào là so sánh 2 chàng đẹp trai ngồi ngồi này với lũ du côn đầu đường xó chợ (anh ơi, nếu là du côn thì làm gì có cửa mà yêu hai chị).

Năm nỉ mãi bọn hẳn mới cho xuất viện nên tụi nó vui vẻ đi mua sắm, hôm nay nó chọn ình chiếc áo len caro oversize hiệu Stella McCartney cùng chân váy chữ A và boots da lộn màu đen, Jenny khoe bờ vai quyến rũ với quần skinny jeans chấm bi cùng áo ba lỗ high - low mix sandals xỏ ngón, Mindy với vẻ nữ sinh khi mix chân váy đen xếp tầng cùng áo pull và sandals đính kim loại, Emily năng động và nữ tính với áo khoác họa tiết bên ngoài sơ mi denim và short trắng, mang giày oxford.

Sau khi dạo một vòng mua đồ ăn chuẩn bị cho buổi party thì tụi nó đã được trở về căn nhà yêu quý, nói chung thì chỉ có Emily và Jenny làm, Mindy muốn học hỏi đôi chút nên cũng nhảy vào làm, còn nó cô đơn quá nên đi vòng vòng quanh ngôi nhà bự chà bá này. Dừng chân trên chiếc xích đu màu hồng phấn xinh xắn, nó ngả mình lên đó và nhắm mắt lại ngủ một giấc, khi mở mắt ra thì nó suýt ngã ngửa khi thấy gương mặt xinh trai của hẳn đang nhìn mình chằm chằm

_biến thái- nó thuận tay tát “nhẹ” vào mặt hẳn

_ui da, con gái gì mà dữ thế- hẳn ôm mặt ngồi phịch xuống đất

_ai kêu anh cứ nhìn tôi thế kia?- nó bối rối

_tôi chỉ tốt bụng định gọi cô đi ăn vậy mà phải hứng nguyên cái tát đây này- hẳn vẫn ngồi và xoa xoa cái má

_ơ...xin lỗi, anh không sao chứ?- nó vội vã đỡ hẳn ngồi lên xích đu

_đau muốn chết á- hẳn nhăn mặt

_để tôi xem- nó nhận ra mình hơi quá tay nên khẽ thổi vào chỗ ứng đồ của hẳn

_aaaaa...bắt quả tang hai người ra đây tình tứ ha- Mindy mặt gian nhìn hẳn và nó

_hồi...hồi nào chứ?- nó đỏ mặt

_chứng cứ rành rành kia mà còn chối- Emily khoanh tay lí luận

_khai mau, hai đứa bây tới đâu rồi hả?- Jenny chun mũi hỏi

_tới cái gì mà tới?- hẳn quát

_ơ...không, không có thì thôi..làm dữ- cả bọn sợ hãi chạy ù vào trong

_xí- nó liếc hẳn rồi chạy vào luôn

Thế là cả bọn cùng vui vẻ thưởng thức buổi party ngọt ngào và không quên thêm mắm thêm muối vào cái vụ loveline của hẳn và nó làm cả hai nóng máu cùng nhau rượt đuổi mấy đứa bạn trời đánh cùng với tiếng cười

Sóng yên biển lặng có thể báo trước một cơn bão, liệu tụi nó có thể vượt qua được và giữ vững mãi tình bạn này hay không đây? Haizz, t/g lo quá (bão thì chỉ cần mua áo mưa tránh lũ là được mà, làm quá)

19. Chương 19: Bạn Mới

Sau khi ở bệnh viện về, tụi nó và bọn hấn đã quyết định đi xử ba con tắc kè kia, lạ một điều là bọn nó tự dưng tốt bụng, chỉ rạch hai ba đường dài trên mặt ba nhỏ rồi xát muối vào, sau đó cho công ty ba nhỏ sập đổ trong tích tắc chứ không “hành quyết” luôn. Đến trường trong tâm trạng phấn khởi, bỗng, *rầm*

_a...xin lỗi, cậu không sao chứ?- một cô gái có vẻ xinh và phải nó

_không sao- nó lạnh giọng

_cậu xinh quá, mình làm quen nha- cô gái đó cười

_cũng được, Andrena- nó bắt tay

_mình là Sally- cô gái vui vẻ

_xin chào- cả bọn đứng sao nó vẫy tay (trừ hấn, Aubrey và Edward)

_chào các cậu, một lát gặp nhau ở phòng ăn nhé- Sally cười rồi đi luôn

GTNV

Phạm Lan Chi (Sally): 17 tuổi, xinh, thích hấn, thân thế bí ẩn, tốt bụng, dễ thương nhưng lúc nào cũng bị tụi nó xa lánh vì...

Thấy nó có vẻ lạnh nhạt với cô bạn đó nên cả đám lấy làm lạ

_mày có vẻ không thích cô gái đó nhỉ?- Mindy xoa cằm nhìn nó

_tao ghét là đằng khác- nó cười nửa miệng làm cô ớn lạnh

_sao vậy, mình thấy cậu ấy cũng dễ thương mà- Jason khó hiểu

_biến ra khỏi nhà tôi nha- nó gần

_a...không, không, mình cũng ghét cậu ấy lắm- anh rùng mình

_hử, anh không nhớ cô ta sao, Aubrey?- nó nhướn mày

_hử, liên quan gì tới anh?- anh ngạc nhiên

_cô ta là người lúc nhỏ thích anh đó- nó nói

_con gái cưng của ông ta à?- anh nhếch môi

_phải, mục tiêu đã chuyển qua Harry rồi- nó nhìn hấn

_tôi á?- hấn ngơ ngác

_phải, cẩn thận cái mạng anh đó- nó liếc hấn sắc lẹm rồi đi vào lớp

_ý gì thế?- Emily cười cười

_cảnh cáo cậu không được để hồ ly qua mắt đó- Jenny mặt gian

_có nghĩa là nó sẽ ghen khi hôn phu của nó theo người con gái khác- Mindy giải thích

_woa, cô ấy đã yêu anh ấy rồi- Edward đùa

_mày nói gì thế hả?- hấn sôi máu

_không dám, cơ mà mày cũng thích bé Andrena xinh đẹp mà- anh nhếch mép

_eo, cậu có cách gọi đó từ khi nào thế?- Emily trề môi

_từ khi các cậu chưa qua Mĩ- anh bình thần

_thích nó thì tỏ tình đi, sợ gì- Aubrey vỗ vai hắn

_tỏ tình theo kiểu này là tao chết- hắn lè lưỡi rồi đi vào lớp

_hahaha- cả đám bật cười

_thằng quý- anh tức giận

Cô giáo nhìn 8 đứa lớn tồng ngồng rồi mà trêu nhau như trẻ lên ba liền cười tươi, thầm nghĩ “không có bọn này làm sao mình sống nổi đây”, nhắc nhở một chút rồi bắt đầu tiết học mặc ấy con người cuối lớp nghe nhạc chơi game tâm tình không quan tâm.

Reng Reng Reng - tiếng chuông như cứu rỗi cho cuộc đời của các học sinh lớp 11-1 hay còn gọi là lớp Heirs

Tụi nó dắt nhau đến phòng ăn và gặp Sally đang vẫy tay, nó chỉ nhếch mép rồi kiêu ngạo bước đến và bắt đầu gọi thức ăn mặc cho nhỏ ngồi cạnh thao thao bất tuyệt

_kêu nhiều vậy bảo bối, em có ăn hết không đó?- Aubrey nhìn nó

_bảo bối cảm ơn anh đã lo nhé,nhưng mà đó là chuyện của bảo bối, anh không cần xen vào nhé- nó nói bằng giọng điệu chăm chọc

_em không nói một câu tình cảm với anh được à- anh chán nản

_yêu anh- nó chớp mắt nói làm anh sướng rơn

_này, cậu làm tụi mình ghen với Aubrey đó- Jason mắt long lanh nhìn nó

_yêu cậu- nó bình thản nói

_các cậu nói chuyện vui quá- Sally cười hiền

_oppa à, anh hát em nghe đi- Mindy nũng nịu không quan tâm nhỏ

_ukm “có lẽ ông trời đang dạy đùa thân anh, đã mấy đêm rồi anh chẳng thể yên giấc”- anh ngân nga

_ngủ như chết á chứ ở đó mà “chẳng thể yên giấc”- nó mĩa mai

_ahahahaha- cả bọn cười lớn làm anh quê độ

_có thức ăn rồi đây- hắn và Edward tay đầy thức ăn hơn hở

_để mình giúp- Sally đứng lên bê giúp hắn, còn cười nữa chứ

_cảm ơn- hắn lạnh giọng

Việc đó đã thu hết vào tầm mắt của nó, trong lòng bỗng dưng khó chịu mà không biết lý do nhưng cũng tập trung vào ăn, còn hắn, hắn thấy lời nói của nó rất đúng, vỗ chạm phải tay hắn rồi khẽ liếc sang nó, quả không phải hạng tầm thường.

20. Chương 20: Kỷ Niệm Buồn - Tỏ Tình Tập Thể

Hôm nay là chủ nhật cho nên tụi nó được nghỉ học và quyết định đi chơi cho khuây khỏa, tất nhiên là không thể thiếu nhân vật mới - người mà tụi nó ghét cay ghét đắng - Sally. Từ sáng sớm cô đã tới, nhìn ngôi nhà của nó mà cô thấy tủi thân, Jason nhận ra điều đó nên vỗ vai cô mà không hay Mindy đang nhìn mình bằng ánh mắt rục rủa

Tình yêu vu vơ ghé qua mang đến em bao nỗi mong chờ

Ngại ngần mở cửa con tim sợ rằng anh như mây thoáng bay

Rồi anh cho em giấc mơ, mơ chúng ta được gần nhau mãi

Baby please, don't leave me alone

Bối Rối - Đông Nhi

_oppa, em nghe đây, sao đến giờ anh mới gọi cho em, nhớ anh ghê á- cô cố tình nói lớn

.....

_vâng, ngày quan trọng của anh mà, em đương nhiên sẽ tới- cô cười tươi khi thấy gương mặt đen sì của anh

.....

_tạm biệt anh *chụt*- cô hôn vào điện thoại

_Dương Nguyễn Khánh Trân- anh gần

_sao?- cô nhướn mày

_em có thể vui vẻ với người đàn ông khác vậy sao?- anh quát

_mắc gì anh phải quát lên thế, nhìn lại mình đi đã, có ngày anh bị Andrena đuổi ra khỏi nhà đó, Andrena à, mình có chuyện báo cáo với cậu đây- cô nói ý tứ và nhìn sang Sally rồi chạy lên phòng nó

Bọn hần ngồi sofa không nói gì chỉ khẽ lắc đầu tiếc thương cho số phận của Jason, nó từ trên lầu bước xuống với khuôn mặt lạnh tanh và ánh nhìn như dao kéo hướng về Jason, anh rùng mình sợ hãi nhìn nó, nó cũng nhìn lại và giương cánh tay thon dài chỉ thẳng ra phía cửa làm anh hốt hoảng

_Andrena à..mình...mình

_sao vậy? Jason đâu có làm gì chứ?- Sally biết rõ là do mình nhưng vẫn hỏi

_làm gì thì tự biết, cho dù anh có là bạn trai em nhưng cũng không bằng ME em đâu- nói đến mẹ, nước mắt Mindy khẽ rơi

_Mindy...anh- giờ anh mới biết mình phạm lỗi gì

_thôi, mình đi chơi đi ha, chuyện này tối giải quyết, nha- hần khoác vai nó kéo đi làm Sally buồn bã

_phải đó, Emily và Jenny cũng xuống rồi kìa, đi thôi- Aubrey nắm tay bạn gái đi

Jenny và Edward cũng đi luôn, Jason bước đến lau nước mắt cho cô rồi dẫn ra xe mặc cho cô vùng vẫy hay cầu véo anh, nhưng có một vấn đề là...Sally không có xe

_mình...mình đi với Harry và Andrena được không?- cô e dè

_đi với Jenny và Edward cũng được vậy, tính làm kì đà sao?- Emily nhếch mép

_mình không có ý đó, các cậu ghét mình đến vậy sao?- cô nói với hai hàng nước mắt chảy dài

_tùy cậu nghĩ, tôi không muốn vì cậu mà tình bạn của chúng tôi tan vỡ thôi- nó nhún vai rồi mở cửa ngồi vào ghế phụ

Hần và bọn kia cũng vào xe, cô không nói gì mà tự nhiên mở cửa xe hần rồi ngồi vào ghế sau. Trong xe ba người đều im lặng, không ai nói câu nào, cô thấy không khí ngột ngạt nên rướn người mở một bài nhạc sôi động nhưng liền bị nó tắt, thấy vậy nên cô lặng lẽ ngồi xuống.

Đến biển, tụi nó và bọn hần vừa bước xuống đã cướp đi biết bao trái tim của những chàng trai cô gái ngây thơ khờ dại, hôm nay tụi nó ăn mặc rất nhẹ nhàng: nó chọn áo croptop kim sa của GOEN.J mix chân váy hoa nhí xòe của RED Valentino; Jenny khoe vai với T-shirt cánh dơi rút vai và quần short jeans; Mindy tính nghịch với T-shirt tay dài in số mix quần short denim của Guess; Emily nữ tính khi mix chân váy denim xanh đậm cùng sơ mi trắng.

Nó nhanh chóng đi ra và ngồi xuống bãi cát trắng mịn, hần cũng tiến đến, ba cặp kia thì chia nhau đi đó, còn Sally thì không biết, hần thấy sắc mặt nó không được tốt nên hỏi

_cô không vui sao?- hần vuốt tóc nó

_nơi này là nơi mà tôi và mẹ thường đến lúc ba vắng nhà, bà ấy và tôi chơi đùa rất vui, nếu mẹ bận thì tôi đi chơi với mẹ của mấy đứa kia- nó trầm giọng

_hử? cô lại muốn tôi nghe quá khứ buồn của cô sao? chán lắm, kể chuyện vui ấy- hấn chun mũi nhìn nó
 _phì...được thôi, ở đây tôi đã gặp một cậu bé rất đẹp trai- nó bật cười nói
 _không nghe nữa, ai mà đẹp hơn tôi chứ- hấn lên cơn
 _cậu bé đó tên là..
 _tôi không muốn nghe- hấn bịt tay
 _Khởi Phong- nó cười ranh mãnh nhìn hấn
 _tôi á?- hấn chỉ vào mình
 _hồi nào?- nó nhếch mép
 _không phải thì thôi, xì- hấn ủ rũ cuối gằm mặt viết gì đó lên cát
 _này- nó gọi
 _....- im lặng
 _giận à?- nó lấy ngón tay thon dài của mình chạm vào hấn
 _....- im lặng
 _hứ, làm phách- nó hất mặt
 _Andrena- hấn khẽ gọi
 _hử?- nó nhướn mày
 _làm bạn gái tôi nha- hấn nghiêm túc nhìn nó
 _....- nó đơ người, tròn mắt nhìn hấn
 _sao vậy? sướng quá hả?- hấn nhếch miệng
 _anh đang tỏ tình đó hả?- nó mở miệng hỏi
 _ukm- hấn gật đầu
 _lý do?- nó khoanh tay kiêu ngạo
 _thích- hấn bình thản
 _thích là tán mà chán là bỏ chứ gì?- nó cười nhạt
 _giỏi suy luận nhỉ?- hấn kéo nó vào lòng
 _tức là đúng chứ gì? đừng hòng tôi đồng ý- nó đánh vào người hấn giận dữ
 _là vì tôi thích em- hấn kiên quyết
 _hử?- nó ngạc nhiên
 _cuộc đời anh là một giấc mộng kéo dài, nó trôi qua rất êm đềm và tĩnh lặng, anh chìm đắm trong cơn mơ tưởng như không bao giờ tỉnh giấc nhưng rồi vào một ngày đẹp trời, anh đã choàng tỉnh khỏi cơn mơ đó vì có một người con gái đến đánh thức con tim tình yêu đang ngủ say của anh dậy, người con gái ấy chính là....em đó- hấn nhìn thẳng vào mắt nó nói đều đều
 _vậy thôi? không hoa? không nhẫn?- nó cảm động sắp rớt nước mắt rồi nhưng vẫn ngoan cố
 _có anh là đủ- hấn kéo nó lại và trao cho nó một nụ hôn nồng cháy
 Đẳng xa có 7 con người đang lấp ló nhìn cảnh phim trước mặt nhưng đã bị nó phát hiện và lôi cả đám ra
 _woa, Harry, mày sến ghê nha- Jason chép miệng nhìn hấn
 _em cũng muốn được như cậu ấy, lãng mạn quá cơ- Mindy nũng nịu (làm lành rồi à)

_em thích?- anh hỏi

_ukm- cô gật đầu

_được thôi, anh không lãng mạn để có thể làm thơ tặng em, anh không tài giỏi để có thể vẽ tranh tặng em, anh không giàu có (xạo) để có thể mua cả vườn hồng tặng em nhưng anh đủ hào phóng để có thể tặng em cả trái tim anh, đủ dũng cảm để có thể bảo vệ em suốt cuộc đời, đủ chung thủy chỉ để yêu mình em trong đời, hãy nhận lấy trái tim anh, hãy để anh làm vệ sĩ của em và hãy để anh...yêu em, em nhé- anh quỳ xuống chân thành nói với cô

_woa, oppa à, sarang hae- cô hạnh phúc ôm chặt lấy anh

_em cũng muốn- Emily lay tay Aubrey

_em biết không, thực sự tim anh cũng loạn nhịp cả lên khi ngỏ lời yêu em nhưng nụ cười của em đã làm anh thêm tự tin và bình tĩnh hơn, lúc ấy em thật gần gũi đáng yêu làm sao, và anh muốn nói rằng “I LOVE YOU”

_hic..hic..em cũng yêu anh- cô cảm động nhào đến ôm anh

_FA chán thật, anh tỏ tình với tôi đi- Jenny quay qua Edward mong chờ

_bệnh tật có thể cướp đi sinh mạng của anh nhưng nó không thể giết chết tình yêu anh dành cho em, dù có thể nào trái tim anh chỉ mãi mãi trao cho em, anh yêu em, làm bạn gái anh nha- anh quỳ xuống cười nói, và lấy từ đằng sau ra một cánh hoa hồng

_woa, cảm ơn- cô cười, trong lòng thật mong đó là sự thật

_những lời anh nói là thật, làm bạn gái anh nha- anh vẫn quỳ

_ơ...anh...nói thật?- cô kinh ngạc

_phải- anh chắc chắn

_em đương nhiên là đồng ý rồi- cô e thẹn và nhận một nụ hôn má từ anh

_tụi bây “tình” từ khi nào thế?- hấn mặt gian hỏi

_phải đó, thấy tụi bây ít nói chuyện lắm mà- Aubrey nói

_ít gì, người ta chỉ vun đắp vào ban đêm thôi- nó cười

_sao...sao mà biết?- Jenny đỏ mặt

_frist kiss của mày cũng mất rồi chứ gì?- nó huých cô

_hứ, nghĩ giỡn nha- cô đỏ mặt tía tai giận dỗi

_hahaha- cả đám bật cười

_chúc các cậu hạnh phúc- Sally lên tiếng

_Cảm ơn cậu- cả bọn đồng thanh- về thôi- nó gọi rồi cùng hấn ra xe

Sally đứng đó, nước mắt chảy dài, cô phải làm sao đây, cô thích hấn nhưng nó là chị của cô, dù nó coi cô là kẻ thù nhưng cô lúc nào cũng yêu thương và tôn trọng nó mà, cô khẽ lau nước mắt rồi cười, cô đã có quyết định rồi.

Vậy quyết định của Sally là gì? tình yêu của tụi nó và bọn hấn sẽ mãi mãi bền chặt được chứ? điều đó phụ thuộc vào tác giả thôi, muahahaha.....

21. Chương 21: Gặp Gỡ Em Họ

Bây giờ phải nói là tâm trạng tụi nó rất rất vui, cuối cùng mọi người cũng tìm được một nửa của mình, đang mãi tra hỏi Jenny về vụ “hẹn hò trong đêm tối” thì

_chị- một giọng nói nhẹ nhàng vang lên thu hút sự chú ý của tụi nó
 _sao?- nó nhướn mày
 _em có chuyện muốn nói với chị- Sally nói như khẩn cầu nó
 _tôi không có thời gian- nó lạnh nhạt
 _em xin chị đó, 10h tại bar Hell, không gặp không về- cô nói rồi chạy đi
 Nó không nói gì mà chỉ thông thả lên phòng trước sự lo lắng của bọn bạn
 21h30' tại phòng nó, hấn mở cửa bước vào thì thấy nó đang đứng trước gương tự sướng về vẻ đẹp của mình, khẽ cười rồi cho nó một back hug, nó rất ngạc nhiên nhưng rồi cũng xoay lại vòng tay ôm cổ hấn
 _ai cho anh tự tiện thế hả?- nó cười
 _chúng ta đang yêu nhau cơ mà- hấn cũng cười
 _em đã đồng ý đâu- nó trêu hấn
 _lời nói không có giá trị, hành động của em đã bán đứng em- hấn ngắt chóp mũi nó nói
 _xì...nhưng sao anh lại yêu em? anh yêu em vì cái gì?- nó hỏi
 _sao lại hỏi như vậy?- hấn ngạc nhiên
 _trả lời đi- nó giục
 _mỗi lần anh gặp em, tim anh đều đập mạnh, giấc mơ của anh đều bị em chiếm lấy, ngày nào cũng chạy em có mỗi chân không?- hấn hỏi
 _gì?- nó nghịch mặt
 _vì em ngày nào cũng chạy qua chạy lại trong đầu anh làm anh phát điên đây này- hấn chỉ vào đầu mình
 _dẻo miệng- nó hạnh phúc ôm chặt hấn
 _em định đi gặp Sally à?- hấn ôm eo nó nói
 _ukm, kể ra cậu ấy cũng tốt, chỉ là có người ba không xứng đáng thôi- nó lạnh giọng
 _nhưng sau em ghét cậu ấy thế?- hấn khó hiểu
 _hồi nào?- nó giả lơ
 _ở trường em còn nói ghét kia kia, giờ chối hả?
 _kệ em, lúc nhỏ khi mà ba mẹ không có nhà, Sally luôn là người chơi đùa với em khi màn đêm buông xuống- nó trầm giọng
 _ban đêm?
 _ukm, vì sáng em phải chơi với 7 con minions mấy người đó- nó phồng má nói
 _thích muốn chết thì có- hấn bĩu môi
 _ai thèm, mà thôi em đi đây- nó cầm túi xách lên
 _đi vậy thôi đó hả?- hấn nhìn nó ừ ừ
 _quên *chụt*- nó kéo hấn lại và hôn cái chụt vào môi hấn rồi “bay” đi
 _tiểu thư- ông quản gia kính cẩn khi thấy nó xuống
 _suốt ngày cứ tiểu với chả thư- nó trề môi
 _dạ- quản gia quá hiểu tính nó nên dạ một tiếng để trêu cô tiểu thư kiêu kì của mình

_còn dạ nữa hả? woa (đưa tay lên gáy như kiểu bực mình của người Hàn á), thiệt hết chịu nổi mấy người mà- nó cảm thán rồi ra gara phóng đi với em Aston Martin DB9 màu trắng

____- quần gia chỉ lắc đầu chán nản với cái bệnh tiểu thư của nó

Hiện giờ nó đang đi à không, nói đúng hơn là nó muốn bay với vận tốc 250km/h luôn rồi, *rầm*, nhẹ nhàng mở cửa bar, nó làm biết bao thằng con trai rớt nước dãi. Hôm nay quả thật nó rất gợi cảm, từng đường cong siêu chuẩn lấp ló sau chiếc áo da báo gợi cảm của thương hiệu Hàn Quốc Lucky Chouette, khoe chân thon dài với quần short cạp cao của American Apparel điểm chút tinh nghịch thời thượng với vòng tay Vintage Hollywood.

Lướt qua mấy ánh mắt sầm soi nó tiến vào phòng VIP 1 - nơi có một cô gái đang ngồi cùng những chai rượu vương vãi khắp nơi, nó khẽ nhú mày khi thấy hình ảnh đó nhưng cũng lấy lại bình tĩnh và ngồi xuống sofa

_chị đến rồi sao?- Sally mừng rỡ

_phải, uống nhiều như vậy mà còn tỉnh táo là hay đó- nó nhìn cô, ánh mắt có chút lo lắng

_em...

_có gì thì nói mau đi- nó lạnh nhạt nhấp một chút rượu vừa lấy ở quầy

_em xin lỗi- cô trầm giọng, nước mắt thi nhau lăn xuống gương mặt xinh đẹp

_vì điều gì?- nó nhướn mày hỏi

_chuyện của ba em...và...bác- cô ấp úng

_cô không có lỗi, tất cả là do ba cô thôi- nó xoay tầm mắt nhìn xa xăm

_nhưng..em, em là con gái của ông ấy, rồi ông ấy sẽ cần em để lợi dụng ục đích của ông ta thôi- cô nói

_thì cô cứ việc nghe theo- nó bình thản

_nếu mục đích là chị thì sao?- cô đau khổ nhìn nó

_tôi sẽ không sao, và cô cũng vậy- nó nhìn thẳng vào mắt cô

_chị...sẽ không ghét em chứ?- cô e dè

_không- nó hờ hững

_chị có thể coi em là một người em được không?- cô hỏi mà lòng đau nhói

_thì cô là em tôi mà, mãi mãi như vậy- nó nói

_thật..thật chứ?- cô mừng rỡ

_sao? không muốn?- nó nhếch miệng

_tất nhiên là em muốn rồi- cô vui vẻ

_ừm...em- nó hơi ngượng

_dạ?- cô thì đang vui khi nghe nó nói đây

_em..thích Harry hả?- nó hỏi

_chị...chị đừng lo, em sẽ không xen vào tình cảm của chị đâu, với lại em cũng hết thích anh ấy rồi..hì hì- ngoài mặt cười nhưng bên trong lòng cô đau nhói, làm sao có thể quên dễ dàng thế được

_phì...làm gì mà cuống lên thế?- nó bật cười

_chị cười đẹp lắm, lúc nào chị cũng phải cười đó- cô giơ dấu Like cho nó

_được rồi, em về nhà đi, cũng khuya rồi đó- nó quan tâm

_vâng, tạm biệt chị- cô ôm nó rồi chạy biến đi để nó phải thanh toán nguyên cái đồng này

Ra bên ngoài cô liền va phải một chàng trai có vẻ cool, vội vã nói xin lỗi sau đó chạy mất để lại chàng trai đang chờ người, nó nhìn thấy tất cả và khẽ cười, biết đâu đó là khởi đầu mới của Sally.

Lết xác về nhà và nó phải thấy cái cảnh mà “BAO NGƯỜI MUỐN THẤY” - đó là cuộc hẹn hò trong đêm tối của Edward và Jenny, bây giờ hai người đang ôm nhau và nói những lời tình tứ mà nó không nghe được rồi hôn nhau đắm đuối, nó khẽ ho rồi giả vờ say xỉn bước vào nhà, vẫy tay với hai con người đang chờ trước mặt rồi đi lên phòng. Nhưng cửa phòng nó bước vào không phải phòng nó mà là phòng hắn, nhìn một chàng trai đẹp như mơ đang say giấc trên chiếc giường trắng mà tim nó đập rộn ràng, bỗng dưng cơ thể nó bị kéo xuống và đang nằm cạnh để hắn tự nhiên ôm, khẽ cười rồi cũng ôm lại hắn và từ từ chìm vào giấc ngủ trong tiếng gọi của “thần ngủ” kính mến.

22. Chương 22: Ngày Hạnh Phúc

Thông báo thông báo, cả trường trung học The Heirs bây giờ đang trong trạng thái mất chữ A mồm chữ O nhìn vào đội quân trai xinh gái đẹp đang tung tăng giữa trường, nhưng lí do gì đã làm học sinh của trường ra nông nổi này, à, thì ra các hot boy và hot girl ngày nào còn ghét cay ghét đắng nhau vậy mà giờ lại thân mật

__anh chị là gì của nhau thế?- một hs lớp 10 hỏi

__người yêu- cả đám đồng thanh rồi bước vào lớp trong sự ngạc nhiên của “những người thừa kế”

Dù vui thì vui thật đó nhưng Jenny và Edward vẫn không thoát khỏi kiếp bị tụi nó tra hỏi và lải nhải bên tai nên đành nhắm mắt xuôi tay mà khai ra tất cả, từ việc mới gặp nhau cho đến lúc nảy sinh tình cảm

_____ hồi tưởng _____

San Francisco, 7h, quảng trường Portsmouth, phố Tàu ở Vancouver, British Columbia

Chợ đêm ở đây thường diễn ra vào thứ 6 thứ 7 và chủ nhật hàng đêm kéo dài từ tháng năm đến tháng chín, Jenny đang hát vu vơ dạo quanh thì nhìn thấy một đám đông bu lại, cô liền tò mò và chen vào đám những con người to lớn trong khi thân hình cô thì mảnh khảnh, bỗng, *rầm*, ai đó chen ngang làm cô té xuống đất

__này anh sao lại chen ngang thế kia- cô một phần vì đau, một phần vì bức tức nên chơi tiếng Việt luôn

__vì tôi là người vô văn hóa- thật may người đó là người Việt nhưng lời nói của anh ta làm cô nóng máu

__anh...- cô tức giận hất luôn cây kem vào cái áo anh

__này, cô...

Bốp, anh mãi lo nhìn cô khiêu khích nên không để ý, từ đằng sau có người vô tình giẫm giày anh và thề là...*chụt*, anh nằm đè lên người cô và môi chạm môi, mở to mắt ngạc nhiên nhưng sau đó cũng bình tĩnh đẩy anh ra

__hứ, ôi thánh thần ơi cái frist kiss- cô than rồi trừng mắt nhìn anh

__nhìn gì mà nhìn, tôi cũng như cô thôi, tôi sẽ đòi lại- anh nói rồi bỏ đi

__gì gì chứ? mình mới là người chịu thiệt mà- cô tức giận dậm chân ầm ầm rồi đi đến Bar và mọc rě ở đó tới sáng

_____ kết thúc hồi tưởng _____

__woa, lãng mạn nha- nó vỗ tay

__thôi đi- cô bức tức

__ơ mà Amber đi đâu nhĩ?- Jason hỏi

__nhắc tới phát bức, nghĩ sao có mình nhỏ đó “tu tâm dưỡng tánh” để tao phải chịu xây xước- nó bức mình đã tan nát cái bàn rồi xách cặp ra ngoài, hắn cũng theo vợ luôn

_ôi nhìn kìa, nó lại tái phát- Mindy nhìn nó than

_kệ nó đi vk- Jason véo má cô

_sեն như con hến- cả lớp đồng thanh rồi quay lên học mặc cho cặp đôi đó cứ anh em vk ck

Quay lại với nó và hấn nhá, nó đang ngồi ngan nga cạnh hồ nước của trường, lâu lâu lấy ra tự sướng, hấn tiến lại kéo nó lên đùi

_sao thế? vẫn chưa hết giận sao?- hấn bẹo má nó hỏi

_hết ời, mà làm màu chút cho vui- nó nhe răng cười

_....- hấn đơ người nhìn nó

_ê..em biết em đẹp rồi nhưng anh có cần thái quá vậy không?- nó quơ tay trước mặt hấn

_hừ- hấn đánh mặt

_ấy sorry tình yêu nha, em không cố ý- nó hôn má, hôn môi, hôn trán nói chung là mặt hấn có gì là nó hôn hết

_anh yêu em- hấn nói giọng ngọt ngào

_kệ anh- nó liếc

_nhiều lúc anh muốn hỏi “em có yêu anh không” nhưng anh sợ em sẽ...gật đầu- hấn trêu nó

_anh...đồ đáng ghét, giận- nó quay mặt sang chỗ khác giận dỗi

_xin lỗi, đi ăn không?- hấn ôm eo nó hỏi, giọng nói chứa đầy nhu tình

_ngủ gì không đi, bùng luôn- nó nắm tay kéo hấn đi làm hấn chỉ biết lắc đầu cười khổ

Còn bọn trong kia đang thấp thỏm lo lắng cho hấn và nó mà ai biết cặp này đang đi ăn vui vẻ chứ, hấn đưa nó đến quán kem Sweet Love, bọn hám trai thấy hấn là ngay lập tức mắt mèo đổi thành mắt trái tim, nó bực bội vì chuyện đó nên trút giận sang chị phục vụ ngây thơ vô tội

_quý khách dùng gì ạ?

_chị cho...

_có gì đem ra hết đi- nó lạnh nhạt

_dạ?- chị phục vụ ngạc nhiên

_điếc?- nó liếc chị làm chị không rét mà run nhanh chóng chạy vào mang kem ra

Nó ngấu nghiến kem như muốn dập tức đồng lửa đang phừng phừng trong người, hấn thấy thì bật cười trêu

_vk đang ghen đấy à?

_ai thèm- nó bĩu môi

_ghen thì cứ nói- hấn nháy mắt

_xí- nó liếc xéo hấn nhưng trong lòng vui vui

_miệng dính kìa- hấn chỉ vào miệng nó

_hử?- nó ngước lên và...

Hấn đứng lên lấy lưỡi liếm sạch vết kem trên miệng nó và “ồ”, cả quán ăn ồ lên ganh tị, nó đỏ mặt cuối gằm mặt ăn và ăn để hấn với bộ mặt nham nhở ngồi nhịp chân thong thả. Thật là hâm mộ quá đi, chúc hai người hạnh phúc, t/g sẽ thêm mắm thêm muối vào loveline của hai người để trả thù vì sao người con gái xinh đẹp này lại FA??? huhuhu

Giới thiệu thêm về Facebook của các nhân vật nhá

Nó: Andrena Yoo (ảnh đại diện: hình tự sướng của nó và bọn hấn)

Hấn: Harry Ji (ảnh đại diện: hình tự sướng của hấn và tụi nó)

Emily Han (ảnh đại diện: cô và nó)

Aubrey Choi (ảnh đại diện: anh và nó)

Mindy Jung (ảnh đại diện: cô và Jason)

Jason Yoon (ảnh đại diện: anh và ba mẹ)

Jenny Kang (ảnh đại diện: cô và mẹ)

Edward Lee (ảnh đại diện: anh và Jenny)

Sally Ye (ảnh đại diện: cô và nó lúc bé)

Anna Phạm (ảnh đại diện: cô và gia đình)

Phan Hiến (ảnh đại diện: anh và Anna)

23. Chương 23: Hôn Phu Của Sally

Bây giờ tụi nó và bọn hấn cũng đã chơi thân với Sally hơn sau khi nghe tâm sự của cô, cô nói ba mình đã tốt bụng hơn trước, biết quan tâm giúp đỡ mọi người không còn ganh đua nữa, những hành động của cô lúc ở trường là do cô tự nghĩ ra nhưng bây giờ đã hối hận, nó cũng không nói gì, người nó hận không hấn là ông ta mà là 4 ả đàn bà kia.

Hôm nay nó chọn ình chiếc áo khoác kẻ caro gam màu hồng pastel của Lewitt, không quên nhấn nhá bằng mũ nôi rất đáng yêu và tinh nghịch; Mindy năng động với duffle coat màu đỏ burgundy của Lacoste; Jenny kiêu kì trong chiếc áo khoác dáng dài gam màu trắng pha đen của Jill by Jill Stuart và cuối cùng là Emily nhẹ nhàng với kiểu áo khoác trắng cao cổ của Qua.

Hấn lịch lãm với áo khoác đỏ burgundy cổ điển của Chris Christy; Jacket kiểu tay pha da trẻ trung Buckaroo Jeans tôn lên vẻ xắc xược của Aubrey; Jason chọn Jacket pha màu của Time Homine và Edward với áo khoác bóng chày đen sọc trắng của System Homine.

Sải bước đến cửa lớp nó thấy một chàng trai và một cô gái đang cãi nhau, không khó để nhận ra cô gái đang mặc duffle coat màu tím than của Whole Hauss kia là Sally và thật trùng hợp, chàng trai đó cũng mặc duffle coat kiểu dáng tương tự nhưng của hãng New Balance.

Nó như nhớ ra gì đó liền tiến lại

_Sally- nó gọi

_chị- cô cúi đầu và đứng sau lưng nó

_có chuyện gì ở đây vậy?- Mindy cũng đi lại

_woa, đẹp trai đẹp trai- Jenny xoa cằm tán dương

_xin chào- chàng trai đó lịch sự hôn tay tụi nó làm bọn hấn đứng gần đó nóng máu

_chào- nó lạnh nhạt làm chàng trai trẻ rùng mình

_sao cậu và tên này cãi nhau thế?- Emily quan tâm hỏi

_anh ta va phải mình rồi còn nói mình cố ý gây sự chú ý nữa- Sally nũng nịu

_cậu là người hôm qua ở bar Hell đây mà- nó búng tay

_em quen à?- hấn hỏi

_không, đây là người mà Sally va phải lúc chạy về- nó nhìn qua cô em họ

_ơ...à em nhớ rồi- cô reo lên

_thì ra cô là nhỏ mất nét ở bar- chàng trai cười đều

_mất...mất nét?- cô ngạc nhiên

_con trai gì mà bất lịch sự- Mindy phán rồi kéo Sally đi

_chuẩn- Jenny cũng thêm

Rồi cả bọn mĩa mai đủ thứ và đi vào lớp để lại chàng nai tơ đứng đờ người, chỉ khi cô giáo nhắc nhở anh mới biết mà đi vào giới thiệu, Sally hôm qua vì không có bàn ghế nên học tạm tại 11-2 giờ mới chuyển qua, cả hai cùng đứng trên bục nhưng mắt thì nhìn nhau muốn tóa lửa

_e hèm, các em giới thiệu đi- cô giáo nhắc nhở

_chào các bạn, mình là Phạm Lan Chi, có thể gọi thân mật là Sally, mình rất vui khi được học cùng các bạn và mong rằng mình sẽ sớm trở thành một phần tử của lớp Heirs- cô quay phắt sang đọc một bài diễn văn dài đằng đẵng kèm theo một nụ cười tỏa nắng làm ai kia đứng cạnh cũng cười theo

_woa, xinh quá đi- cả lớp cùng nói

_còn bạn thì sao?- một girl hỏi chàng trai đó

_xin chào, tôi là Lâm Khánh Quân, có thể gọi là Ryan- Ryan cười tươi

_hai em ngồi cùng sau bàn Emily nhá- cô giáo phân

Mình giới thiệu sơ đồ nha, lúc trước quen

hs hs - hs hs - hs hs

hs hs - hs hs - hs hs

hắn nó - Emily Aubrey - hs hs

Mindy Jason - Ryan Sally - hs hs

Edward Jenny - hs hs - hs hs

Đến giờ ra chơi, Sally nhận được một cuộc gọi từ ba mẹ và xin phép về trước, 10' sau Ryan cũng nổi gót nhỏ xin về, tụi nó thấy lạ nhưng không nói gì. Còn về phần Sally, cô buồn bã đi thẳng tới nhà hàng Temple Club, hôm qua chính miệng bà cô - ông phạm đã nói là cô đã tới tuổi lấy chồng và ông đã chọn được chàng trai cho cô nhưng đó không phải là lý do, lý do thật sự là ông muốn cái công ty mà ông đã ra sức gầy dựng sẽ vươn được tới tầm cao của thế giới

Cô bước vào nhà hàng với bộ đồng phục học sinh, nhẹ nhàng tiến lại phía ba mẹ và.....OMG.....

_anh làm gì ở đây?- cô trở mắt nhìn tên Ryan đang chễm chệ

_gặp hôn phu, còn cô?- anh trả lời

_tôi cũng...giống anh...- cô nhận ra vấn đề

_các con quen nhau sao?- mama Ryan ngạc nhiên

_chỉ là tình cờ thôi ạ, và con cũng nghe được anh ấy nói con mất nét, và phải con mà không xin lỗi còn nói con cố tình gây sự chú ý mặc dù con có hàng tá người theo xếp chặt cả Liên Bang Nga luôn ạ- cô tranh thủ kể tội và cũng tự sướng về bản thân luôn

_cô..cô..- anh tức hộc máu

_hahaha, con trai, con chết chắc rồi- papa anh cười lớn

_bây giờ chúng ta bàn chuyện thôi chị- mama cô nhắc nhở

_được, tháng sau sẽ là lễ đính hôn của tụi con cho nên trong vòng 1 tháng hãy tranh thủ bồi đắp tình cảm bằng việc ở chung nhà nhé- mama anh cười ma mị

__ở chung á? không đời nào- cả hai cùng hét

__hử- pama của cả hai nghiêm nghị

__vâng, cũng được ạ- hai người ừ ừ

__con và anh ấy có thể ở cùng các bạn được không ạ?- cô e dè hỏi

__là sao?- papa cô khó hiểu

__con có chơi thân với 8 người, họ có đôi có cặp và đang sống chung với nhau, tụi con đến đó ở sẽ vui hơn, được không ạ?- cô nói

__bạn con là ai?- mama cô hỏi

__chị Andrena...- cô cuối đầu

__Andrena?- pama cô cùng nói

__vâng

__thôi cũng được, miễn con bé đừng làm gì con là được- papa cô hơi buồn khi nhắc tới nó

__cảm ơn ba- cô vui vẻ

__tôi chưa đồng ý mà- Ryan hất mặt

__...- nhỏ ánh mắt cún con nhìn sang “ba mẹ chồng”

__cái gì mà không đồng ý- mama anh đánh vào vai anh một cái đau điếng

__ba mẹ..- anh ỷ khuất nhìn hai người làm cô bật cười

__vậy nha, hai con cứ từ từ tìm hiểu nhau nhé- các pama cười gian rồi kéo nhau ra về

__tôi cũng về đây- cô đeo balo lên rồi đứng dậy

__khoan đã- anh gọi

__gì nữa đây- cô khó chịu quay lại

__đi..chơi không?- anh gãi đầu

__phì...- cô bật cười khi thấy bộ dạng của anh

__cười gì?- anh ngại

__nếu thiếu gia có ý tốt thì tiểu thư đây không có lý do gì để từ chối cả- cô kiêu ngạo nói

__đi- anh nắm tay kéo cô ra xe

Suốt quãng đường hai người nói rất nhiều chuyện và có buổi đi “phượt” thật vui vẻ, có lẽ hình bóng hân trong tim cô cũng đã dần phai mờ để nhường chỗ cho người con trai khác.

24. Chương 24: Cãi Nhau - Kế Hoạch Làm Lành

Trường cho nghỉ một tuần để tập trung chuẩn bị cho cuộc thi chọn ra nam-nữ thần hăng năm, tụi nó (thêm cả Sally) và bọn hân (thêm cả Ryan) quyết định sẽ đi du lịch ở Hàn nhưng có một vấn đề đã xảy ra.....hai cặp đôi mới của The Heirs đang cãi nhau dữ dội

__anh thôi đi, anh có quyền gì mà nói- Jenny bức xúc hét vào mặt Edward

__anh chỉ vì lo cho em thôi- anh nói

__em đã nói là không có chuyện gì cả sao anh cứ lo lắng vớ vẩn thế?- cô bực dọc

__không có chuyện gì? em nói vậy mà cũng nói được sao? xem chút nữa là em bị tên đó...aizz- anh vò đầu

_hừ, anh chỉ biết nói em, có người yêu rồi mà vẫn đến bar, vẫn gái gú là sao? hả?- cô hét, nước mắt cũng từ đó rơi xuống

_anh...nhưng đó là vì công việc, anh chỉ bất đắc dĩ mà thôi- anh đau khổ

_thì em cũng như anh thôi, cũng vì công việc, vì quyền lợi của tập đoàn, nếu thấy chúng ta không hợp nhau nữa thì chia tay đi- cô nhún nhát nói rồi chạy ra khỏi nhà

Ba cặp kia đứng nhìn mà xót xa cho hai đứa bạn, chỉ vì chuyện công ty nên phải nhờ đến hai đứa vậy mà thành ra thế này quả là không đáng, còn nó và hân thì sao, hai người giờ đang ngồi đối diện nhau bằng gương mặt lạnh nhạt

_anh giải thích đi chứ? sao cứ im lặng hoài vậy? suy đoán của em là đúng chứ gì?- nó gương mặt nhìn hân

_anh...anh...- hân ấp úng

_...- mắt nó đã đỏ hoe, đứng dậy đi về phía cửa

_đừng mà, anh xin lỗi, tất cả là do anh, là do anh- hân kéo tay nó lại và ôm nó

_anh còn muốn nói gì nữa? em đã thấy hết rồi, huhu- nó khụy xuống bật khóc

_vẫn chưa kết thúc, nghe anh đi, là anh bị hại mà- hân lau nước mắt cho nó và thành khẩn nói

_ai? là ai đã hại anh hả?- nó đâm vào ngực hân hỏi

_là bang chủ bang Black- hân nắm hay tay nó nói

_anh nói thật?- nó nghi ngờ

_thật chứ, làm sao anh có thể nói dối em được- hân hôn nó - một nụ hôn thật sâu và nóng bỏng

_được rồi, em cần nghỉ ngơi và suy nghĩ lại chuyện của chúng ta- nó đẩy hân ra và đóng cửa lại

_Andrena...Andrena...em mở cửa đi- hân vẫn chưa chịu mà đứng trước phòng nó đập cửa

_anh đi đi- nó lạnh giọng

_được, em hãy suy nghĩ lại đi- hân buồn bã về phòng

Nó trườn người dọc theo cánh cửa mà ngồi phịch xuống, một vài giọt nước mắt rơi xuống gương mặt xinh đẹp, có lẽ nó nên nghĩ kĩ hơn về mối tình này, nó vẫn chưa thực sự tin tưởng vào một cái gọi là tình yêu. Cả ngày hôm đó nó và Jenny cứ tránh mặt hai người bạn hân, đến bữa ăn chỉ cúi xuống ăn phần của mình mặc cho hân và Edward gấp biết bao nhiêu là thức ăn vào bát.

Bọn bạn thấy nó và Jenny như vậy thì đau lòng không xiết, thêm nữa nhìn bọn hân tiêu tụy cũng không nỡ nên đã bàn bạc về cái gì đó và gọi 4 người ra

_cậu gọi có chuyện gì thế?- Jenny và Edward cùng nói

_...- cả hai nhìn nhau rồi ngồi xuống

_nhanh đi- tới lượt hân và nó

_hì hì, tình cảm sâu đậm vậy mà...- Jason trêu

_mình thấy các cậu rất là yêu nhau nhưng chỉ vì một số hiểu lầm mà đã tranh cãi là không tốt, nếu thật sự yêu nhau thì cả hai phải biết thông cảm với đối phương trong chuyện đời tư, dù thân như thế nào thì vẫn có một số chuyện mà ta không nên nói quá rõ cho người khác biết, vì vậy tụi mình đã nghĩ ra một cách...- Emily chuyên nghiệp nói

_cách gì?- nó nhướn mày

_đó là dành cho các cậu một buổi hẹn hò thử nghiệm- cô cười

_hẹn hò thử nghiệm?- bốn người khó hiểu

_đúng vậy, tức là bốn người các cậu sẽ hẹn hò tráo ngược để xem khi không có người ấy bên cạnh thì cảm giác của các cậu sẽ ra sao?- Mindy cười gian

_vì chỉ có hai cặp nên chúng ta tráo đổi như sau: Andrena và Edward, Harry và Jenny- Sally điềm đạ nói

_gì chứ?- Jenny nhú mày

_sao? không thích? vậy trở về với Edward đi- Aubrey trêu

_hừ, ai nói- cô vênh mặt, điều đó làm cho Edward có chút buồn và hự hẫng

_rồi nha, ngày mai 7h hai cặp tình nhân đây hãy thử tìm hiểu nhau nhé- Ryan nháy mắt

_sao cũng được- nó nhún vai rồi bỏ về phòng

_tùy- hần cũng về luôn

Sau khi bốn người đã đi thì tất cả phá lên cười

_xem kìa xem kìa, chắc sẽ thú vị lắm đây- Mindy khoái chí

_cục cứng của anh thông minh thật- Jason hôn nhẹ vào môi cô

_hihi..em mà- cô sung sướng ôm lấy anh

_ghê rợn- cả bọn đồng thanh

_hừ- cả hai hất mặt rồi nắm tay về phòng

_cũng khuya rồi, hai cậu về phòng đi, mà nè, ngủ chung đó nha- Emily tinh nghịch nói

_xì, biết rồi- cả hai hậm hực về phòng

Rồi khi tất cả đã về phòng và đi ngủ nhưng vẫn còn một phòng ở tầng ba sáng đèn, hai con người một trai một gái cãi nhau giành giường nhưng rồi vì mệt quá mà ôm nhau ngủ không biết trời trăng gì luôn, đó là cặp tân uyên ương đính hôn vào tháng tới - Sally xinh gái và Ryan xinh trai.

25. Chương 25: Hẹn Hò Thử Nghiệm

Nghे theo lời của hai con bạn nên tụi nó và bọn hần đã có mặt dưới nhà đúng 7h, nó đơn giản với áo len slogan mix chân váy jeans và sneaker khỏe khoắn, Jenny thanh lịch với sơ mi denim và quần jeans tone sáng

_xuống rồi sao?- Aubrey cười

_ừ- 4 người gật đầu

_giờ các cậu phải xưng hô là anh - em nha- Mindy nháy mắt

_tùy- nó lạnh nhạt

_vậy....HẸN HÒ VUI VẺ- cả đám cùng một đồng người hầu đồng loạt hô

Nó và Edward đi Lamborghini Aventador còn hần và Jenny thì Lamborghini Veneno, kể về nó và tặng bằng di động trước nhá, cả hai hiện giờ đang dạo shopping, nó đi trước anh đút tay túi quần theo sau làm người khác ngưỡng mộ

_cậu thấy cái này như nào?- nó ướm một chiếc váy vào người và hỏi

_cậu?- anh nhú mày

_kệ đi, ở đây đâu có Emily- nó xua tay

_nhưng mình thích nghe- anh nhõng nhẽo

_tặng bằng như cậu mà cũng...được thôi, anh....- nó kéo dài từ “anh”

_em...vào thử đi- anh cũng bắt chước

_ok- nó nhí nhanh vào phòng thay đồ

5' sau nó bước ra khiến cho những người có mặt ở đó sững sờ bởi độ đẹp của nó kể cả Edward, nó ngượng ngùng chạy vào thay lại và quyết định mua bộ đó, rồi cả hai đi đến tầng 3

_em ngồi đi- anh kéo ghế cho nó

_cảm ơn- nó cười

_hai người dùng gì ạ?- anh phục vụ nhìn thấy nó thì đơ

_e hèm- anh khẽ ho và liếc tên phục vụ làm nó bật cười

_đem ra hết đi- nó phẩy tay

_dạ..nhưng..- anh phục vụ ngỡ ngàng

_có ý kiến?- nó lạnh lùng nhìn

_a dạ không- anh phục vụ nói rồi đi vào

_em có ăn hết không đó?- anh nghi ngờ

_tiếc tiền hử?- nó bĩu môi

_nào dám, bảo bối- anh ngắt mũi nó

_xí, chap thôi- nói rồi nó ăn lia lịa loáng cái là hết làm anh bật cười

Nó nói muốn đi bộ dạo nên anh đã cho người đem xe về nhà và dẫn nó đi, hai người vừa đi vừa đùa giỡn như tình nhân khiến người khác ghen tị, sỡ dĩ mà hai người không có khoảng cách hay ngại ngùng là vì từ nhỏ nó đã được bọn hần cưng chiều hết mực, muốn gì cũng cho chỉ riêng hần thì khác xiu thôi...là yêu đó.

Cả hai đi vòng vòng thì thấy mệt và ghé vào quán ăn gần đó, trùng hợp pama nó và hần đang bàn công việc, nhìn hai người đi chung thì thấy lạ

_sao hai con...- mama nó mở to mắt

_có gì thì mẹ hỏi bọn kia đi- nó nói rồi kéo Edward lại một bàn trống và gọi món

Các pama phải nói là ngạc nhiên hết cỡ luôn á nhưng cũng cho qua và bàn chuyện “nước” trước rồi mới lo cho “dân”, giờ chuyển phân cảnh đến hần và Jenny nhé, hai người đang dạo shopping, Jenny vì bức tức gặp gì lấy nấy, động tác rất là thô bạo làm hần vác cả đồng một lã người

_này Jenny, em mua lắm thế?- hần khổ sở

_kêu ca?- cô quay lại trừng mắt

_không dám- hần sợ hãi

_em đói rồi, mình đi ăn nha..nha..nha- cô lay tay hần nũng nịu

_đói cũng phải- hần bật cười kéo cô vào nhà hàng

_xin chào quý khách, mời quý khách gọi món ạ- chị phục vụ kính cẩn

_lấy cho tôi món này, món này, món này.....này này và này- cô kêu một loạt

_em có phải người không?- hần nhăn mặt

_thế chắc anh đang hẹn hò với heo à?- cô giận dỗi

_phải phải haha- hần ôm bụng cười

_anh có hiểu em nói gì không?- cô tức xì khói

_hiểu- hần vẫn cười

_vậy anh cũng là heo- cô phán

__...- mặt anh đơ như cây cơ

_hahaha- tới lượt cô ôm bụng cười

Rồi hai người lao vào ăn như hổ đói và nắm tay nhau đi dạo bờ hồ (tình tứ tình tứ, kiểu này hai người kia ghen chết), khoảng 20h thì 4 người mới về nhà, vừa mở cửa xe lập tức nó và hấn chạy lại ôm nhau, Jenny và Edward cũng vậy

_huhu, em xin lỗi, em đã không hiểu anh, em thật sự buồn khi cuộc đời của em thiếu bóng anh- nó thút thút nói với hấn

_anh mới là người phải xin lỗi, anh đã không lường trước được sự việc làm em phải giận- hấn ôm chặt nó

_em xin lỗi, chúng ta đừng chia tay nhé- Jenny cười tươi

_đương nhiên, anh yêu em- Edward ôm cô và nở một nụ cười hạnh phúc

Còn 6 con người kia và các pama thì đang hí hửng xem phim sống mà kịch bản là của chính mình tạo ra, Aubrey ôm eo Emily và hôn má cô, Jason xoa đầu Mindy còn Sally vẫn cãi nhau với Ryan nhưng ai cũng vui vẻ hạnh phúc, hôm nay quả là trải nghiệm đáng nhớ của nó, hấn, Jenny và Edward. CHÚC ANH CHỊ HẠNH PHÚC HEHE.

26. Chương 26: Hàn Quốc (1)

Sau cái vãi thì tụi nó và bọn hấn đã chính thức đặt chân tới Hàn Quốc, thời trang sân bay của tụi nó như sau: Mindy thanh lịch với chân váy voan sọc đen trắng mix sơ mi trắng và sandals đế xuồng; Emily khỏe đường cong trong chiếc váy tạo eo giả của Sisley Tweed; Jenny trẻ trung khi phối áo len đỏ cùng quần skinny caro đen trắng và giày oxford đen; Sally tinh nghịch khi kết hợp váy yếm denim cài cúc giữa và áo len móc cùng vòng cổ chocker; nó thời thượng với chân váy ren trắng và sơ mi cùng oxford trắng của Repetto, mang túi xách tông màu xanh pastel và tai nghe hồng nhạt.

Tụi nó làm náo loạn cả sân bay với vẻ đẹp của mình

_woa, thiên thần- boy 1

_xinh ghê á- boy 2

_trét cả đồng phần chứ xinh gì- girl 1 ghen tị

_chắc phẫu thuật thẩm mỹ dữ lắm á- girl 2 đồng tình

_hai cô thì có- cả đám con trai đồng thanh làm hai nhỏ quê muốn độn thổ

Nó chỉ nhếch mép cười nhẹ một cái rồi kiêu ngạo đi vào đường băng, mấy người kia cũng vậy, trong gian phòng vip ở máy bay có 10 con người đang ngủ ngon lành không biết trời trăng mây gió gì ” __

Đến Hàn Quốc, khi máy bay vừa đáp xuống nó khẽ vươn vai và thấy cái bản mặt nhớn nhơ của hấn đang nhìn mình, ngay lập tức nó lấy tay che mắt hấn lại và đặt lên môi hấn một nụ hôn làm anh nhà sướng rơn, gọi mấy đứa bạn thức dậy và bây giờ cả đám đã có mặt tại sân bay Incheon - Korea. Vẫn khung cảnh quen thuộc, bao chàng trai cô gái ngăm nhìn nhưng tụi nó vẫn vậy, chẳng quan tâm mà chỉ đi ra 5 chiếc Lamborghini Reventon trước mặt và thẳng tiến tới khách sạn Skypark ở Myeongdong - Seoul - Hàn Quốc (có thật nhá, rảnh qua đó chơi đi, đẹp dã man mặc dù t/g chưa đi bao giờ)

Bước vào khách sạn trong những ánh mắt ngưỡng mộ của mọi người, nó khẽ cười và tiến đến anh chàng tiếp tân xinh trai

_xin chào quý khách, xin hỏi quý khách đã đặt phòng chưa ạ?- anh tiếp tân hỏi

_rồi, với tên là Park Chun Ha- nó lãnh đạm nói

_vâng, người tên Chun Ha đã đặt 5 phòng đơn cho quý khách ở khu VIP tầng 5 và hành lí đã được chuyển lên phòng rồi ạ- anh kính cẩn

_chìa khóa?- nó giơ tay ra

_đây ạ- anh ta đưa cho nó 5 chùm chìa khóa

_cảm ơn- nó nói

_chúc quý khách có một kỳ nghỉ vui vẻ ạ- anh cúi đầu rồi tiếp tục việc của mình

_đi thôi- nó khoác tay hắn sẵn tiện đưa mắt liếc mấy đứa con gái son phấn lòe lẹt kia luôn

3 cặp đôi sến súa kia đã sớm đi dạo biển, chỉ còn nó và hắn ở lại, nó đã thay bộ cánh kia ra và thay bằng một chiếc đầm maxi buộc dây màu hồng nhạt của G-cut và hiện giờ đang đứng trầm ngâm ở cửa sổ, hắn vừa tắm xong, trên người chỉ mặc chiếc quần short, nhẹ nhẹ tiến lại định hù nó thì...

_HỪ- nó làm mặt quỷ quay lại

_aaaa- hắn hoảng hốt té xuống sàn

_hahaha- nó ôm bụng cười như điên

_em...giận- hắn giận dỗi đi lại sofa ngồi

_thôi mờ, xin lỗi- nó tiến lại ôm cổ hắn

_mà sao em biết được vậy?- hắn thắc mắc

_em là ai chứ? là đại...- tới đây nó cứng họng

_hử?- hắn tò mò

_đại tiểu thư Andrena- nó lè lưỡi

_thật không?- hắn nghi ngờ

_thật, anh không tin em hả?- nó mắt cún con nhìn hắn

_tạm tin- hắn buông nó ra rồi ngã người xuống sofa

_xì...thấy ghét- nó đá vào cái sofa mà hắn nằm như muốn đánh ghen

_sao vậy?- hắn ngạc nhiên

_anh bỏ em ra để nằm với nó- nó bực mình chỉ vào sofa

_hahaha, cục vàng của tôi ơi, em ghen à?- hắn bật dậy kéo nó vào lòng

_ai thèm- nó hếch mũi

_vậy thôi- hắn lại buông nó ra

_anh...- nó tức xì khói

_anh sao?- hắn nhướn mày khiêu khích

_em có một trò chơi đây- nó ngồi cạnh hắn nói

_trò gì?- hắn hỏi

_tiên nữ 15 giây- nó nói

_giống phim Vì Sao Đưa Tôi Tới đó hả?- hắn tỉnh bơ

_bựa...phải, nếu qua được anh sẽ thắng- mặt nó tự tin hết cỡ

_chơi luôn- hắn bình thản

Rồi nó lấy đồng hồ chỉnh 15 giây và bắt đầu: đầu tiên nó giơ tay chữ V lên mắt, rồi làm hình bông hoa và chu mỏ, làm các hành động aegyo như sao Hàn, còn hôn gió với hắn nữa chứ. Tới giây thứ 10 thì hắn chịu hết nổi mà kéo nó lại và.....KISS - nụ hôn kéo dài tận 5 phút, hôn xong thì hắn ra về mệt mỏi đi hết nỗi y

hết trong phim làm nó phì cười rồi kéo hắn lên giường thấy ở đó và cũng leo lên ngủ luôn, các cặp kia cũng đã về phòng và bắt đầu hành trình tìm kiếm giấc mơ của mình

27. Chương 27: Hàn Quốc (2)

Bây giờ là 19h00 tại Hàn Quốc

Come here baby

So come and come and come

Come and come and get me

Check - SNSD

Nó từ trong lòng hắn ngồi dậy và nghe điện thoại

_nghe

_.....- đầu dây bên kia

_ok- nó nói rồi cúp máy

_ai thế ?- hắn kéo nó xuống hỏi nhưng mắt vẫn nhắm

_Aubrey, anh mau thức dậy đi, chúng ta còn đi chơi nữa đó- nó lay hắn rồi chạy ù vào nhà tắm

Sau 30' tụi nó và bọn hắn đã có mặt dưới sảnh: hôm nay nó trông rất quý phái với chiếc váy đen dáng chữ A của Phillip Lim kết hợp cùng giày pump của Christian Louboutin cùng tone màu; Emily khoe dáng mảnh mai với áo len Fringed Viscose Jacquard Top và short lụa in họa tiết kết hợp túi đeo vai dây kim loại; Jenny kết hợp áo pull cùng short ngắn cạp cao, mang ankle boot và cardigan họa tiết da báo; Mindy năng động với sơ mi họa tiết sặc sỡ Abercrombie & Fitch mix short trắng cùng hăng và sneaker DKNY; Sally cá tính với áo thun Abercrombie & Fitch mix short đen và giày Nike.

Tụi nó quyết định sẽ đi đến Busan - thành phố cảng lớn nhất Hàn Quốc, với dân số khoảng 4 triệu người, Busan là thành phố lớn thứ hai sau Seoul. Cả đám tách nhau ra để đi chơi riêng chứ đi nguyên cả tập đoàn cho chúng chửi, Mindy được Jason dẫn đi ăn biết bao nhiêu là món ngon, ăn hoài không chán, nào là Bimbap, canh kim chi, kimbab, bulgogi, v.v.

_ăn cái này đi, cả cái này nữa, nha- cô mắt sáng rỡ kéo anh đi khắp nơi

_ăn nhiều thì em sẽ thành heo đó, mà thành heo thì không ai yêu đâu- anh trêu

_anh yêu- cô chu mỏ

_không thì sao?- anh khiêu khích

_ở nhà pama có thủ sẵn cả đồng hôn ước cho em đó- cô cười ma mị

_em dám?- anh nổi nóng

_anh nói không yêu em mà, lêu lêu- cô trêu anh và bị anh rượt đuổi học hơi

Jenny và Edward thì đi xem phim Hàn, bộ phim mà hai người theo dõi là một bộ phim tình cảm buồn - Gió Đông Năm Ấy với hai nhân vật chính là Song Hye Kyo và Jo In Sung, hết phim buồn liền tới phim vui có tên là Chỉ Có Thể Là Yêu - bộ phim khắc họa cuộc sống và tình yêu của những người mắc chứng bệnh lo âu trong cuộc sống hiện đại với hai nhân vật chính Jo In Sung và Gong Hyo Jin, ngoài ra còn có sự tham gia của Song Dong Il - người ba nghiêm khắc của Bố Ơi Mình Đi Đâu Thế và Lee Kwang Soo - hoàng tử Châu Á của Running Man.

_haha, mắc cười quá- Jenny cười lớn

_em vui vậy sao?- Edward hỏi

_ukm, tếu quá hí hí- cô bụm miệng làm anh lắc đầu chán nản

Emily và Aubrey thì nắm tay nhau đi dạo, thỉnh thoảng nói vài câu lãng mạn ướm át, mọi người có muốn nghe không?

_anh có yêu em không?- cô mở miệng hỏi

_anh muốn nói rằng anh yêu em...bây giờ anh vẫn muốn nói anh yêu em...và hãy nghe anh nói rằng anh yêu em...để sau này anh không phải nói nữa rằng “anh yêu em”- anh cười đều nói

_anh...đứng lại đó- cô sung máu rượt anh chạy khắp nơi trong tiếng cười

Sally và Ryan thì vẫn còn cãi nhau nhưng ít hơn trước rất nhiều, hình ảnh cô cứ lớn quồn trong đầu anh làm anh khó hiểu, cô đang chơi đùa thì có một đám người đi đến ve vãn

_cô em đi một mình à? đi với anh nhá- một thằng nói

_cút- cô lạnh giọng

_cô em cá tính đó...aaa- thằng đó chưa nói hết đã bị cô ột vó

Cả đám đàn em thấy đại ca mình như vậy thì lập tức xông lên, họ đánh thì cô chỉ tránh, trò mèo vờn chuột kết thúc cũng là lúc bọn kia tàn đời, bây giờ cô đang đứng phũ phũ tay và bên dưới là một đám đàn ông nằm sấp lổp. Anh đứng từ xa nhìn cũng kinh ngạc, ai có thể nghĩ một cô gái mảnh mai như cô lại có thể hạ gục cả đám đàn ông chứ, khê nhếch mép cười thú vị rồi đi đến chỗ cô

_cô không sao chứ?- anh quan tâm

_anh nên hỏi mấy tên kia kìa, rác rưởi- cô nói rồi tiếp tục tung tăng làng phố

_thật thú vị- anh khê cười làm mấy cô gái gần đó chết ngất

Còn nó với hấn thì sao? cả hai đang đi dạo vòng quanh sông Nakdong, dừng chân ở một ghề đá, cả hai không nói gì chỉ nhìn xa xăm

_anh này, nếu một ngày có người chia rẽ hai ta thì sao?- nó hỏi

_em nghĩ gì vậy? không bao giờ- hấn kéo nó vào lòng và nói

_vậy nếu một trong hai chúng ta có lý do gì đó và chia tay?- nó vẫn hỏi

_nếu có lý do anh sẽ nói với em vì anh biết em sẽ cùng anh vượt qua, còn nếu em không nói với anh thì anh sẽ không giống như mấy nhân vật chính ngu ngốc trong truyện của mấy đứa tác giả ngu ngốc (ơ...anh nói em?) đó mà nổi nóng với em, anh sẽ suy nghĩ thật kĩ và tìm ra lý do của em- hấn chắc chắn nói

_hihi...yêu ck quá cơ- nó cảm động

_sao lại khóc? anh nói hay quá hả?- hấn trêu

_anh đích thị là một ngôn tình rồi- nó cười khi

_phải, em cũng vậy mà cho nên...đứng bắt chước họ đó nha- hấn ngất mũi nó dặn dò

_DẠ- nó reo

_vk anh ngoan như vậy từ khi nào thế?- hấn cười tươi

_anh...cứ trêu em- nó nũng nịu

_ai mà trêu- hấn véo má nó

_anh đừng quên là anh thua em đó nha- nó nhếch miệng

_nhớ nhớ chứ- hấn chán nản

_thái độ gì vậy?- nó xị mặt

_sorry, đi hộp đêm thôi- hấn khoác vai nó

_ukm- nó vui vẻ gật đầu

Sau chuyến đi ở Busan, bây giờ tất cả đã có mặt tại hộp đêm Heaven - hộp đêm hàng đầu Hàn Quốc, sau hàng giờ quấy nhiệt tình thì tụi nó và bọn hắc cũng đã về được khách sạn....nhưng....có một sự cố đã xảy ra với Sally và Ryan...sự cố đó là gì mà mới sáng sớm đã nghe được giọng thét có sức sát thương cực đại của Sally...hãy chờ xem nhá

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

28. Chương 28: Đêm Ái Muội - Tình Yêu Nở Hoa

Chắc các bạn rất thắc mắc về tiếng hét kinh thiên động địa của Sally đúng không? hãy cùng tác giả khám phá nhé

Lưu ý: chap này chỉ dành cho Sally và Ryan, yếu tố không nên xem, hãy thông cảm cho tâm hồn “trong trắng” của t/g nhá

Buổi sáng, tại phòng VIP 3 khách sạn SYPARK: có một đôi nam nữ đang nằm ngủ, điều đặc biệt là trên người họ không có mảnh vải che thân, người con gái - tức Sally khê cửa mình, hình ảnh đập vào mắt cô đầu tiên là một chàng trai đẹp như mơ vẫn còn say giấc, khi định thần lại rồi thì

_AAAAAAAAAAAA- cô lấy chăn che đi thân thể mình và hét

_um...cái gì vậy? mới sáng...ơ...- Ryan bực mình hét nhưng đơ luôn khi thấy cô ngồi co ro bên cạnh

_đồ dê tiện, đồ biến thái, anh đã làm gì tôi?- cô nức nở

_tôi...- anh bối rối và bắt đầu nhớ lại mọi chuyện

—————hồi ức—————

Sau khi cả bọn quây nát cái hộp đêm thì cũng chịu về nhà, Sally chào tạm biệt bọn nó rồi loạng choạng về phòng, thấy thể Ryan vội chạy lại đỡ, đặt cô xuống giường anh chuẩn bị đi tắm nhưng

_dừng đi- cô gọi

_hử- anh ngạc nhiên

_tôi nói anh dừng đi- cô bật dậy đẩy anh vào tường

_này, cô có tin là tôi ăn thịt cô không hả?- anh cười gian

_cứ việc nếu anh muốn- cô nhếch mép rồi ôm cổ anh hôn tới tấp

Lúc đầu khá ngạc nhiên về hành động táo bạo này của cô nhưng anh nhanh chóng đáp lại và đẩy cô xuống giường, đôi tay không làm chủ được mà chủ động mở hết quần áo trên người cô, anh ngậy người nhìn cảnh xuân trước mặt: bộ ngực căng tròn nhấp nhô theo theo nhịp thở, vòng eo con kiêu thon thả. Anh tham lam mút lấy cánh môi đỏ mọng của cô như muốn nuốt hết vị ngọt của nó, bàn tay không yên phận mà xoa nắn đôi gò bồng đảo trắng nõn kia, anh ngậm lấy nụ hoa đỏ hồng của cô và cuồng dã ngấu nghiến

_um...- cô không kìm được mà rên nhẹ

Tiếng rên như tiếp sức cho thú tính của anh, ngón tay thô ráp mơn trớn trên cơ thể ngọc ngà rồi di chuyển xuống nơi ướt át kia, cô khê run rẩy ôm chặt lấy anh...rồi chuyện gì tới cũng tới, cô đã thật sự thuộc về anh

—————kết thúc—————

Hiện tại, cô vẫn đang ngồi khóc

_sao cô lại trách tôi? chính cô chủ động mà- anh cười đều

Chát - cô tức giận tát vào mặt anh

_anh..hức..anh còn nói nữa sao? huhuhu, tôi phải làm sao?- cô bật khóc

__xin lỗi...- anh ôm cô vào lòng

__buông ra- cô giãy giụa

__im nào- giọng anh khàn khàn

__hức hức...- cô tự nhận biết được nên im luôn

__anh xin lỗi- anh khẽ nói

__xin lỗi là xong sao?- cô hét

__anh sẽ chịu trách nhiệm- anh nghiêm túc

__chịu trách nhiệm bằng cách nào?- cô vẫn thút thít

__bằng cách yêu em- giọng ngọt ngào

__yêu? nức cười, anh không hề yêu tôi, đó là cưỡng ép- cô đánh vào ngực anh

__sao em biết anh không yêu?- anh hỏi

__anh thiếu gì con gái chứ? họ luôn sẵn sàng dâng hiến cho anh mà- cô nói

__em ghen sao?- anh cười tà mị

__mắc gì phải ghen- cô lại hét

__vì yêu anh, đúng chứ?- anh cười cười

__anh...- cô cứng họng

__ngoan nào, anh biết em vẫn chưa thật sự tin tưởng anh, nhưng có lẽ, anh đã yêu em thật rồi- anh vuốt tóc cô nói

__là sự thật?- cô nghi ngờ

__đương nhiên rồi vk ngốc- anh nhéo mũi cô

__huhu- cô ôm lấy anh mà khóc

__nín đi mà, khóc xấu lắm đó- anh yêu chiều vuốt ve tấm lưng ngọc ngà của cô

__hic..hic..anh sẽ không rời xa em chứ?- cô hỏi

__uk- anh buồn cười

__chứng minh đi- cô hất mặt

__là em nói đó- anh cười gian

__phải- dù biết nguy hiểm sắp tới nhưng cô vẫn mạnh miệng

Anh cười và đẩy cô xuống giường, chống tay nhìn thẳng vào mắt cô rồi từ từ cúi xuống ngậm lấy đôi môi đỏ hồng chúm chím kia, cánh tay lại không đứng đảnh xoa khắp cơ thể cô, cả người cô uốn éo như muốn hòa hợp cùng anh, cô theo sự dẫn dắt của anh cùng nhau đi đến đỉnh điểm của hạnh phúc.

29. Chương 29: Giao Lưu Wealthy

Sau 1 tuần vi vu bên Hàn thì tụi nó và bọn hấn cũng đã trở về đất nước thân yêu, nhìn Sally và Ryan tay trong tay bên nhau thì tụi nó cũng phần nào đoán ra được, xin chúc mừng.....

Đến trường trong tâm trạng phấn khởi, hôm nay The Heirs có gì đó rất lạ nha, F4 (bọn hấn) vào mà cũng chả thèm để ý, cứ cắm đầu cắm cúi vào chiếc điện thoại, kéo một cô bạn lại, nó hỏi

__bộ có chuyện gì sao?

__các cậu không biết gì hả?- cô bạn ngạc nhiên

_không- cả đám đồng thanh

_cuộc thi nam thần và nữ thần năm nay chúng ta sẽ thi cùng trường Wealthy cho nên các bạn ấy mới vậy đó- cô bạn giải thích

_trường Wealthy?- nó đơ người

_phải, mọi người tất bật chuẩn bị để khỏi phải bẽ mặt trước trường khác, các cậu cũng chuẩn bị đi nha- cô bạn đó cười rồi đi mất

_vụ này vui, tiểu thư đây có nên tham gia?- nó ngẫm nghĩ

_hay chúng ta tham gia nhá- Mindy lay tay nó

_OK- nó tán thành

_tất cả học sinh chú ý, vì trường chúng ta và trường Wealthy sẽ giao đấu với nhau nên cô muốn các em phải chuẩn bị thật tốt và mang vinh quang về cho trường nhé, các em có tên sau đây sẽ qua trường bên để giao lưu học hỏi: Phạm Vương Khánh An, Hoàng Dương Khởi Phong, Huỳnh Văn Hải Yến, Phạm Vương Hoàng Khải, Dương Nguyễn Khánh Trân, Trần Lâm Minh Khánh, Nguyễn Lập Bích Thy, Trương Lê Gia Kiệt của lớp 11-1- giọng cô hiệu trưởng vang lên

_tụi mình á- bọn hần ngạc nhiên

_vui vui- Jenny hứng khởi

_xí...chán bỏ xừ- Jason trề môi

Rồi cả bọn vào học với đầy đủ tâm trạng, cô hiệu trưởng còn dặn ngày mai 7h phải có mặt tại trường Wealthy, nghe nói trường này không bắt buộc mặc đồng phục nên tụi nó vui như trẻ trời mới.

—————tua nhanh—————

6h - Reng Reng Reng - chuông báo thức của nó vang lên

Nàng công chúa trên giường lập tức cựa mình thức dậy, nhẹ nhàng vào vệ sinh cá nhân và hiện giờ đã có mặt dưới nhà: hôm nay nó rất trẻ trung và xinh đẹp trong chiếc váy suông màu đỏ có chi tiết kim băng lạ mắt ở vai, nó còn khéo léo phối cùng chiếc túi xách da đính kim băng của Versus; Emily nữ tính với váy suông dáng chữ A gam màu hồng nude, cô mang túi xách Sofia Mini và giày cao gót Vara cùng màu váy; Mindy xinh đẹp và cá tính với váy suông họa tiết của thương hiệu Hàn Banila B đi cùng túi Coach và giày oxford đen của hãng Pháp Repetto; Jenny xinh đẹp với váy suông họa tiết da báo có chi tiết kim băng lạ mắt ở vai của hãng Versus (tựa tựa nó)

Tài xế đưa 8 người đến trường trung học Wealthy - đối thủ nặng ký của The Heirs, bước xuống xe với bao ánh mắt ngưỡng mộ hướng về mình, cả đám chẳng thèm quan tâm mà đi thẳng đến phòng hiệu trưởng

_các em là học sinh giao lưu đúng không, cô đợi mãi- một cô giáo cười khi thấy chúng nó

_cô là...- hần nhú mày

_cô là chủ nhiệm 11A, tên Linh, các em theo cô- cô Linh dẫn tụi nó đến lớp

Lớp này cũng chẳng khác 11-1 là mấy, toàn học sinh giàu có nên quậy phá cũng phải, cô khẽ nhú mày rồi bước vào, cả lớp im thin thít

_vào đi các em- cô Linh quay qua tụi nó và bọn hần

_Khánh An, Andrena- nó lạnh lùng

_Hải Yến, Emily- lạnh lùng

_Khánh Trân, Mindy- cũng lạnh

_Bích Thy, Jenny- lạnh nhạt

_Khởi Phong, Harry- đây phải nói là cực lạnh

_Hoàng Khải, Aubrey- cũng lạnh

_Gia Kiệt, Edward- quá là lạnh

_cool quá đi- các boy nhìn tụi nó

_mấy anh đẹp trai quá đi- các girl nhìn bọn hần

_ahaha, xin chào các cậu, mình là Minh Khánh, có thể gọi là Jason, tụi mình bên trường The Heirs qua đây giao lưu, mong các cậu giúp đỡ- Jason chán nản nhìn mấy đứa bạn rồi xỏ một tràng

_chỗ?- nó lạnh nhạt quay qua bà cô

_phía cuối- cô Linh chỉ tay

Tụi nó cùng bọn hần về chỗ, vẫn như cũ: nó - hần; Mindy - Jason; Jenny - Edward; Emily - Aubrey

Bọn con gái trong lớp không những không ghét tụi nó mà còn ngưỡng mộ nữa cơ, người gì mà vừa xinh vừa cool thế kia, duy chỉ có 1 người không phục đó là....Đinh Diệu Vân - hot girl của trường

Đến giờ ra chơi có một chàng trai trông có vẻ baby tiến lại bàn tụi nó

_xin chào, mình là Peter, làm quen nhé- anh chàng baby đó cười với nó

_chào- nó lạnh nhạt

_xin chào- ba đứa còn lại thì sáng mắt khi thấy trai

_anh à...mình đi ăn nhé- Min, tức Diệu Vân đi lại

_hử, được thôi, các cậu cũng đi chứ?- Peter hỏi

_sợ ai kia khó chịu thôi- nó nhếch mép rồi đi thẳng, mấy đứa kia cũng theo luôn

Min dù tức giận nhưng phải giả vờ hiền thực mà kéo Peter này giờ đang đơ vì cái nhếch miệng của nó xuống căn tin

HAHAHA - SÓNG GIÓ ĐÃ NỔI LÊN - HÚ HÚ

GTNV

Lục Chiêu Quân (Peter): 17 tuổi, thiếu gia tập đoàn New, đẹp trai, hiền lành, có hôn ước với Min nhưng thích nó

Đinh Diệu Vân (Min): 17 tuổi, tiểu thư tập đoàn Bad, xinh, cũng tốt nhưng mù quáng trong tình yêu, thích Peter dữ dội

30. Chương 30: Ngày Thứ Nhất Ở Wealthy

12h trưa, tại căn teen trường Wealthy, tụi nó đang dùng bữa, hôm nay trang phục của tụi nó rất ra dáng thanh niên nghiêm túc: Emily nữ tính với sơ mi trắng dáng xòe high-low mix quần skinny jeans màu hồng nude; Jenny khoe chân thẳng tắp với skinny da ôm sát và áo sơ mi chấm bi xanh cài kín cổ; Mindy ăn gian chiều cao với quần skinny đen cạp cao phối sơ mi kín cổ màu cam và ankle boots đen; nó trẻ trung khi mix sơ mi trắng dáng xòe high-low cùng skinny đen và sandals cùng tông màu với quần, mang clutch đỏ sẫm

Bọn hần đã kéo nhau sang Las Vegas “rửa tiền”...á nhầm, đi giải quyết mấy chi nhánh bên đó, đừng hiểu lầm nha, 4 chàng đi rồi chỉ còn lại 4 nàng cô đơn ngồi ở một xó trong căn teen

_Andrena này- Jenny lên tiếng

_hử- nó nhìn cô

_hay mình tái xuất giang hồ đi- cô hí hửng

_đầu óc mày đúng là....

_ờ thì...- cô lo ngại sợ nó không chịu
 _đúng ý tao nha- nó reo lên
 _trời, làm tội này hết hồn- Emily và Mindy ôm tim thở phào
 _cơ mà mấy ông kia cũng chẳng biết tội mình là Tứ Đại Angel nhỉ?- Mindy nháy mắt
 _phải, biết rồi chắc chém tội mình chết- nó làm động tác cắt cổ và nói
 _hí hí- cả đám cười khúc khích
 _định quay trở lại đi- Jenny nhìn Emily
 _ukm...theo mình thấy ta nên trở lại sau khi Devil giao chiến với Black- cô ngẫm nghĩ rồi nói
 _là sao?- Mindy nheo mắt khó hiểu
 _có nghĩa là chúng ta sẽ hỗ trợ cho Devil trong bóng tối, rồi nếu bị phát hiện thì công bố luôn và mấy ngày sau các bang khác cũng sẽ biết, hiểu không?- Emily ôn tồn giải thích
 _ý cậu là chúng ta sẽ giúp đỡ mấy ông kia á?- Jenny kinh ngạc
 _không được, tự ái của đàn ông rất cao, họ sẽ nghĩ là chúng ta xem thường họ- nó phản bác
 _thì...- cô bí luôn
 _mặc kệ đi, mấy ông đó không nghĩ vậy đâu- Jenny phẩy tay
 _nhưng...- nó e ngại
 _có gì thì aegyo với mấy ông đó là xong, nha...nha...nha- Mindy lắc tay nó nũng nịu
 _rồi, sao cũng được- nó hết chịu nổi luôn
 _yeah...yêu mày nhất- cô vui vẻ ôm chầm lấy nó
 _ghê gớm- cả ba trề môi
 _ư..ư..không chịu đâu- cô không nhẽo
 _các cậu nói chuyện gì mà vui quá vậy?- Min từ đâu đi lại vui vẻ nói
 _mời ngồi- tội nó đồng thanh
 _cảm ơn- cô vui vẻ ngồi xuống
 _ủa mà ck cậu đâu?- Emily nhìn quanh rồi hỏi
 _ưm...anh ấy có việc ở phòng hiệu trưởng
 _ờ...cậu muốn ăn gì chứ?- nó đưa menu cho cô
 _mình ăn rồi- cô cười
 _mà nè baby- Mindy kéo tay nó
 _sao em?- nó nhướn mày
 _a...tao..a..- cô đáp ứng
 _nói gì nói lẹ đi- nó khó chịu
 _tao muốn sang Las Vegas- cô nói
 _kệ mày chứ, qua đó cho chúng bắt mày đi bán- nó bĩu môi
 _hahaha- Emily và Jenny ôm bụng cười trong khi Min chẳng hiểu gì
 _hứ, ai mà dám bắt ta chứ- cô vênh mặt

_coi kìa, mầy nhiệm màu quá- nó nhún vai (chị này Fan cô giáo Khánh)

_Min nè, đưa tụi này đi tham quan trường đi- Emily quay sang cô bạn đang đơ

_à..ừ, cũng được- cô sực tỉnh

Cô dẫn tụi nó tới vườn trường, nơi này chỉ hội học sinh mới được vào, cây cối bao quát xung quanh cái hồ nước ở chính giữa, Emily Jenny và Min thì đưa chân xuống hồ thông thả trò chuyện, riêng nó và Mindy lạnh chanh chạy hết chỗ này đến chỗ khác làm cả 3 nhứt cả đầu

_hôm qua cậu có vẻ khó chịu và tức giận khi thấy bọn mình mà sao giờ...- Jenny nhìn cô

_ừ thì đúng, mình thấy ghen tị vì các cậu chơi thân với nhau, ở đây mình chưa khi nào có được tình bạn thật sự, họ chỉ chơi vì mình có tiền thôi- cô buồn bã khi nhắc đến

_vậy chắc cậu giàu lắm nhỉ?- Emily trêu

_ahahaha, giàu có giới hạn thôi- cô cười

_ê ê, nhìn nè, ở đây có con gì á?- Mindy lảng xảng chỉ vào vật gì đó

_gì? gì thế?- nó húng khởi chạy lại

_để xem- Mindy tách hai chiếc lá ra và

_AAAAA, là sâu kìa- nó hoảng sợ

_hic...sâu...SÂU- cô cũng hét và cả hai chạy lại ôm lấy hai con bạn

_hai cái đứa này, thích khám phá mà sợ gì đâu không- Jenny chán nản

_hihi, con sâu đó là của thầy hiệu trưởng đó, nó hiền lắm- Mindy cười khúc khích chạm vào con sâu

_đi chỗ khác đi- nó kéo cả đám đi

Rồi cả đám lại đi nữa, đến một nơi có 3 cái tủ lớn được xếp hình chữ U và bên trong là...SÁCH với SÁCH

_jajang, đây là thư viện, nó có tên là PM- cô vẫy tay giới thiệu

_woa, ngôn tình này, Harry từng nói anh ấy sẽ không giống những chàng trai ngu ngốc của ngôn tình- miệng nó cứ nhếch lên khi nhắc tới hần

_nhắc tới anh ấy là cô ấy lại cười- Mindy khoanh tay cười đều

_bọn bạn xấu xa- nó xì mặt đi vào một góc sau khi lựa được một quyển sách

_Andrena xinh đẹp, xin lỗi mừ- cô chạy theo nói với nó

_xí, lũ bạn tồi tệ- nó trề môi cả thước

_hứ, bạn tồi mà chơi với nhau từ mới lọt lòng- Jenny đi lại nói móc

_ủa, mới sinh mà sao biết chơi?- nó ngây thơ hỏi

_hừ, không thềm nói nữa- cô tức xì khói

Reng Reng Reng - chuông vào học vang lên, tụi nó kéo nha vào lớp, liệu trong lớp có chuyện gì xảy ra, cùng chờ xem nhá.

Chương này tả ít lời thoại nhiều, xin lỗi các bạn

31. Chương 31: Ngày Thứ Hai Ở Wealthy

Chương trước t/g quên nói, thân phận của tụi nó: từ lúc 6 tuổi, 4 đứa tụi nó được đưa sang Mĩ để học kinh doanh cũng như võ thuật, tụi nó đã được đào tạo để trở thành 4 cô gái mạnh mẽ nhất và tụi nó đã tham gia vào thế giới ngầm với cái tên Tứ Đại Angel, nó là Đại Tỷ Irene, Emily là Nhị Tỷ Helen, Mindy là Tam Tỷ Alice, Jenny là Tứ Tỷ Stella. Tụi nó giết người không nương tay, nghe danh đã sợ....

Bây giờ tụi nó và Min cũng đã thân thiết hơn, mới sáng mà Min đã qua nhà đón tụi nó: hôm nay nó rất cá tính và tinh nghịch với áo sweater đen in chữ Hello của FLEA MADONNAX BEAKER mix cùng short jeans và giày trắng cao cổ của Palladium; Emily nữ tính với áo Time is Honey của hãng mod Cloth và chân váy đen in hoa nhí của Emily and Fin; Mindy dễ thương với T-shirt tay dài màu hồng in số của 3sum by James Jeans mix quần sooc yếm của Gues; Jenny trẻ trung với T-shirt in số của 3sum by James Jeans mix quần short denim của Guess.

Cả năm đứa cùng tay trong tay vào trường, bọn con trai thấy tụi nó thì nhìn lé cả mắt, bỗng “Vù....”, một cơn gió thổi qua, tụi nó khẽ rung mình

_lạnh quá má ơi- Mindy lấy hai tay ôm mình nói

_ai biết được- Jenny cũng vậy

_biết vậy đừng mặc váy- Emily hối hận

_hình như kín trên hở dưới là style của Andrena nhỉ?- Min hỏi

_hở trên hở dưới gì nó cũng mặc được hết á- Mindy đáp

_vào học rồi kìa, mau đi- nó cũng lạnh chứ bộ nhưng có lẽ đỡ hơn vì nó mặc sweater

Tiết đầu tiên là tiết Sử của cô Lan - cô giáo sư tử của trường này, bà không những dữ mà còn từng tưng như cô giáo Khánh vậy đó, mà chết cái nữa là hôm nay kiểm tra 15 phút, tất cả đã chuẩn bị giấy viết đầy đủ, đang làm thì Peter đưa cho nó một mảnh giấy

_gì đây? hỏi bài thì hỏi đại đi còn bày đặt đưa thư nữa- nó mở ra và ngạc nhiên hết cỡ

_*rầm*...

_má ơi- nó giật nảy mình nhìn bà cô đằng đằng sát khí đứng bên cạnh

_cái gì đây? đưa cái phao cho cô, đưa đây nhanh lên- cô xòe tay ra

_dạ thưa cô, em đi học chứ không đi bơi mà đem theo phao cô- nó giả ngơ

_ý cô là cái phao em hiểu không, cái phao không phải cái phao đi bơi, đưa đây- cô giải thích và nói

_dạ thưa cô em không có đi bơi để đem theo cái phao- nó vẫn giả ngơ

_ôi trời, bây giờ em đưa cô cái tờ giấy, đây- cô giật lấy tờ giấy và đọc

_....- nó ngơ ngác nhìn bà cô

_tại sao trong lúc các bạn tập trung làm bài thì em có thể nhận bức thư của người khác? em quay bài đúng không? bài đúng không, được rồi để cô đọc. hahaha, trời ai vậy? ai là người viết cho em bức thư này cho cô biết được không, tại vì cô không hiểu cái người đó bị mất nhận thức về không gian thời gian hay sao mà mới tiết một đã hẹn tiết cuối đi chơi, hử?- bà xỏ một tràng

_dạ thưa cô, em không hiểu vì sao cái bức thư đó đến với cô, em đang làm bài kiểm tra thì bức thư nó đến đột ngột bất ngờ trong cuộc sống của em và em chỉ có việc là đón nhận nó thôi, còn cái việc cô tịch thu bức thư là việc của cô, cô biết hông, cái lá thư nó đến...rồi đi...cuộc đời em nó như cái định mệnh vậy đó, ôi cái định mệnh!- nó cũng không vừa mà tuông lại

_HAHAHA- cả lớp ôm bụng cười

_các..các em..HẾT GIỜ, THU BÀI- bà cô tức quá là lên gom hết bài vở

Nhưng cả lớp đã làm xong trong khi nó và bà cô vẫn đang đối thoại, t/g xin lỗi các bạn yêu mến cô giáo Khánh vì đã đem một phần trong SchoolTv ra nha, chân thành xin lỗi....

Ra chơi, cả đám tụi nó quyết định bùng học và đi shopping, tất nhiên là có cả Peter, thường ngày đi mua sắm tụi nó rất hứng khởi nhưng giờ thì sầu nào

_woa...tao đã ăn kem ở đây này- nó chỉ vào một quán kem

_ăn với ai?- Jenny mặt gian nhìn nó
 _với Edward- nó cười tít mắt
 _.....- mặt Jenny đang đen lại
 _ể, baby sao thế?- nó ngơ ngác
 _hừ, tao đã đi ăn với Harry ở đây này- cô lấy lại phong độ chỉ vào quán ăn gần đó
 _.....- tới lượt mặt nó đen lại
 Cả hai đang nhìn nhau tóe lửa, Mindy và Emily đứng gần đó chỉ biết cười trừ
 _chị Andrena- một giọng nói lãnh lút vang lên
 _Sally- tụi nó đồng thanh
 _các chị bùng học à?- cô cười đều
 _em cũng vậy thôi, còn đi với Ryan nữa chứ, ghen tị- nó xị mặt
 _hì hì, biết sao giờ, mr.right của chị đi mất rồi mà- cô cười gian
 _chán chết- nó thở dài
 _đây là...- cô chỉ qua Min và Peter
 _xin chào, mình là Vân, đây là Quân- Min cười
 _xin chào, mình là Chi, còn đây cũng là Quân luôn- cô nhe răng cười
 _trùng hợp nhỉ?- Min vui vẻ phải
 Andrena xinh đẹp ới ời, baby có điện thoại kìa
 Điện thoại kìa Andrena ơi
 Bài hát này là do hấn cài vào
 _cái nhạc chuông quỉ quái, nghe- nó bực dọc mở máy
 _hello Andrena- đầu dây bên kia vang lên
 _Jason?- nó ngạc nhiên
 _phải, tụi mình về rồi, nhưng....- anh ấp úng
 _nhưng sao?- nó tò mò
 _Harry có lẽ không về được- anh hơi thất vọng
 _không sao, đi luôn cũng được- nó hơi buồn nhưng vẫn mạnh miệng
 _ukm- anh nén cười
 _cậu tới sân bay rồi sao? mình sẽ kêu bọn kia ra đón- nó cười rồi cúp máy
 _gì thế?- Jenny hỏi
 _mấy ông ấy về rồi- nó nói
 _thật sao? đi đi đón- Mindy hí hửng kéo nó
 _Harry không có về- nó buồn bã nói
 _chắc ổng bận- Emily đoán
 _thôi tao mệt, về à- nó tạm biệt rồi đi về
 _tụi này cũng về luôn nhá- Sally và Min đồng thanh

_tạm biệt- ba đưa cùng nói rồi đi thẳng tới sân bay

Sân bay Tân Sơn Nhất hiện giờ có 4 người con trai với 4 vẻ đẹp khác nhau làm bọn con gái mê mẩn, bỗng có 3 chiếc Lamborghini Reventon dừng lại và 3 người con gái xinh đẹp bước xuống

_hey, ở đây- hấn vẫy tay

_ơ...cậu...- Emily ngạc nhiên chỉ vào hấn

_hì hì, là mình nói dối Andrena đó- Jason gãi đầu

_trời, làm nó buồn thúi ruột kia kìa- Mindy thở dài

_thôi về- Aubrey và Edward đồng thanh

_ukm

Vậy nó với hấn sẽ ra sao với lời nói dối trắng trợn của Jason? Nó có giận không? hãy chờ xem nhé

32. Chương 32: We Got Married

Lê bước về nhà và thả mình trên chiếc sofa đắt tiền, mệt mỏi nhấp một ngụm nước, định bụng sẽ xem phim giải trí thì bị làm phiền

_thưa tiểu thư- một cô hầu e dè bước lại khi thấy sắc mặt của nó

_sao?- nó lạnh lùng

_có người đưa cho tiểu thư thứ này- cô hầu đưa cho nó một chiếc hộp

_biến đi- nó quát rồi về phòng

Nằm trên giường và nhắm mắt lại nhưng nó không hề ngủ, nó cứ nghĩ lung tung, liệu hấn có bỏ nó hay không? Mãi mê suy nghĩ mà nó từ từ chìm vào giấc ngủ, một giọt nước mắt trong suốt khẽ rơi. Trong lúc nửa tỉnh nửa mơ, cánh tay nó vô thức ôm lấy ai đó, một cảm giác rất quen thuộc, rất ấm áp....

Khẽ tựa mình thức giấc, hình ảnh đầu tiên đập vào mắt nó là cái bản mặt xinh đẹp của người mà nó ngày nhớ đêm mong, ngỡ ngàng đôi chút rồi bỗng thút thít mà ôm lấy hấn

_huhu...em nhớ anh, anh bỏ em đi đâu suốt mấy ngày qua thế hả?- nó trách móc hấn

_xin lỗi, anh có rất nhiều chuyện phải giải quyết nên không có thời gian gọi điện cho em- hấn vuốt tóc nó nói

Buông hấn ra, ánh mắt sắc bén quét khắp người hấn, hay tay áp má hấn, nhìn gương mặt tiều tụy với hai quần thâm mắt của hấn mà nó đau lòng, đặt lên môi hấn một nụ hôn như muốn tiếp thêm sức mạnh cho hấn

_we got married- nó khẽ nói

_hử? em muốn?- hấn ngạc nhiên

_chúng ta hãy kết hôn đi- nó nghiêm túc

_hahaha...em nói thật hả?- hấn ôm bụng cười

_thật, kết hôn rồi thì anh sẽ không phải làm việc nữa- nó nhìn hấn xót xa

_ngốc, kết hôn thì kết hôn, nhưng...anh muốn điều đó xuất phát từ tim chúng ta chứ không phải vì công việc, chúng ta còn quá nhỏ để nhận thức được cuộc sống hôn nhân khó khăn thế nào, em hiểu không?- hấn chậm rãi giải thích

_nhưng em không muốn anh cực khổ nữa, anh ốm đi nhiều quá- nó đau lòng nói

_cảm ơn em, vợ à- hấn hạnh phúc nhìn nó

_thôi được rồi, em cũng không hiểu sao mình lại nói vậy nữa, thật mất mặt- nó ôm đầu nói

_em đúng là đa tính cách- hấn phán

_em muốn hẹn hò- nó chu mỏ nói

_cụ thể hơn đi- hấn nhăn mặt

_em muốn chúng ta như các cặp đôi trong We Got Married á- nó nói

_được thôi, buổi gặp mặt đầu tiên là ở nhà hàng H&H nhá- hấn nói rồi chạy ù về phòng

Nó cười vui vẻ và bước vào nhà tắm thay đồ rồi đi đến nhà hàng: hôm nay nó rất quý phái với sơ mi Mary Portas và váy Motel khoác ngoài áo Chicnova xanh dương, mang ví cầm tay Jane Norman và giày cao gót Paper Doll xanh dương, đeo vòng cổ Best Jewelry và bông tay Juliet & Compary. Tiến vào nhà hàng và khẽ cười khi thấy bộ mặt nghiêm túc của hấn trong bộ vest màu xanh coban lịch lãm

_anh yêu- nó nháy mắt

_em yêu, mời ngồi- hấn kéo ghế cho nó

_anh đã gọi món rồi sao?- nó hỏi

_phải, giờ thì...- hấn nhìn nó

_chap thôi- cả hai đồng thanh và bắt đầu xử lí từng món từng món một

Sau khi ăn uống no nê như một quý ông và quý bà thì giờ hấn và nó đã trở lại với hình tượng thiếu gia và tiểu thư siêu quậy của mình: hấn thì trẻ trung với sơ mi bung cúc và quần short kết hợp giày oxford, nó chọn áo len móc trắng mix quần short jeans cùng giày oxford và túi Couronnr Stephanie. Nó kéo hấn vào shop phụ kiện gần đó, cả hai đi loanh quanh và dừng chân tại gian hàng kẹp nơ, hấn thấy nó thích thú liền chọn cho nó một chiếc kẹp nơ màu hồng phấn trông rất ăn rơ với trang phục của nó làm chị nhà sướng rơn, nắm tay nhau ra về trong ánh nhìn ngưỡng mộ của các nhân viên

Theo ý nó muốn giống như chương trình nên hấn đã cho người mua một căn hộ rộng rãi ấm cúng để làm nhà tân hôn, sau khi mua một số đồ dùng cần thiết thì hấn và nó đã có mặt tại nhà riêng: căn nhà này tương đối lớn với sân vườn thoáng mát, nhà sơn màu trắng và có hai tầng. Nó cười hài lòng và cùng hấn vào nhà

_woa...nơi này thật tuyệt- nó quay một vòng và reo

_em thích thế sao?- hấn cười

_phải, à xem em mua gì này- nó kéo hấn lại sofa ngồi

Mở cái vali của Louis Vuitton ra là đồ dùng của nó và thứ làm hấn chú ý là....hai bộ đồ ngủ đôi cực kute: áo thun trắng in hình gấu trúc với phần tay màu xám và quần short đen

_jajang...sao hả?- nó hỏi

_cha...em chu đáo quá- hấn ôm nó vào lòng tấm tắc khen

_đi thay đi- nó đẩy hấn đi và mình cũng vậy

Sau 5' cả hai bước ra, nó thật đáng yêu với tóc thất lệch cài nơ còn hấn...kyaaa...bọn con gái trong trường thấy chắc đổ máu vì quá ư là dễ thương, gương mặt baby điểm chút hồng vì ngượng làm hấn càng kute hơn

_aaa...sao hả?- nó hỏi hấn

_em đẹp lắm- hấn nịnh

_thật không? nhìn xem, anh đáng yêu quá- nó nhìn hấn ngẫm nghĩ rồi nhận xét

_này, đi xem phòng ngủ đi- hấn kéo tay nó gợi ý

_ukm, hình như nó ở tầng hai- nó kéo hấn lên

Tầng hai chỉ có 2 phòng ngủ nhưng rất ấm áp, tạo nên không khí gia đình, nó bước vào căn phòng có cánh cửa màu trắng thì...choáng ngợp...dù phòng không lớn nhưng rất tuyệt: màu chủ đạo là trắng điểm chút nâu, rất có phong thái quý tộc, bộ sofa màu trắng sứ sang trọng nằm cạnh chiếc giường tân hôn. Nó thích thú xem xét khắp nơi làm hấn buồn cười, khẽ ôm nó vào lòng và hôn lên mái tóc mượt mà của nó

_thật tuyệt vời khi được ở đây và có anh bên cạnh- nó xoay người ôm cổ hấn nói

_đúng vậy, mai mình làm tân gia nhà- hấn cười

_tân gia? eo...thế là em phải nấu ăn á- nó xị mặt

_ukm, làm vợ thì phải biết nấu ăn chứ- hấn được dịp trêu nó

_thôi, sợ lắm- nó chun mũi

_nấu ăn mà sợ à, lẽ sau này chúng ta cưới nhau và anh phải đi làm, chỉ còn em ở nhà, không nấu cơm chờ anh về thì làm sao làm vợ đây?- hấn ra vẻ nguy hiểm nói

_xì...ai thèm lấy anh, mà nếu có thì em cũng phải đi làm chứ bộ, ở nhà không thì Empire ai lo?- nó nói

_thì...có Aubrey mà- hấn cứng họng lấy tên thằng bạn làm lấy do

_nhưng anh ấy phải lo về Zeus giúp mẹ- nó giả ngơ nói khi thấy hấn bí

_...- im luôn

_sao? nói nữa đi- nó vênh mặt

_nhưng em là vợ anh thì cũng phải biết lo cho anh chứ?- hấn kiểm soát

_em không biết- nó nhún vai

_lỡ anh bệnh thì sao? ai nấu cháo- hấn hỏi

_giúp việc- nó bình thản

_lỡ không có giúp việc?- hấn tiếp

_thì...nói tóm lại là anh muốn em nấu, đúng không?- nó chống hông nhìn hấn

_phải- hấn gật đầu

_chờ 10 năm nữa đi bé- nó dí trán hấn rồi chuồn lẹ

_em dám nói thế hả? đứng lại cho anh- hấn đuổi nó chạy khắp phòng

Ding...Doong...Ding...Doong - vợ chồng đang vui vẻ thì bị tiếng chuông cửa làm cụt hứng, giờ này là 9 giờ tối, sớm thì sớm thật nhưng có ai biết hấn và nó ở đây đâu mà tới tìm, lết xác xuống tầng 1 nhìn vào camera chuông thì thấy cái đám nhặng nhút kia ở ngoài đó

_sao tụi mày biết mà ở đây thế?- nó quát

_uây...người ta đến thăm tân gia mà vậy đó hả? hai vợ chồng nhà bây thật là...- Mindy trề môi

_chúc mừng chị- Sally reo

_còn ở đó mà chúc mừng, không gian riêng tư bị phá hết rồi- hấn đánh giọng

_giờ có mở cửa không hả?- Jenny la lớn

_rồi rồi, muốn phá làng phá xóm hay sao mà kéo cả đàn cả lũ đến thế- nó thở dài ra mở cửa

_ghê nha...còn mặc đồ ngủ đôi nữa chứ?- Emily mặt gian

_đồ ăn...đãi khách?- Jason nhíp chân nhìn hấn và nó

_hừ...để xem...1,2...10 người- hấn đếm rồi vào bếp làm gì đó

_nhà hai cậu đây sao?- Peter giọng buồn buồn hỏi

__phải, cũng vừa mới mua, mà sao mấy người biết thế?- nó thắc mắc

__dọa giết thằng mua nhà- Edward trả lời tỉnh bơ

__cái kia kìa- nó gần, ý là kế hoạch của hắn và nó á

__nghe lên- Aubrey nhún vai

__quả là gan trời- nó đánh mặt làm cả bọn sợ hãi

__mì tương đen tới đây- hắn vắt vả bê ra một đồng nhưng miệng không quên hoạt động

__ơ...để em giúp, sao anh phải hù hạ bọn minions này thế- nó đau lòng bê phụ

__xem tình thương mến thương chưa kìa- Min trề môi

__hừ, nè, ăn đi rồi biến- nó thô bạo đặt những tô mì xuống rồi xua đuổi

__tụi này sẽ không về mà tá túc ở đây luôn- Jenny nói

__NEVER- nó và hắn đồng thanh

__tại sao?- cả đám đồng thanh

__ở đây chỉ có hai phòng ngủ- hắn nói bằng ánh mắt cún con

__kệ, nữ ngủ với nữ, nam ngủ với nam- Jason cười đều

__giờ có về không?- nó đánh giọng hỏi

__không- cả đám lại nói

__chắc chứ?- giọng nói đã lạnh tận -1000000 độ C cộng thêm khuôn mặt cuối gằm và cánh tay bầu lại

__thật- cả đám lại đồng thanh

Rầm...xoảng...xoảng...- đó là tiếng báo hiệu cái bàn thủy tinh xinh đẹp đã đi đời sau khi nhận được cái đá của nó, đôi mắt trong xanh ngày nào đã đỏ ngầu, nó thực sự tức giận, nó biết tụi bạn chỉ đùa nhưng có lẽ trò đùa đã đi quá giới hạn rồi...cả đám hoảng loạn nhìn ánh mắt nó - ánh mắt của ác quỷ, bọn hắn quả thật bất ngờ trước sức mạnh của nó

__a...xin lỗi, bọn tao đùa quá lố rồi- ba đứa bạn nó và Sally quỳ xuống nói

__Andrena, mình xin lỗi- Min sợ hãi cuối đầu

__xin lỗi baby- 3 người bọn hắn và Peter nhìn các cô gái mà khó hiểu nhưng cũng nhanh chóng xin lỗi nó

__biến ngay- nó gần

__tạm biệt- cả đám sợ hãi chạy như bay ra ngoài

Hắn vẫn còn đơ vì hành động của nó, bàn chân của nó hiện chảy rất nhiều máu, hắn cuống cuống bế nó lên phòng và sơ cứu

__bà xã à, em làm anh sợ đó- hắn vừa làm vừa nói

__....- im lặng

__sao bà xã lại mạnh thế?- hắn thắc mắc

__....- nó đang lo sợ hắn sẽ xa lánh nó (đâu phải bệnh sida đâu chị)

__anh rất tự hào nha- hắn cười

__....- nó ngạc nhiên

Cả hai nhìn nhau một lúc lâu, bỗng dưng nó cười - một nụ cười thiên thần khiến hắn ngất ngây vài giây, quả là hắn, chỉ vì vài câu nói mà có thể làm cho con ác quỷ trong người nó nguôi ngoai đi, chỉ bên hắn nó mới có thể trở lại con người thật của mình...năm áo hắn và hôn hắn một nụ hôn thật sâu, hắn cũng đáp

lại với nó, cái lưỡi nóng bỏng của hắn luồn lách vào khoang miệng nó và tham lam mút lấy hết vị ngọt của nó...khẽ đẩy nó ngã xuống giường...hắn nhìn nó âu yếm

_đủ rồi- nó nhanh chóng ngăn lại

_xì...biết, biết chứ- hắn bắt mãi gật gật đầu rồi nằm xuống ngủ

_hihi...ông xã thật đáng yêu- nó vòng tay ôm hắn, má áp vào tấm lưng rộng rãi của hắn khúc khích

Rồi cả hai từ từ thiếp đi trong tiếng gọi của tình yêu

Chap này hơi dài...bù cho hôm nay đó, t/g bệnh mà vẫn cố lách cái thân già này để viết truyện cho các bạn nên các bạn phải biết ơn mà theo dõi truyện của t/g nha...vô học rồi nên thời gian ít, có lẽ mỗi ngày chỉ 1 chap thôi, rảnh thì nhiều, mong các bn đón đọc *rót nước mắt - cúi đầu 90 độ - hôn gió*

33. Chương 33: Cô Nhi Viện Happy

Hôm nay nó và hắn không đi học nên cả bọn rất lo lắng, cô giáo bước vào trong tâm trạng phấn khởi

_xin chào các em- cô Lan vẫy tay

_chào cô ạ- cả lớp đồng thanh

_nghe cô thông báo này, lớp ta sẽ có một cuộc đi thăm cô nhi viện ở Tây Nguyên, ai muốn tham gia nào- cô phổ biến và hỏi

_em- một giọng nói oanh vàng ở cửa lớp vang lên

Cha...đại ca đã vào, bây giờ nó đang giơ tay lên và tay còn lại thì gác lên vai hắn, còn anh Harry nhà ta thì ngáp ngáp ngáp dài cầm cái sandwich cho nó...bọn nhắng nhít ở cuối lớp thấy hai người thì vui không tả nổi

_Khánh An, Khởi Phong, sao giờ này hai em mới vào?- cô Lan nhìn đồng hồ rồi nói

_thưa cô, tại vì chiếc Lamborghini Aventador của tụi em có chút trục trặc nhỏ- nó nói tỉnh bơ

_ừ...ờ, hai em về chỗ đi- cô Lan cứng họng

_cảm ơn cô- nó và hắn đồng thanh

_hi- cả đám cười gượng

_3- nó và hắn lạnh nhạt

_Andrena...xin lỗi- Mindy ngồi dưới lay tay nó

_....- im lặng

_ừm...các em, lần đi này có tiết mục nấu ăn đó nhá- cô giáo lại nói

_what?- nó mở to mắt đờ người

_này, hết giận đi rồi tụi này giúp cho- Jenny nháy mắt

_cũng được- nó nhàn nhạt gật đầu

_yeah...thanks thần tiên tỷ tỷ- cả đám cười lớn

Cả bọn đang mừng thầm vì đánh trúng điểm yếu của nó, còn nó thì cũng vui hết sức vui khi không phải nấu ăn, nhưng chuyện đời đâu ai biết trước được, không nấu ăn thì sẽ làm việc khác tệ hơn thì sao...

Đúng 7h sáng mai, tụi nó và bọn hắn đã có mặt tại trường, hôm nay cả bọn ăn mặc rất đơn giản: áo phông sáng màu và quần jeans, riêng nó với hắn khoác thêm trend coat dáng dài màu xám nhìn như đồ đôi và thời thượng với kính mắt...

Không khí trên xe rất ồn ào vì mấy cái miệng của lớp này cứ hát liên tục, nó khó chịu đeo tai nghe vào và quét cái nhìn sắc lạnh lên mấy con người này làm họ rùng mình im thin thít, cười hài lòng rồi nhắm mắt lại thưởng thức

_cho anh nghe với- hấn nhìn nó

_anh biết em nghe gì không?- nó hỏi

_không- hấn lắc đầu

_vậy đừng có nghe- nó bình thản

_em...hử, không thêm- hấn tức muốn ói máu

_hihi..sorry ông xã- nó cười và đưa cho hấn một bên tai nghe

“Em yêu anh, em yêu anh” - đó là lời phát ra trong tai nghe của nó, hấn nghe mà âm lòng cứ cười suốt...

Xe dừng lại tại một cô nhi viện có tên là Happy được bao quanh bởi vườn hoa hồng, cả lớp bước xuống xe đã thấy hàng dài trẻ em và một vài vị xơ đứng đón

_chào các anh chị- một đám trẻ em nói

_chào các em- cả lớp vẫy tay

_đi đường vất vả lắm nhỉ?- một vị xơ cười hiền

_vâng, làm phiền mọi người rồi- các thầy cô cúi đầu

Sau khi nhận phòng thì cả lớp đã tập trung đầy đủ trước sân và chuẩn bị cho việc nấu ăn, nó thì ngồi đó bình thản đọc báo, thỉnh thoảng nhấp một chút capuchino...ai cũng mệt mỏi làm việc vì lời hứa

_Khánh An, sao em không làm?- thầy quản giáo hỏi (ông này ghét nó)

_thưa thầy, em không biết làm- nó nhàn nhả đặt tách xuống nói

_không biết thì học, em để các bạn làm như vậy không á này sao?- ông quát

_là họ tự chuốc lấy- nó ngồi chéo chân tiếp tục đọc báo

_em..em..- ông thầy cứng họng

_thưa thầy, tại vì tụi em đã cá cược thua mới vậy, thầy đừng la bạn ấy- Jenny lên tiếng

_hừ, không biết nấu ăn thì đi phơi đồ đi- ông chỉ vào cây sào gần đó

_em không biết làm- nó vẫn câu slogan cũ

_em...mau đi làm cho tôi- ông vẫn ngoan cố

_được thôi- nó gật đầu đứng lên- nhưng thầy phải làm mẫu cho em

_lại đây- ông thầy tin tưởng làm mẫu cho nó

_nhưng..cái mẫu này thì sao?- nó chỉ

_đây- ông thầy làm

_còn mẫu này- nó lại chỉ

_đây- ông thầy lại làm

Rồi cái điệp khúc nó chỉ ông thầy làm cứ tiếp diễn cho đến khi đồng hồ được ông thầy xử lý nhanh chóng, nó nhếch mép khoanh tay nhìn ông thầy đang thở hộc hơi, cả bọn nhin cười đến mặt mày đỏ gay

_woa..thầy quản giáo quả là có tấm lòng nhân hậu- cô hiệu trưởng đi lại tấm tắc khen

_cảm ơn cô- ông quản giáo dù tức nhưng được khen thì mừng liền

_tháng này tôi sẽ tăng lương cho ông- cô hiệu trưởng nháy mắt với nó

_chúc mừng thầy- sau câu nói của nó là tràng vỗ tay bôm bốp của cả bọn

Nó kiêu ngạo bước về chỗ ngồi và tiếp tục thưởng thức capuchino mà hấn pha cho, đôi mắt lướt qua dòng tin T-ARA đã comeback với MV So Crazy, nhóm sẽ biểu diễn tại chương trình Music Bank tại Malaysia...

_này...có muốn đi xem T-ara hát không?- nó hỏi

_ở đâu?- Mindy lau mồ hôi

_Malaysia- nó đáp

_khi nào?- Emily ngược lên hỏi

_tuần sau- nó lại đáp

_tất nhiên là phải đi rồi- Jenny cười

Rồi cả bọn tiếp tục hành xác con vịt, nó nhìn mà rùng mình, hơi tò mò khi thấy bên bọn hấn chụm đầu lại xem gì đó nên nó nâng gót vàng ngọc lên mà đi về phía đó...

_woa...em này đẹp- Aubrey xuýt xoa

_em này mới đẹp này- Peter háo hức chỉ

_em này cơ- Edward chỉ

_em này ná- hấn cũng chỉ

_ủa..xem cái gì vậy?- nó vờ hỏi Jason

_gái xinh, gái xinh..ơ- anh quay qua thấy nó thì cứng họng

_gái xinh hông? gái này xinh hông?- nó chỉ vào mặt mình

_em...- hấn đơ người

_bảo bối- Aubrey và Edward méo máo

_hừ...- nó liếc cả đám và quay đi

_chết tao rồi, tại tội mày á- hấn vò đầu bứt tóc

_tội tao cũng chết vậy- ba bọn hấn hét

_nhưng mấy em của tội bây hiền hơn, còn ẽm..ẽm không tha đâu- hấn mặt méo xệch

_ai? cái ipad này của ai?- Jason chỉ vào cái ipad

_mình- Peter ngơ ngác giơ tay

_vậy tại cậu đó- bọn hấn hét rồi đi xin lỗi mấy ẽm

Còn tội nó thì cứ mặt lạnh hầm hầm nhất quyết không hé nửa lời làm các anh nhà than thân trách phận mãi, Min nhìn cả đám mà thấy ghen, phải chi cô cũng được ghen như vậy...khẽ cười buồn nhìn về phía Peter thấy anh đang gãi đầu

_mình thích cậu lắm Peter à- cô khẽ nói và quay gót bước đi

_ê...Min giận ời kia- Mindy chỉ về phía cô

_giận gì?- Peter ngơ ngác

_cậu là ck sắp cưới mà vậy đó hả? chả hiểu tâm lí phụ nữ- Emily trề môi

_mau đi xin lỗi đi- nó hất mặt

Anh cũng không biết gì vội đi theo Min, đúng lúc này một vị xơ ra cười hiền hậu bào cả đám vào, tội nó cũng đã nấu được món ăn của mình và xuất sắc dành được 10 điểm, cả đám vui vẻ chơi đùa cùng các em nhỏ và tội nó trở tài nhảy và hát bài Oh của SNSD làm các em nhỏ phấn khích...

Còn Min và Peter thì sao? Bây giờ Min đang buồn bã ngồi tựa lưng vào gốc cây đa, Peter từ xa bước tới khẽ lay cô

_Ờ..cậu không nhập tiệc sao? ngoài đó vui lắm, các cậu ấy đang nhảy múa đó- anh cười

_ukm..đi thôi- cô nói

_hihi- anh định bước đi nhưng bị cô kéo lại

_cậu có thích mình không?- dù biết nhưng cô vẫn hỏi

_mình...- anh bối rối

_được rồi, mình biết cậu thích Khánh An, nhưng mình không buồn và bỏ cuộc đâu, mình xin tuyên bố sẽ theo đuổi cậu- cô đồng dạ nói rồi đi về phía tụi nó

Anh chỉ lắc đầu trước tính cách của cô rồi đi theo, đêm đó cả lớp đã có những kỷ niệm đẹp bên các em nhỏ

34. Chương 34: Tuyên Chiến - Đánh Nhau

Hôm nay phải nói là một ngày cực kì tồi tệ với nó bởi vì hai cái đuôi Peter và hắc cứ theo hoài, hắc thì nó có thể hiểu nhưng còn Peter...thật là

_em/cậu dùng gì?- lại nữa, cả hai đồng thanh

_...- nó im lặng

_bà xã...- hắc chu mỏ kéo dài từ “xã”

_hihi...- nó che miệng nín cười

_hai ông này bị gái che mắt rồi- Jason lắc đầu

_gái?- nó lặp lại bằng giọng nói sắc lạnh

_Ơ...mình...mình không có ý đó- anh hoảng hốt

Rầm - cái bàn vỡ đôi, nó tức giận chạy đi, Peter và hắc cũng chạy theo để lại cả đám đang mắng nhiếc Jason. Nó ngồi thụp xuống gốc cây và thở hồng hộc, Peter nhanh chân đi lại đưa nước cho nó

_cảm ơn- nó lạnh nhạt nói

_Jason không có ý đó đâu- anh giải đầu nói

_tôi biết- nó bật cười làm anh đơ luôn

_bà xã, em...chạy nhanh quá đó- hắc cuối người thở phò phò trong ánh mắt đắc chí của Peter

_anh...chạy không kịp sao?- nó ngạc nhiên

_phải...- hắc vẫn thở

_không sao chứ?- nó tiến lại nhìn sắc mặt hắc

_em vẫn lo cho anh à?- hắc hỏi

_không lo cho anh thì lo cho ai? nhưng...- nó vẫn thắc mắc

_hihi...di chứng đi chứng ấy mà- hắc cười xòa

_di chứng?- nó nhú mày

_ukm, không cần lo- hắc bẹo má nó

_đợi em nha- nó véo má hắc rồi đi đâu đó

Peter từ đầu đứng nhìn rất khó chịu nhưng trong lòng vẫn chưa bỏ cuộc, anh và hắc nhìn nhau như muốn thiêu đốt cả cái vườn, khẽ bước lại gần, hắc hỏi

_hành động của anh dành cho Andrena là có ý gì hả?

_cũng như anh- anh nhún vai

_hừ, tôi là bạn trai cô ấy, còn anh là gì chứ?- hấn vênh mặt

Peter khẽ giật mình, đúng rồi, anh có là gì của nó nhưng hấn và nó vẫn chưa cưới nhau mà, mắc gì anh phải sợ

_dù như vậy nhưng tôi vẫn sẽ theo đuổi cô ấy- anh mạnh miệng

_được thôi, tùy- tới hấn nhún vai

_cạnh tranh công bằng nhá- anh giơ tay

_ok- hấn bắt tay anh

Còn nó, nó đứng ở một góc quan sát tất cả rồi khẽ cười, kiểu này nó phải trêu hấn một vỏ mới được nhưng di chứng của hấn là gì? nó phải điều tra điều này thật kĩ...

Sau lời tuyên chiến, hấn và Peter lao vào cuộc đấu mà người chịu trận là nó, nào là “em ăn gì?, uống gì?” đủ thứ, nó thật sự mệt mỏi, thân thể suy nhược cộng thêm bệnh cảm làm nó choáng váng, vì đây là nhà riêng của nó với hấn làm gì có người hầu nên nó tự thân vận động

_khụ...khụ...-khẽ ho và tiến lại tủ lấy thuốc

Cơn đau đầu lại ập đến, cách - lúc hộp thuốc rơi xuống cũng là lúc thân ảnh mảnh khảnh của nó ngã lăn ra đất, lúc mê man nó nghe có người gọi tên nó nhưng...không phải là người nó mong muốn

Đặt nó xuống giường, Peter gọi cho bạn bạn, đúng lúc đó hấn từ trung tâm mua sắm về

_bà xã ơi, xem anh mua gì cho em nè- hấn gọi với lên lầu

Bốp - một cú đấm từ tay Peter giáng xuống mặt hấn, tất cả ngạc nhiên kể cả hấn

_hừ, bà xã cậu đang nằm như vậy mà còn vui vẻ sao?- anh hét

_Andrena- hấn tiến lại sờ mặt nó

_cậu không có quyền đụng vào cô ấy- anh hất hấn ra

_cậu thì có chắc, nên nhớ cô ấy là VỢ TÔI *bốp*- hấn nhấn mạnh và đánh vào mặt anh

_vợ? nực cười, hai người chưa kết hôn thì vẫn chưa phải là vợ chồng- anh đứng lên nhếch mép

_cậu...

_thôi đi, hai cậu phải để Andrena nghỉ ngơi chứ- Emily nhắc nhở

Lúc này

_khụ...khụ- nó bật dậy và ho khan

_Andrena/ bà xã- cả hai đang đứng liếc nhau nghe tiếng nó thì nhào đến

_ồn quá- nó nhíu mày

Peter đỡ nó dậy trong khi hấn không biết phải làm gì, chỉ mong tấm lòng mình nó có thể hiểu

mặt cậu sao thế?- nó khẽ nhìn hấn rồi hỏi Peter (đang chọc tức ” _)

_mình không sao- anh cười khi thấy nó quan tâm (atasm)

_em ăn gì không?- hấn không để tâm mà hỏi nó

_ăn...ơ...ÔNG XÃ, anh bị gì thế này? là ai đánh anh? đã bôi thuốc chưa?- nó quay qua tính nói nhưng nhìn thấy vết bầm trên mặt hấn thì cuống cuống cả lên, Peter hơi buồn

_hai người đó đánh nhau- Mindy thở dài

_đánh nhau? là ai đánh trước?- nó lấy hai tay áp má hấn làm mặt lạnh hỏi

_là anh ta đó chị- hấn xỉ mặt giả vờ bóng bẩy chỉ về Peter

_...hihi...- nó lúc đầu ngỡ ngàng, nhưng sao đó bật cười bởi độ nhăng nhít của anh chồng - jinjja? (thật sao)- nó vẫn để tay trên má hấn cười rồi hỏi

_ye ~ (vâng)- hấn cao giọng

_sao lại đánh anh ấy?- nó quay qua hỏi tội

_tại..tại- Peter đáp ứng

_tại cậu đó- Jenny nói lớn

_có cần phải lớn tiếng thế không?- nó khó chịu

_thôi không có chuyện gì thì bọn này về, tạm biệt bảo bối- Aubrey nói rồi hôn má nó một cái

Jason cũng vậy, nhào lại hôn trán nó sau đó khoác vai Mindy ra về, cả Edward băng lãnh cũng không cưỡng nổi sức hút của nó mà tiến đến hôn lên má nó rồi mới chịu về, Ryan thấy vui vui cũng tính lại hôn nó nhưng *rầm* - đã bị nó đá xuống không thương tiếc

_noona (anh này người Hàn lai Việt)...noona thật ác quá- anh mếu máo

_biến thái- nó phán

_cậu giữ gìn sức khỏe- Min nhắc nhở

_tạm biệt- Peter vẫy tay

_bye- nó cũng vẫy tay lại, còn cười nữa

Hành động này tất nhiên không thể qua mắt hấn, khuôn mặt lạnh băng tiến lại đỡ nó nằm xuống rồi bước ra ngoài, nó thấy lạ và cũng buồn buồn, nó muốn hấn ghen lồng ghen lộn lên kia nhưng ai ngờ điềm tính dữ, nói vậy chứ ai biết đâu, anh nhà đang hết sức là mất bình tĩnh. Xuống bếp lấy hai chai X.O và nốc hết trong 10 phút rồi nằm luôn....

Lát sau thì tiểu thư của chúng ta cũng xuống nhà, nhìn anh Harry nằm lăn lóc mà xót xa, khẽ lắc đầu chán nản rồi tiến đến đỡ hấn

_hic...Andrena, anh đau lắm...đừng như vậy nữa- hấn nói trong khi nấc (vì rượu nha bà con)

_ngốc...em chỉ chọc tức anh thôi mà- nó cười xoa đầu hấn

_...hic...- hấn ngủ luôn

Nó mệt mỏi lôi hấn lên phòng, dù còn mệt do căn bệnh nhưng nhìn hấn như vậy không kìm lòng nổi mà hôn lên đôi môi mỏng quyến rũ đó một cái, nằm bên cạnh hấn rồi cũng từ từ chìm vào giấc ngủ....

35. Chương 35: Buổi Concert Của T-ara - Tổ Tình Thất Bại

Phải nói bây giờ là tụi nó vô cùng háo hức cho nên cứ cười mãi làm bọn hấn đứng bên cạnh cũng cười theo, lần đi chơi này còn có cả Peter - tình địch của hấn và Min - tình địch của nó...

Thời trang sân bay của tụi nó như sau:

Emily vừa khỏe khoắn vừa thanh lịch khi phối sơ mi tone màu navy của 90s Lullaby cùng skinny jeans rách gối của ASOC, mang túi xách LYDC và ankle boots cổ lông của New Look

Mindy dễ thương năng động khi mix T-shirt họa tiết Mickey của hãng White Hauss cùng skinny jeans, mang giày thể thao họa tiết đầu lâu của Egoist và túi xách da của Ralph Lauren

Jenny có chút tomboy với T-shirt in hình Blone & Blone cùng quần short H&M, mang sneaker cao gót BDG Quarter, mũ lưỡi trai Need Supply Co và vòng tay F21

Sally khỏe khoắn với tank top của Gap và short jeans H&M, khoác ngoài áo rằn ri camo Tilly's, mang giày thể thao Gola, turban hoa lá hiệu River Island, khuyên tai hình dây xích lạ mắt của Cara Couture Jewelry

Min cực kì nữ tính với váy liền in họa tiết của Miu Miu và đôi giày pumps màu đen mũi nhọn của Maison Valentino

Nó xinh đẹp nữ tính khi mix áo len vận thường của Mango cùng chân váy kẻ caro Delia's, mang tất ngắn trên cổ chân Dailylook bên trong ankle boots xanh navy của Mod Cloth và túi xách da của Mura ti, thêm mái tóc công chúa mái thưa càng làm nó kiều kì hơn, nổi bật hơn

Bọn con trai thấy tụi nó thì rót nước dãi, còn bọn con gái đẹp ganh tị qua một bên để ngắm nhìn đồng đồ hiệu của tụi nó, chào ôi!

_sân bay đã trở thành sàn diễn thời trang- bọn hấn chán nản cùng nói

_hừ...đẹp thì phải biết tận dụng- tụi nó nhếch mép làm các chàng trai điêu đứng

Bọn hấn chỉ biết lắc đầu và hộ tống các cô nàng lên máy bay, vẫn khung cảnh cũ, trong gian VIP của máy bay, các thiếu gia tiểu thư vẫn gật gà gật gù sau khi tự sướng cho đã....lần này nó không ngủ mà chỉ nghe nhạc rồi nhìn hấn, hình như hấn vẫn còn giận chuyện nó cười đùa với Peter...

_suami (ông xã trong tiếng Malaysia)- nó gọi hấn

_....- im lặng (im là vì có biết chị nói gì đâu hớ hớ)

_suami- tiếp tục gọi

_....- tiếp tục im

_này...ông xã ~~~ nó kéo dài từ “xã” đồng thời ôm lấy cánh tay hấn

_gì?- hấn miệng hơi nhếch khế nhìn nó

_còn giận hả?- nó cười cười tay cầm một miếng bánh mì ngọt

_việc gì phải giận?- hấn giả ngơ chú tâm vào tờ báo

_chuyện đó á...- nó chun mũi

_không giận- hấn nhàn nhạt nói

_vậy sao không nói chuyện với em?- nó xị mặt

_vì em lo nói chuyện với người ta mà- hấn tỉnh bơ nhưng đang cười thầm

_vậy là ghen sao?- nó ôm cổ hấn xoay về phía mình

_không thèm- hấn lè lưỡi

_ghen thì nói đại đi- nó cười và chủ động hôn hấn

Hôn xong quay qua mới thấy 20 con mắt đang nhìn mình chằm chằm, ngượng ngùng ngồi ngay ngắn lại rồi lấy tạp chí che đi khuôn mặt đang xấu hổ

_ngủ à...- nó nói khế

_ghê quá- cả đám đồng thanh rồi tiếp tục ngủ

Sau mấy tiếng dài đằng đằng thì tất cả đã có mặt tại Malaysia, bên này cũng đã 20h30, một chút nữa thôi là tới giờ biểu diễn nên bắt xe đi thẳng tới địa điểm concert luôn

Concert thật sự rất hoành tráng nha: sân khấu được chia nhiều rẽ, chính giữa còn có màn hình lớn và xung quanh là ánh đèn lập lòe, phía dưới hàng ngàn khán giả từ khắp nơi trên thế giới ùa về xem, kín cả một khoảng sân

MC bước lên nói vài câu làm ổn định lại rồi nhân vật chính - T-ara đã xuất hiện, tất cả như vỡ òa trước sự xinh đẹp của các cô gái: Boram - đáng yêu; Hyomin - quyến rũ; EunJung - cá tính; Qri - nữ tính; Jiyeon - nóng bỏng; Soyeon - dễ thương.

Nói qua loa xong thì cả nhóm mở màn bằng ca khúc mới nhất - So Crazy, rồi sau đó là hàng loạt các bài hit gắn liền với tên tuổi của nhóm, tụi nó đứng dưới hết um trời, các cô gái chạy xung quanh và ném bánh có chữ ký của mình về sân khấu, kết quả tụi nó nhặt được hết các quả bóng của cả nhóm, mọi người nhìn vào mà ganh tị....GATO nhá

~Sau khi hát khan cả cổ ở buổi concert thì các cô gái T-ara lập tức mở buổi họp fan ngay và luôn, tụi nó hào hứng xin chữ ký còn chụp hình muốn nát cái bộ nhớ, T-ara thấy thái độ của tụi nó cũng vui vui, người Việt qua tận Malaysia để xem concert chứng tỏ hâm mộ đến chừng nào...vui vẽ tận tay tặng cho nó album mới phát hành làm nó sướng rơn nhảy tung tưng

_cảm ơn nhiều- nó nói bằng tiếng Hàn làm họ khá ngạc nhiên

_không có chi, bạn rất xinh- Soyeon nói

_hihi...- nó cười híp mí

6 cô gái gọi người chụp hình cùng tụi nó và bọn hần, mặt ai cũng vui vẻ hơn hở, mọi người xung quanh nhìn thấy mà ngưỡng mộ, nó nhận lấy bức hình và cuối đầu 90 độ với họ rồi khoác tay hần ra về, miệng cứ nhếch lên làm hần bên cạnh cũng cười theo...

Về khách sạn và đang lim dim ngủ trong lòng hần thì bị tiếng nhạc làm cho tỉnh giấc

Oetoriya oetoriya

Oetoriya oetoriya

Bwabwa nareul bwabwa ttokbaro nae nu nuneul bwa

I'm A Loner (CNBLUE)

_nghe- nó uể oải trả lời

_ưm...là mình...Peter, gặp nhau một chút được không?- anh e dè hỏi

_ở đâu?- nó hỏi, đã khuya như vậy mà

_cafe gần khách sạn- anh nói rồi cúp máy

Nó khó hiểu nhìn đồng hồ, đã 1h rồi mà, không lẽ định tổ tình trong đêm tối...ách...nhìn cái con người to lớn đang ngủ này nó khẽ cười, thật đáng yêu *chụt* hôn má hần một cái

_ông xã, em đi đây một lát sẽ về ngay- nó nói rồi khoác một chiếc áo dạ vào và đi ra chỗ hẹn

Đến nơi liền thấy Peter đang trầm ngâm, lạnh lùng liếc qua một cái rồi ngồi xuống, tư thế chéo chân kiêu ngạo áp bức không khí của quán, nhân nhặt nhắp một tách trà nóng

_có gì sao?- nó hỏi

_ừ...mình có chuyện muốn nói- anh thấy phong thái của nó cũng có chút tự ti

_nói đi- nó nghiêm túc nhìn anh

_mình...mình...thích cậu- anh hít một hơi rồi nhìn vào mắt nó

_tôi biết- nó thản nhiên nói

_cậu biết?- anh ngạc nhiên

_phải, nhưng tôi không thể chấp nhận- nó tiếp

_.....- anh buồn bã cuối đầu

_trên trái đất này có rất nhiều cô gái kia mà, như Min đó- nó khẽ nhìn anh

_nhưng có lẽ mình chỉ thích cậu thôi- anh nói

_thích sao?- nó nhướn mày

_ukm- anh gật đầu

_không phải yêu?- nó lại hỏi

_có lẽ- anh đáp

_thích...thì đừng nên nói ra, yêu...thì hãy nói bằng cả trái tim, vì thích là thoáng qua còn yêu là mãi mãi, thích là xuất phát từ đôi mắt và cảm xúc, yêu là xuất phát từ lý trí và trái tim, có thể thích một người nhưng yêu thì chỉ có một- nó tao nhã nói

_ý cậu nói tình cảm của mình chỉ là thoáng qua?- anh nhún mày

_có lẽ- nó nhún vai

_không phải- anh hét

_làm gì mà kích động thế, cậu hãy suy nghĩ thật kĩ đi, anh bạn- nó khó chịu nhấc nhử rồi bước đi

_vậy....mình vẫn là bạn chứ?- anh e dè

_tất nhiên- nó vỗ vai anh rồi bỏ đi

Còn lại anh một mình ngẫm nghĩ về lời nói của nó, có lẽ đúng thật, chỉ là thoáng qua, anh vẫn chưa như hấn - yêu nó một cách sâu đậm, cách tốt nhất là lặng lẽ rút lui và nghĩ cho các cô gái đang thầm thích mình, cũng thú vị...tính tiền rồi về khách sạn...

36. Chương 36: Lưu Tên Điện Thoại

Sau buổi concert thì tụi nó và bọn hấn đã trở về ngôi trường thân mến, cả đám đã có mặt ở lớp riêng nó và hấn vẫn chưa đến...lát sau, trước cổng trường Wealthy xuất hiện một chiếc Ferrari đắt tiền và bước xuống là hot boy và hot girl danh tiếng của trường The Heirs vạn người biết đến nhưng không còn ánh mắt ngưỡng mộ nữa mà là ánh mắt khinh bỉ, lý do là tại cuộc thi thường niên “thần tượng âm nhạc Wealthy” mà tụi nó đăng ký tham dự nên mới vậy

_nhìn kia, như vậy mà đòi đấu với hoa khôi Min sao?- một girl chỉ trỏ

_đẹp thật đó nhưng bên trong ai biết được- một girl khác lại nói

Hấn đưa ánh nhìn sắc lạnh nhìn hai cô gái, khẽ phẩy tay, lập tức có 2 tên vệ sĩ áo đen xuất hiện và tuyên bố gia đình hai nhỏ đã phá sản...dù hấn ra tay nhưng nó vẫn chưa hết tức giận, về chỗ ngồi và cúi gằm mặt

_hey, kệ họ đi, tới bữa đó sẽ biết thế nào là lợi hại- Mindy vỗ vai nó vì nghĩ nó bị áp lực (không hề)

_hừm...tao thề tao sẽ phá nát cái trường này như Cửu Vĩ phá Làng Lá- nó hùng hổ tuyên bố

Nhưng có lẽ lời nói của nó là trò cười cho thiên hạ hay sao ấy mà cả lớp ôm bụng cười làm mặt nó đỏ như cà chua, mếu máo nhào vào lòng hấn mà thút thít

_xin lỗi cậu nha- Min áy náy

_không phải lỗi của cậu, khi mình phá cái trường này mình sẽ đặc cách cho cả lớp sang The Heirs học- nó cười

_đạ tạ đa tạ- cả lớp cúi đầu cung kính nhưng giọng nói là đùa cợt

_lời nói của bảo bối quả có trọng lượng- Aubrey khen

_anh thôi gọi tôi bằng cái tên đó đi- nó liếc

_à mà cuộc thi nam/nữ thần sắp đến rồi đó- Emily nhắc

_phải, cơ mà hằng năm anh có tham gia không?- nó quay qua hỏi hấn, nghĩ tới hấn cùng đứa con gái khác tay trong tay với danh hiệu nam thần nữ thần là nó nóng máu muốn xách dao chém gia phả nhà cô gái đó

_em ghen?- như nhìn thấu tâm trạng của nó hấn hỏi

_xì...- nó bụ môi

Cả lớp nhìn hai người mà ngưỡng mộ, bỗng dưng Jason nghĩ ra gì đó rồi ngồi cười khúc khích như điên làm cả bọn lầy lăm lạp, chỉ khi Mindy đánh cái bốp vào đầu mới chịu tỉnh

_có muốn chơi một trò không?- anh hỏi

_trò gì?- Jenny hào hứng

_lưu tên điện thoại- anh nói

_trời, tưởng gì, cũng được, Edward là gì?- nó hất mặt

_bé băng Edward nhá- Jenny hí hửng

_há há, bé băng, bé băng- nó đập bàn cười

_hừ- anh mặt lạnh làm cả bọn im hết

_còn Jason?- Emily tiếp

_Jason dễ thương, ông xã dễ thương- anh cười híp mí

_atsm- Jenny trề môi nhưng cũng lưu vào

_tiếp- hấn phẩy tay

_Aubrey công tử- anh hất tóc rồi nhìn sang nó- anh hai yêu quý nhá em gái- cười gian

_tưởng tôi sợ chắc, Emily dịu dàng nhá- nó nháy mắt

_sao cũng được- cô nhún vai

_Mindy đáng yêu- Mindy hưng phấn

_có một sự tự sướng không hề nhẹ- Edward nói

_hừ, có mà mấy người ganh tị- cô bĩu môi

_Jenny nóng bỏng? sao?- Jenny hất tóc

_ọe...có mà nóng hổi á- Jason lè lưỡi

_hahaha- cả đám cười lăn lóc

_thấy ghét- cô bức xúc hét

_tao...há há...Harry đẹp trai- hấn nhin cười nói

_ông xã bánh bao..hí hí..tao là Andrena xinh đẹp- nó hí hửng

_ukm..bảo bối rất xinh đẹp- bọn hấn đồng thanh

_thiên vị- ba con bạn hét lên

_ai biểu tao xinh quá chi- nó tự sướng

Và sau màn chọc cười cho cả lớp thì tụi nó cũng đã lưu được các tên điện thoại như ý muốn, nhưng không như trên mà cả bọn nghĩ ra nhiều cái tên khác nhau để lưu, nếu các bạn không hiểu thì nhìn qua biểu đồ sau đây nhá

Edward: Andrena bảo bối; bà xã xinh đẹp; Jason dễ thương; Mindy đáng yêu; Emily dịu dàng; Harry đẹp trai; Aubrey công tử

Jason: Andrena xinh đẹp; bà xã đáng yêu, Emily thanh khiết; Harry bánh trai; Aubrey công tử; Jenny nóng bỏng; bé băng Edward

Aubrey: em gái yêu dấu; bà xã bảo bối; Jenny quyến rũ; Harry đẹp trai; Jason tinh nghịch; Edward băng lãnh; Mindy đáng yêu

Hần: bà xã yêu; Mindy nhí nhảnh; Jason trẻ con; Jenny nóng bỏng; Emily dịu dàng; tăng băng Edward; Aubrey xất xược

Jenny: ông xã lãnh đạm; Andrena tiểu thư, Emily tốt bụng; Mindy trẻ con; Aubrey kiêu ngạo; Jason tinh nghịch; Harry bánh bao

Mindy: Andrena xinh xinh; Emily hiền dịu; ông xã xinh trai; núi băng Edward; Jenny bốc lửa; Aubrey công tử, Harry đẹp trai

Emily: ông xã ngổ ngược; Andrena xinh đẹp; Mindy dễ thương, Jason trẻ con; Harry bánh trai; Edward băng lãnh; Jenny quyến rũ

Nó: ông xã yêu; anh trai yêu quý; Mindy nhí nhảnh; Jason dễ thương; Jenny 97-60-95 ” __ __; bé băng Edward; Emily dịu dàng

Cả đám hài lòng nhìn chiến tích và sau đó nghiêm chỉnh học hành không quên bàn kế hoạch chuẩn bị cho cuộc thi “thần tượng âm nhạc Wealthy”...móc điện thoại mời cả Sally và Ryan tham dự nhưng với tư cách khách mời đặc biệt...

Chap này hơi nhảm và ngắn, vô cùng xin lỗi các bạn, các bạn có thấy chán khi đọc truyện của mình không? mình tự nghĩ thấy nó hơi nhảm vì không có những cảnh bạo lực, ghen tuông..bởi vì t/g còn nhỏ, hiểu biết gì đâu nên không thể diễn tả chi tiết các cảnh đau khổ vì tình....nếu chán các bn cứ comment tự nhiên nha....

37. Chương 37: Cuộc Thi Idol Wealthy

Sáng sớm tại nó đã có mặt tại trường, không khí nhộn nhịp hơn hẳn khi các thí sinh có tiềm năng đặc biệt thi đấu với nhau, ai ai cũng nóng lòng là vì từ cuộc thi này, trường sẽ chọn ra 50 người giỏi nhất đi thi nam/nữ thần cùng trường The Heirs

Bọn hắn không tham gia vì đã là thành viên của hội học sinh rồi, cho nên lớp 11A có tại nó, Peter và Min tham gia... hàng năm, người ẩm giải nhất là Min và Peter, cả hai nhận được danh hiệu cặp đôi song ca hay nhất nhưng năm nay ai biết được

Thể lệ cuộc thi như sau: mỗi lớp chọn ra đại diện để thi, cả lớp thi luôn cũng được. sẽ có ba phần thi: 1.trang phục tự do (có thể kèm theo biểu cảm, chỉ nữ thi); 2.tài năng, các thí sinh có thể lập làm nhóm để biểu diễn nhảy múa tùy, phần này thi hai lần; 3. đối đáp, chọn đại diện và trả lời các câu hỏi của ban giám khảo.

Sau một buổi học căng thẳng tại nó quyết định sẽ di cư đến trung tâm mua sắm, cùng Sally dạo quanh một hồi cũng chọn được vài bộ ưng ý

Đúng 7h, tại nó xuất hiện, mọi người tất bật trong hậu trường để thay đồ riêng tại nó vẫn điềm tĩnh, một vài đứa con gái đi ngang khinh bỉ

_hừ, tại bây chỉ là thứ rác rưởi, làm sao sánh bằng chị Min- một nhỏ nói

_cô xem lại cô đi đã, cứ lo nịnh bợ người ta mà không quan tâm bản thân mình đang chết dần chết mòn đó- tại nó kể cả Sally đồng thanh hét vào mặt nhỏ

_mày..hừ, tao sẽ chống mắt lên coi tại bây- nhỏ dậm chân ầm ầm

_chống mắt thì mắt, có gì đâu- đồng thanh tập hai kèm theo cái nhún vai

Nhỏ đó tức quá kiểm soát tại nó nhưng đã bị hắn phát giác và ẻm đã đi đời...

Trước khi vào phần căng thẳng của cuộc thi thì hiệu trưởng mời bọn hần lên hát một bài như ủng hộ tinh thần cho các thí sinh, bọn hần cũng bằng lòng lên hát bài I Like You của EXO và gửi lời chúc may mắn đến với các bóng hồng của cuộc đời mình

Tiếng MC vang lên báo hiệu vòng 1 bắt đầu, cả đám con gái của các lớp bước lên cùng với CD quay các biểu cảm đáng yêu đã được ban tổ chức lưu vào...Min hôm nay rất nữ tính với đầm trễ vai màu hồng phấn ngắn hơn gối, nếu nó là váy đuôi cá thì sẽ bớt diêm dúa hơn, còn tụi nó ăn mặc đơn giản như một buổi prum bạn bè bình thường: Jenny và Mindy cùng phối chân váy bút chì thiết kế lạ mắt cùng sơ mi một màu khá thoáng; Emily nhẹ nhàng với chân váy mullet xanh navy và sơ mi trắng không cổ tinh tế, còn nó mới thật sự nổi bật với chân váy ren trắng xòe bông bênh mix áo lỡ sequin lấp lánh màu nâu cam, trông nó rực rỡ như một nàng công chúa

Cả khán phòng như vỡ òa trước vẻ đẹp của tụi nó, trông khi ba đứa kia thân thiện tươi cười thì khí thế ngất trời của nó làm các thí sinh khác phải kiêng nể mà tránh xa kể cả Min. Rồi các đoạn clip lần lượt phát lên, tới lượt clip của Min, tất cả cùng hô hào cổ vũ trước những hành động của cô...nhưng tới tụi nó thì cả trường mới hưng phấn hơn, tụi nó cùng quay chung một clip do bọn hần chỉ đạo: đầu tiên là hình ảnh bốn cô nàng giới thiệu bằng tiếng Hàn có phụ đề, sau đó là những cảnh quay solo aegyo của tụi nó, bọn con trai phần khích hủ hò, cả Min cũng ngạc nhiên, tụi nó quả thật rất đáng yêu, bọn hần đang quay còn không kìm lòng được mà nhào lại hôn tới tấp rồi mắc công quay lại cả trăm lần

Tới vòng 2 - vòng thi tài năng, lần lượt lần lượt và tới phần biểu diễn của Min và Peter, hai người song ca bài Tình Yêu Mình Chút Xiu của Phạm Hồng Phước và Mina, Peter lăng tử với guitar còn Min tinh tế với mái tóc bông bênh cài hoa...và tiếp là phần solo của Min với bài hát Nắng Vàng Biển Xanh Và Anh cũng của Mina

Ai cũng nghĩ Min dành chắc phần thắng nhưng không...cả khán phòng chỉ thật sự hưng phấn khi tụi nó bước ra với áo trend coat sáng màu và mái tóc cột cao, lần này tụi nó biểu diễn Im' a Loner của CNBLUE: nó hóa thành Jung Yong Hwa nhận phần hát chính và guitar; Emily hóa thành Lee Jong Hyun hát và guitar chính; Jenny là chàng Lee Jung Shin đảm nhận guitar bass; cuối cùng Mindy hóa thành Kang Min Hyuk đảm nhận drum kit...

Oetoriya oetoriya

Oetoriya oetoriya

Bwabwa nareul bwabwa ttokbaro ae du nuneul bwa

Geobwa imi neoneun ddan geoseul bogo isseo

Check it one two three sigyebaneulman chyeoda boneun gae

Mal an haedo dareun saram saenggingeol ara (ghi đến đây thôi nhá)

Tụi nó vừa chơi nhạc cụ vừa hát vừa nhịp chân trông rất cá tính, nó như hòa mình vào bài hát, tay làm các hành động y hệt Jung Yong Hwa, cả bốn đứa hòa theo điệu nhạc Rock làm cả trường phấn khích nhảy theo

Khi kết thúc bài hát lập tức bóng tối bao trùm, mọi người phía dưới không nhìn thấy rõ tụi nó ở đâu thì nghe tiếng nhạc của bài So Crazy vang lên, hình ảnh menswear vừa rồi đã nhanh chóng thay thành hình tượng nữ tính quyến rũ với short trắng và áo phông thủ thủ cùng nón hải quân...

Tụi nó thỏa sức nhảy múa, những động tác điêu luyện quyến rũ như hớp hồn các nam sinh, nữ sinh còn rót nước miếng nữa ấy chứ, bọn hần còn đơ người nhìn theo còn tai thì chăm chú lắng nghe từng câu chữ của bài hát, kết thúc phần nhảy và hát, tụi nó nháy mắt một cái rồi luyện tiếc đi về hậu trường

_các cậu thật tuyệt- Min cười giơ ngón cái lên

_hihi...cảm ơn- tụi nó cũng cười

_dae ~ bak- Sally mở to miệng dù biết trước kết quả

_ruồi làm tổ ở trong rồi kìa- nó trêu

_hừ...chị là đỉnh nhất- cô nhe răng cười

_khéo nịnh- nó bẹo má cô
_các con làm tốt lắm- ba hấn từ đâu đi lại
_ohh...papa- nó nhào lại ôm chầm lấy ông
_chào ba- ba đưa và Sally nghiêm chỉnh chào
_ukm...thôi các con lo chuẩn bị cho phần thi tiếp kìa- ông nhắc nhở hôn nó một cái rồi đi mất
_bố chồng nàng dâu..- Sally xoa cằm
_nghĩ cái gì thế hả?- nó hét rồi xách dép chạy theo cô
_á á, em có nghĩ gì đâu- cô đau khổ than

Còn ba hấn nghe tiếng nói vọng lại mà lắc đầu cười, bọn tiểu quỷ này quả thật...chắc chắn

MC lại lần nữa thông báo, tất cả các cô gái nhanh chóng tiến đến sân khấu nhìn vào ban giám khảo, riêng nó vẫn lo vẩy tay với hấn, mà quên giới thiệu ban giám khảo: hiệu trưởng/phó, Kin, Anna và...ba hấn.

_____- hỏi Emily

_____- cô trả lời

_____- hỏi Jenny

_____-cô trả lời

_nếu được quyền ngược đãi vậy bạn sẽ ngược đãi ai? cái gì?- Kin hỏi Mindy

_em nghĩ sẽ là chồng tương lai ạ, đó là đặc quyền của phụ nữ, mình đẹp mình có quyền phải không?- cô bình thản trả lời và nhìn về phía Jason, Kin cố nén cười trước cách ứng xử của cô em

_trung học Wealthy được gọi là trường của con nhà giàu, là nữ sinh của trường, bạn có nhận định gì về điều này?- hiệu trưởng hỏi Min

_quan điểm này sai lầm, nhất là với bản thân em, gia đình em khá giả, bố mẹ em chắc chắn cho em đi học để em có thể vươn xa và độc lập, em rất tự hòa về điều này- cô nhanh chóng trả lời

_là nữ sinh trung học The Heirs, bạn quan niệm thế nào về sống thử?- Anna ôn nhu hỏi nó với ánh mắt yêu thương

_sống thử không hề là một điều xấu, tuy nhiên với các bạn nữ cần cần nhắc thật kĩ vì nhiều khi nó khiến phái nữ thiệt thòi. Nhưng sống thử cũng không phải tốt, nên nhận định sống thử có xấu xa hay không là tùy thuộc vào quan điểm và cách sống cá nhân của mỗi người- nó điềm đạm trả lời

_cảm ơn các em- tất cả ban giám khảo đồng thanh

Sau 5' kiểm tra kết quả phiếu bầu từ hai vòng đầu và điểm từ ban giám khảo thì tên MC điển trai cũng lên sân khấu, khẽ khuấy động khán phòng căng thẳng bằng vai câu bông đùa nhưng MC lập tức vào vấn đề chính

_chà...trên tay mình là kết quả phần thi đây, các bạn có háo hức không?- anh ấy hỏi

_có- đồng thanh

_vậy mình sẽ đọc kết quả vòng 1 trước, 5 thí sinh có nhiều phiếu bầu nhất là: Andrena 2000 phiếu; Emily 1990 phiếu; Mindy 1980 phiếu; Jenny 1985 phiếu và Min 1900 phiếu

_ohhhhh- tất cả đều bất ngờ khi hoa khôi nhiệm kỳ xa tít đằng xa

_vòng hai và 5 thí sinh có số phiếu bầu nhiều nhất là: Andrena; Emily; Mindy; Jenny 2000 phiếu và Min; Peter 1999 phiếu

_ohhhh- lại ngạc nhiên

_vòng ba với 5 bạn cao điểm nhất là: Andrena nhận được 10 điểm tuyệt đối; Emily 9,8 điểm; Mindy 9,5 điểm; Jenny 9,5 điểm và Min 9,4 điểm

_ohhhhh- lại ngạc nhiên

_vậy là đã rõ, thần tượng âm nhạc của Wealthy năm nay là tứ đại hot girl từ trung học The Heirs...- sau câu nói của MC là tràng vỗ tay của các bạn học sinh vang lên

Nhận giải thưởng và ùa về hậu trường ôm lấy bọn hần

_bà xã giỏi lắm- Aubrey bẹo má Emily

_hihi...yêu anh- cô e thẹn hôn má anh

_em là đỉnh nhất- Jason giơ ngón cái lên

_em mà- Mindy tự tin vỗ ngực rồi hôn chụt vào môi anh

_thấy em sao hả?- Jenny vênh mặt

_hừm...tuyệt- anh cười

_chứ sao?- cô hài lòng nhào vào lòng anh

_khen em đi chứ- nó xị mặt nhìn hần

_thưởng được không?- hần hỏi

_được...ừm...- phần thưởng của hần là một nụ hôn nồng cháy phủ lên môi nó

_sao?- hần nhướn mày

_tạm- nó nhún vai

_xì..- hần trề môi

Rồi cả đám kéo nhau đi ăn nhưng một vấn đề lớn gây tổn hại đến thanh danh của Jenny và là điều kiện cho tâm hồn đen tối của tui nó bộc phát, vấn đề đó là gì? hãy chờ xem nhá....

38. Chương 38: Bữa Ăn Không Bình Thường - Jenny Bị Bệnh

Cả đám kéo nhau đến nhà hàng Sashimi gần trường, vừa bước vào đã trở thành trung tâm chú ý của cả nhà hàng, 8 con người (4 cha mẹ kia đi mất ời), 4 nam 4 nữ tay trong tay, như một bức tranh được vẽ nên bởi bàn tay điêu luyện của vị họa sĩ tài giỏi...

Sau khi gọi món thì ai cũng gấp lia lia chỉ riêng Jenny cứ ngậm ngậm đưa ánh mắt nhìn xa xăm, bỗng...cô đứng bật dậy, chạy như bay vào nhà vệ sinh làm gì trong đó á không biết rồi đi ra với sắc mặt nhợt nhạt

_nè Jenny, thường ngày bà ăn như trâu mà, sao giờ cứ gấp với chả mỗ y như chim vậy?- nó thấy lạ nên hỏi

_à...chỉ là tui no rồi, tui đi dạo một chút- cô cười gượng cầm túi xách đi khỏi

_trời ơi! trâu mà chê cô- Mindy ra vẻ bí hiểm

_mèo mà chê mỡ- tới lượt Emily

_chó mà ch...ahaha nhăm nhăm- nó xua tay cười cười khi thấy hai con bạn đang nhìn mình bằng ánh mắt kì lạ

_có một sự kì lạ nhẹ- cả ba cùng nói

_lo ăn đi- Edward quát rồi đứng dậy

_đi đâu thế?- nó kéo tay anh lại

_đi theo cô ấy- anh khẽ cười rồi xoa đầu nó

_xì...làm như tui còn nhỏ lắm á- nó trề môi

_mà mày thấy lạ không, đĩa sashimi tươi sống như vậy mà cậu ấy không ăn, cứ bịt mũi bịt miệng, không lẽ...- Jason nhú mày nói với Aubrey và hân

_cậu ấy có thai- tất cả cùng nói

_dám lắm à- nó đập bàn

_em chỉ giỏi đoán mò- hân cốc yêu nó

_hứ, về tìm hiểu sao- nó hất mặt rồi tiếp tục ăn

_vậy đi- tất cả đồng thanh

_nhưng nếu có thai thì phải nôn chứ...cậu ấy bình thường mà- đầu óc Aubrey vẫn chưa ngấm được nên ngơ ngác

_nếu cậu ấy hành động rõ ràng như vậy thì mình đâu phải bàn chuyện- Jason cười xoa đầu anh

_à...ủa, mày dám- anh sực tỉnh đánh cái bốp vào đầu Jason

_huhu- anh đau đớn mếu máo

Từ lúc về nhà tới giờ nó cứ lẩn qua lẩn lại suy nghĩ làm hân nằm cạnh bên cũng mệt mỏi, quay lại ép nó vào người làm chị nhà khó thở cứ giẫy giụa

_ưm..buông..- nó đánh vào ngực hân

_em không im là anh làm thịt em đó

Lời nói của hân quả có trọng lượng, nó im thín thín luôn nhưng hơi tội cho hân, anh Harry muốn chị tiếp tục giẫy giụa cơ ”_ _ . Nó vòng tay ôm lấy eo hân rồi từ từ đi vào giấc ngủ với cái kế hoạch bá đạo hạt gạo vừa nghĩ ra...

Sáng...nó mời tất cả đến nhà với lý do tân gia, bữa trước đến bị nó dọa chạy mất dép chưa kịp tham quan nhà cửa nên hôm nay cả đám mới có dịp ngắm nhìn, Jenny thấy hơi mệt nhưng nếu không đi là nó giết nên cũng cố lết xác đến. Khi thức ăn đã chín Emily vội vã bê ra cái bàn tròn, hôm nay thực đơn do chính tay người hầu nhà nó làm là cháo Ngao, lẩu cá....

Jenny khẽ nhú mày khi thấy thức ăn, điều này không qua mắt được tụi nó, gấp cho cô một miếng cá nó cười tươi

_dạo này mi không khỏe hay sao mà sắc mặt nhợt nhạt thế?- miếng thì cười nhưng đôi mắt nó như muốn ăn tươi nuốt sống người khác

Đương nhiên là cô có thể dễ dàng nhận ra ánh mắt nó có ý “không ăn là chết” rồi, nuốt nước bọt một cái rồi từ từ iếng cá vào miệng, nín thở và để miếng cá từ từ trôi vào bao tử

_ọe...- cô hét chịu nổi bịt miệng lao vào WC

_a...không lẽ là thật- Emily hoảng hốt

_nhưng...với ai?- Mindy cũng hoảng không kém

_xin lỗi, tao hơi mệt- cô gượng gạo

_cậu uống sữa đi- hân đưa cho cô

_a..không cần- cô xua tay

_em không sao thật chứ?- Edward lo lắng vuốt tóc cô

_ukm- gật nhẹ đầu, cô cố cười với anh

Nhưng cơn choáng váng ập đến, mi mắt nặng trĩu khép xuống, thân hình cô đổ rạp vào lòng anh...tất cả hoảng loạn gọi tên cô, Edward nhanh chóng bế cô ra xe và đi thẳng đến bệnh viện...cả bọn cũng cuống quýt

đi theo, còn Jenny, trong tiềm thức còn sót lại, cô sợ hãi, cô sợ điều mà tụi nó nghĩ sẽ là sự thật, cô đương nhiên biết bọn nó nghĩ gì rồi, bạn bè cả chục năm mà...

Tất cả đang thần thờ chờ đợi, nó hồi lỗi đứng trước mặt Edward, làm cách nào anh cũng không ngược mặt lên nhìn nó, đành dùng chiêu cuối: mỹ nhân kế..

_oppa, mianhae (em xin lỗi)- nó dùng ngón tay chạm vào cánh tay anh

_....- im lặng

_oppa

- nó kéo dài cả thước

_được rồi, anh không giận- anh xoa đầu nó

_jinjja? (thật sao?)- nó mắt cún con hỏi

_ukm- anh cười nhẹ

Đúng lúc này *cạch* - cửa phòng khám bật mở, vị bác sĩ già đi ra, cả bọn nhanh chóng lao đến, mặt ai cũng hồi hộp

_bạn tôi/cô ấy sao rồi?- đồng thanh

_tiểu thư không sao, chỉ là tiêu hóa yếu, không nên ăn thức ăn tươi sống nặng mùi- ông điềm đạm nói

_tiêu hóa yếu? chứ không phải có thai hả?- nó ngơ ngác

_có thai? hahaha- ông bác sĩ bật cười

_ông cười cái gì? coi thường tôi hả?- nó chống hông nhìn ông

_tôi không dám...có nhiều người cũng nhầm lẫn như vậy nhưng thật ra chỉ do...

_thôi đủ rồi, tôi muốn vào thăm bệnh- nó nhanh chóng ngăn bài diễn thuyết của ông bác sĩ lại

_vâng- ông bác sĩ khẽ lắc đầu rồi đi mất

Theo ý bà xã nên hẳn đã kêu Edward đi mua đồ ăn và anh chàng ngay thơ tin ngay nhanh chóng xuống can teen bệnh viện mua thức ăn cho vợ, còn tụi nó, vừa vào phòng bệnh thì thấy Jenny ngồi thần thờ trên giường, ánh mắt nhìn xa xăm...một bóng đèn 1000W xẹt qua đầu nó, làm bộ dạng tức giận tiến lại phía cô

_mày đã làm gì thế hả?- nó hét, mọi người đứng ở cửa cũng ngạc nhiên

_làm...làm gì?- cô run run hỏi

_hừ...có thai, bác sĩ nói có thai là sao?- nó quát

_có thai? không...không thể- cô ôm đầu, nước mắt rơi xuống ngày càng nhiều

Jenny...- cả bọn dần hiểu ý định của nó nên nhanh chóng nhập vai ” _

_đi..đi hết đi- cô gào lên

_vk à, em sao thế?- Edward từ cửa đi vào ôm lấy cô

_huhu...em có thai đúng không?- cô thút thít

_gì chứ? Andrena- anh ngạc nhiên rồi quay qua quát nó

_mianhae (xin lỗi)- nó cúi đầu

_hừ...- anh giận dữ nhìn nó

_mày lừa tao hả con kia?- Jenny quệt nước mắt hét

_sorry, tại..- nó ấp úng

_từ giờ không còn bạn bè gì hết á- cô phũ phàng

_á huhuhu...không chịu đâu- nó không nhẽo

_hừ- cô quay mặt đi che giấu nụ cười

Nó ngồi thụp xuống ăn vạ nhưng Jenny và Edward vẫn mặt lạnh, đưa mắt cầu cứu nhưng nhận lại vẫn là ánh mắt tiếc thương, mấy người này cũng có tội chứ đâu riêng gì nó nhưng tại sao chỉ có nó chịu tội, nếu máu thấy thương, Edward thiếu chút nữa là đi lại dỗ ngọt nó rồi

_bà xã- hẳn tiền lại vô vai nó

_huhuhu...- nó khóc um lên

_ngoan đừng khóc nữa- hẳn vuốt tóc nó

_hơ..hic...- ngắt luôn (khóc nhiều quá, mệt, xỉu)

Hắn cúi người bế nó rồi ra hiệu cho tất cả đi về, trả lại không gian riêng tư cho vk ck nhà Jenny, hai người nhìn theo nó cũng buồn buồn nhưng cũng vừa, ai biết chộc chị -_-

Hết.....

39. Chương 39: Giận - Osin Bất Đắc Dĩ

Tôi tệ là hai từ có thể diễn tả tâm trạng nó bây giờ, suốt buổi từ nhà đến trường nó cứ lẻo đẻo theo Jenny và Edward nhưng nhận lại vẫn là thái độ thờ ơ trái bợ, đứng giữa trường lấy hai tay che mặt nếu máu trông hết sức kute làm bọn con trai xung quanh ngắt lên ngắt xuống

_đừng buồn...- Emily khuyên nhủ

_hai vk ck đó sẽ nhanh chóng hết giận thôi- Mindy vỗ vai nó

_hừ...bị bỏ rồi sao?- một con nhỏ trên mặt trét cả tấn phấn tiến lại

_bị bỏ còn đỡ hơn theo hoài mà không được- nó lườm nhỏ

_mày...mà thôi, hạng như mày bị bỏ cũng phải- nhỏ đó khinh bỉ

_nè..

_hừ...nè cô gái có sắc đẹp lồng lộng mà nói chuyện lờ lợ kia, chuyện tôi có bị bỏ hay không bộ liên quan tới danh gia vọng tộc nhà cô hay sao mà quan tâm thế?- nó ngăn nhỏ bạn lại và xĩa xĩa

ăn nói cho cẩn thận nếu không muốn ra đường ăn xin- nhỏ liếc (nhỏ này sức chịu đựng kinh ><, người=" khác=" nghe=" nó=" nói=" là=" nhào=" lại=" tát=" nó=" rồi,=" khâm=" phục=" khâm=">

_ôi thôi thật không ngờ, người đàn bà có nhan sắc đã không đẹp rồi mà tâm địa còn xấu xa độc ác, cô là một người thâm thúy độc địa, tôi không thể nào tưởng tượng được cái người có gương mặt xinh đẹp như vậy mà lòng lang dạ sói mặt mũi cú miệng điều hâu cái đầu con nít cái đít con gà- nó chống hông ra vẻ chanh chua tuôn một tràng

_hahaha- hai đứa bạn và mấy học sinh gần đó nghe nó rửa mà ôm bụng cười

_mày...đồ chanh chua- nhỏ đó cuối cùng chịu không được chỉ vào mặt nó

_chanh không chua chứ cái gì chua? nhần chắc?- nó bẻ tay cô ta và nói

_chờ đấy- nhỏ hét rồi ngúng nguẩy bỏ đi

_trình độ võ mồm của mày đúng là đỉnh của đỉnh- Mindy giơ ngón tay lên khen

_hừ...tao đã có cách làm hai người kia phải hết giận- nó quệt mũi hùng hổ nói

_ực...tai họa sắp tới với Jenny và Edward rồi- Mindy nuốt nước bọt nói

_thấy cũng tội...chậc...mà thôi cũng kệ...hahaha- Emily chép miệng tiếc rẻ sau đó cả hai phá lên cười

Nó vào lớp với bộ mặt vênh vênh nhìn về phía hai vk ck kia làm họ rùng mình, hiên ngang bước đến bục giảng rồi đuối luôn ông thầy Sử mới vô làm ổng ngơ ngác, nó ngồi ghế giáo viên, chân gác lên bàn re vẻ đại ca

_các bạn 11A thân yêu ơi- nó gọi

_ơi- cả lớp đồng thanh

_các bạn có muốn nghe cổ tích giữa đời thực không?- nó cười

_có- tập hai

_vậy các bạn có biết nhân vật chính là ai không nà?- nó tiếp tục hỏi

_không- tập 3

_đó là 1 công chúa và 1 hoàng tử của lớp này- nó nháy mắt

_vậy nghĩa là một trong đám người các cậu sao?- một boy hỏi

_bingo, nhìn mặt ngu vậy mà thông minh phết- nó phán

_xì...- boy đó trẻ môi làm cả lớp bật cười

_câu chuyện có tên là Chuyện Tình Đêm Bệnh Viện và nhân vật chính đó là Bích Thy bí danh Jenny và Gia Kiệt bí danh Edward- nó nói giọng giễu cợt và khiêu khích nhìn xuống cuối lớp - nơi có hai con người đang giận dữ

_Phạm - Vương - Khánh - An- Edward đứng dậy gần từng chữ

_Phạm Vương? Không phải chứ?- một girl ngạc nhiên

_chẳng lẽ ba mẹ bạn ấy là chủ tịch tập đoàn Empire và Zeus- một bạn một sách nói

Cả lớp không ngờ gia thế nó lại lớn đến thế nhưng từ lúc vào trường này tới giờ, ngoài cái tính lạnh lùng kiêu ngạo thì nó rất thân thiện với mọi người, có chảnh thì chỉ chảnh với mấy mẹ kia thôi...

Mặt nó méo xệch khi bị phát hiện, cười cười với mấy đứa bạn sau đó bị Edward không thương tiếc bịt miệng lôi đi xềnh xệch, ánh mắt đau khổ hướng về ông xã nhưng chỉ nhận được cái nhún vai vô tội

Vườn trường hiện tại có ba con người đẹp như tạc tượng đang đứng lờm nhau muốn cháy áo ” __ __

_mày muốn kể cái gì vậy hả?- Jenny lờm nó

_tao kể cái thứ mà tận mắt tao thấy tận tai tao nghe- nó lờm lại

_bây giờ muốn gì?- Edward thở dài hỏi

_2- nó giơ tay hình chữ V

_ok...nói- anh gật đầu

_1...là hết giận- nó mắt cún con

_được- anh cũng cười

_2...là...làm osin cho tui 1 tuần- nó khoái chí

_gì hả?- cả hai đồng thanh

_sao? không chịu?- nó nhướn mày

_phải- tập 2

_vậy tui đi kể à- nó hăm dọa

_ấy ấy...từ từ- Jenny kéo nó lại

_tui không có thời gian, suy nghĩ mau- nó ra về

1s

2s

3s

4s

5s

_hết giờ- nó búng tay

_rồi....đồng ý- anh miễn cưỡng

_hồ hớ...chỉ một tuần thôi mà...vui lên, nếu làm tốt chị sẽ giảm hình phạt- nó vẫy tay rồi đi về lớp

Hai người nhìn nhau bất lực, thà làm osin còn hơn để cả trường biết chuyện, biết cái là nhục chết mất, đường đường là một thiếu gia lạnh lùng và một tiểu thư quyền rũ vậy mà sao lại có cái chuyện tình cổ tích chỉ cho nó đi bêu rếu...

Về phía nó đang trong tâm trạng phấn khích và đi về lớp, ai cũng thắc mắc kêu nó nói, dù đã hứa rồi nhưng khi máu nhiều chuyện dồn lên não thì nó không chịu nổi mà kể ra hết những được cái IQ cao nên kêu cả lớp giữ kín, thế là vện cả đôi đường: vừa có osin miễn phí vừa được thỏa mãn máu bà tám...há há

Nhưng mọi chuyện vẫn chưa xong, khi ra về tụi nó bị một đám người chặn đường, nhìn qua là biết hạng tép riu nên cả bốn nhanh chóng lao vào đối phó, chỉ là võ mèo cào mà đám đối đầu Tứ Đại Angel lừng lẫy sao, hừ

Sau 5' bọn kia tan nát hết, bọn hấn ngạc nhiên nhìn những tiểu thư trước mặt, trong đầu dấu ???? to đùng...tưởng chân yếu tay mềm liễu yếu đào tơ cần người che chở ai ngờ...sai lầm sai lầm

_tụi em học võ khi nào vậy?- Aubrey hỏi

_từ lúc qua Mĩ- nó lạnh nhạt nói

Nhận ra sự khác lạ trong giọng nói của nó nên anh cũng không hỏi gì thêm mà cùng ba thằng bạn hộ tống tụi nó về, đường nhiên nó và hấn sẽ về căn hộ mới của mình, căn hộ này còn có một cái tên rất dễ thương Byuu*

*Byuu: chỉ về các cặp đôi trẻ yêu nhau, từ này cũng có thể gọi thân mật (mình biết được nhờ chương trình We Got Married của SungJae (BTOB) và Joy (Red Velvet)

40. Chương 40: Hành Hạ

Hôm nay có vẻ là ngày tồi tệ nhất trong cuộc đời của Jenny và Edward khi mới sáng sớm đã bị nó hành hạ, nó bước xuống nhà với phong cách quyền rũ khi mix áo ba lỗ tua rua nằm trong BST xuân hè của thương hiệu Fendi cùng quần jeans trắng của thương hiệu Golden Goose Deluxe...

_chào buổi sáng, bảo bối- Edward tươi cười kéo ghế cho nó

_chào- nó vẫy tay và ngồi xuống

Bây giờ tất cả mọi người trong nhà đang nhìn chăm chăm vào nó Edward và Jenny, ai cũng nín cười khi thấy bộ mặt méo xệch của hai vk ck nhà này

_mình tự tay làm cho cậu ăn đó- Jenny đẩy về phía nó một đĩa cơm

_thật sao, chứ không phải người hầu à?- nó nói và nhìn cô với ánh mắt “tôi biết tất”

_a...không có, mấy chị đó chỉ giúp mình cho chút xíu thôi...xíu thôi hà- cô cười gượng

_cũng được- nó gật nhẹ đầu

_bảo bối uống nước trái cây nhá- anh ân cần hỏi nó

_nếu có- nó nhàn nhạt nói

_đương nhiên là có rồi...jajang- anh lấy từ đằng sau một ly nước ép

_thanks oppa- nó nháy mắt với anh

Nó bỏ dao nĩa xuống và nhấp một chút nước ép rồi ra phòng khách xem phim, vì thương Jenny nên nó không cho cô làm việc quần quật như chồng mà chỉ cần ngồi đây quạt với lại tám với nó thôi ”__

_tội quá- Emily nhìn Edward đang cật lực lau nhà mà cảm thán

_ý kiến?- nó liếc

_hơ hơ...nhìn ổng làm thấy vui quá há há- cô gái đầu cười

_hừ...liệu hồn đó, khát nước quá- nó nói lớn

_nước đây- hai vk ck osin nhanh chóng đưa nước cho nó

_hí hí- hần che miệng cười

_e hèm...cảm ơn, ta hết khát òi- nó nói tỉnh bơ

_cậu...vậy mình để ở đây, khi nào khát hần uống- hai người kìm nén đặt nước xuống

Nó nén cười nép vào ngực hần rồi cắn tanh bành cái áo của anh Harry luôn, chỉ tội anh nhà phải chịu khổ...Và sau khi bình tĩnh nó đã ra một đồng công việc cho hai osin làm đến thăm thương

_Edward nấu cơm (mặc dù có người hầu làm)

Choang...xoảng...lộp bộp - những tiếng động từ nhà bếp nổ ra khiến nó ôm bụng cười lăn lộn trên sofa

_Jenny lau nhà

_....- ngâm ngùi đi lau từ tầng 1 tới tầng 5

_Jenny rửa chén

Vẫn như trên: xoảng...xoảng...choang...nó vẫn ngồi cười như điên như dại

_Edward tưới cây

_....- ầm ức đi tưới cây

Nó phải nói là rất rất rất hài lòng luôn, ngồi chễm chệ trên sofa ăn trái cây, lâu lâu hát vu vơ..làm hần ngồi cạnh chịu không nổi đề nó ra hôn làm người hầu nhìn muốn lòi con mắt

_ưm...anh muốn chết hả?- nó đẩy hần ra rồi hét

_ừ- hần tỉnh bơ

_xí...anh làm nữa thì bữa nay em không về Byuu (coi lại chap trước nếu không nhớ) đâu- nó dọa

_ấy ấy...không làm nữa, nhá- hần ôm eo nó nịnh bợ

_tốt- nó nhéo mũi hần rồi tiếp tục xem phim hoạt hình -__

Đến trưa, sau khi đánh một giấc đã đời cùng hần thì nó bước xuống nhà, mắt mở to khi thấy hai cái xác thê thảm ôm nhau trên sofa...bật cười khanh khách đến nỗi muốn té cầu thanh nhưng nhờ cánh tay vững chắc của anh hai yêu quý Aubrey mới không chụp éch á

_chào buổi trưa, bảo bối- Edward sức tỉnh tiến lại

_chào oppa- nó ôm cổ anh

_ngày này...GATO nhá- Jenny xỉ mặt

_ồ...osin hay nhỉ?- nó buông anh ra và nói khích

_huhu- cô ầm ức thút thít

_anh có chút quà nhỏ tặng em nè- anh đưa nó một túi quà

_quà?- nó nhướn mày

_hôm qua anh có đi shopping, tự nhiên á...cái váy này nè...nó cứ gọi tên anh hoài à...nó còn nói là: “chắc bảo bối sẽ thích lắm á”...cho nên anh...mới đem về cho em nè- anh luyên thuyên nịnh hót

_váy ư?- nó nhếch miệng

_ukm- anh cười gượng lo sợ

_xì...chỉ là cái váy thôi à *anh đang chết lâm sàn*...nhưng mà em thích *sung sướng - thả phào nhẹ nhõm*- nó nhảy cẫng lên cầm chiếc váy ướm vào người

_hì hì...vậy...chuyện mà anh nói với em đó...- anh e dè

_chuyện đó đó hả? em sẽ suy nghĩ- nó cười

_ukm...cảm ơn em- anh cười

_tui cũng có quà tặng bà nè- Jenny chun mũi

_...- nó xòe tay cùng gương mặt vênh váo

_đây là cặp nhẫn tui thức đêm thiết kế, mong bà và Harry sẽ thích- cô đưa cho nó một hộp bọc bằng nhung, bên trong có hai chiếc nhẫn đôi bằng bạch kim, ở giữa là viên đá sapphire hình chữ nhật tinh xảo

_woa...i like it...thank- nó cười híp mí

_hihi...còn...

_thấy mấy người cũng có tâm ý...ok...tha đó- nó tốt bụng phán

_jinjja?- cả hai đồng thanh

_ukm- nó gật đầu

Hai người kia sung sướng ôm nhau làm nó đứng đó bật cười

_ăn trưa thôi, bà xã- hần xuống nhà nhận lấy chiếc nhẫn từ tay nó và mời gọi

_ukm- nó vui vẻ gật đầu

_tội nghiệp cho hai vk ck bấy quá- Jason lắc đầu

_hay qua tui làm nè, bảo đảm nhẹ nhàng- Aubrey cười đều

_tui nữa nè- Mindy cười tươi

_muốn chết hả?- cả hai rượt theo hai người suốt khắp nhà

Nó đứng đó ngấm tụi bạn cũng vui vẻ lây...

Ngày tái xuất sắp tới...

Nó đang háo hức lắm....

Chỉ sợ hần giận thôi....

41. Chương 41: Nam Thần Và Nữ Thần

Sau màn hành hạ của nó dành cho vợ chồng son Jenny và Edward thì tất cả đã sẵn sàng tham chiến

Luật thi như sau: mỗi lớp tìm một vài nữ sinh/nam sinh đại diện để thi tài năng và cử ra một nam một nữ dự thi cặp đôi hoàn hảo cũng như xứng danh nam thần nữ thần của trung học The Heirs/Wealthy

Nó và hần được cử đi thi cặp đôi hoàn hảo ý nhằm...hoàn hảo, cả đám tung tăng đi đến địa điểm tổ chức cuộc thi - sân vận động Thống Nhất: khán đài ngập tràn học sinh của cả hai trường trung học xứng xứng

áo quần đi xem cuộc thi của các hot boy hot girl mà mình ngưỡng mộ, ở giữa, sân khấu được trang hoàng long lộng lấy với một màn hình lớn quay rõ gương mặt của các thí sinh, hai bên là hai chiếc loa lớn và các chùm đèn màu quay vòng...

Từ phía hậu trường, hai MC xinh trai đẹp gái tiến lại - đó là cặp đôi được mệnh danh cặp đôi hoàn hảo năm ngoái - Nguyễn Hoàng Bảo Nhi và Trần Thiên Ân...Nhi là con gái của hiệu trưởng tức có quan hệ họ hàng với tụi nó, cô rất xinh xắn và thân thiện, còn Ân là cháu trai độc nhất của gia tộc Mark danh tiếng lẫy lừng...hai người quả là tiên đồng ngọc nữ...

_xin chào các bạn học sinh thân mến- cả hai đồng thanh

_____- tiếng hò hét của các học sinh

_rất cảm ơn vì các bạn đã đến tham dự cuộc thi thường niên của hai trường trung học The Heirs và Wealthy, chắc các bạn háo hức lắm đúng không...và 50 bạn nữ sinh/nam sinh được chọn của cả hai trường sẽ được vinh dự tham gia cuộc thi này- Bảo Nhi thân thiện nói

_chắc các bạn cũng đã biết ứng cử viên nào xuất sắc rồi đúng không? chà...đó là các hot boy hot girl danh tiếng tại cả hai trường và dù ai chiến thắng thì mình mong sự hòa hợp của cả hai trường sẽ được giữ vững- Thiên Ân phấn khích

_giờ hãy làm nóng sân khấu bằng ca khúc Âm Thầm Bên Em được trình bày bởi lớp trưởng điển trai của 11-1 trường trung học The Heirs- Bảo Nhi hướng tay về sân khấu

Tên lớp trưởng bóng bẩy của tụi nó dù thường ngày bóng bẩy nhưng hôm nay rất bảnh trai với vest tím than và mái tóc hất ngược công thêm cặp mắt kính tri thức, cả hội trường như nín thở trước giọng hát lúc cao vút lúc trầm thấp của lớp trưởng, đặc biệt là 11-1, ai cũng tưởng lớp trưởng mình man man nhưng thật không ngờ là một hot boy tiềm ẩn

Kết thúc bài hát trong sự hò reo, lớp trưởng bóng bẩy cúi đầu rồi đi về phía cánh gà...Bảo Nhi và Thiên Ân lại bước ra với nụ cười tươi rói...

_các bạn đã nóng chưa ạ?- Thiên Ân nháy mắt

_rồi- cả khán đài hú lên

_vâng...vậy chúng ta hãy vào vấn đề chính nhá, đầu tiên là phần giới thiệu thành phần ban giám khảo đến từ cả hai trường: hiệu trưởng của The Heirs và Wealthy- Bảo Nhi nói

_Siêu mẫu Lizzy và Minzy (hai bà này chị họ tụi nó)- tới lượt Thiên Ân

_giờ chúng ta hãy cùng xem clip 30s giới thiệu bản thân của 100 thí sinh nhá- Ân đưa tay về phía màn hình lớn

Tất cả chăm chú theo dõi nhưng không có gì đặc biệt, chỉ chào hỏi qua loa thôi, nhưng tới phần của tụi nó mới đỉnh, cả 4 đứa quay chung tức độ dài của clip là 2 phút...cả 4 đứa mặc bikini đứng giữa biển giới thiệu về bản thân mình cùng các hành động dễ thương và mấy lời nói trêu chọc của bọn hấn thêm vào...đang quay cái cả bốn bọn hấn hé đầu vào nháy mắt sát gái làm loạn cả cái sân vận động...kết thúc của clip là bọn hấn bị dính chương “liên hoàn cào” của tụi nó...có lẽ clip của tụi nó độc nhất vô nhị luôn rồi

_chà...đúng là các cô gái của The Heirs đủ sức khuấy động không khí, tổng đài bình chọn đã mở, hãy nhắn tin với cú pháp ABC_tên thí sinh_lớp của thí sinh và gửi về 1213 trung học The Heirs hoặc 1113 trung học Wealthy nhé- Bảo Nhi

_giờ hãy tới phần giới thiệu của các bạn nam nhá- Thiên Ân nháy mắt

Cũng như trước, chả có gì đặc biệt cho tới phần của bọn hấn, lần này bọn hấn cũng quay chung, lâu lâu gương mặt 4 người bị che đi bởi bóng bóng mặt người làm cả khán đài cười um lên...bọn hấn đang quay còn kéo cả bọn nó vào và giới thiệu đây là bọn gái của tôi làm tắt cả ngưỡng mộ...phải nói là siêu nhắng nhít

_xin cảm ơn tất cả các bạn, và giờ là phần thi hot girl mặt mộc của các nữ sinh- Bảo Nhi nói lớn

Dần dần các gương mặt mộc được hiện lên trên màn hình nhưng vẫn chưa để lại ấn tượng tốt, cả hội trường ồ lên khi gương mặt của Min xuất hiện, phải công nhận là Min rất xinh, ai ai cũng ngưỡng mộ...và lần này tất cả mọi người có mặt ở sân vận động đều đứng dậy hò hét khi thấy hình của tụi nó trên màn hình lớn, Jenny quỵn rũ với mái tóc lob ánh kim cùng body siêu chuẩn, Mindy năng động khi buột lệch mái tóc đỏ rực của mình, Emily vẫn như cũ, hình tượng trong sáng với hai bím tóc hai bên...và nó hội đủ tất cả các yếu tố đó: làn da trắng mịn như em bé, đôi mắt to trong màu xanh ngọc, chiếc mũi thon nhỏ, đôi môi chúm chím, bọn con trai dù thường ngày thấy nó nhưng vẫn không biết nó đẹp như vậy

_các bạn thân mến, xin nhắc lại tổng đài bình chọn đã mở, hãy giương tay bình chọn cho các thí sinh mà mình yêu mến với cú pháp: ABC_tên thí sinh_lớp của thí sinh và gửi về tổng đài 1213 của trung học The Heirs và 1113 của trung học Wealthy- Ân giải thích

_xin cảm ơn Thiên Ân và giờ hãy đến với phần thi tài năng của các bạn nữ nhé...xin mời...- Nhi hướng về cánh gà

Lần lượt lần lượt các phần thi trôi qua và đến phần của Min...cô nàng trở tài múa bale với chủ đề Thiên Nga Buồn, cả hội trường như chìm trong không khí u ám nhưng lập tức sôi động hẳn lên khi nhạc của bài Taxi vang lên, giọng hát đầy nội lực của Min làm tất cả hò hét ủng hộ nhưng chỉ có 4 người không quan tâm...đó là 4 anh nhà ta chứ ai, chỉ lo tập trung vào các chị thôi hà...

_bạn có thể giải thích vì sao lại chọn bài múa bale buồn này hay không ạ?- Ân hỏi

_ừm...không vì gì cả, chỉ đơn giản là mình thích nó và đó là sở trường của mình- Min cười

_xin cảm ơn bạn Min, và giờ hãy đến với phần múa và hát của tứ đại hot girl trung học The Heirs- Bảo Nhi hét lớn

Từ hậu trường tụi nó bước ra, với phong thái tự tin và thân hình quỵn rũ, bốn cô gái nhanh chóng hợp hồn ban giám khảo và các nam sinh ngây thơ khờ dại”_ hôm nay trang phục biểu diễn của tụi nó rất phù hợp với bài hát Party: short jeans và áo bèo hai dây họa tiết, tụi nó nhanh chóng hòa mình vào bài hát, dù các động tác rất đơn giản bình thường nhưng đường cong cơ thể của tụi nó cũng đủ khiến các chàng trai chết ngất, ánh đèn vụt tắt...và lại sáng lên...tụi nó đang ngồi trên chiếc ghế quay và hát Falling You bằng chất giọng ngọt ngào trầm ấm...máy quay sắc nét ghi lại từng hình ảnh của tụi nó: Jenny nháy mắt khiến nam sinh xị máu mũi; Mindy vẫy tay làm mấy nam sinh gần đó đổ rạp; Emily hát tóc yêu kiều, lâu lâu còn hôn gió với mấy em lớp 10 -_-...còn nó thì ọi người thấy ưu điểm sáng giá của mình, đó là đôi mắt cười duyên đáng...cả khán đài như vỡ òa bởi nụ cười của nó, kết thúc bài hát, cả 4 đứng lên cúi chào còn nháy mắt lia lịa

_dae bak...tuyệt quá- Bảo Nhi nhảy căng lên

_e hèm- Thiên Ân đứng cạnh nhắc nhở

_a...haha, xin lỗi, mọi người thấy có hay không nà?- cô cười ngượng

_có- tất cả hét

_vâng...các cô gái ai cũng quỵn rũ hết nhĩ?- Thiên Ân cười

_xin cảm ơn các bạn- cả hai đồng thanh

_annyeong (tạm biệt)- tụi nó vẫy tay cùng nụ cười trên môi

_phần thi của các nữ sinh đã hết, chúng ta hãy nghỉ giải lao trước khi đến các nam sinh nhá- Nhi

_trong lúc làm lắng không khí, hãy cùng thưởng thức một tiểu phẩm hài do 11A trung học Wealthy sáng tác và trình diễn- Ân

Sau không khí vui nhộn của tiểu phẩm hài thì đã đến phần thi tài năng của các nam sinh, đa số các bạn nam đều chọn những bài hit Việt của các ca sĩ nổi tiếng như Sơn Tùng MTP hay Issac, Peter có hơi khác lạ một chút với bài hát Lazy Song của Bruno Mars và điệu nhảy Just Right của Got7 cực dễ thương, bọn con gái nhanh chóng biến mất thành hình trái tim và la hét...bọn hần đứng trong cánh gà chỉ khẽ nhếch mép, khoác một chiếc áo da lên và bước về sân khấu cùng điệu nhạc Love Me Right của Exo, hình ảnh nam tính của

4 chàng trai nhảy múa cực điệu luyện trên sân khấu như đâm thẳng vào tim của các nữ sinh...thịch...thịch. Tiếng nhạc Beautiful vang lên, dư âm của bài nhảy còn chưa hết mà đã tới bài hát ngọt ngào này càng làm mọi người phấn khích hơn, tất cả cùng giơ tay qua lại và lẩm nhẩm bài hát cùng bọn hắn, các ban giám khảo cũng hài lòng mà gật gù

_quả là hot boy trung học The Heirs, rất tốt- Thiên Ân tấm tắc

_đương nhiên rồi, đúng không?- Bảo Nhi hứng khởi

_đã qua ba phần thi, không biết các ban giám khảo có nhận xét gì hay không ạ?- Ân hỏi

_ừm...các em đều làm rất tốt, hát hay nhảy giỏi, tôi rất tự hào về các học sinh của trung học The Heirs- cô hiệu trưởng điềm đạm nói

_tôi cũng vậy, thật sự các em làm tôi rất hài lòng- thầy hiệu trưởng cười

_dù vẫn còn nhiều lỗi nhỏ nhưng nhìn chúng tất cả đã làm tốt- Minzy nói

_thật ấn tượng với phần hát và múa của 4 hot girl The Heirs- Lizzy ra vẻ ngạc nhiên

_phải, 4 cậu vừa rồi cũng rất tuyệt, còn Min và Peter cần thả hồn vào bài hát hơn thì sẽ đạt được kết quả tốt- Minzy giọng đều đều

_xin cảm ơn ạ, các bạn ơi, tổng đài bình chọn đã đóng lại, hãy dừng việc bình chọn lại nhé- Bảo Nhi nhắc nhở

_và có lẽ kết quả bầu chọn nam thần nữ thần của cả hai trường đã có, nhưng trước khi thông báo hãy cùng xem các cặp thí sinh dự thi cặp đôi hoàn hảo trước nhé- Thiên Ân nháy mắt

_nhưng chỉ có lớp 11 của hai trường mới có thể dự thi thôi, năm nay hai đứa tui 12 rồi mới xách micro làm MC nà, còn mấy em lớp 10 thì đợi năm sau đi- Bảo Nhi bĩu môi giọng bông đùa

_hahaha- cả hội trường bật cười

_vâng...lớp 11A có Đinh Diệu Vân và Lục Chiêu Quân

_11B có....

_11I có....

_11-1 có Phạm Vương Khánh An và Hoàng Dương Khởi Phong

_11-2 có...

_11-9 có...

_vậy là 18 cặp đôi đã có mặt đầy đủ, chà nhìn xem nhìn xem, họ đều mặc đồ đôi hết kìa, ủa sao kì vậy...hai tiểu thư thiếu gia đây sao lại diện cả cây đen huyền bí thế

Bảo Nhi ngạc nhiên nhìn nó và hắn, trong khi người ta với áo đôi và quần jeans thì nó với hắn chơi cả cây đen: nó chân váy đen mix áo phong tay dài đen nốt, mang sandals đế dày cũng đen luôn, mái tóc buộc thấp tựa nữ thần; hắn diện jeans đen cùng áo phong đen, khoác ngoài cũng là vest đen, tóc hất ngược bảnh bao

_đồ đôi không nhất thiết phải giống nhau- nó lạnh nhạt nói

_ờ...ukm...hai bạn rất đẹp đôi- Thiên Ân rùng mình

_haha...hai người này ngoài đời là một cặp cơ mà, phải không mụi mụi- Bảo Nhi nháy mắt với nó

_....- nó chỉ cười

Theo thứ tự bốc thăm đã định sẵn, tất cả các clip của các cặp đôi đã được quay lại trong 15 phút quay ngắn ngủi, đa số đều là các hành động thân mật như nắm tay dạo bãi biển này nọ...Min và Peter cũng vậy, cả hai cùng nấu ăn rất vui vẻ và ra mắt gia đình chồng, ai nhìn cũng ngưỡng mộ...tới lượt nó và hắn, hình ảnh đầu tiên hiện lên là nó với hắn mặc đồ đôi đứng trước màn hình

_hello...mình là Khánh An- nó nháy mắt

_còn mình là Khởi Phong đẹp trai- hần cười sát gái

_at-sm- câu nói cùng cái liếc nửa mắt của nó làm cả hội trường bật cười

Cả hai cùng đi dạo trên con đường mưa và ghé lại quán ăn trước một trường đại học, gọi hai phần cơm hộp và một phần ddeobokki lớn...nó và hần cùng lặc hộp cơm cho đều và cùng nhau ăn, hai người chơi oẳn tù xì và ai thua phải ăn một trứng gà lớn không được cắt ra, kết quả...nó thắng, thế là hần phải ngoác miệng ra cho nó đút cái trứng vào, nó ôm miệng cười trong khi cái họng hần phồng lên tổ bố...kể cả ban giám khảo cũng không nhin được mà ôm nhau cười

Còn hần đứng đó sắc mặt đang từ từ đen lại, nó đứng cạnh vòng tay ôm eo hần cùng câu nói “bình tĩnh” mới khiến anh nhà kiêu chế lại...tiếp tục quay về với clip, nó và hần sau khi ăn xong thì vào phòng game dành cho niên thiếu thời xưa, hần thắng nó rồi tới nó thắng hần, cuối cùng cả hai vào phòng karaoke...nó hát cho hần nghe bài My Everything của Tiên Tiên làm hần ngẩn người nghe với khuôn mặt đỏ bừng, tới lượt hần, anh này hát bài Có Anh Ở Đây Rồi cùng những cử chỉ điệu dàng, nó ôm mặt cảm thán bởi bài hát của hần, trong tim là sự rung động không nguôi

Phần cuối, cả hai cùng ngồi ghế sau trên chiếc xe buýt, bắt mí là tụi bạn năn nỉ dữ lắm nó mới chịu ngồi đó, bịa đủ lý do nào là lãng mạn phù hợp với tuổi mới làm nó vừa lòng...nó và hần cùng tâm sự, hần kêu nó làm aegyo, nó cũng bằng lòng mà chụm hai ngón tay vào nhau với bộ mặt không thể dễ thương hơn làm hần hai ba lần thốt lên “đáng yêu quá”...nó cũng kêu hần làm và há há há...hành động của anh nhà làm nhân viên quay phim (anh Jason chị Mindy) cùng tất cả mọi người tại sân vận động ôm bụng cười: hần hơi nhắm mắt, miệng ngậm kín “ừm...”, người đẩy đẩy về phía nó làm nó bịt miệng cười

Bỗng...có một công nhân đi làm về trể lên xe và ngồi đối diện hai người, hành động quá lố lập tức được thay bằng hình ảnh thanh niên nghiêm túc, hần khẽ nhìn qua chú công nhân đó...nó khều hần và nói nhỏ “trao đổi ánh mắt”...chống cằm nháy nháy mắt với hần, hần cũng nháy lại còn chun mũi trong hết sức kute, thấy hành động của hần nó che miệng cười và chỉ về chú công nhân đang nhìn bằng ánh mắt kì lạ...há há há...

Kết thúc đoạn clip 15 phút là hình ảnh nó với hần làm hình trái tim bằng tay và cùng nói “byuu”...bây giờ không khí của cả hội trường thật nóng bỏng, ai cũng hồi hộp không biết cặp đôi hoàn hảo năm nay sẽ là ai..

_thật dễ thương phải không ạ? em rể quả không làm tỷ thất vọng- Bảo Nhi cười tươi

_em rể là sao?- Thiên Ân khó hiểu

_muốn biết thì tra google nhá há há- cô che miệng cười khúc khích

_xì...bây giờ là giây phút hồi hộp nhất của cả cuộc thi rồi đây- anh chếp miệng

_kết quả đã có trong tay hai MC xinh đẹp rồi đây- Bảo Nhi đưa kết quả lên vẫy vẫy

_ohhhhhh- tất cả cùng hô hào

_vâng...xin thông báo kết quả bình chọn...hot girl no.4 của hai trường trung học là...Nguyễn Lập Bích Thy trung học The Heirs với 4875 phiếu bầu- Thiên Ân nói lớn

_vậy hot girl no.3 là....Dương Nguyễn Khánh Trân của trung học The Heirs với 4890 phiếu bầu- Bảo Nhi

_hot girl no.2 là....Huỳnh Văn Hải Yến của trung học The Heirs với 4980 phiếu bầu- Thiên Ân

_và thành phần quan trọng nhất, hot girl no.1 chính là....Phạm Vương Khánh An của trung học The Heirs với số phiếu cực đại...5000 phiếu bầu- cả hai cùng hét

_woa....- tất cả mọi người đều ủng hộ kết quả đó

_không đúng- một giọng nói chanh chua vang lên

_gì đây? a thì ra là cô bạn “mặt mắt cú miệng điều hâu cái đầu con nít cái đít con gà” lần trước ở giữa trường sỉ vả em họ tôi đó hả?- Bảo Nhi hừ lạnh

_mày...mày...- nhỏ đó tức giận

_bạn có gì không đồng ý sao?- Thiên Ân khó chịu

_tụi nó không xứng, là gian lận- nhỏ hét

_này bạn, gian lận số phiếu thì cứ để đó đã nhưng phần trình diễn của các em ấy thật sự hay và đều được mọi người tán dương, duy chỉ có bạn là không chấp nhận thôi- Minzy đứng lên nói

_tôi...nhưng tôi mới thật sự nổi bật- nhỏ vẫn mặt dày

_nổi bật? quả thật bạn hát cũng rất hay nhưng hơi lệch nhịp, vũ đạo quyến rũ nhưng body chả quyến rũ tí nào, theo tôi thì số phiếu của bạn chỉ từ 2000 trở xuống thôi- Lizzy kiêu ngạo nói

_tôi không tin, số phiếu của tôi là bao nhiêu?- nhỏ quay qua hỏi Bảo Nhi

_woa *cô vờ ngạc nhiên*...siêu mẫu Lizzy đã đoán sai rồi *nhỏ đó đang vui*..không phải từ 2000 trở xuống mà là...1000 trở xuống, bạn đây chỉ có 999 phiếu thôi há há- cô che miệng cười khinh

_mày...- nhỏ đó cứng họng

_vậy bạn đã hết thắc mắc chưa?- Thiên Ân nhún mày

_tôi sẽ không tha đâu- nhỏ bức xúc

_BẢO VỆ- Bảo Nhi gọi lớn

_mày dám...

_tụi có gì mà không dám...hốt ả- cô chỉ tay chanh chua làm cả hội trường ôm bụng cười

Ả bị lôi đi xềnh xệch nhưng vẫn giãy giụa, còn tụi nó chỉ nhếch miệng và từ từ lên sân khấu nhận giải được trao bởi hai siêu mẫu hàng đầu San Francisco Lizzy và Minzy...

Tới phần quan trọng: giải thưởng cặp đôi hoàn hảo của hai trường trung học danh tiếng

_thưa các bạn, thang điểm của các cặp đôi tối đa là 100...vui lòng ban giám khảo hãy chấm điểm công bằng cho học sinh cả hai trường, xin mời hiệu trưởng trung học Wealthy- Thiên Ân lịch lãm nói

_điểm của tôi là: 11A 99đ; 11B 58đ; 11C 79đ; 11D 87đ; 11E 98đ; 11F 43đ; 11G 77đ; 11H 56đ; 11I 65đ....11-1 100đ; 11-2 85đ; 11-3 94đ; 11-4 76đ; 11-5 83đ; 11-6 77đ; 11-7 89đ; 11-8 97đ; 11-9 67đ- hiệu trưởng nói đều đều

_điểm của tôi là: 11A 99,5đ;.....11-1 100đ.....- hiệu trưởng nâng gọng kính đọc

_điểm của tôi là: 11A 80đ;.....11-1 100đ.....- Minzy lạnh giọng

_điểm của tôi là: 11A 100đ;.....11-1 100đ.....- Lizzy nhí nhảnh đọc

_xin cảm ơn ban giám khảo, vậy số điểm tổng của các lớp là: 11A 378,5đ;.....; 11-1 400đ;.....- Thiên Ân vừa tính vừa đọc

(kinh...vua tính nhẩm)

_vậy là đã kết quả, cặp đôi hoàn hảo năm nay là Andrena Yoo và Harry Ji đến từ trung học The Heirs- Bảo Nhi chỉ tay về phía cánh gà nơi 1 nam 1 nữ khoác tay nhau đi lên

_xin chúc mừng và xin mời hiệu trưởng của cả hai trường lên trao phần thưởng cho cặp đôi- Thiên Ân

_không biết hai người có phát biểu gì không ạ?- Nhi hỏi hai vị

_ừm...dù trường chúng tôi không vinh dự được nhận giải nhưng trường bên quả là một ngôi trường xuất sắc...và chúng tôi rất vui cũng như tự hào khi hai trường vẫn giữ được mối thông giao- thầy HT điềm đạm nói

_tất nhiên- cô HT vui vẻ bắt tay

_xin chúc mừng hai em- cả hai cùng trao hoa và cúp cho cả hai

_vậy hôn nhau để minh chứng tình yêu đi nào- Bảo Nhi hí hửng

_năm vừa rồi chị có không?- nó liếc xéo

_ô...

_năm nay khác- Thiên Ân nhanh chóng bênh vợ

_xem kìa...ừm- lời trêu chọc của nó nhanh chóng bị hắt nuốt gọn bỏ nụ hôn nồng cháy

_woa....kyaa...ghen tị quá- Lizzy nhắm mắt

Nó cũng từ từ khép mắt cảm nhận vị ngọt từ đôi môi hắt

Thật hạnh phúc....

42. Chương 42: Thất Tình

Vì hắt phải qua Chicago giải quyết chuyện công ty nên nó dọn về nhà cũ ở cùng mấy con bạn cho đỡ chán vậy mà tụi nó cũng theo trai bỏ bạn luôn, cũng đỡ khi còn Jenny, nhờ cô có thằng chồng khô khan không lãng mạn nên nó mới có thể vui vẻ mà tâm sự đó chứ ” _ _

6h tối tại biệt thự có tên là Angel nhưng người ở là ác quỷ

Một mỗi bước xuống nhà thì nó thấy một hàng dài người hầu đứng chào, mà hình như còn có người mới nữa chứ, phải bắt nạt cho biết ta đây là ai mới được - _ -

_cô chủ- người hầu mới đó cúi chào

_gì vậy? cách gọi mới đó hả?- nó nhếch mép

_thưa, ông bà chủ có gửi cái này cho cô ạ- cô hầu cúi người đưa nó một bức thư

Sau đây là nội dung bức thư kèm theo biểu cảm của nó:

“Xin chào cô công chúa út của hai ta, chắc con đang rất bất ngờ về cô hầu mới đúng không *gật đầu*, đó chính là người hầu riêng của con đó *ngạc nhiên - mắt mở to*, con thích không? *lắc đầu*...à mà chắc con cũng nghe cách gọi của cô hầu đó rồi đúng không? *gật đầu*, thấy thế nào? *nhíu mày khó chịu*, cô hầu đó sẽ theo con 24/24 đó *tức giận*...tạm biệt”

Jenny ngồi sofa nhìn thái độ của nó cũng biết nó tức giận thế nào, chỉ tội cho cô hầu mà thôi, giận run người xé nát bức thư rồi vứt lên không trung và quay phắt sang cô hầu đang sợ hãi

_người hầu riêng là sao?- nó quát

_ơ...dạ...dạ em không biết- cô hầu ngạc nhiên

_cô là người hầu riêng của tôi- nó lạnh giọng

_a..em không phải thưa cô, ông bà có dặn nếu cô tức giận thì nói là đó chỉ là đùa thôi ạ- cô hầu cúi đầu giải thích

_damn it- nó bực tức

_bớt...(chỉ kiếm lời á)- Jenny nhanh chóng lại dập lửa

_đi- nó ra lệnh

_where?- cô ngó người

_bar- nó đáp

_wait- cô gọi với

_fast

_xì

_how

_no

Kết thúc màn đối đáp chỉ 1 0 2, nó và cô nhanh chóng ra ngoài gara, nhưng khi ra đến cửa, hai người đã phải thấy một cảnh tượng hết sức nóng mắt: một trai một gái đang ôm nhau thắm thiết, người con trai đó không ai khác chính là Edward, anh còn âu yếm xoa đầu cô gái đó nữa chứ. Nó ngạc nhiên nhìn tên đồ hơi hay gọi nó là bảo bối rồi đưa mắt nhìn chị Jenny vẫn “sóng yên biển lặng” bàn tay đang nắm chặt khe buồng ra và đi về phía chiếc Ferrari đang đậu ở đó...

Điện thoại run lên, là hân...vui vẻ bắt máy

_hi- nó cười

_hi...em đang làm gì vậy?- hân hỏi

_chuẩn bị đi chơi với Jenny- nó đáp

_vậy chắc không được rồi, lớp trưởng có mời anh và em đi dự sinh nhật cậu ta, anh chưa kịp nói với em, cũng gần tới giờ rồi đó hay em và Jenny qua đó đi- hân nói

_vậy sao? Jenny cũng đang có chuyện buồn, qua gặp tên đó chắc sẽ vui hơn, địa chỉ?- nó hỏi

_đường XXZ số nhà YYY- hân đáp

_ok....bye anh- nó hôn vào điện thoại

_bye em, đi chơi vui vẻ nhé, đừng đi khuya quá đó- hân dặn dò

_biết rồi nói mãi- nó cúp máy

Nhanh chóng trèo lên chiếc siêu se và phóng thẳng tới nhà thằng lớp trưởng bóng bẩy, bây giờ đã 6h30, tiệc chắc cũng sắp bắt đầu, vào đúng giờ cao điểm mới gây chú ý được chứ thế là nó ghé vào trung tâm mua sắm trước

Lôi kéo Jenny đang thần thờ đi vòng vòng, biết ý thằng lớp trưởng thích màu sắc sặc sỡ nên cả hai ăn mặc cũng sặc sỡ không kém: Jenny chọn áo thun sọc màu nước biển Kaliko mix cùng shorts hồng pastel H&M, mang sneaker tăng chiều cao BDG Quarter cùng mũ bóng chày Cat World và vòng F21, tóc xõa tự nhiên...nó cực dễ thương khi mix áo len mỏng Allay cùng váy yếm kẻ Topshop, mang sneaker Charlotte Russe, kẹp nơ American Apparel, vòng tay đồ F21 và khuyên tai Accessorize. Nhìn tụi nó giống đi hộp đêm quậy phá hơn là đi sinh nhật, biết lớp trưởng chỉ tổ chức đơn giản cùng các học sinh 11-1 thôi nên đâu cần ăn vận sang trọng làm gì, chọn đại 1 chiếc vòng đinh tán và một chiếc snapback đinh tán luôn rồi cho người gói lại

Đúng 7h, trước một căn biệt thự ầm ầm, một chiếc Ferrari đắt tiền dừng lại...bước xuống là hai cô gái ăn mặc sặc sỡ nhưng không diêm dúa mà còn cực đáng yêu: 1 người để mái thưa, mái tóc gọn sóng buộc lệt để phồng, còn một người với mái tóc tự nhiên bay phấp phới và gương mặt buồn bã

Cả hai mau chóng đi vào nhập tiệc, hai cặp đôi kia cũng có mặt chỉ tiếc là không sặc mùi tặc kè như nó và Jenny thôi, cúi chào hai bậc phụ huynh đang đơ người và tiến lại trước tên lớp trưởng

_sinh nhật vui vẻ, lớp trưởng- cả hai đồng thanh và chìa quà ra

_tui có tên chứ bộ- lớp trưởng bĩu môi

_ô...thế lớp trưởng tên gì?- nó hỏi

_Hà

_Hà lớp trưởng- tụi nó đồng thanh

_hừ...không nói nữa- LT bực tức đem quà đi cất

Jenny tiến về phía bàn rượu và nốc hết từng li từng li một, trong đầu luôn suy nghĩ về hình ảnh vừa rồi, dù ghen thì ghen thật nhưng cô cứ thấy sao sao á...cô thấy rất có thiện cảm với người con gái đó dù biết đó là tình địch của mình...chả lẽ cô không yêu Edward? không phải, cô rất yêu mới đúng, vậy tại sao...

_cậu ấy sao thế?- Jason hỏi

_thất tình- Emily sau khi nghe nó kể thì nhún vai trả lời

_hồi nào?- cô bật dậy

_con gái nói có là không- Mindy hát

_vậy có- cô biện minh nghĩ “con gái nói có là không”

_thừa nhận rồi kìa- nó trêu

_hừ...không thềm nói- cô tức giận

Rồi cả đám nhanh chóng tụ hội, ngồi vào bàn chơi trò chơi, ai thua phải uống và Emily ngay thơ bị uống nhiều nhất, Aubrey bênh vợ đòi uống nhưng tụi nó nào cho, ép đến nỗi cô say bí tỉ

_mà cậu ấy ngoại tình thật sao?- Jason vẫn không tin

_mình không tin đâu- Emily nói trong cơn nấc

_Edward không phải là người như vậy, tính cách cậu ấy rất lạnh lùng nên đứa con gái nào xấp xáp vào là die liền, đằng này còn ôm ấp nữa chứ..- Mindy xoa cằm suy luận

_em đổ dầu vào lửa rồi- Jason xoa đầu cô

_gru...gru....- Jenny đã tức nay còn tức hơn khi nghe cô nói

_giờ sao?- nó nhướn mày hỏi

_sao là sao nữa? ôm nhau thăm thiết như vậy nhất định có vấn đề- Aubrey chen vào

_anh thôi đi, cậu tính sao?- Emily nhắc khéo

_chia tay- cô đập bàn hùng hổ

_coi nói chuyện kìa, quen nhau chưa được 1 tháng nữa mà chia tay, nhiệm màu quá à- nó khua tay múa chân bình luận

_hí hí- tất cả ôm bụng cười

_phì...- cô bật cười trước tính cách của nó

_cậu nên tìm hiểu kĩ trước đã rồi hẵng tính- Jason khuyên

_biết rồi- cô chán nản gật đầu

Cả đám kéo nhau đi bar bỏ lại lớp trưởng đang nhìn theo buồn bã...

Hôm đó Edward về rất trễ, khê mở cửa phòng thấy cô đã ngủ rồi về phòng luôn, 3 đứa nó đứng nhìn anh từ hành động quan tâm nhưng vào mắt nó lại là lén lút nên lửa giận ngút trời, phải đòi lại tất cả cho Jenny...

43. Chương 43: Chỉ Là Hiểu Lầm

Hôm sau, cả bọn quyết định làm rõ mọi chuyện với Edward vậy mà sáng thức dậy nghe người hầu thông báo anh đã ra khỏi nhà từ sớm, thêm cái vụ hắt đi Chicago chưa về nữa làm nó tức giận muốn bóp chết luôn cô hầu đó may mà có Aubrey ngăn cản.

_anh chết chắc rồi- nó bực dọc xách balo lên và đến trường

Nhưng...Edward cũng không đến trường, Jenny cũng vì vậy mà buồn bã ra khỏi lớp đi đâu đó, tụi nó cũng không muốn làm phiền, có lẽ cậu ấy cần yên tĩnh, đến tiết tư rồi mà cô vẫn chưa về làm cả bọn thấp thỏm lo lắng, ngồi học cũng không yên

_mấy cô cậu kia muốn chết hả?- lại là ông thầy Sử (tính trả thù ấy mà)

_nếu muốn là tui đi tự tử rồi ông ơi- Mindy liếc ổng bằng nửa con mắt

_tự tử? chết rồi- nó bật dậy chạy ra khỏi lớp, cả đám cũng chạy theo

Quay lại với Jenny, cô đang đứng trên sân thượng với khuôn mặt u buồn, dang hai cánh tay nhẹ nhàng đón lấy không khí trong lành trên không, cô khẽ cười - nụ cười chua xót dành cho tình yêu của cô nhóc 17 tuổi như cô. bỗng...

rầm - cô quay đầu lại và thấy 5 con người đang gập người thở hồng hộc

_mày bình tĩnh lại đi mà Jenny, chuyện đâu còn có đó, đừng vì vậy mà tổn hại đến chính bản thân mình, mày đau tụi tao cũng đau vậy, suy nghĩ kĩ lại đi đã- Mindy gấp gáp nói

_phải đó, vì cái tên trời đánh như anh ta á hả ? không đáng, xuống đây đi và thực hiện mong muốn tái xuất giang hồ của tụi mình, đừng nghĩ bậy mà- nó méo mào

_Jenny à, cậu đừng buồn, dù có chuyện gì thì tụi mình vẫn luôn bên cậu mà, cậu nghĩ thử đi, tứ đại hot girl mà thiếu một thì làm sao hoàn hảo được, không phải cậu thích sự hoàn hảo lắm à, nghe mình- Emily cố gắng khuyên nhủ

Thế là 3 tụi nó mỗi người một câu, cứ thao thao bất tuyệt làm bọn hần đứng nhìn cũng choáng chứ nói gì là người nghe, còn Jenny, cô đang ngờ người không hiểu chuyện gì? lời nói của tụi nó nghe qua như là đang nghĩ cô có ý định tự tử á (chớ gì nữa)...sau vài giây định thần thì....

_IM NGAY- cô hét lớn làm vang vọng cả tòa nhà, chim chóc gần đó đang xem kịch cũng té ngửa

_hử?- cả đám khó hiểu

_nãy giờ ba con điên tụi bây đang luyện thuyết cái gì vậy hả?- cô nhú mày hỏi

_chứ không phải mày định tự tử sao?- Mindy ngây thơ hỏi làm cô té ngửa

_khùng hết rồi- cô thở hắt ra

_cậu lên đây làm gì?- Jason thắc mắc

_suy nghĩ một vài việc- cô nhún vai

_suy nghĩ mà leo lên lan can hả?- Aubrey ngờ ngác

_rơi cái nói mấy cha mấy mẹ ơi- cô thở dài

_trời, nãy giờ làm tụi này tốn nước mắt- nó với Mindy lấy tay gạt đi những giọt lệ giả dối

_chứ không phải tụi mày lo cho tao lắm à?- cô cười gian

_ai thèm- nó lè lưỡi

_vậy giờ cậu tính sao?- Emily hỏi

_mình...đau lắm, rất đau- cô nức nở ngồi thụp xuống

_thôi, đừng khóc, cậu phải tin tưởng Edward chứ- Mindy nhẹ giọng an ủi

_ukm...biết rồi- cô lau nước mắt

_vậy mình nhanh chóng đi xử anh ta nào- nó hùng hổ

_yeah!- cả đám đồng thanh chồng tay lên nhau

Sân trường

_gì đây? hóng gió nãy giờ chưa đủ hả?- nó xì mặt khi nghe Jenny cói

_muốn nạp đầy năng lượng để thổi bay “hồ ly tinh hả”- Mindy vừa trêu vừa phụ họa thêm mấy động tác...dưỡng sinh

_ơ mà hai ông kia đâu- cô đánh trống lảng

_có chuyện- Emily đáp

_vậy...về đi- cô nháy mắt

_hừ- nó liếc

3 đứa nó đành về nhà đứng đợi Edward về hỏi cho ra lẽ thôi...từ cổng có một đôi trai gái bước vào nhà, đó là Edward và ai đó...

_em chào các chị- một cô bé thấy tụi nó thì hỏi

_“gì đây? ngây thơ thế mà với một người lạnh lùng à?”- suy nghĩ của tụi nó

_chào em, mời ngồi- nó lịch sự gật đầu

_“con này bệnh?”- Emily và Mindy nhìn nó như sinh vật lạ

_sao nhà chỉ có các cậu thế?- anh nhìn quanh rồi hỏi

_họ đi hết rồi, mình muốn hỏi cậu một việc...

_nè cái anh chết bầm kia, anh còn dám dẫn gái về nhà nữa hả? anh có biết vì cái cảnh phim 18+ của anh mà đã làm cho baby của chúng tôi bị tổn thương thế nào không? đàn ông gì đâu á, có người yêu rồi còn ve vãn gái, mà còn là con gái ngây thơ nữa chứ, đúng là soái ca mà- nó định nói gì đó thì Mindy cướp lời tuôn một tràng

_cậu nói cái gì vậy hả?- anh gần

_thật xấu hổ- Emily chán nản che mặt, mắt không dám nhìn thẳng vào cô bé kia

_cậu bình tĩnh đi, tụi này chỉ vì lo cho Jenny nên mới kích động vậy thôi- nó nói

_cô ấy bị gì?- anh hốt hoảng

_đây là ai?- nó hướng mắt về cô bé kia

_trả lời tôi trước đã- anh lạnh giọng

_gì hả? xưng tôi với tôi cơ à?- nó chống hông nhìn anh

_xin lỗi- anh mềm lòng

_đây là ai?- nó lại hỏi

_em gái của anh- anh bình thản

_em gái?- cả ba hét

_phải- anh gật đầu

_ô..joesonghabnida (xin lỗi)- Mindy cúi đầu hối lỗi

_rồi, thần đồng đây đã hiểu- Emily khoanh tay

_hiểu gì ạ?- cô bé được cho là em Edward hỏi

_thì anh ôm cô bé này làm Jenny ghen đó, mà kể cũng lạ, có em gái thì dẫn vô nhà mời trà giới thiệu đi cho rồi còn đi sớm về trễ cùng cô bé này hỏi sao không hiểu lầm cho được, thiệt tui không hiểu nổi mấy người luôn, nhiệm màu quá mà...phép tắc đâu mất hết rồi...tôi HIỀN QUÁ MÀ...- nó nhấn mạnh ba chữ cuối

_há há- cả ba cô gái ôm bụng cười

_ê...cảm xúc phạm- nó ngại muốn chui xuống hố luôn

_vậy giờ Jenny đâu?- anh nhíu mày

_ai biết- nó nhìn qua hai đứa bạn với ánh mắt “chơi một vỏ không”

_vì giận cậu nên Jenny đã đi gặp các pama để hủy hôn rồi, có lẽ giờ đang ở California gặp hôn phu mới á- emily bối rối tuôn ra một lý do hết sức thuyết phục

_“good job”- nó và Mindy giơ ngón cái lên cho cô

_thật?- anh bàng hoàng

_phải, ngon thì bay qua đó kiểm đi- nó trẻ môi

Và sau câu nói của nó, một bóng đen bay vút qua...ba đứa nó nghếch mặt nhìn nhau với suy nghĩ “đi thiệt hả trời”, không chừng bây giờ Edward nhà ta đang trên máy bay để bay qua Cali rồi...3 đứa nó và cô bé kia nhanh chóng chạy theo để xem phim sống của tuổi mới lớn ” _ _

Trở lại với Edward, anh vội vã chạy ra ngoài thì bắt gặp một chiếc Ferrari vừa đỗ lại, bước xuống xe là người con gái mà anh đang tìm

_Jenny- anh gọi và ôm cô vào lòng

_.....- ngạc nhiên

_em đã đi đâu vậy hả?- anh hỏi

_mặc kệ tôi- cô lạnh nhạt

_anh xin lỗi- anh dịu giọng

_tôi đâu có nhiều lỗi để cho anh xin

_đừng như vậy nữa- anh hét

_anh...anh có quyền gì mà hét lên với tôi hả?- cô cũng hét lại

_được rồi, đó chỉ là hiểu lầm, hiểu lầm thôi em biết không?- anh nắm vai cô cố gắng giải thích

_hiểu lầm?- cô ngơ người

_sao hả?- anh cười

_hiểu lầm thì sao chứ? nhưng tâm hồn nhỏ bé này của tôi đã bị tổn thương rồi, anh tính sao đây?- cô cứng đầu cho là anh có lỗi trong khi mình là người hấp tấp

_tổn thương? tâm hồn nhỏ bé? ahahaha- anh cười lớn

_anh...đủ rồi nha

Cô bực tức đi vào nhà nhưng anh đã nhanh chóng kéo lại và để cô tựa vào lòng mình, khẽ hít mùi hương trên tóc cô cùng một nụ hôn lên má ngọt ngào

_buông ra- cô giãy giụa

_không phải em định sang Cali sao?- anh hỏi

_ai nói?- cô lớn tiếng

_vậy đừng giận nữa mà- anh nũng nịu

_hừ...anh tưởng nói vậy là xong sao?- cô quay lại với hai hàng nước mắt

_muốn khóc thì cứ khóc đi- anh ôm cô

_huhuhu- cô áp má vào bờ ngực rắn chắc của anh mà khóc

_nín đi cục cưng- anh xoa đầu cô

_hức...à quên, sao tôi lại ôm anh chứ?- cô sực tỉnh

_lỡ rồi thì đừng giận nữa- anh bật cười

_never- cô trừng mắt

_cô gái đó là...

_tôi không muốn nghe- cô bịt tai lại

_em chồng của em đó- anh cười đều

_em chồng?- cô ngơ ngác
_phải- anh gật đầu
_là sao?- cô khó hiểu
_tức là em gái anh, em chồng của em- anh dí trán cô
_à...á, ai là vợ anh mà em chồng hả?- cô hét
_sau này sẽ như vậy- anh cười
_xì...- cô trề môi bỏ vào nhà
_này...a- cô đang đi liền khựng lại làm anh đập mặt vào đầu cô
_nhưng ai nói với anh là tôi đi Cali?- cô hỏi
_3 đứa kia- anh đáp

_hừ...ba con bạn trời đánh- cô bực tức tay nắm thành quyền

Còn 3 con người đang đứng gần đó thì mồ hôi mồ kê nhễ nhại, mau chóng chạy vào nhà và ngồi lên bàn ăn...Jenny hùng hổ đi vào đứng trước mặt ba đứa bạn, Emily và Mindy thì có chồng bảo vệ còn nó...hắn đi mất rồi còn đâu

_ahaha...quả là hãng hàng không nhà Jenny ha, từ đây bay qua Cali rồi bay về mất có...10 phút à- nó cười xòa

_còn nói nữa hả?- cô quát
_nhưng...là Emily bị ra chút bộ- nó phồng má
_là cậu bày đầu- cô chỉ nó
_thì đúng nhưng đâu phải tui nghĩ ra- nó mếu máo
_không cần biết- cô chống hông
_huhu...oppa, anh coi vk anh kia- nó quay qua Edward không nhéo
_ờ...thôi mà, bào bối chỉ muốn giúp chúng ta thôi- anh mềm lòng năn nỉ Jenny
_bảo bối?- cô bé gì đó ngạc nhiên
_Jasmine- anh gần, a thì ra tên cô bé này là Jasmine
_hừ...mình chỉ tạm tha thôi nha- cô hằn học
_ai thêm- nó trề môi
_nói gì hả?- cô trề môi
_mình nói là mình.....không thêm- nó nặn từng chữ ra
_cậu...- cô tức giận
_nhưng mà ý định tái xuất giang hồ là sao?- Jason thắc mắc
_không cần biết- tụi nó đồng thanh

Ba người bọn hắn vẫn thấy kì lạ nhưng không nói gì, sau này sẽ điều tra rõ thêm

GTNV

Trương Lê Gia Hân (Jasmine): 16 tuổi, em gái bé bỏng của Edward, xinh xắn dễ thương khác với anh, là một hot teen nổi tiếng ở Hàn chuyên về thời trang với tên Park Minji, về đây gặp hôn phu.

44. Chương 44: Đối Đầu - Tứ Đại Angel Tái Xuất

20h tối, tại biệt thự Byuu

Nó đang ở trong bếp hí hoái gì đó còn hấn thì thông thả xem phim, khoảng 10' sau, tính tò mò trỗi dậy, lên lút xuống bếp xem nó làm gì? nhìn người con gái mảnh mai đang đứng đó cùng với con dao cầm trên tay, hấn ngạc nhiên đến nỗi con mắt muốn rớt xuống luôn

_bà xã, em đang làm gì vậy?- hấn hỏi

_nấu ăn- nó trả lời tỉnh bơ

_em biết nấu?- hấn nghi ngờ

_nè...em học vì anh đó nhá- nó phụng phịu

_cảm ơn em- hấn dịu dàng nói

_nhưng...em không biết làm- nó xị mặt

_anh chỉ đùa thôi mà, anh không muốn tay của bà xã anh chai sần vì mấy món ăn đâu- hấn kéo nó vào lòng thủ thủ

_khéo miệng- nó nhéo hấn

_a...đau quá, để anh giúp nhá- hấn thả nó ra rồi bắt đầu nấu ăn

Nó bằng lòng đứng khoanh tay nhìn hấn từng bước từng bước thành thạo làm thức ăn, lâu lâu cũng khẽ rùng mình khi mấy con vật vô tội đó chết dần chết mòn trong tay hấn

_xong rồi- hấn reo lên và nhắc từng món ăn lại bàn

_mà anh sắp đi gặp bang Black gì đó hả?- nó biết nhưng vẫn hỏi

_uk..lo cho anh hả?- hấn nhìn nó

Nó gật đầu rồi chạy lên phòng và bước xuống với một đồng túi mua sắm giơ trước mặt hấn, hấn cầm lấy và mở túi thứ nhất ra: là một chiếc quần jeans mài màu đen, túi thứ hai: áo phông đen in chữ A màu trắng, túi thứ ba: khuyên tai chữ A bằng bạch kim, túi thứ 4: kính Linda Farrow đen cực ngầu. hấn ngạc nhiên nhìn đồng quần áo trước mặt

_hãy mặc những thứ này, anh sẽ may mắn- nó nháy mắt

_cảm ơn bà xã- hấn hạnh phúc hôn nó

Nó vui vẻ vòng tay ôm cổ hấn, nụ hôn mãnh liệt tiếp thêm sức mạnh cho hấn...

Theo lời nó, hấn mặc những thứ đó và ra khỏi nhà lúc 10h30 đi đến chỗ hẹn, hấn vừa đi nó lập tức bật dậy và gọi cho ba con bạn nhanh chóng đuổi theo.

11h tại bãi đất trống khu XYZ, người của bang Devil và bang Black đã có mặt đầy đủ, cả hai bang chủ đang lườm nhau muốn cháy áo, bang chủ Devil đẹp bao nhiêu với da trắng mũi ôi mỏng thì bang chủ Black xấu xí bấy nhiêu với mắt lồi da đen môi phù.

_hừ...bang chủ của Devil đây sao? được đấy- Long - chủ bang Black khinh thường

_mau đi- hấn lạnh giọng

_cũng mạnh miệng đó, mục đích của tao là phá tan cái bang của tụi mày

_tự nhiên- Aubrey nhún vai

_nếu mày muốn chết- Jason thêm vào

_tao sẽ cho tụi bây biết thế nào đã lẽ độ

_ồ ồ...sợ quá- hấn hơi nghiêng mình

Sau câu khích tướng của hắn là cả hai bên lao vào nhau, tên bang chủ cũng tương đối mạnh làm hắn khá ngạc nhiên nhưng vẫn bình tĩnh chơi mèo vờn chuột với tên đó...lúc hắn sơ hở tên đó nhấc tay lên định giáng vào mặt hắn một cú thì *pực* - một viên đá nhọn xượt qua khuôn mặt xấu xí của tên đó làm cho nó bị in lại một vết sẹo sâu và dài...cũng vì vậy mà hắn chiếm thế thượng phong quật ngã tên đó

_là đứa nào?- tên Long đứng dậy nhìn quanh

_đứa này nè- tụi nó từ trong bụi cây bước ra

Hôm nay tụi nó rất sexy với trang phục thoải mái: short đen cạp cao và bratop sát nách cổ lọ đen luôn, khoác ngoài cardigan kẻ caro để tránh hở hang quá đà...bọn hắn thấy tụi nó thì ngạc nhiên tột độ, tại sao 4 đứa nó lại ở đây, có biết là nguy hiểm như thế nào không, nhận thấy được nên Jenny giơ dấu OK ra cùng cái nháy mắt

_mày là con nào?- tên Long sức tỉnh sau khi mê mụi vẻ đẹp của tụi nó

_con gái, không những là con gái thường mà còn là con gái đẹp đó- Mindy hất tóc

_mày...

_ôi! ai mà đẹp thế này, anh có đôi mắt và hàm răng thật là

BÁ ĐẠO- nó vờ ngạc nhiên mắt long lanh làm tên đó sung sướng nhưng nhanh chóng chê bai dè bĩu

_hahaha- người của cả hai bang bật cười

_im ngay- tên Long què độ quát

_oai quá đi mất- Jenny vỗ tay cùng nụ cười khinh bỉ

_xông lên- tên Long phất tay

Cả hai bang lại nhanh chóng tham chiến, mấy thằng đàn em của tên Long lao vào nó như hổ đói, mà nếu tên đó là hổ thì nó chính là tarzan còn gì? những đòn của tụi nó đưa ra thật nhẹ nhàng nhưng luôn trúng chỗ hiểm làm họ phun máu chết tại chỗ, bọn hắn thấy vậy cũng yên tâm hơn phần nào nhưng cơn giận vẫn chưa hết vì tụi nó dám chạy theo. bỗng...tên Long đó nhân lúc hắn sơ hở mà cầm một cây dao lao về hắn nhưng nó nhanh chóng nhận ra và đá tên đó một cước

_woa...chị hai giỏi thật- một tên đàn em thốt

_đa tạ- nó hếch mũi

Lúc này từng tên từng tên cũng đã gục ngã dưới tay mấy đứa kia, nó tức giận bước đến đạp một cái lên đầu tên Long kèm theo lời nói khiến mọi người sửng sốt: “dám đánh chồng bà à, i chết”, nó nhẹ nhàng đâm ngón chân dài của nó vào mi tâm hắn làm hắn chết tại chỗ nhưng tuyệt nhiên chỉ trời biết đất biết tụi nó biết và tên Long biết thôi

Ba người kia gọi người dọn dẹp và vội vã kéo ba cô gái vào xe chạy thẳng về nhà, cả đám đàn em sau khi khen thưởng nó thì cũng rút về hết, còn hắn thì ôm vết thương mới bị lúc này lặng lẽ tiến lại chiếc moto đen

_ôi, anh yêu bị thương rồi này- nó nhận ra hắn bị thương thì vội chạy theo

_....- mặt hắn lạnh tanh không cảm xúc

Nó cho hắn dựa vào chiếc xe và nhanh chóng lấy băng cứu thương đem theo, từng bước nhẹ nhàng sơ cứu, dịu dàng bôi thuốc sát trùng làm hắn cảm động nhưng ánh mắt vẫn lạnh tanh

_có đau không hả?- nó hỏi

_.....- im lặng

_này...anh giận gì em hả?- nó cúi đầu hỏi lỗi

Hắn không nói gì dè dặt ra hôn tới tấp, nụ hôn cuồng dã như trừng phạt sự liều lĩnh của nó, dù biết võ cũng không nên đi theo tới tận nơi giao chiến chứ, may là người của bang kia vào hết rồi nếu không thì...

_ưm..- nó khó thở đẩy hẳn ra

_về thôi- hẳn kéo nó lên xe

_bị thương làm sao mà lái, để em- nó cướp lấy chìa khóa và đội mũ vào

_em biết lái?- hẳn ngạc nhiên

_xe tăng em còn lái được cơ- nó chu mỏ và leo lên xe

Hắn khẽ cười và leo lên, chỉ mới an tọa thôi là nó đã phóng xe đi với tốc độ kinh hoàng, hẳn ngồi sau cũng ngỡ ngàng và có chút thú vị, vừa đi nó còn hò hét nữa chứ, chẳng mấy chốc đã đuổi kịp xe của ba anh kia, họ cũng bàng hoàng không kém khi thấy nó chở hẳn chỉ riêng ba con bạn là giờ ngón cái lên thưởng nó. Đến nhà, bọn hắn nói còn có việc nên lên chiếc Lamborghini Reventon đi mất, tụi nó vào nhà thay đồ và ra gara lấy mấy em xe mới cất và phóng đến Bar Hell - nơi diễn ra sự kiện mà quản lí mới thông báo: Tứ Đại Angel đã trở lại

Bọn hắn đến nơi và chọn một góc khuất để theo dõi mọi sự việc, mọi người trong bar cũng rất háo hức không biết diện mạo của bốn thiên thần đó ra sao, chỉ nghe nói là rất đẹp thôi, một sắc đẹp tựa nữ thần: 1 người nóng lạnh thất thường với vẻ đẹp kiêu ngạo, 1 người dịu nhẹ với vẻ đẹp đậm thắm, 1 người cá tính với vẻ đẹp trẻ con, 1 người quyến rũ với vẻ đẹp và thân hình nóng bỏng...tụ hợp lại thành tứ đại Angel người người kính nể...đặc biệt bốn cô gái này chỉ 17 tuổi thôi tức bằng tuổi với bọn hắn, các đại gia có máu mặt nghe danh chỉ phì cười nghĩ họ là một đứa trẻ ranh vặt mũi chưa sạch nhưng cũng sợ sợ khi tham khảo qua danh sách các nhiệm vụ khó và những con người xấu số bị họ giết chết và để lại biểu tượng đôi cánh thiên thần trắng nhuốm máu xung quanh đó...

Cạch - cửa bar bật mở, bước vào là bốn cô gái với phần mắt được che đi bởi một chiếc mặt nạ lông vũ, đó chính là tụi nó, vẫn trang phục cũ nhưng đã thay bằng màu trắng và bỏ đi chiếc áo khoác ngoài để lộ ra cánh tay trắng nõn thon thả, vẻ đẹp thanh thoát vẫn không thể che giấu được dù đeo mặt nạ...mọi người trong bar say mê nhìn tụi nó kể cả bọn hắn. Riêng hắn thì thấy người có mái tóc đen buộc thấp rất quen thuộc, nhất là cánh môi anh đào sừng tấy - di chứng thường thấy của một nụ hôn cuồng dã, chẳng lẽ...

_quen quá- Jason thốt

_phải, dáng người cũng rất quen, tóc đen 95-60-95, tóc tím 95-60-93, tóc vàng 95-65-95 và tóc đỏ 99-60-95
khủng nhất trong đám- Aubrey nhìn từng người và phán

_sao thấy mấy con số này nó...- Edward xoa cằm suy nghĩ

_là họ- hẳn nhủ mày

_ai?- cả ba thắc mắc

_Andrena, Emily, Mindy và Jenny- hẳn nhếch mép

_what the fuck?- Aubrey trố mắt

_unbelievable- Jason lắc đầu khó tin

_thật đáng sợ- Edward rùng mình

Lúc này, Dakie - quản lí bar dẫn tụi nó đến bốn chiếc ghế quay cầm mic nói

_xin cảm ơn các bang chủ đã nén chút thời gian để đến đây, và bốn cô gái này không ai khác chính là Tứ Đại Angel: đại tỷ Irene, nhị tỷ Helen, tam tỷ Alice và tứ tỷ Stella- cậu chỉ từng người và giới thiệu

_xin chào- tụi nó khẽ cúi đầu

Và sau vài câu hỏi qua loa thì tất cả mọi người trong bar đã giải tán chỉ còn tụi nó và bọn hắn, tụi nó cũng đã biết bọn hắn nhận ra rồi nên lập tức tháo mặt nạ ra cùng nụ cười hồi lỗi

Bọn hắn trừng mắt kéo tụi nó về nhà xử tội, hẳn nhanh chóng phóng xe đưa nó về Byuu và bây giờ cả hai đang ngồi đối diện nhau bằng ánh nhìn “say đắm”

_sao? thấy sao? bà xã anh ngẫu quá đúng không?- nó gượng gạo

_em có biết là như vậy rất nguy hiểm không?- hấn quát

_đương nhiên là em biết, nhưng như vậy thì đã sao? cũng đã dán thân vào rồi thì dứt ra được sao? có ngon thì các anh làm thử đi, rồi ngồi chống mắt lên nhìn các bang đầu đá lẫn nhau và thế giới đo sẽ lụy tàn thế nào?- nó cũng không vừa, đứng lên đáp lại rồi chạy lên phòng đóng sầm cửa lại

Hấn thấy mình có chút quá đáng nên vội chạy lên và nghe tiếng nước nổ từ trong vọng ra, hốt hoảng đập cửa kêu nó mở nhưng vô ích...nó còn đuổi hấn qua phòng kia ngủ nữa cơ..hấn biết nó giận thật nên lùi thối xuống nhà nằm ở sofa không thèm qua phòng kia luôn. Nó nằm khóc tới ngủ luôn, bỗng thức tỉnh vì thấy khát nên đi xuống nhà và thấy hấn đang nằm co rút người trên sofa vì lạnh, đau lòng tiến lại lay lay người hấn

_này...này...mau dậy đi, anh sẽ bị cảm mất

_xin lỗi- hấn kéo nó xuống và ôm chặt lấy nó thủ thủ

_được rồi, buông ra và lên phòng ngủ đi- nó lạnh giọng

_sao hờ hững thế, anh chỉ vì lo cho em thôi mà- hấn buồn bã nói

_biết là lo nhưng em cũng có tự do riêng chứ bộ- nó quay người lại và trách móc

_rồi...anh sẽ không nhúng tay vào nữa, muốn làm gì thì làm- hấn bĩu môi

_vậy là anh bỏ mặc em á hả?- nó trừng mắt nhìn hấn

_thì khi nào em đi hết nỗi anh sẽ lại hốt em- hấn cười

_xì...trừ ẻo em à?- nó bẹo má hấn

_không dám...hắt xì...- hấn bịt mũi quay sang chỗ khác

_thấy chưa, bị cảm rồi kìa, lên phòng- nó bật dậy chỉ tay lên lầu

_đi cùng anh đi- hấn bế nó

_á..thả ra- nó hoảng hốt ôm cổ hấn

_không thả- hấn cười đều

Lên đến phòng, hấn mở cửa bằng chân và “vứt” nó xuống giường, ôm lấy nó và hôn cuồng nhiệt, bàn tay không đứng đắn xoa xoa vai nó, sợi dây áo ngủ mỏng manh rơi xuống để lộ ra hình thể tuyệt đẹp của nó, mắt hấn như có lửa

_này, biến thái- nó đỏ mặt lấy gối che lại

_xì...ngủ đi- hấn quay mặt đi vào phòng tắm

_gì? gì hả??- nó ngơ người

_anh nói ngủ đi- hấn nhắc lại

Vậy thôi sao? mất hứng? aaa...mình đang nghĩ cái gì thế này? nó vội kéo lại dây áo và từ từ chìm vào giấc ngủ, hấn sau khi tắm nước lạnh cũng ra ngoài ôm lấy nó ngủ ngon lành

45. Chương 45: Tình Định Xuất Hiện - Giận Dỗi

Sáng 7h tại sân bay Tân Sơn Nhất

Cả bọn phải thức sớm chỉ vì đón cô em họ của Jason, nghe nói nhỏ này khó ưa lắm, chả coi ai ra gì, tụi nó khá bức bối vì bị phá giấc ngủ nhưng cũng nể tình thằng bạn mà đi theo. Từ cửa chính có một cô gái có thân hình khá bốc lửa mặc trên người chiếc váy xuyên thấu cùng chiếc kính mát đi về phía tụi nó nhưng có lẽ không tên đàn ông nào chú ý vào nhỏ vì mắt đã dán vào người tụi nó hết rồi

_a...anh Harry- nhỏ thấy hấn thì lao đến

Nhưng không may, Jason biết trước nên đã chắn trước mặt hắn làm nhỏ ôm anh chứ không phải ôm hắn, còn hắn nhận ra nhỏ chính là người suốt ngày đeo bám theo mình lúc tụi nó qua Mỹ nên hoảng sợ núp sau lưng nó -_-

_anh làm gì vậy?- nhỏ quát

_em nên ăn nói cẩn thận- anh nghiêm mặt

_hừ...anh Harry à...ơ- nhỏ ngạc nhiên khi thấy hắn đang hôn nó đắm đuối

Trong lúc hai anh em nhà Jason cãi nhau thì hắn bỗng nhiên nắm chặt vai nó và đặt một nụ hôn ngọt ngào lên môi nó làm cả bọn ngơ ngác, cả sân bay ngưỡng mộ hò hét. Nhỏ tức giận kéo nó ra

_cô đang làm cái gì vậy hả?- nhỏ chỉ vào mặt nó

_hừ...tôi cần phải cho cô biết à- nó bẻ tay nhỏ

_á...anh à, nó dám đánh em kia- nhỏ quay qua nũng nịu

_đáng đời- hắn lè lưỡi với nhỏ

_anh...không phải anh nói sẽ đợi em sao?- nhỏ rưng rưng

_nếu tôi không nói vậy chắc cô ám tôi tới già, đi thôi bà xã- hắn khoác vai nó kéo đi

_anh cứ chờ đó, nhất định tôi sẽ giành lại anh- nhỏ nhả trong miệng

Cả bọn bắt đầu thấy ghét và quyết theo dõi nhỏ này tránh làm ảnh hưởng đến tình cảm của nó và hắn, Jason hiền lành tốt bụng ra đón vậy mà nhỏ lại làm bảo bối của anh buồn, tức giận đá cái vali nhỏ ra xa và nắm tay Mindy về, hai cặp kia cũng vậy. Nhỏ quay qua thấy cái vali mình títt đằng xa thì khó chịu đi lại nhặt và bắt taxi về nhà

Khúc Hà Thanh: 16 tuổi, con của tập đoàn Khúc Gia lớn thứ 50 TG, bề ngoài yếu đuối bên trong là rắn độc, không biết ngủ với bao nhiêu thằng đàn ông (t/g: em xin lỗi anh Jason vì xúc phạm tới em họ anh JS: không sao, nói nhiều cũng được)

Đến nhà và nhỏ lại thấy một cái cảnh không muốn thấy: nó đang nằm trên đùi hắn và được anh nhà đút trái cây cho ăn, còn một bên là Jenny đang vui vẻ quay phim, nhỏ tức lắm nhưng vẫn cố nhịn

_anh Harry, em sẽ ở đâu vậy hả?- nhỏ ỏng ẹo

_chuồng heo- hắn không thèm liếc nhỏ nói

_anh...- lửa giận bốc lên

_người đâu, đưa cô ấy lên phòng- Jason gọi

_à...ở tầng hai á nhá- Mindy nói với

_vâng- cô hầu xách vali dùm nhỏ đang tức giận ở kia

Sau mấy tiếng đồng hồ sửa soạn cho đẹp để hắn thích thì nhỏ cũng xuống nhưng số nhỏ xui xẻo hay sao mà nó và hắn đã dắt nhau về Byuu tận hưởng không gian riêng rồi

_anh Harry đâu rồi?- nhỏ hỏi mà không có chủ vị

_đi rồi- Emily nói

_đi đâu?

_về nhà- Jenny

_ở đâu?

_ở chỗ nó ở chứ ở đâu- Mindy nhún vai

_chị...

_chị sao? đẹp quá đúng không?- cô tự sướng
 _chị...anh Jason, nhà của anh ấy ở đâu hả?- nhỏ quay qua anh họ
 _em tính làm gì nữa đây? nó không có thích em đâu- anh đến chán với cô em
 _em sẽ làm cho anh ấy thích- nhỏ hùng hổ
 _hừ...cậu ta đang ở cùng vợ- Aubrey liếc nhỏ bằng nửa con mắt
 _vợ? không phải em sao?- nhỏ vẫn mặt dày
 _atsm- cả đám bĩu môi
 _mau nói đi, địa chỉ- nhỏ hét
 _tự đi mà tìm- Edward cũng nói
 _hừ...được, rồi mấy người sẽ biết- nhỏ dậm chân về phòng
 _xin lỗi- Jason khó xử
 _không phải do anh đâu, tại ả khó ưa thôi- Mindy ôm cổ an ủi ck
 _phải, nhỏ này gặp Andrena là chết chắc- Jenny héch mũi
 _các anh nên theo dõi Harry lúc cậu ấy đi một mình, như vậy ả sẽ bị vạch trần âm mưu, chẳng hạn giả vờ ngủ với cậu ấy nà, hôn cậu ấy rồi kêu Andrena lại bắt gặp- Emily liệt kê
 _em rành quá cơ- Aubrey vuốt tóc cô
 _xì...nhớ đó, còn ả tụi em sẽ theo dõi- cô nhéo mũi anh
 _biết rồi- bọn hần đồng thanh
 _cẩn thận khi các anh đi bar đó, quan sát nha- Jenny chỉ vào mặt từng người cảnh cáo
 _vâng- tập hai
 Trở lại với nó và hần, thân mật ở nhà bọn kia chỉ để chọc tức nhỏ Thanh, giờ thì mặt nó đằng đằng sát khí khoanh tay xem TV để hần bên cạnh khổ sở than đất kêu trời
 _bà xã à, anh có làm gì em đâu chứ- hần lay nó
 _“không có là sao?”- nó trừng mắt với hần và nghĩ
 _a..có, anh lỡ dại thôi mờ, tại lúc tụi em đi nhỏ theo anh hoài nên anh mới nói vậy chứ chả ý gì đâu- hần nhận thấy ánh mắt nó nên lập tức rút cổ
 _hừ...em đói rồi- nó hừ lạnh
 _vậy đợi anh xúu nha- hần cười đi vào bếp
 Thật ra thì nó có giận hờn gì đâu, làm mặt lạnh chơi thôi, thương hần còn hông hết nữa sao giận được - -
 Đi vào bếp và vòng tay ôm eo hần làm anh nhà sướng rơn, nãy tưởng giận dữ lắm ai ngờ...“mình đúng là có sức hút” ”_ _ Nó biết hần tự sướng về bản thân nên nhéo hần một cái rõ đau lắm hần đau oai oái, ôm vết thương nẫu ăn cho nó...sau 20 phút chạy tới chạy lui trong bếp thì nó và hần đã có một bữa ăn ngon lành
 _thấy sao hả?- hần hỏi
 _tạm- nó nhún vai
 _vẫn còn giận hả?- hần xỉ mặt
 _không đáng- nó hất mặt
 _vậy đừng giận- hần chún mũi
 _.....- không nói gì cúi xuống ăn

_bà xã à- hấn lay nó

_im lặng và ăn đi- nó liếc

_hic...hic...- hấn mít ướt

Sau khi ăn xong, nó đi lên phòng mở laptop ra làm gì đó, hấn bước vào với đĩa trái cây, đặt lên bàn nó cùng nụ hôn trên trán và đi vào phòng tắm. Nói thật chứ không biết hấn là con gái hay con trai nữa gì mà tắm tới 1 tiếng đồng hồ, ra khỏi phòng tắm trên người hấn chỉ quấn một chiếc khăn tắm ngang hông, mái tóc còn ướt bết dính một vài sợi trên trán, giọt nước chảy trên cơ thể cường tráng...trông hết sức quyến rũ, đứa con gái nào gặp hấn bảo đảm cả ngân hàng máu cũng không đủ tiếp

Yey yey yey yey da piryo eobpseo da

Amureon gidae baramdo gajil su eobpseo woo

Yey yey yey yey deo deuribueo bwa

Sogi talhgo jijgyeodo nan sanggwaneopseo

(YeY - BEAST)

_nghe- hấn nhấc máy

_anh à...đến Bar gặp em nhá- giọng nhỏ Thanh vang lên

_sau cô biết số hử?- hấn nhăn mặt

_thì anh Jason cho em biết mà anh đổi nhạc chờ đi anh nhá- nhỏ nói

_hừ- hấn cúp máy

_tút...tút...anh, anh- nhỏ gọi với bằng bộ mặt tức giận

_phiền phức- hấn tháo sim ra quăng thùng rác rồi nằm phịch xuống giường (đã mặc đồ nha)

Nó ngồi trên bàn cứ gõ phím cạch cạch không thèm để ý tới hấn làm hấn buồn bã vùi mặt vào gối nức nở “__ Sau 5’ ngạt thở gần chết thì hấn bật dậy tiến lại phía nó làm nó hết hồn chần hai tay trước mặt với biểu cảm ”đừng manh động”. Hấn bĩu môi rồi quay lại giường tiếp tục nức nở, nó bật cười trước hành động đó và leo lên giường ngồi

_này...- nó lay hấn

_huhu...bà xã, tha lỗi cho anh đi mà- hấn bật dậy rút đầu vào hõm cổ của nó và thút thít

_được rồi, được rồi, anh làm em mệt quá- nó vò đầu hấn than

_cảm ơn bà xã- hấn vòng tay ôm eo nó cười tươi

_hừ...anh liệu hồn đó, em sẽ theo dõi anh- nó trừng mắt

_biết rồi- hấn hôn chụt vào môi nó nói

Nó cũng cười vòng tay ôm cổ hấn, tư thế thật là bá đạo: hấn nằm sấp chỉ ngược phân nửa thân trên lên thôi, còn nó ngồi cạnh cúi đầu xuống thiết giống chủ và...thú cưng, nhưng không gì ngăn cản được, nó và hấn vẫn hôn nhau bình thường

_mà lúc này Hà Thanh gọi cho anh đó- hấn cười đều

_muốn bị giận nữa hử?- nó trừng mắt

_never- hấn chống cằm lắc lắc đầu

_tốt- nó nhéo mũi hấn rồi nằm xuống bắt đầu giấc ngủ trưa

Hấn khẽ cười hôn lên trán nó rồi ngủ luôn

46. Chương 46: Phỏng Vấn Xin Việc - Bạn Cũ

Suốt ngày tụi nó và bọn hần cứ bị đeo bám bởi nhỏ Hà Thanh dẫn đến sức khỏe suy nhược không chịu nổi nữa nên tụi nó đã ra một quyết định: bốn đứa tụi nó sẽ đi làm. Thời điểm này tổ chức của tụi nó cũng vừa giao nhiệm vụ mới ngay cái công ty mà tụi nó định đi làm nên qua tốt rồi còn gì

Tại phòng nó và hần trong biệt thự chung

_em định đi làm sao?- hần đặt nó trên đùi và hỏi

_phải, tụi em cũng đang có nhiệm vụ mới- nó vừa lướt web vừa trả lời

_à mà tổ chức của em chuyên về cái gì vậy?- hần thắc mắc

_tổ chức “chuyên cướp lại những thứ bị cướp”- nó nháy mắt

_vậy lần này em cướp lại thứ gì?- hần vẫn thắc mắc

_kim cương triệu đô- nó giơ tay mình họa viên kim cương cùng giọng nói rùng rợn

_ồ...- hần ngạc nhiên

_hí hí- nó che miệng cười

_mà ai đứng đầu tổ chức- hần lại hỏi

_anh moi móc thông tin đó hả? tới giờ rồi ck- nó dí trán hần rồi đi ra ngoài

Bây giờ tụi nó đã có mặt tại một công ty con của tập đoàn nhà nó: Star One, bốn cô gái xinh đẹp đang đứng cạnh chiếc xe hộp 5 tỷ đồng Audi R8 làm mọi người xung quanh ngất ngây, hôm nay không may công ty xinh đẹp này lại trở thành sàn diễn thời trang cho tụi nó: Mindy style nữ sinh với chân váy xếp pleat mix cùng sweatshirt dáng crop top và sneaker trắng phối cùng tất lưng kẻ sọc; Jenny tạo với set đồ áo sơ mi bên trong áo len mix chân váy xòe và boots ngắn cổ, cô tạo điểm nhấn bằng túi quai đeo vàng chanh; Emily lịch sự với quần jeans dáng ôm mix sơ mi và blazer trắng dáng dài cùng giày lười in họa tiết da báo; nó vẫn style tiểu thư như thường ngày với crop top trắng tay dài cách điệu phần lưng mix chân váy chữ A kaki, mang giày Mary Jane đế xuồng và túi đeo chéo họa tiết da báo.

Tự tin đi vào và cướp biết bao trái tim của mấy anh nhân viên hóm hỉnh, đôi mắt khinh thường của nó đã được che đi bởi chiếc kính mát A.J Morgan Chic, lên đến tầng 4, có hai người vệ sĩ cúi chào tụi nó và mở cửa cho bốn đứa bước vào, bên trong phòng là một người con gái mang vẻ đẹp sắc sảo với cặp kính cận gọng đỏ tri thức

_chị- tụi nó tính nhào lại ôm thì

_e hèm- người con gái hắng giọng

_vâng- cả bốn đứa ỉu xiu ngồi ngay ngắn]

_hồ sơ?- cô gái xòe tay ra

Tụi nó nhìn nhau rồi lấy trong túi xách ra một bao bì màu vàng và lễ phép đưa cho cô gái bằng hai tay, cô gái gật đầu hài lòng nhận lấy và xem té ngựa khi thấy hồ sơ của tụi nó, bên trong không những không đầy đủ thông tin mà còn ghi một dòng chữ tổ bố: ĐÂY LÀ HỒ SƠ...quét ánh mắt sắc lạnh nhìn tụi nó và chuyển tầm nhìn sang cô thư ký, cô thư ký hiểu ý đem bốn tờ giấy gì đó đưa cho tụi nó

_đừng tưởng thân quen thì muốn làm gì thì làm- cô gái nhìn tụi nó nói

_...*nhắm nhăm*...9 từ cơ á- cô thư ký lẩm bẩm gì đó rồi thốt lên ngạc nhiên

_tính cách của chị quả không thay đổi- Mindy chán nản

_tỷ tỷ thân mến, tụi mụi phải điền vào những điều cần thiết trong đây à?- Jenny chép miệng hỏi

_ừ hử- cô gái gật đầu

_tên? lấy tên thật à?- Emily hỏi

_hay lấy tên lúc tụi mình ở Mĩ đi- nó gợi ý

_ok- cả đám nhất trí

Sau đây là hồ sơ xin việc của tụi nó

Tên : Andrena Wilson

Tuổi : 23 tuổi

Tốt nghiệp đại học Harvard

Chuyên : quản trị kinh doanh, thiết kế thời trang

Đã có người yêu (nói cái này làm gì --)

Tên : Emily Smith

Tuổi : 26 tuổi

Tốt nghiệp đại học Harvard

Chuyên : quản trị kinh doanh, thiết kế thời trang

Đã có người yêu

Tên : Mindy Johnson

Tuổi : 24 tuổi

Tốt nghiệp đại học Harvard

Chuyên : quản trị kinh doanh, thiết kế thời trang

Đã có người yêu

Tên : Jenny Thomas

Tuổi : 26 tuổi

Tốt nghiệp đại học Harvard

Chuyên : quản trị kinh doanh, thiết kế thời trang

Đã có người yêu

Còn rất nhiều điều điên khùng khác mà tác giả không biết nên chỉ viết tới đây thôi, tụi nó lại lễ phép đưa hồ sơ cho cô gái đó và nhận được một cái gật đầu hài lòng

_Andrena là em út sao?- cô gái lại hỏi

_hí hí- nó che miệng cười

_Emily và Jenny là bạn- lại nói

_còn em là gì?- Mindy hỏi

_bình thường- cô gái nhún vai

_xì, ai thèm- cô lè lưỡi

_chị này, cười cái chúc may mắn- nó móc điện thoại ra tự sướng

_.....- cô gái cũng vui vẻ giơ chữ V cùng nụ cười tươi tắn làm cô thư ký há hốc ngạc nhiên

_status: “giám đốc băng lãnh của Star One đã có một nụ cười tươi hết cỡ, ai mà có khả năng làm cô ấy cười vậy? tui chứ ai” woa, mới đăng lên thôi mà mấy trăm like ời nè- nó sau khi tự khen mình thì thốt lên

_em đăng lên đâu đó?- cô gái nhăn mặt

_page của công ty chứ đâu- cả đám đồng thanh

_mấy cái đứa này- cô giận dữ rượt đuổi 4 đứa khắp phòng

Cô thư ký vẫn còn đơ, đến khi định thần lại thì các cô gái kia đã đi mất và giám đốc của mình lại trở về hình tượng lãnh đạm, khẽ lắc đầu chán nản và tiếp tục làm việc. Tụi nó sau khi thở hồng hộc thì cũng nhanh chóng lấy lại hình tượng, đeo kính mát lên và tiếp tục biểu diễn thời trang, bỗng:

_Andrena Wilson?- giọng một cô gái

_hử?- nó dừng lại

_xin chào, cậu còn nhớ mình không? mình là Layla Williams nè, cậu và mình đã va phải nhau lúc ở hội trường lớn đó, cậu còn giúp mình bê đồ lên phòng dụng cụ nữa, dù không nói tiếng nào, thấy cô còn phải kiêng kể tính kiêu ngạo của cậu nữa nhưng mình biết rất tốt bụng- cô gái đó luyên thuyên

_STOP- nó giơ tay hình chữ X trước mặt

_ahaha, xin lỗi, bệnh chưa chữa được- cô gái gãi đầu

_đi trước nha em út- Jenny cùng hai đứa kia vẫy tay

_ơ..nè nè- nó gọi với theo

_sao vậy?- cô gái ngơ ngác

_tại cậu chứ ai- nó khoanh tay nhìn cô bạn cũ nói bằng chất giọng khó chịu rồi quay đi

_xin lỗi, mình có thể mời cậu một bữa không?- Layla chạy theo nó

Nó quay lại làm cô xém chút đâm vào nó, hai người đang nhìn nhau, nó bước sang trái, cô cũng bước theo, sang phải, cũng bước theo, lùi cô lại tiến, sự bức mình của nó đã lên đỉnh điểm khi phải làm trò cười cho thiên hạ, tính chạy đi thì *rầm* - nó va phải một người con trai

_a...- nó ôm đầu ngồi phịch xuống đất

_cậu không sao chứ?- Layla vội đỡ nó

_nè, đi đứng không nhìn đường hả?- nó đứng dậy hét

_tôi mới là người nói câu đó- người con trai nhếch mép

_anh hai- Layla ngạc nhiên

_tôi không cần biết nhưng anh nói tôi không nhìn đường chứ gì?- nó vênh mặt

_tôi không có nói- anh ta giương mắt nhìn nó

_anh..aizzz...- nó nhăn mặt

_nè..- Layla lo cho nó

_cậu im đi- nó quát

_anh đó, anh chính là người va phải tôi, rõ chưa? là anh không phải tôi, cặn bã- nó nói vào mặt anh ta rồi hất tóc bước đi

_cô...- anh ta tức giận

_xin lỗi anh hai, đợi mình với- Layla chạy theo nó

_này, cậu không thể tha cho tôi à, thật phiền phức- nó khó chịu

Layla hơi buồn, còn nó cũng cảm thấy có lỗi, leo lên chiếc Mercedes Benz SLK 55 AMG mui trần màu trắng rồi vẫy tay với cô và phóng đi, cô thấy vậy cũng vui vui chút ít, quay lại thì thấy anh hai đang nhìn theo nó khẽ cười, hơi ngạc nhiên nhưng cũng không nói gì.

GTNV:

Trịnh Vy Tiên: 20 tuổi, giám đốc lạnh lùng khó tính của Star One, rất kĩ tính, một hạt bụi trong công ty cũng làm cô khó chịu, ba là chủ tịch tập đoàn thời trang GG, có hôn phu rồi nhưng chưa biết mặt

Ngọc Thiên Bảo: 26 tuổi, tổng giám đốc Star One, khá lạnh lùng, quen nhiều cô nhân viên lắm rồi, ba là chủ tịch Star One, rất ghét ba vì đã lấy vợ bé và sinh ra một đứa con gái, có hôn phu rồi

Ngọc Linh Lan (Layla): bạn học cũ của nó ở Harvard, xinh nhưng có tính nói nhiều khiến người khác khó chịu, anh em cùng cha khác mẹ với Thiên Bảo nên luôn bị anh ghét bỏ dù rất thương anh

47. Chương 47: Ngày Đầu Đi Làm

Hôm nay là ngày đầu tiên đi làm của tụi nó, vì háo hức quá nên cả bọn quyết định ngủ chung và nói chuyện đến tận 1h sáng, thức dậy luống cuống vệ sinh cá nhân làm bốn anh nhà lấc đầu chán nản. Hôm nay trang phục của tụi nó cũng rất đơn giản: skinny đen mix sơ mi trắng xòe high-low cùng sandal kim loại.

_này bà xã, ăn từ từ- bọn hấn đồng thanh

_đang vội- tụi nó cũng đồng thanh

_xong rồi, đi- nó bật dậy hôn má hấn một cái rồi kéo mấy đứa kia đi

Nhỏ Hà Thanh thấy hành động của nó thì tức trào máu, đợi khi nó đi thì xáp xáp lấy hấn, nhưng trời chỉ thương người tốt, hấn tàn nhẫn hất nhỏ ra làm đầu nhỏ đập xuống đất u một cục, bốn người bọn hấn hết trêu rồi lại cười khiến nhỏ dù giận cũng phải kìm nén mà đi lên phòng

Trở lại với tụi nó, cả bốn đang đi bằng tốc độ kinh hoàng trên con Porsche Panamere, đến công ty lập tức chạy như bay vào phòng thiết kế mà Vy Tiên đã nói hôm qua

_mấy em là nhân viên mới đúng không?- một cô gái hỏi

_vâng- đồng thanh

_chị là Linh, quản lý văn phòng này- cô gái tên Linh giới thiệu

_còn chị là Mỹ, phó quản lý- lại một cô gái

_xin chào- tập hai

_tụi em đã vào cái động này rồi thì muốn làm gì thì làm nhá, miễn sao có bản thiết kế nộp đúng hạn là được- Mỹ giơ tay chữ V lém lỉnh giải thích

_em cũng nghe chị Tiên nói qua rồi- Emily gật gật đầu

_đây là hang ổ của mấy chị chứ gì?- nó cười

_em thông minh đó, giờ vào thôi- chị Linh dẫn tụi nó vào

_xin chào các cô gái- cả phòng đồng thanh

_xin chào, em là Andrena, 23 tuổi- nó cúi đầu

_Mindy là em, 24 ạ- Mindy vẫy tay

_em là Emily, 26 tuổi- Emily cười nhẹ

_Jenny, 26 tuổi ạ- Jenny nháy mắt

_đây là góc làm việc của tụi em- chị Linh chỉ vào 4 góc xếp cạnh nhau

_tụi em có thể trang trí lại- chị Mỹ cười

_nhưng phải là giờ nghỉ trưa- chị Linh cản dạn

_vâng ạ- tụi nó đồng thanh

Nói làm việc chứ bốn đứa chỉ ngồi chơi thôi chứ làm gì: Emily lên mạng tìm hiểu các món ăn ngon, Jenny xem quần áo hiệu, Mindy chơi game lâu lâu gào lên, còn nó, thì vừa nghe nhạc vừa ngắm trai. Giờ nghỉ đã đến, vì ở đây thời gian nghỉ rất lâu tận 4 tiếng nên tụi nó tranh thủ trang trí lại cái góc làm việc què mùa này. Sau 2 tiếng thì thành quả đã hoàn thành, cùng xem nhá: Emily sơn lại góc màu xanh lá, hai ngăn sạch đẹp, ngăn cao nhất để các tài liệu, ngăn thứ hai là sách vở sách, trên bàn là một chiếc máy tính trắng tinh, xung quanh là điện thoại, hồ đựng viết, v.v. Mindy thì sơn màu xanh biển tươi trẻ, trang trí cũng tựa tựa Emily, còn Jenny thì màu đỏ nóng bỏng, trang trí cũng vậy, đáng nói là nó, sơn màu hồng phấn, ngăn trên cùng đặt tài liệu không cần thiết cùng một vài con gấu bông, ngăn thứ hai là tượng sáp của các idol Hàn, mặt bàn cũng giống mấy đứa kia, xung quanh tường là mấy tấm hình của các idol: Chan, Baekhyun, D.O (EXO); SNSD; IU; RM; Sung Jae (BTOB); Joy (Red Velvet), nói chung là một đồng hình, ở mặt tiền là hình 4 anh nhà chụp cận mặt cực handsome...

Sau khi trang trí góc làm việc thì tụi nó bắt đầu sự nghiệp ăn uống của mình bằng việc đi đến phòng ăn của công ty, đến đó nó lại gặp ngay cô bạn Layla phiền phức với tính tình nói nhiều, nó phát mệt

_cậu có thể thôi quan tâm tôi không?- nó khoanh tay hỏi

_mình...

_tôi biết nói như vậy cậu sẽ buồn, nhưng cậu biết đó, tôi và cậu chỉ vô tình va phải nhau và tôi phải thực hiện đúng nội quy của trường là giúp đỡ cậu, hiểu chưa?- nó nói đều đều

_mình hiểu- cô buồn bã cầm đầu ăn

_cậu có quá đáng lắm không?- Jenny nhăn mặt

_nè chị à- nó gọi

_chị?- cô ngớ người

_không phải chị 26 tuổi sao?- nó vờ ngây thơ

_cái gì? nói vậy là tụi bây cũng kêu tao là chị luôn á hả?- Jenny hỏi

_phải- nó và Mindy gật đầu

_tại sao?- cả hai hét

_nhìn lại đi, một người thì già trước tuổi- Mindy nhìn Emily

_còn một người thì...- nó ngập ngừng

_thì sao?- Jenny nhướn mày

_thì...thì có thân hình quá tròn không phù hợp với 23 và 24 như tụi tui- nó đứng dậy nói

_what?- cô tối mặt

_unnie, help me- nó nhìn qua Emily

_không thể tha thứ- Emily cũng tối sầm mặt

_aaaaaa- cả hai chạy đi cùng hai bà chặn phía sau

Bốn người tụi nó rượt đuổi nhau như trẻ lên ba khắp phòng ăn cho đến khi

_STOP- Layla hét

_có gì sao?- Mindy thắc mắc

_đây là công ty nhà tôi, các cô nên giữ trật tự đi- cô kênh kiệu

_sao chứ?- Jenny nhúu mày

_sao là sao?- cô vênh mặt

_hừ, đúng là hai mặt, sorry à, tôi tưởng đây là sân chơi chứ- nó cười nhạt

Ba đứa kia cũng vậy, tiến lại cùng nó hất tóc và cầm túi xách bước đi, phải nói là hành động của tụi nó rất đồng đều làm người khác lóa mắt cũng như ganh tị về tình bạn của tụi nó. Ra khỏi phòng ăn trong tâm trạng bực bội và gặp phải Vy Tiên, tụi nó hớn hở chạy lại tay bắt mặt mừng

_chị- nó ôm ngang người cô cười

_các cô làm loạn phòng ăn xong rồi ra đây à?- cô dò xét

_nào có- tụi nó khua tay

_chị là giám đốc bộ không có gì làm hay sao mà em thấy chị đi vòng vòng hoài vậy?- nó thắc mắc

_hỏi nhiều- cô liếc

_eo...mà chị đi ăn chưa? mời vào- Mindy cười mở cửa phòng ăn

_không cần- cô lạnh giọng

_vậy...tụi em đi nhá- Jenny cười gương

_đứng lại- cô gọi

_vâng- tụi nó cùng cúi đầu

_nhuộm tóc lại đi

_dạ?- Emily ngơ ngác

_chị kêu mấy đứa nhuộm tóc lại đi

_chị đùa- nó

_không đùa, mau nhuộm lại màu đen đi- cô bước đi

_uầy...vậy đâu có đúng- Mindy nhăn mặt

_làm thời trang thì phải thời trang chứ- Jenny gọi với

phải đó chị, ày chị chị- Emily nhìn Vy Tiên đi xa mà đau lòng --

_huhu...ani (không)- nó ôm mái tóc lắc đầu nguây nguây

_bớt lại đi em út à- Emily xoa đầu nó

_phải đó, bình tĩnh đi, chị em đã có cách- Mindy búng tay

_cách gì?- nó lau nước mắt giả dối của mình và hỏi

_vậy nè.....- cả đám chụm đầu lại nghe cô bày

Tụi nó từ thất thiếu nhanh chóng vui vẻ trở lại và tung tăng về phòng làm việc, vẫn như cũ, đi làm vậy thôi chứ công việc của tụi nó chả có gì, ngồi không ăn bánh uống nước online, giờ mới thấy sao mà tụi nó nhớ lớp 11A với 11-1 quá à, nghỉ cũng lâu rồi. Ra về cả đám hừng khởi đi ra gara, sao vui vậy? vì sắp gặp lại ck con ấy mà -_-

Đến giữa sảnh thì

_đứng lại- giọng một người con gái

_chị...chị Vy Tiên?- tụi nó hốt hoảng

_chị có chuyện muốn nói- cô lạnh giọng

_chị còn muốn gì nữa đây? chị có biết là mái tóc này của em á, em để lâu lâu lâu lắm rồi không? vậy mà còn bắt em nhuộm lại, mà màu đen nữa chứ, quê mùa chết mất- nó ôm tóc than thở

_thôi đi, hôm qua rõ ràng tóc cô màu đỏ hôm nay chuyển qua màu cam rồi kia- cô dí trán nó trách yêu

_ơ...ơ...ủa, hôm qua tao nhớ nó màu trắng mà, sao thành đỏ vậy?- nó ngơ ngác

_mẹ ơi- ba đứa bạn chán nản
 _đăng trí- Thiên Bảo đi ngang qua nhếch mép
 _nè cái anh kia, anh nói gì hả?- nó hét
 _còn lằng tai nữa- anh tiếp tục trêu
 _anh...- nó nhắm mắt ổn định tinh thần trước khi máu lên não
 _sao? tui đẹp quá hả?- anh tự sướng
 _hừ, đẹp...đẹp không bằng một góc anh tiếp tân kia- nó chỉ tay về bàn tiếp tân
 _cô...- tới anh cứng họng
 _sao? đẹp quá hả?- nó hất tóc
 _đẹp...đẹp không bằng một góc cô gái này- anh chỉ về Emily
 _hihi- ba đứa bạn che miệng cười
 _anh...quá đáng- mắt nó rưng rưng
 _này...nghe chuyện của chị- Vy Tiên khều tay nó
 _em nghỉ chơi với chị rồi, về- nó hét vào mặt cô sau đó bỏ đi
 _tạm biệt chị yêu- ba đứa kia cũng chào
 _ngon lắm, đợi đó đi- cô hét với theo
 _em thiếu kiên nhẫn lắm, chờ đợi được đâu, cơ mà nếu chị muốn, em sẽ nén chút thời gian hẹn hò với ck em cho chị, được không?- nó quay lại nói
 _hừ- cô tức giận bỏ về luôn
 Còn cả công ty đang căng mắt hết cỡ khi thấy giám đốc lạnh lùng đang chấp nhất trẻ nhỏ =,=
 _làm việc đi- Thiên Bảo quát và về phòng
 Anh thấy nó rất thú vị, không như các cô gái khác mà đeo bám theo anh, anh cũng rất vui khi thấy bản mặt bị trêu tới nóng của cô, quả là...khế cười - một nụ cười hiểm thấy làm Layla đi ngang qua cũng ngạc nhiên, cảm rớt xuống đất...

48. Chương 48: Hôn Phu

Tại biệt thự chung, cả đám đang tụ tập ăn uống, đương nhiên là có cả nhỏ Hà Thanh rồi, suốt buổi cứ anh này anh nọ nghe nhức óc, hần cũng chẳng quan tâm nhưng không hề đẩy nhỏ ra làm nó tức muốn sôi máu lạnh nhạt với hần, anh nhà thì ngu ngơ chẳng hiểu gì? IQ anh cao lắm nhưng không hiểu là vì....t/g có cho hiểu đâu...á hahaha, vui không? vui không?

Vào lại truyện, nó vẫn mặt lạnh <=> hần khó hiểu, Hà Thanh vẫn đeo bám, Mindy Jason anh anh em em, Emily Aubrey ck ck vk vk, Jenny dứt thức ăn cho Edward bằng miệng giữa chốn đông người =,=

Hey! I just met you

And this is carzy

But here's my number

So call me maybe

And all the other boys

Try to chase me

But here's my number

So call me maybe

Call me maybe - Tiffany

Là giám đốc băng lãnh Vy Tiên

_nghe nè chị- nó nhận máy

_đang làm gì đó? có muốn đi ăn không?- cô hỏi

_uây...có gì thì nói đại đi, em đang ăn- nó trề môi

_hì hì, mai chị phải đi gặp hôn phu- cô cười xòa

_kệ chị- nó phũ phàng

_phũ thế, giúp nhá- cô nháy mắt mà không cần biết nó thấy hay không

_giúp thế nào?- nó hỏi

_ai biết

_mắc cười, em nghe nói anh đó ngỗ nghịch lắm, còn chị là một tổng tài lạnh lùng, về dạy dỗ ông chồng đi, từ chuyện của chị em có thể viết luôn một quyển ngôn tình đó- nó trêu

_nói gì thế hả?- cô quát

_em nói gì đâu, cứ đi gặp thử đi- nó kêu gọi

_hừ

_mà gặp ở đâu?- nó thắc mắc

_nhà hàng- cô đáp

_không ở nhà hàng chả lẽ ở bar, tên á má

_Crayon

_eo...tên ngộ nhỉ?

_cúp

_chị lạnh lùng như vậy à?

_ừ

_mai em sẽ tới, hí hí- nó cười ranh ma rồi tắt máy

_ai thế?- cả bọn đang hóng chuyện đồng thanh ==

_chị Vy Tiên, mai bả đi gặp hôn phu- nó đáp

_ồ- cả bọn gật gù

Cả bọn sau khi đánh chén no nê thì đi ngủ, nhỏ Hà Thanh mặt dày cố lết xác vào phòng hần và nó liền bị hần không thương hoa tiếc ngọc đá ra ngoài, dù tức nhưng làm gì được đâu đi ngủ cho khỏe. Sáng hôm nay chỉ có ba đứa kia đi làm, điều này làm các nam nhân viên khá hụt hẫng vì ngày đầu nó đi làm nó liên tục đá lông nheo với họ làm họ sướng rơn, giờ tắt cả chỉ còn là hư vô...

Về phía nó, chị Andrena đang đi vào nhà hàng với bộ cánh rất nhẹ nhàng: chân váy hoa mix sơ mi trắng cổ Đức, mang giày bệt oxford ánh kim và túi Atonio Small Satchel của Marc By Marc Jacobs phiên bản màu xanh, gương mặt có phần nhợt nhạt nhưng thần thái thì lung linh long lanh như đi hội, môi luôn nở nụ cười song hành với đôi mắt cười duyên đáng.

Đeo tai nghe vào và đi về phía cái bàn trống, ở phía gần cửa sổ có một nhóm người đang ngồi trò chuyện, đó là ba mẹ của Vy Tiên và vị hôn phu kia, còn cái người con trai đang nhìn về phía nó chắc là hôn phu của

Vy Tiên, anh ta vừa thấy nó đã sáng mắt, định bụng phải cua bằng được, khi nó đi tới thì giờ chân ra gát nhưng người tính không bằng trời tính, nó lấy chân dẫm vào chân anh ta một cái đau điếng trong khi mắt vẫn nhắm

_aaaaaa- người con trai khê kêu

_hừ...ủa? ba mẹ- nó quay qua thấy ba mẹ Vy Tiên thì kêu lên

_ukm- họ gật đầu

_đây là con anh chị à?- mama của anh gì đó ngạc nhiên (gọi là mama anh ha)

_là con nuôi thôi- mama Tiên cười (gọi là mama cô ha)

_vậy là trước giờ mama chỉ coi con là con nuôi thôi á hả? đau lòng- nó méu mặt

_hahaha- các bậc phụ huynh bật cười

_dữ như chằn- anh gì đó trề môi

_gì hả?- nó vênh mặt

_thôi thôi, mà con đến đây ăn à?- papa cô hỏi

_vâng, mà đây là gia đình hôn phu của chị Vy Tiên á hả?- nó hỏi

_ukm, nãy giờ con bé vẫn chưa đến- mama cô khê cau mày

_chị ấy đi rồi, lúc nãy chị ấy vừa ra sân bay- nó thốt lên ngạc nhiên

_thật sao?- cả hai cặp pama bật dậy

_con giỡn thôi- nó thả lỏng người, mặt tỉnh bơ

_cái con bé này- papa cô thở phào dí trán nó

_bé con dễ thương lắm- mama anh vui vẻ xoa đầu nó

_không biết ai may mắn có một đứa con thế này nhỉ?- papa anh cười

_tiếc là mình không có con gái, anh nhỉ?- mama anh buồn buồn

_đây nè, để con làm con gái của hai người nhé?- nó chỉ vào mình

_được được- hai người mau chóng đồng ý

_chị Vy Tiên tới rồi, con núp nha- nó chạy ra sau ghế của anh gì đó núp

Từ phía cửa, một người con gái xinh đẹp kiêu diễm bước vào, hàn khí trên người cô tỏa ra làm người khác phải tránh xa, khê nhếch mép và đi về phía bàn ăn gần cửa sổ, cúi chào lịch sự với các pama và vị hôn phu sau đó đứng cạnh ghế của anh ta làm anh ta tưởng cô mê mình rồi (atsm)

_ra đây đi- âm vực 0 độ làm hai người đứng cạnh bủn rủn tay chân (nó và anh)

_wao! bị phát hiện rồi, em xin lỗi- nó vờ ngạc nhiên và cúi đầu

_có gì phải xin lỗi- cô ngồi vào chỗ

_ngồi xuống đây mau- mama cô nhắc nhở

_con thật xinh đẹp- mama anh hài lòng

_cảm ơn bác- cô cúi đầu

_thưa con- nó vỗ ngực tự hào nhưng lập tức ngậm ngùi khi ánh mắt sắc lạnh của cô chiếu qua

_ahaha, ngoan- mama anh vuốt tóc nó

_em vẫn chưa nhuộm lại tóc à?- cô hỏi

_đâu có, em nhuộm rồi mà- nó chối

_hử?- cô thắc mắc

_thì hôm qua nó màu cam giờ màu hồng nè- nó giơ tóc lên

_hừ- cô không nói gì

_haha- các bậc phụ huynh lại bật cười

Cả hai gia đình bắt đầu bàn chuyện, nó thì chăm chú ăn, lâu lâu ngược nhìn sắc mặt Vy Tiên và ánh mắt thích thú của anh gì đó, trong lòng thầm nghĩ “say rồi say rồi, chị mình dữ quá”. Các pama sau khi ăn uống nói chuyện xong thì vội đứng dậy nhường chỗ cho đôi trẻ, nó cũng chưa đi vội mà ngồi lại lướt web rồi tự sướng, Vy Tiên nhìn người con trai trước mặt thầm đánh giá anh ta “ngỗ nghịch”, anh cũng nhìn cô, người con gái trước mặt quả là tuyệt sắc giai nhân, khí chất hơn người, còn người bên cạnh anh đang lướt web là một con nhóc nhoi nhoi, nghĩ tới bàn chân ngọc ngà bị giẫm mà anh thầm oán hận nó. Nó biết anh đang nghĩ gì chứ, hừm, vì nể mặt chị nên nó mới trang điểm nhợt nhạt tránh làm lu mờ sắc đẹp của Vy Tiên (-_-), chứ không thì nó đẹp hơn là chắc, lấy gương ra và dùng khăn giấy ướt lau sạch lớp trang điểm để lộ gương mặt thiên thần cùng vài nét kiêu ngạo, đôi vợ chồng trẻ nhìn chăm chăm nó đang chỉnh chu lại nhan sắc: dặm lớp phấn nhẹ, tô chút son dưỡng, uốn mi cong vừa

_nhìn gì ghê thế?- nó nhướn mày

_thấy đẹp thì nhìn thôi- cả hai đồng thanh

_ồ ồ, đồng thanh cơ đấy- nó che miệng

_thôi đi- tập hai

_hí hí, hai người cứ tự nhiên đi chơi đi ha, sẵn tiện bồi đắp tình cảm, mà nếu ngại thì dẫn em theo cũng được, nha nha nha- nó nháy mắt năn nỉ

_theo làm gì?- Vy Tiên hỏi

_ồ...bộ chị muốn đi riêng à, chị có biết là chồng em nó theo con khác rồi không, cho em đi đi mà...nha nha nha- nó quay qua anh rề rề nũng nịu

_ờ...ừm...nếu em thích- anh nhún vai

_gì gương gạo thế?- nó nhún mày

_đương nhiên là phải dẫn em theo rồi- anh đến mệt với nó

Nó vui vẻ cầm túi xách lên và tung tăng theo hai người kia, suốt đường đi, nó không nói lời nào, hai người kia cũng vậy nên không khí có chút ngưng ngập, đến khu vui chơi, nó mau chóng chạy đi để lại hai người đang ngơ ngác nhìn theo

_à, cô có muốn đi không?- anh gương cười hỏi

_cũng được- cô nhún vai

Rồi cả hai cùng vui chơi đủ trò, nó đứng từ xa cũng vui lây nhưng nghĩ về chuyện của hần với nhỏ Hà Thanh thì ánh mắt trùng xuống, hai tay nắm chặt...

Nó quyết phải cho nhỏ biết tay, đặng tới nó là không yên đâu nha

Nó bực tức về nhà và quên luôn vụ nhuộm lại tóc....

49. Chương 49: Kế Hoạch Tình Yêu

Chương trước quên giới thiệu nhân vật:

Đỗ Hoàng Tín: 20 tuổi, con trai tập đoàn ô tô LF, đẹp trai như nam thần, không chừng còn đẹp hơn Kris nữa cơ nhưng thua hần, mê gái, thấy gái đẹp là cua ngay nhưng giờ thì kiềm chế.

Quay trở lại với chuyện tình của nó và hấn, cả bọn nhìn hai người mà chán nản, khuyên giải hết lần này hết lần khác rằng hấn không có tội gì nhưng nó vẫn lạnh nhạt, thậm chí là xa lánh hấn đến nỗi anh nhà không chịu nổi nữa mà lôi nó ra vườn tra hỏi

_tại sao em lại như vậy? nói cho anh biết được không? nếu em không thích anh sẽ sửa, đừng như vậy nữa- hấn nắm hai vai nó nói giọng chất chứa đầy đau khổ

_anh không cần thay đổi- nó lạnh giọng

_em như vậy là có ý gì? em không nói làm sao mà anh biết được chứ- hấn gần như hét lên

_anh...được rồi, vậy em sẽ nói- nó nhìn vào mắt hấn

_em nói đi- hấn hít một hơi rồi nói

_vì...em...em ghen- nó ngượng chín mặt

_hả?- hấn ngơ ngác

_sao? nghe không rõ hả? là em ghen- nó gần

_nhưng...anh có làm gì đâu- hấn vẫn ngơ

_anh còn nói là không sao? anh và nhỏ Hà Thanh đó...- nó bức xúc

_anh và cô ta làm sao?

_aizzz...em không biết- nó vò đầu

_bà xã ngốc- hấn ôm gọn nó vào lòng

_anh nói ai thế hả?- nó tức giận đánh vào ngực hấn

_em đó, anh và nhỏ đó chả có gì cả, vì anh sợ hao hơi tốn sức nên không đẩy nhỏ ra, em mắc gì phải ghen hả? cả đời này kiếp này anh chỉ cần em thôi bà xã ạ- hấn vuốt tóc nó nói từng chữ chân thành

_em là gì của anh?- nó ra khỏi lòng hấn và hỏi

_em là điều tuyệt vời nhất mà anh có được *nắm hai tay nó*, đừng đi đâu cả, hãy ở bên cạnh anh *nắm cổ tay nó giơ lên*, anh yêu em, anh thích em và...anh sẽ bảo vệ em *đưa tay nó lên ngực*- nhìn thẳng vào mắt nó, hấn điềm đạm nói - lời nói chứa ngàn nhu tình hấn giành cho nó

_woa...lãng mạn ghê nha- nó cười toe lộ ra hàng răng trắng tinh

_hết giận rồi nhá- hấn véo má nó

_sao giận được giờ?- nó xoa cằm ngẫm nghĩ

_thì...

_hết giận cho xong- cả hai đồng thanh

Xa xa, tại một góc khuất nơi tình cảm của cặp đôi kia, có mấy con người đang lúc nhúc chen lấn xô đẩy để xem phim sống, nhỏ Hà Thanh ánh mắt rực lửa nhìn hấn và nó, bàn tay nắm chặt, kế hoạch trong đầu cũng đã được vạch sẵn, cả đám thấy thế thì trong lòng bất an, lập tức huy động toàn lực lượng bảo vệ nó và nhanh chóng nhắn tin báo hấn phải cẩn thận, bộ não của Jenny - thành viên của tổ chức Mensa lại có dịp hoạt động hết công suất và cho ra một kế hoạch không thể không hoàn hảo dành cho nó và hấn cùng ả Hà Thanh

Bây giờ bốn người tụi nó đang vui vẻ xem tivi trên phòng nó và hấn, mặt ai cũng hớn hở

_ê, đi ăn chè không?- Jenny hỏi

_nhỏ Hà Thanh nói đang nấu chè kia- nó nhìn cô

_uây, chè đá kia- cô bĩu môi

_thì xuống dưới đập đá bỏ vô- nó bình thản

_aizz...tao có lòng tốt khao mà mày không đi, muốn trúng độc mà chết đúng không?- cô bực mình

_hừm...tao muốn đó- nó nhếch mép

_là sao?- hai người còn lại hóng chuyện

_thì cứ xem đi đã- nó nói ầm ý rồi xuống nhà

_hà hà- ba con bạn cười ma mị

Vừa xuống dưới đã thấy nhỏ Thanh tất bật chuẩn bị, hơi dè chừng nhưng bọn hấn và tụi nó cũng ngồi vào bàn, theo như kế hoạch của nhỏ thì nó sẽ vào giúp và đương nhiên, người nghiện ngôn tình như nó thì quá quen thuộc với mấy chiêu trò này nên cũng vui vẻ vào giúp nhỏ

_có cần tôi giúp không?- giọng 0 độ

_a...cảm ơn, cô bê cái này giúp tôi nhé- nhỏ đưa cho nó hai bát chè

Nó cũng vui vẻ nhận lấy, khi quay mặt đi thì lập tức ánh mắt nó phóng điện vô hai cái bát và cái mồm thì cứ nhắm nhắm chửi rủa, biểu cảm thì ôi thôi, quá đà quá đà, cả đám nhìn nó như sinh vật lạ thì bịt miệng ngăn tiếng cười, thành ra nước mắt chảy ròng ròng

_tới rồi, đây là của các cậu- nhỏ hí hửng bê ra bàn

Mọi người cũng vui vẻ ăn uống và không quên quan sát sắc mặt của nhỏ, khoảng 5' sau nhỏ ôm cổ hơi thở khó khăn làm mọi người hoảng hốt

_này, cô sao thế?- hấn hỏi

_ọe...em...em hơi.- nhỏ ngã vào lòng hấn ngất đi

Hấn bối rối nhìn nó thì thấy nó nháy mắt ý bảo: “diễn giống vào”, nhanh chóng bế nhỏ quăng qua cho Jason, anh này cũng vậy, liền quăng qua Edward, anh này quăng lại cho Aubrey, chỉ có chàng này mới có can đảm bế nhỏ đem vào bệnh viện thôi, đến đó hấn cũng không quên mang theo chiếc bông tai mà nó dặn để hoàn thành vai diễn

Trong phòng bệnh của nhỏ, sau 1 tiếng mấy chờ đợi thì nhỏ cũng tỉnh, nhưng không hỏi hấn nhào lại hỏi thăm như khi nó bị bệnh mà tất cả chỉ thờ ơ liếc nhỏ một cái

_không sao chứ?- hấn hỏi

_em không sao, nhưng...- nhỏ cười gượng

_sao?- Jason nhướn mày

_em nói điều này, mong chị Andrena đừng buồn- nhỏ cúi đầu

_hừ, cứ nói- nó nhếch miệng

_lúc này..em..có thấy chị bỏ gì đó vào bát chè- nhỏ e dè

_gì hả? cô còn mở miệng nói sao?- Mindy hét

_em...em không định đổ lỗi cho chị, nhưng....- nhỏ xua tay ra vẻ thánh thiện

_đủ rồi, thật sự là em không làm?- hấn nhìn nó hỏi

_phải- nó gật đầu

_vậy chiếc bông tai này là sao?- hấn giơ “vật chứng” lên

_hừ...anh nghi ngờ em sao?- nó lại nhếch mép

_đi theo anh- hấn ra lệnh và đi trước

Nét mặt nó hiện lên vẻ thất vọng cùng nỗi đau khổ, mấy con bạn thấy cùng thầm cảm thán tài diễn xuất của nhỏ này, riêng Hà Thanh thấy vậy thì đắc chí, môi vẽ lên một nụ cười ác quỷ và tất nhiên không thể qua mặt ba anh chàng nổi tiếng với cái nhếch mép quỷ dị kia rồi. Trở lại với nó và hấn, cả hai đang đứng ở sân sau bệnh viện, mặt hấn không còn nghiêm túc nữa mà là vui vẻ, còn nó vẫn chưa xuất hồn ra khỏi vai diễn được

_anh muốn nói gì?- nó nhìn hấn

_đủ rồi, anh đau tim quá nà- hấn chun mũi ôm tim

_hì...có lẽ...em phải xa anh một thời gian rồi- nó ôm hấn buồn buồn

_tại sao?- hấn ngạc nhiên

_thì để ả kia trên mây một chút và xuống địa ngục thật lâu- mắt nó đã thành màu đỏ

_bà xã ác quá nhá- hấn nhéo mũi nó

_vậy mới xứng với Devil như anh- nó nháy mắt

_cũng phải- hấn cười

_tối nay dành thời gian cho em nha- nó đề nghị

_anh lúc nào cũng bên em mà- hấn bắt ngờ

_aizzz...ý em là nốt hôm nay thôi, và anh phải...- nó cười ma mị

_a...hiểu rồi, nhưng anh chả muốn rời xa em tí nào- hấn nhú mày

_ngoan đi, vì đại sự cả mà- nó áp hai tay lên má hấn dỗ ngọt

Hấn vẫn khó chịu khi nghĩ đến việc suốt ngày có nhỏ Thanh kè kè theo mà không có nó, ôi thôi, chắc chết mất, biết được điều đó, nó chủ động rướn người lên tặng hấn một nụ hôn thật ngọt ngào, cũng như thật nóng bỏng. Chào tạm biệt hấn rồi phóng thẳng về căn hộ Byuu, hấn thì từ vui vẻ nhanh chóng chuyển lại khuôn mặt lạnh lùng, thất thần đi vào phòng bệnh, cả đám thấy hấn thì cũng hiểu đầu đuôi thế nào, Jenny không chịu nổi mà tiến lại xách cổ hấn chửi rửa nhưng khéo môi thì cong lên thích thú làm hấn nhiều lần nhin không nổi mà quay mặt chỗ khác nén cười

_anh là đồ tồi- Emily cũng nhập cuộc

_các chị đừng như vậy, anh ấy không có lỗi- nhỏ Thanh chạy chắn trước mặt hấn

_cô làm như cô cao thượng lắm vậy, cũng chỉ là một con điếm- Mindy phun ra những lời lẽ cay độc trong ánh mắt hoảng hốt của nhỏ, làm sao mà cô biết được?

_sao cậu lại nói như vậy?- hấn quát

_mày điên rồi Harry- Edward giận dữ đấm hấn một cú

_anh...anh có sao không?- nhỏ lại đỡ hấn

_hừ...mày đánh tao? mày nghĩ...

_đủ rồi, nhập - tâm quá đó-Emily can ngăn

_cậu hãy về mà nghĩ kĩ lại đi- Aubrey vỗ vai hấn

_về thôi- cả bọn bỏ đi

_còn em...- nhỏ chỉ vào mặt mình

Lời nói của nhỏ như gió thoảng qua tai của cả đám, họ vẫn thanh thản đi về, nhỏ nhìn theo mà giận run người, khi có được hấn rồi, nhỏ nhất định sẽ cho họ trả giá, nghĩ đến việc nó và hấn giận nhau nụ cười quỷ dị lần nữa hiện lên trên gương mặt sắc sảo, thầm nghĩ “Phạm Vương Khánh An, cô chết chắc”....

Về phần hắn, sau khi thoát khỏi cái cửa của nợ đó thì lao đến đâm Edward một cú trả thù rồi chạy về Byuu - nơi có tình yêu đang chờ đợi

_bà xã ơi, anh về rồi- hắn gọi lớn

_về rồi hả? mặt anh bị gì thế?- nó sờ mặt hắn

_Edward đánh- hắn chu môi mách lẻo

_hừ...em sẽ xử tên đó sao? có cần bôi thuốc không?- nó quan tâm

_không sao, hôn cái khỏe liền- hắn cười đều

_xì...*chụt*- nó hôn vào vết bầm

_kì vậy?- hắn nhăn mặt

_chứ muốn sao?- nó khoanh tay

_đây này- hắn chỉ vào môi mình

Nó vòng tay qua cổ hắn, ánh mắt mơ màng, đôi môi anh đào đỏ mọng hôn lên từng nấc thịt trên mặt hắn, bàn tay mềm mại không đứng đắn xoa xoa ngực hắn làm trỗi dậy thú tính trong người hắn, đến khi anh Harry nhà ta không còn kiềm chế nữa thì nó ngồi bật dậy

_không được sàm sờ trẻ em dưới 18 tuổi nhá- nháy mắt, vẫy tay rồi chạy biến lên phòng

Hắn ngơ ngác nhìn theo nó, khẽ cười trước tính tình của nó, thật là...chỉ có nó mới khiến hắn như vậy thôi, yêu quá cơ >_

50. Chương 50: Chuyển Nhà

Đã một tuần kể từ ngày nó và hắn xa nhau, suốt thời gian đó nó vô cùng bức rức và khó chịu, dù lòng tự nguyện nhưng gương mặt nó cứ cau có khi vào công ty làm mọi người khó hiểu

_uây...mặt mày sao thế?- Thiên Bảo đi ngang kêu nó, từ lâu, việc trêu nó đã trở thành sở thích của anh

_.....- im lặng

Ooh ooh ooh ooh ooh ooh ooh ooh gwiyeopge

Ooh ooh ooh ooh ooh ooh ooh ooh yeppeuge

Expectation - Girl's Day

_nghe- nó lạnh giọng

_hi baby- giọng bên kia vang lên tinh nghịch

_sao đây?- nó hỏi

_à...anh muốn nhờ em một số chuyện- Tín cười cười

_hử? anh đẹp trai muốn gì?- nó nhếch mép

_tìm hiểu Vy Tiên

_wao! nhưng sao anh biết số em thế?- nó hỏi

_hỏi cô ấy

_tìm cô ấy hỏi số em à, không sợ ghen à?- nó trêu

_ai biết, cơ mà nói anh nghe- anh hỏi

_ưm...để xem, sợ độ cao nà, sợ ma nà, ghét côn trùng như chuột, gián mặc dù giết người không nương tay, à sợ máu nữa, em không hiểu sao bả sợ máu mà giết người được nữa, nhiều đó thôi, còn thích thì em không biết- nó tuông một lèo

_sao vậy?

_ngộ đời, bả kín bưng à ông ơi, biết được vậy là may rồi- nó trề môi

_ồ...mà em ráng nhớ được không?- anh ỉ ôi

_à chỉ thích ăn kem nữa, thích đi sở thú, nhất là đi xem sư tử á- nó reo

_cảm ơn em nhiều nha- anh vui vẻ

_vậy thôi sao?

_không, anh sẽ khao một trâu cơ mà em phải chuyển nhà đó- anh nhắc nhở

_chuyển nhà?- nó hét

_phải, may mắn nhé em gái- anh cười đều

_em gái? ai dạ?

_cô chứ ai, thôi cúp à- anh nói rồi cúp luôn

Nó khó hiểu tắt máy rồi nhìn sang cái tên đang đen mặt bên cạnh, đập cái bốp vào vai anh ta rồi lại trở về bộ mặt lạnh lùng và đi về phòng. Đúng như lời Tín nói, khi về nhà đã thấy ba mẹ đang ngồi trên sofa

_chào ba mẹ- nó khoanh tay cười nửa miệng

_con có thái độ như vậy từ khi nào thấy?- papa nó nhếch mép

_từ khi biết ba mẹ sẽ cho con chuyển nhà- nó thanh thản ngồi xuống nói

_con hay quá nha, ai nói?- mama nó cười

_là anh Tuấn - hôn phu chị Vy Tiên- nó đáp

_ồ...được rồi, đi theo ta đến nhà mới- papa nó đứng dậy đi trước

Sau khi về Byuu (xin thông báo là hấn lại đi Las Vegas nữa rồi) lấy hành lí thì nó và pama cũng đã đến được căn nhà mới, do là một căn nhà theo hơi hướng thời thượng cũng có chút cổ điển, quăng vali ấy tên vệ sĩ, nó thông thả bước vào nhà cùng pama

_anh chị tới rồi đó hả?- một người phụ nữ trung niên ra chào đón

_xin chào- pama nó cúi đầu

_ngồi đi, cháu là Khánh An có đúng không?- bà Ngọc - phu nhân của Star One hỏi nó

_vâng, rất vui được gặp hai bác ạ- nó cúi người

_ngoan, ta cũng có một cô con gái bằng tuổi cháu- bà vuốt tóc nó

_thưa ba mẹ, con đã về- giọng một cô gái

_chào con- pama nó cười hiền

_vâng...Andrena?- đó là Layla

_hai con quen nhau à?- hai pama ngạc nhiên

_chỉ là tình cờ thôi ạ- nó lạnh giọng

_vậy sao? mà anh hai con đâu rồi?- papa cô hỏi

_anh ấy đang cất xe ạ- cô lễ phép và ngồi xuống cạnh nó

_thưa hai bác con mới đến- lại một cô gái đi vào

_đây là con dâu tôi- mama Layla giới thiệu

_cháu xinh lắm- mama nó cười hiền

_cảm ơn hai bác...còn đây là...- cô gái chỉ vào nó

_đây là con gái của hai bác, nó sẽ ở tạm ở đây 1 tuần- papa nó cười

_vậy sao? chào em, chị là My- My đưa tay ra

_xin chào, em là Andrena- nó đứng dậy bắt tay với My

_con đi nấu ăn đây ạ- My nói

_ukm...Layla vào giúp chị đi, còn cháu có thể tham quan nhà- papa Layla niềm nở

_vâng- nó cúi đầu rồi đi ra vườn

Ánh mắt xa xăm buồn bã của nó lọt vào tầm mắt của một tên con trai đang đi dạo quanh đó, người con trai đó chính là Thiên Bảo, lòng anh khẽ nhói khi thấy dáng vẻ cô đơn của nó nhưng cũng nhanh chóng xua tan đi, nó đi về phía xích đu và ngồi xuống, lấy con Iphone6 Plus ra lướt ngang lướt dọc và dừng lại tại một hình ảnh đôi trai gái đang dựa vào nhau, đó chính là nó và hân, chủ nhân hình ảnh này không ai khác chính là Mindy

_đang làm gì ở nhà tôi thế?- một giọng nói vang lên

_nhà anh?- nó nhướng mày

_phải- anh gật đầu

_kệ anh chứ- nó hờ hững

_phũ thế, mà cô đang làm gì đấy?- anh ngồi cạnh nó và hỏi

_thăm Facebook- nó đặt điện thoại xuống quay qua ngắm cây

_ồ...tên là gì?- anh lại hỏi

_Andrena Yoo- nó cũng đáp

_vào ăn cơm nào- My đi ra gọi

Nó đi vào mà quên lấy điện thoại, nhân cơ hội đó, Thiên Bảo cầm lên và đập vào mắt anh là hình ảnh nó đang dựa vào hân thân mật, dù cả hai đều làm mặt lạnh nhưng đôi mắt vẫn chứa ý cười...một tia đau khổ bỗng thoáng qua trong mắt anh nhưng nhanh chóng biến mất, cầm điện thoại của nó lên và vào nhà

Bên bàn ăn, cả nhà đang quây quần bên nhau và có cả nó, Layla dẫn mặt nó bằng cách đặt mạnh bát cơm xuống làm nó giật mình ôm tim, hành động đó khiến mọi người bật cười, đúng lúc Thiên Bảo đi vào, anh đưa điện thoại cho nó và ngồi xuống cạnh bên, My trong thấy điều đó khẽ buồn, nó biết nên đứng dậy ngậm ngùi qua ngồi cạnh Layla

_sao thế?- cô hỏi

_thích- nó hờ hững

_ta đã cho người trang trí lại phòng theo đúng ý con rồi đó- bà Ngọc nói

_cảm ơn bác ạ- nó cười

_con có hôn phu rồi đúng không?- ông Ngọc hỏi

_vâng ạ- nó đáp

_vậy cậu đó là ai mà may mắn thế?- ông lại hỏi

_ông này kì quá- bà Ngọc đá chân chồng

_không sao ạ, anh ấy tên Khởi Phong- nó đáp

_có đẹp như Thiên Bảo nhà ta không?- ông nháy mắt

_dạ? tất nhiên là đẹp hơn rồi- nó cười híp mí

_con có hình không?- ông lại hỏi

_ba à- Layla nhắc nhở

_nếu bác muốn xem

Điện thoại nó vẫn còn giữ chế độ Facebook nên nó đưa ra, hai người họ nhìn thấy hắn thì mắt mở to, miệng há hốc, quả thật là mỹ nam nha, còn bên cạnh là mỹ nữ, quả là tiên đồng ngọc nữ

_hai con đẹp đôi lắm- bà Ngọc cười

_cảm ơn ạ- nó cũng cười

_gia thế cậu ta thế nào?- ông Ngọc vẫn muốn tìm hiểu

_tập đoàn đá quý Jae Guk- nó đáp

_thật sao?- ông ngạc nhiên

_vâng ạ

_thôi ăn cơm nào, ông cứ tìm hiểu hoài đi- bà Ngọc khê trách

_có vẻ em yêu cậu ấy lắm nhỉ?- My hỏi

_sao mà không yêu được- nó cười

_con ăn xong rồi- Thiên Bảo đặt đĩa xuống

_sao ăn ít thế?- nó hỏi

_không sao- anh lạnh giọng

_có hỏi có sao đâu mà trả lời không sao- nó trề môi

_cô...- anh cứng họng

_*phụt*...há há há- Layla ôm bụng cười

_hừ- anh hừ lạnh làm cô im bật

Nó vẫn bình thản ăn uống mà không để ý đến sắc mặt đang dần đen lại của anh, anh cũng chẳng để ý liền đi lên phòng, nó sau khi ăn xong cũng chạy biến lên phòng không quên đem theo ly nước cam mới giặt trên tay của Layla làm cô tức học máu

Vậy cuộc sống của nó ở ngôi nhà mới này sẽ như thế nào đây? Nếu muốn biết thì đừng bỏ truyện nhé

51. Chương 51: Sự Trở Lại Của Hot Girl

Nó đang ngồi xem TV cùng Layla và mama cô, nó đã quyết định ngày mai sẽ nghỉ làm và đi học, trên màn hình TV là một đôi trai gái đang quấn quýt, Layla xem mà đỏ mặt, còn nó, nó thấy quá bình thường, che hết rồi có thấy gì đâu mà đỏ mặt -_-

Chán nản đi ra vườn dạo vòng quanh, trong đầu nó lại hiện lên hình ảnh của hắn, ôm tim đặt bàn tọa lên xích đu

Thất thần ngồi đó, tay nắm chặt danh bạ và lướt qua một hàng dài số, dừng lại dòng chữ “ông xã yêu”, lấy hết can đảm nhấn nút gọi rồi đưa lên tai

Xin chào người đang gọi tôi

Tôi là Harry đẹp trai, đã có vợ nên nếu là phụ nữ thì đừng tán tỉnh nhé, tôi sẽ không xiêu lòng đâu, bởi vì...không ai bằng vợ tôi cả, cô ấy rất đẹp, lại thông minh, tính cách dù thất thường nhưng với tôi, đó chính

là điểm đáng yêu của cô ấy, cô ấy còn có đôi mắt cười rất dễ thương, nụ cười không thể nào tươi hơn được nữa, khi nhìn vào cô ấy là tôi lại không kiềm chế được, chỉ muốn để cô ấy là của riêng mình thôi, và tôi muốn nói là...tôi yêu cô ấy...hết rồi đó, ai gọi vậy nà?

Đó chính là nhạc chờ độc nhất vô nhị của hắn, từ khi quen với nó hắn đã tự ghi âm và cài làm nhạc chờ, nó khẽ cười trước dòng tự sự này của hắn, sau hai lần nhạc chờ đợi thì

_Harry nghe- hắn giọng có vẻ như đang say

____- im lặng

_cho hỏi ai vậy?- hắn hỏi

____- im lặng

_alo? còn nghe không? ai vậy?- hắn nhíu mày

_là em- nó cúi đầu

_bà xã- hắn trầm giọng

_phải, anh đang ở đâu vậy?- nó lấy lại tinh thần

_bar- hắn đáp

_ở cùng cô nào? khai mau- nó đe dọa

_em đang ghen à?- hắn bật cười

_chứ gì nữa, ông xã à?- nó gọi

_sao?- hắn tò mò

_em nhớ anh- sau câu nói, nước mắt nó thay nhau rơi trên gương mặt thiên thần

____- im lặng

_hức...hức...- nó nấc lên

_anh cũng nhớ em- hắn nói

_em..em không chịu nổi nữa rồi- nó nghẹn ngào

_anh biết, cũng tại em chứ bộ- hắn phụng phịu

_ai nói? tại nhỏ kia kìa- nó bướng bỉnh

_ừ ừ..là tại nhỏ kia- hắn chiều nó

_mai em sẽ đi học lại- nó nói

_vậy sao? mà bọn kia đi hết rồi, em sẽ đi một mình à?- hắn quan tâm

_không sao- nó cười

_vậy tốt- hắn hài lòng

_khi nào anh về?- nó hỏi

_anh không chắc, xong sớm sẽ về sớm

_về và xử nhỏ kia liền- nó tức giận

_rồi rồi, anh sợ em quá- hắn chán nản

_hì hì- nó nhe răng cười

_khuya rồi đó, ngủ đi- hắn nhắc nhở

_không thích nói chuyện với em à?- nó bĩu môi

_có đâu- hấn chối

_anh mau về nhà đi, đừng uống nữa- nó dặn

_anh về từ khi em gọi rồi

_dối trá

_thật...mau ngủ đi

_biết rồi- nó chán nản

_hì...ngủ ngon, mơ về anh nha

_ngủ ngon, mơ về em nữa đó, yêu anh

_yêu em- hấn nói giọng ngọt ngào

Hôn lên điện thoại một cái rồi tắt máy đi lên phòng đánh một giấc tới sáng...

6h30' nó xuống nhà với bộ đồng phục học sinh tươm tất, mái tóc vẫn như cũ, buộc thấp để mái xéo nhưng đã được nhuộm đen, tung tăng ngồi vào bàn ăn trong ánh mắt ngạc nhiên của cả nhà

_con đi học thôi mà- nó khó chịu

_ukm...mà con học cùng trường với Layla à?- bà Ngọc hỏi

_vậy sao? trùng hợp thật- nó cười nhạt

_cậu học lớp nào thế?- Layla hỏi

_11-1- nó đáp

_tôi cũng vậy, mà nghe nói cuộc thi nam nữ thần gì đó, vậy ai thắng thế?- cô tò mò

_tui chứ ai- nó hất tóc

_thật?- cô nghi ngờ

_chứ sao?- nó nhăn mặt

_ồ...mà nam là ai thắng?- cô vẫn tò mò

_Harry- nó cũng đáp

_là ai?

_bạn trai tôi

_thôi trẻ rồi kìa, các con đi đi- ông Ngọc hỏi

Nó cùng Layla ra gara lấy Ferrari 458 Italia và phóng thẳng tới trung học The Heirs...

Kết...

Tiếng thắng của một chiếc xe sang trọng vang lên làm cả trường ngoáy lại nhìn, từ trong xe, hai cô gái với hai vẻ đẹp khác nhau bước xuống làm cả trường ngạc nhiên

_kia là Andrena đúng không?- boy1 chỉ vào nó

_đã lâu không gặp nhưng cô ấy vẫn xinh đẹp như thường nhỉ?- boy2

_phải, mà cô gái bên cạnh cũng xinh đó chứ?- girl1 chỉ Layla

_hai người đều đẹp- girl2 ngưỡng mộ

Cả hai không quan tâm mà đi thẳng vào lớp, chủ nhiệm đã được đổi thành cô Trinh, cô này cũng xinh đó chứ, nó chỉ cho cô học sinh mới và vào chỗ ngồi nhưng bên cạnh không có hấn làm ánh mắt nó cụp xuống buồn bã

_mấy người kia đâu cả rồi?- lớp trưởng bóng bẩy quay xuống hỏi

_họ đi du lịch hết rồi- nó nhàn nhạt trả lời

_sao cậu không đi?- hỏi nữa

_mệt

_mà cô bạn mới tên là Layla à? xinh đó- cười cười

_cô ơi, cho bạn Layla ngồi cạnh lớp trưởng đi ạ- nó giơ tay nói lớn

_cũng được, em xuống dưới đi- cô Trinh chỉ tay

_vâng- Layla gật đầu

Sau bao tiết học nhàm chán thì đã đến giờ ra chơi, nó cũng tốt bụng mời cô nàng Layla đi ăn và tất nhiên nàng ấy cũng rất vui, xuống phòng ăn thì bao nhiêu con mắt của các học sinh đổ vào mình, nó nhẹ nhàng liếc qua họ và ngồi xuống bàn ăn, tự động biết bao chàng trai đang thức ăn đến, nó cười một cái rồi nhận lấy phần của mình và Layla

_cậu có sức hút gớm?- Layla trề môi

_chứ sao?- nó hất mặt

_mà anh lớp trưởng ban nãy cũng dễ thương nhỉ?- cô tấm tắc

_thích nó à? nó 3D đó- nó nhắc nhở

_cậu nói ai thế hả?- lớp trưởng từ đâu xuất hiện

_nói phong long ai có lông thì trúng, trừ tui- nó liếc

_hừ...mà mình ngồi đây được chứ?- anh quay qua hỏi Layla

_ơ..được..

_ai cho?- nó nhướn mày

_đi mà...Andrena xinh đẹp...nha nha nha- anh nũng nịu

_khao?

_rồi, ok- anh hí hửng ngồi vào bàn

_tôi muốn ăn kem- nó nói

_kem gì?- anh hỏi

_tất cả- nó đáp

_á.....- cầm rót xuống đất

_nhanh đi- nó hối

_rồi rồi- anh gật đầu đi mua

_cậu ác quá nhá- Layla tiếc rẻ

_bênh à?- nó cười đều

_có...có đâu- cô đỏ mặt cặm cùi ăn

_hì hì- nó cười

Thế là tin sự trở lại của nữ thần đã được đăng trên diễn đàn của trường với hàng ngàn lượt like, cmt

Đến giờ ra về, nó và Layla tung tăng ra về với hàng đồng quà trên tay, dạo này nó rất dễ tính, ai khen ai thưởng ai tặng gì cũng nhận hết nhưng khổ cho Layla vì quà của nó đưa cho cô mang hết làm cô la oai oái

_hello?- là số lạ, bên Hoa Kỳ

_mission start- đầu dây bên kia

_when?- nó nhếch mép làm Layla bên cạnh ớn lạnh

_eleven o'clock tonight

_thanks- lại nhếch mép

_sao thế?- Layla hỏi

_không gì?- nó trả lời

Cô cũng không hỏi gì thêm mà cùng nó về nhà

Nó tin là ba đứa kia cũng nhận được tin rồi nên lao lên phòng ngủ một giấc lấy sức trước

HẾT

52. Chương 52: Trọng Nam Khinh Nữ Thật Bất Công

Hôm nay là một ngày đẹp trời, không khí trong lành mát mẻ, ngay cả con chó trước nhà cũng vui phơi phới mà ngẩng đầu lên hát ca, bỗng dưng đôi chân nó khựng lại khi đang đi dạo, bầu trời một màu đen kịt, con chó không hát nữa mà là hú, tiếng sủa thê lương vang vọng khắp căn nhà làm người khác sợ hãi

Ding...Doang...Ding...Doang... - chuông cửa vang lên

_tới ngay- quản gia hối hả chạy ra

Nó cảm thấy có gì đó không lành nên chạy ngay vào nhà bỏ luôn buổi tập thể dục mát mẻ, trong lòng không khỏi thắc mắc khi mới 6h00 mà có người đến. Bên trong cả nhà cũng đang thấp thỏm, mùi hôi tuôn rơi, nó càng khó hiểu hơn và nhìn vào ông Ngọc cần một lời giải thích

_a...bà...bà nội của hai đứa này- ông chỉ vào Layla và Thiên Bảo

_vậy sao...lại lo sợ thế?- nó nuốt nước miếng

_bà nội là người trọng nam khinh nữ- bà Ngọc nói

_hả? thời buổi này mà còn mấy cái vụ đó nữa sao?- nó há hốc

_ukm...cho nên...- Layla e ngại

_lão phu nhân đến rồi ạ- quản gia cúi đầu

_thưa mẹ- ông bà Ngọc cúi chào

_thưa bà- anh em họ Ngọc cũng cúi chào

_chào bà ạ- nó vẫy tay

_vô lễ- bà cụ mắng

_hử?...- miệng đang cười, tay đang vẫy bỗng cứng đơ

_mẹ đi đường xa chắc mệt, mời mẹ ngồi- bà Ngọc đi lại dìu cụ

_bỏ bàn tay bẩn thỉu của cô ra- cụ gắt

_đâu? tay sạch, trắng nõn nà mà bà- nó tròn mắt ngây thơ

_cô là ai?- cụ chỉ vào nó

_con xin tự giới thiệu với cụ...

_nói tiếng Anh đi- cụ nhắc

_sao ạ?- nó ngạc nhiên

_bà quên Tiếng Việt- Layla nhìn nó nói

_à...i would like to introduce my self to her, i was Khánh An, seventeen year old, daughter of the chairman Group Fashion Empire and Group Hotel Zeus the world's largest (con xin tự giới thiệu với bà, con là Khánh An, 17 tuổi, con gái của chủ tịch tập đoàn thời trang Empire và tập đoàn khách sạn Zeus)- nó lưu loát nói

_Empire và Zeus? con riêng?- bà cụ nhếch mép

_haha...vậy bạn Layla đây cũng là con riêng phải không ạ? và xin nói thêm con là con gái của ba, của ba chứ không phải con gái của mẹ như bạn Layla- nó cười quỷ dị

_....- bà cụ mở to mắt trước cách ứng xử của nó

_cô ăn nói kiểu gì thế?- Thiên Bảo gắt

_anh còn gắt với tôi sao? gia đình anh đang yên đang lành bỗng dưng lôi ra một người anh anh em thì như thế nào? sốc, sốc lắm đúng không? tôi cũng vậy thôi, tôi cũng là con người mà- nó hét

_....- mọi người im lặng

_xả xong rồi khỏe gì đâu á, nhưng ít nhất bây giờ tôi đã biết chấp nhận và tôi đã có một gia đình êm ấm với ba mẹ, anh hai, và tất nhiên là....hạnh phúc hơn mấy người, hứ- nó hất tóc rồi đi lên phòng để lại mọi người đang thẩn thía lời nói đó

Nó bực tức đi lên lầu ngồi ôm gối thút thít, gọi điện cho hân thì không được nên nó nằm ngủ luôn

_xuống ăn cơm đi Andrena- Layla hét lớn

Nó mệt mỏi lê bước vào phòng tắm và 5' sau bước ra, ôi trời ôi trời, nó thật dễ thương với áo phong thủy thủ O!OI và chân váy xếp li đáng yêu của American Apparel, trên đầu còn cài chiếc kính gọng trái tim nữa chứ, xuống nhà với nụ cười tươi hết cỡ và ngồi vào bàn ăn, Thiên Bảo khẽ nhìn qua nó rồi đỏ mặt quay đi, à mà quên, xin thông báo là bây giờ có thêm chị Mỹ - hôn phu Thiên Bảo nữa nhá

_*rầm*, đứng dậy- bà cụ gõ cây gậy xuống bàn

Tất cả giật mình đứng lên, kể cả nó

_con gái không được ăn trên bàn- bà cụ gằn

_sao chứ? ở đâu ra cái luật như vậy hả? bộ công thương đưa ra hồi nào vậy? alo, luật sư Parl, có cái luật nào mà con gái không được ngồi trên bàn không?- nó tuông một tràn rồi gọi cho luật sư riêng và hỏi

_không, thưa tiểu thư- luật sư Park cung kính

_đi mau- bà cụ chỉ tay

_ani

~~~ nó ôm đầu nhảy tưng tưng

Không màng đến tiếng hét của nó, bà cụ nhanh chóng kêu hai cha con họ Ngọc ngồi xuống bàn ăn bằng giọng nói ngọt ngào, nó nhìn mà tức hộc máu, ầm ỨC lại sofa bật TV ăn ảo thay cơm

_con ăn món này đi- bà cụ gấp cho Thiên Bảo

_cảm ơn bà- anh cười

_con trai, con cũng ăn đi- tới lượt ông Ngọc được bà gấp cho

_AAAAAAAAAAAA- nó hét rồi ngồi phịch xuống sàn bù lu bù loa

_làm cái gì vậy hả? con gái con lú, ăn cũng không xong- bà cụ quát

_huhu...con không chịu đâu, là con gái thì đã sao? có con gái thì mới có con trai chứ, mà đâu phải con gái vô dụng đâu chứ, con trai mới chính là vô dụng đó- nó lấy tay lau nước mắt, mặt mếu máo thấy thương làm bà cụ có chút động lòng

_xin chào...- hấn từ đâu bước vào

_con trai nhà ai đây? tướng mã tốt, mặt mũi sáng láng, con là con nhà ai thế?- bà cụ thấy hấn thì mắt sáng rỡ vô vai hấn

_ơ...dạ

huhuhu...hức hức hức- nó biết hấn tới thì khóc lớn hơn, dù nhớ muốn chạy lại ôm luôn nhưng phải kiềm chế --

_ủa bà xã? em sao thế? sao lại khóc? ai bắt nạt em hả? ai đánh em hả? nói đi anh sẽ xử tên đó tan nát luôn- hấn giật ngay tay bà cụ ra và chạy đến bên nó luyên thuyên hỏi

_huhu...là..hơ- nó ngất luôn

_bà xã- hấn vội bế nó lên phòng theo hướng chỉ của bà Ngọc

Tất cả mọi người trong nhà cũng đi theo, bước vào căn phòng màu hồng phấn của nó thì thấy hấn đang dùng khăn lau mặt cho nó bằng ánh mắt âu yếm

_cô ấy bị sao vậy ạ?- hấn ngược lên hỏi bằng giọng lạnh lùng

_con gái vô phép tắc- bà cụ cũng lạnh không kém

không có à nha- nó bật dậy rồi lại nằm xuống --

_được rồi, mọi người xuống nhà đi- hấn nói

_chăm sóc nó cẩn thận- ông Ngọc nhắc nhở

Khi tất cả đã đi hết thì

_huhu...em nhớ anh- nó bật dậy ôm lấy hấn

_ngoan- hấn vuốt tóc nó

_mà anh về khi nào? sao không nói em ra đón?- nó nhìn hấn

_anh muốn tạo bất ngờ cho em- hấn nhéo mũi nó

_bất ngờ, quá bất ngờ- nó tựa mặt vào ngực hấn

_nè- hấn gọi

_hả?- nó hỏi

_hôn cái coi- hấn cười đều

_hì *chụt*- nó hôn vào cằm hấn

Cả hai sau khi tình tình tứ tứ thì nắm tay nhau xuống nhà, Thiên Bảo thấy cũng buồn buồn, bà cụ thì lập tức kéo hấn đến bàn ăn cho ăn miếng này miếng nọ, mặt nó méo xệch nhìn hấn biến mất, nước mắt lưng tròng

_trọng nam khinh nữ, thật bất công- nó ngửa mặt lên trời hét

Hết chương 52

53. Chương 53: Nhiệm Vụ

Xin lỗi mọi người nhiều về lỗi kỹ thuật của t/g nha, nói là 11h tonight mà viết qua ngày mới luôn, mình đã sửa lại 11h tomorrow night rồi đó, xin lỗi nhiều nha

---

11h trưa tại biệt thự nhà họ Ngọc

Để tránh bị “thăng thiên” bởi tiếng hét của nó nên bà cụ đã cho con gái lên bàn ngồi ăn cùng, nhưng vẫn theo trình tự cũ, bà cụ vẫn chiều chuộng gấp thức ăn cho bọn con trai mà đặc biệt là hấn với Thiên Bảo, nó không nói gì được nữa mà ngậm ngùi cúi đầu ăn

_em/cô sao thế?- hấn và Thiên Bảo thấy nó vậy thì quan tâm hỏi

_hai đứa...- bà Ngọc ái ngại

_em có sao không?- hấn hỏi

_không sao- nó đáp

_ăn uống không được nói chuyện- bà cụ gắt

_bà cũng vừa nói đấy thôi- nó trề môi

_thôi...ăn đi cô- hấn can ngăn gấp cho nó một miếng thịt

_dạ- nó mắt long lanh nhìn hấn

_ọe...- My và Layla làm độc tác nôn mửa

_hứ...GATO- nó liếc

Sau bữa ăn thì tới giờ ngủ, tại phòng nó, hấn đang vui vẻ lướt Facebook, nó thì vò đầu bứt tóc với một đồng tài liệu, quay qua thấy hấn cười cười với bộ mặt dê già

_này...anh xem gì thế hả?- nó phang cái gối vào mặt hấn

_gái...a...hì hì- hấn gỡ đầu

_anh...đê tiện- nó rượt hấn chạy khắp phòng

_tha lỗi cho anh bà xã ơi- hấn đau khổ kêu

We could have had it all

Rolling in the deep

_nghe- nó lạnh giọng

_hey...chuẩn bị chưa cưng?- giọng Mindy vang lên

_chưa, mà mày sao rồi?- nó nằm xuống giường hỏi

_sao là sao? tự nhiên mày bắt tao vô đây làm, suốt ngày bị mấy ông sàm sỡ...huhuhu- cô than

_ai biểu mày sexy quá làm chi- nó bĩu môi

_không chịu đâu, mà thôi mày nghỉ ngơi đi- cô quan tâm

_ừ...tạm biệt- nó nói

Hấn thấy tò mò nên nằm cạnh nó hóng chuyện bị nó quay qua đá một cái rớt xuống giường luôn, mặt mếu máo quay đi, nó cười cười kéo hấn lên giường rồi ôm ngủ luôn...

10h30' tối

Nó nhẹ nhàng gỡ tay hấn ra khỏi người và đứng dậy nhưng bị hấn kéo lại

_đi đâu?- mắt vẫn nhắm và hỏi

_làm nhiệm vụ- nó nói khê

_cẩn thận- hấn mở mắt nhìn nó

_biết rồi ông xã- nó cười hôn vào má hấn một cái rồi vào nhà tắm

11h đúng tại biệt thự BOB (giống tên chó thể) của ông trùm buôn ma túy Leo, tụi nó, Vy Tiên và cả Anna mới từ Anh trở về đã có mặt, 6 đứa với trang phục là vest da màu đen mix quần short da cũng màu đen và boots da lộn màu đen nốt...tụi nó nhanh chóng trèo vào căn biệt thự bằng kỹ thuật bật tường siêu đẳng

_chị có chắc là đã phá hết các bẫy chưa vậy?- Jenny e ngại

_rồi cô ơi- Anna chán nản

_đi mau- nó lạnh giọng

_đứng lại- một giọng nói vang lên

_hừ- Mindy nhếch môi

_đánh chết tụi nó đi- tên cầm đầu phát tay

Tụi nó nhanh chóng xử hết đám người chỉ bằng hai tay không và cùng đám bạn tiến vào biệt thự

Căn biệt thự này phải nói là rộng ơ là rộng, không biết phải gọi là dinh thự hay lâu đài nữa, mở cánh cửa đầu tiên, 6 đứa tụi nó chia nhau ra đi thám thính tình hình. Đến với Jenny, cô đang tìm đường thì gặp phải một tên thuộc hạ của Leo, cô nhếch mép vờ va phải chúng, cúi người nhặt chiếc điện thoại cho anh ta rồi đi mất, sau khi tên đó đi thì cô mở con dế yêu lên và...hack được rồi...sơ đồ của cả biệt thự bây giờ đã nằm trong tầm tay. Lại một đám tép riu bước vào, chiếc roi da được che dấu kỹ càng đã xuất hiện và mấy tên xấu số đó đã đi đời

Mindy thì mê phim hành động nên thử sẵn một chiếc mặt nạ màu đen, đeo vào rồi mới bắt đầu công việc, cô nhanh chóng dùng thân thể mềm dẻo của mình trèo lên tầng hai, dùng phi tiêu hạ hết đám người canh phòng và tiến hành vô hiệu hóa camera, màn hình quan sát cả biệt thự nay chỉ còn tiếng kêu “rè...rè...”, khẽ cười ác độc rồi vội vã đi hỗ trợ cho đám bạn

Emily là người hiền nhất nhóm nên bị tụi nó dụ khị chui vào phòng của tên Leo để tìm hợp đồng của Empire và CL, khẽ tiêm một mũi thuốc vào người Leo rồi đi khắp phòng, bước chân nhẹ nhàng, thân thể mảnh khảnh lướt qua từng nơi và dừng lại một chiếc két sắt khóa cẩn thận, đưa tay vào túi và lấy ra một quả bom nhỏ ném vào đó rồi bước ra xa *bùm* - một tiếng nổ nhỏ phát ra, dù sức công phá rất mạnh nhưng tuyệt nhiên không thiệt hại gì từ đồ vật đến người, cầm bản hợp đồng trên tay rồi bước đi cùng một nụ cười ghé gợn...

Vy Tiên trườn người theo đường ống trên trần nhà và dừng lại tại đúng phòng mà bọn người Leo đang bàn bạc kế hoạch, tất nhiên là Leo không ở đó, hấn ta đã bị Emily hiền lành cho ngủ mất tiêu rồi, đưa bàn tay ngọc ngà ra và ném xuống một chai thuốc nổ hiệu quả chậm rồi thông thả chơi game...sau 1', khối bốc lên, cô khẽ phẩy tay và trườn xuống

Anna sau khi quan sát tình hình xong thì bắt đầu hóa trang thành người trong băng nhóm, đẩy xe lau dọn vào khu bảo vệ kim cương rồi ra hiệu cho hai tên giữ cửa, hai tên đó biết ý và đi ra khỏi, cô nhếch mép đẩy chiếc xe qua một bên rồi mở cửa cho nó vào, hai người trầm ngâm nhìn bầy tia laser trước mặt. Nó cười một cái rồi bước ra khỏi động thân thể, từng bước từng bước, cơ thể dẻo dai đầy sức quyến rũ của nó nhanh chóng luồn lách qua tia laser và được an toàn đứng trước cánh cửa bảo mật, nhấn nút thu hồi tia và ngoắc tay gọi Anna vào. Cô áp mặt vào cửa bảo mật và xoay núm điều khiển, miệng nhắm nhắm, tai vểnh lên nghe thông tin, còn nó thì thông thả chơi game

_khá khen cho bọn ranh nhà người- giọng tên Leo vang lên

Leo là một tổng tài trẻ tuổi, mang nét lai Tây, đàn anh của tụi nó trong Harvard, cũng thân với cả đám, đẹp thì đẹp đó nhưng bị xúi dại đi vào con đường buôn bán ma túy, những vụ trộm cắp có một không hai trên thế giới đều do băng đàn hấn chủ mưu và lần nào cũng bị tổ chức của tụi nó diệt sạch, nó khá hoảng hốt nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần khi nhìn thấy Emily, Jenny, Mindy và Vy Tiên đang tiến lại từ đằng sau. Bốn người bọn họ nhanh chóng khử hết bọn đàn em của Leo, nó cầm cây súng hướng về người bạn cũ, nhắm mắt, mi gió một cái rồi *Đoàng* - tiếng súng thê lương vang lên giữa đêm tối tĩnh mịch, một thân ảnh ngã xuống báo hiệu cho cái chết. Nó cười quý dị đập tay với mấy đứa bạn, Anna vẫn đang tiến

hành mở cửa bảo mật *cách*...cánh cửa từ từ mở ra, cả đám tiến vào, chính giữa căn phòng là một khung kính, bên trong chính là viên kim cương triệu đô mà bí thư của Liên Hợp Quốc trân trọng kiếu “nâng như trứng hứng như hoa”, nhưng điều quan trọng là không có chìa khóa

_jajang...- Mindy giờ chùi chìa khóa lên

_woa!- cả đám vỗ tay tán thưởng

Nó bắt lấy chìa khóa và mở khung kính ra, cho tay vào đem viên kim cương ra, mắt ai cũng sáng long lanh nhìn vào viên kim cương sáng như đèn pha này, nó giờ lên cao như ăn mừng chiến thắng, cả đám nháy mắt và cùng nói

_thành công

Trước khi đi không quên để lại dấu hiệu, tụi nó chia nhau dán khắp nơi các sticker hình đôi cánh thiên thần nhuộm máu rồi phóng xe đến trụ sở của tổ chức ở Việt Nam, tại đây, tụi nó được đón tiếp nồng nhiệt, mãi lo ăn mừng mà quên luôn phải về sớm, trong khi 6 người tụi nó hát ca nhảy múa thì 6 người bọn hần ở nhà phải thấp thỏm lo âu...e rằng, ngày mai báo chí sẽ lại dậy sóng với tin “ông trùm ma túy Leonardo Da Vinci a nhầm, Leo King bại dưới tay Tứ Đại Angel cùng Cặp Đôi Ác Quỷ”...

54. Chương 54: Yêu Thương Lần Cuối

Xin nói thêm về Cặp Đôi Ác Quỷ nhá, hai người này trong tổ chức cũng có địa vị quan trọng, là cánh tay phải hỗ trợ cho Tứ Đại Angel, Anna là Iris, Vy Tiên là Esther. Kin và Tín cũng là người trong bang Devil của bọn hần, Kin là Eric, Tín là Asher, hai người này được mệnh danh là Bộ Đôi Khát Máu.

8h sáng, nó mệt mỏi lê bước xuống nhà với bộ cánh năng động, không kém phần nữ tính: váy liền màu vàng Boo Hoo và áo khoác denim H&M, mang sneaker cao gót của Truffle và khuyên tau Forever, tóc nâu uốn gợn sóng buộc lệt, mái thưa xinh xắn. Nó đeo tai nghe, vừa đi vừa hát, xuống cầu thang, đôi mắt bỗng dưng mở hần đi như có lớp sương che chắn trước mặt, nó nheo nheo mắt nhưng vẫn không tài nào thấy rõ được, tay nắm chặt thành cầu thang lắc lắc cái đầu

_Andrena- giọng một phụ nữ

Nó quay qua, phải mở căng mắt mới có thể thấy đó chính là bà Ngô - mẹ chồng Vy Tiên, cười một cái rồi đi xuống sà vào lòng bà

_mẹ- nó ôm chặt bà

_ừ...hôm nay xinh quá ta- bà xoa đầu nó

Nó cười tươi đứng dậy nhưng cơn đau đầu bỗng ập tới, nó mệt mỏi ôm đầu rồi ngất đi, mọi người hoảng hốt gọi tên nó, Thiên Bảo nhanh chóng bế nó đưa vào bệnh viện. Tại bệnh viện nhà nó, mọi người đang đứng trước phòng khám với tâm trạng phức tạp

_ba mẹ về nghỉ ngơi đi, để tụi con ở đây được rồi- Tín (giờ gọi là Ken ha) nói

_có được không? ta lo quá- bà mắt ngấn nước

_được ạ, cả anh nữa Thiên Bảo, về đi- Vy Tiên xua đuổi

_tôi...- anh nhìn vào phòng khám

_nó sẽ không sao đâu, anh về đi- Ken cũng nói

_được, có gì nhớ gọi cho tôi- anh gật đầu

_người đầu tiên tôi báo là chồng nó kìa, gọi anh làm gì- cô lằm bằm khi anh đi khỏi

Cạch - cửa phòng khám bật mở

_bác sĩ, em tôi sao rồi- Vy Tiên hỏi hã

_đi theo tôi- bác sĩ đi trước

Cả hai người nhìn nhau rồi đi theo bác sĩ, chắc chắn có chuyện gì nghiêm trọng rồi nên mới gặp nói riêng, vào một căn phòng nhỏ, nơi này chắc là nơi làm việc của ông bác sĩ

_cô cậu ngồi đi- ông chỉ vào chiếc ghế

_có chuyện gì sao?- Ken lạnh giọng

_tiểu thư đã nói ọi người biết về bệnh tình chưa?

_nó bệnh gì chứ?- Vy Tiên hỏi

_vậy là chưa, haizzz, cô ấy có một khối u trong não, khối u này cũng vừa mới hình thành, hiện giờ chỉ là giai đoạn đầu nên không có gì nguy hiểm nhưng cần phải chữa trị sớm nhất có thể, nếu nó to lên sẽ chạm phải dây thần kinh và đôi mắt có thể sẽ vĩnh viễn không nhìn thấy được- bác sĩ chuyên nghiệp nói

_sao?- hai người há hốc

_vậy nếu phẫu thuật từ bây giờ, cơ hội thành công là bao nhiêu?- Ken hỏi

_80%- ông trả lời

_cơ hội rất lớn, ông hãy tiến hành đi- Vy Tiên hồi hã

_bệnh viện ở đây không có đủ thiết bị hỗ trợ cho việc phẫu thuật, nếu muốn hai người hãy làm giấy cho tiểu thư chuyển sang Mỹ điều trị- ông ôn tồn nói rồi đi mất

Vy Tiên không vội báo ọi người mà chạy nhanh đến phòng bệnh của nó, nó đang thần thờ ngồi trên giường bệnh suy nghĩ mông lung, *chát* - một cái tát giáng xuống mặt nó, ngơ ngàng nhìn thấy ánh mắt giận dữ của Vy Tiên, nó cũng hiểu vì sao cô lại tức giận như vậy

_sao vậy hả? bị bệnh mà không nói ọi người biết, tại sao? em sợ người khác xen vào chuyện của em sao? em chỉ muốn nghĩ cho bản thân mình thôi hả? nói là bạn bè mà lại như vậy đó, em biết mình bị bệnh từ khi nào? sao không nói?- cô bực tức hét vào mặt nó

_.....- im lặng

_bình tĩnh, em ấy phải có lý do mới không nói chứ- Ken vuốt tóc nó khuyên ngăn

_lý do là gì? nói đi- cô nhìn nó

_em không muốn mọi người lo lắng vì chuyện của em, nhiều đó là đủ rồi, mọi người còn phải có hạnh phúc của riêng mình, không thể vì em mà mệt mỏi nữa- nó cúi đầu nói

_chị không quan tâm, chị không cần tình yêu, không cần sự nghiệp, không cần gì cả, danh dự, tiền bạc, tất cả đều không, chị chỉ cần em thôi ngốc ạ- cô bật khóc ôm nó vào lòng

Ken đứng bên cạnh cũng phải ngạc nhiên, một tổng tài lạnh lùng như Vy Tiên mà lại yếu đuối vậy sao? nhưng mà tình cảm của cô dành cho nó thật đáng ngưỡng mộ. Nó cười nhạt vòng tay ôm lấy cô, nước mắt theo đó mà rơi xuống, nó quá mệt mỏi rồi, nó không muốn mọi người vì nó mà lo lắng nữa, điều đó làm nó đau lắm, nghĩ về hấn, nó càng đau thêm, phải làm sao để đối mặt với hấn...

_chị à, đừng nói với ai nhé- nó nhìn cô

_tại sao?- cô đánh mặt

_coi như em xin chị đi- nó mắt long lanh

_nhưng em phải đi điều trị, biết chưa?- cô nhắc nhở

_em phải làm một việc đã

_về Harry sao?- cô trầm giọng

_.....- nó gật đầu

_đừng để cậu ta và em đau khổ- cô dặn
_phải làm sao hả chị?- nó nức nở
_em gái ngốc, em hãy nói hết với Harry đi, cậu ta sẽ hiểu cho em thôi
_không được, em không thể- nó lắc đầu
_tại sao?- cô nhăn mặt
_em không thể ích kỷ như vậy, nếu em bị gì...
_câm miệng- cô quát
_em sẽ làm theo cách của em, chị đừng nhúng tay vào- nó lạnh lùng
_em...hừ, thôi được rồi, chị sẽ không quan tâm em nữa- cô tức giận bỏ ra ngoài
Ken lắc đầu chán nản với hai chị em này, hết biết, mới ôm nhau nồng thắm vậy mà giờ...
_em có đau không?- anh sờ mặt nó
_không sao- nó cười
_có cần anh ở lại với em không?- anh hỏi
_anh định làm gì em hả?- nó cảnh giác
_tưởng anh thêm lắm hả?- anh đen mặt
_hì hì...xin lỗi- nó cười cười
_được rồi, nghỉ đi- anh đắp chăn và đặt một nụ hôn nhẹ lên trán nó
_anh đi theo chị ấy đi- nó nói
_đương nhiên, cơ hội mà- anh vênh mặt
_lẹ đi- nó hối rồi quay mặt vào tường ngủ
_ngủ ngon, bảo bối- anh cười rồi quay đi
Nó nhắm mắt suy nghĩ lại những việc vừa rồi, nó đã làm mọi người lo lắng nhiều rồi, nó sẽ âm thầm lặng lẽ đi khỏi, dần dần cái tên “Phạm Vương Khánh An” sẽ đi vào quên lãng...lấy để yêu ra và gọi cho hấn, bản nhạc chờ quen thuộc lại vang lên, mỗi khi nghe lời nói này của hấn, nó như cảm nhận được trái tim mình rung động mãnh liệt
_sao thế bà xã? nhớ anh quá hả?- hấn trêu
_ukm...anh đang ở đâu vậy?- nó hỏi
_đang ở sau lưng em nè
Nó giật mình quay lại, tưởng hấn biết chuyện nên lo lắng nào ngờ, không một bóng người, biết mình bị lừa nên tức giận, nắm chặt điện thoại
_nè! quay lại rồi đúng không? mà có thấy ai không?- hấn cười cười
_đáng ghét- nó hét
_haha...xin lỗi bà xã, mà em đang ở đâu vậy?- hấn hỏi
_sau lưng anh- nó gần
_vẫn còn giận sao?- hấn bí xị
_đến đón em đi, ngã tư gần bệnh viện- nó nói rồi cúp máy

Nó ra trước ngã tư đợi hấn, sau 5', một chiếc Audi R8 dừng lại, nó nhanh chóng bước vào xe và ôm chầm lấy hấn, anh nhà khá ngạc nhiên nhưng cũng ôm lấy nó, sau bao nhiêu phút ôm nhau thì hấn bỗng nghe thấy tiếng thút thít của nó, hoảng hốt nâng mặt nó lên

_sao em lại khóc?- hấn hỏi

_vì em nhớ anh- nó mếu máo

_mới gặp hôm qua mà- hấn ngớ người

_huhu...em đã nhìn thấy anh và nhỏ Hà Thanh đi dạo rồi nha- nó đánh hấn

_chiều nhỏ lần cuối đó, chia tay rồi- hấn cười lau nước mắt cho nó

_thật không?- nó nghi ngờ

_đương nhiên- hấn bật cười và hôn nó

Nó cũng vui vẻ đáp lại, vòng tay ôm gáy hấn, cả hai trao nhau nụ hôn mãnh liệt, coi như nó ích kỷ lần cuối cùng đi, ích kỷ để được bên hấn, được hôn hấn, được hấn bảo vệ, chỉ là yêu thương lần cuối...

55. Chương 55: Kết Tinh Tình Yêu - Ngày Cuối

Trước biệt thự nhà họ Ngọc, nó và hấn cùng bước xuống xe và đi vào nhà, bên trong tất cả đã có mặt đầy đủ, kể cả bà cụ, nhưng không khí có vẻ nghiêm trọng hơn bởi ngôi nhà còn có sự xuất hiện của gia đình em trai ông Ngọc

_con mới về- nó khẽ cúi đầu

_chào cả nhà- hấn cũng cúi đầu

_hai con lại đây đi- bà Ngọc vỗ tay

_đây là...- nó nhìn ba người trước mặt

_là em trai của ta và vợ con nó- ông Ngọc trầm giọng

_hai vợ chồng đến đây có việc gì sao?- bà cụ âu yếm hỏi

_con có công tác bên này nên ghé qua thăm anh chị- ông Ngọc em nói

_việc học hành của bé Lin sao rồi?- bà Ngọc quan tâm

_con bé vẫn tốt thưa chị, hai vợ chồng em định cho nó ở đây vài ngày để đi học- vợ ông Ngọc em trả lời

_ồ...Layla cũng vừa từ Mỹ trở về, hay để con bé dạy cho Lin- ông Ngọc gợi ý

_được không Layla?- bà ấy hỏi

_vâng ạ- Layla cười

_vậy cảm ơn cả nhà- ông Ngọc em cười cười

Sau vài câu xã giao qua loa thì đến phần quan trọng - ăn tối, trong khi tất cả phụ nữ vào bếp thì chỉ có nó ngồi sofa xem phim, thấy chán quá nên cùng hấn đi vào nhà bếp, Layla đang bê một đĩa rau thì bị trượt chân, cũng may là có hấn nhanh chóng chạy lại đỡ

_cậu không sao chứ?- hấn hỏi

_a...cảm ơn- cô ngại ngùng

Nó nhìn hai người mà nóng máu, trong lòng cũng đã suy diễn ra điều gì đó nhưng nhanh chóng xua đi, chớp chớp mắt lấy lại tinh thần, hấn nói vào câu với Layla xong thì lại ngồi cạnh nó nhưng bị nó bơ đẹp, khó hiểu...

_chị ấy đang ghen đó- một giọng nói trong trẻo vang lên

_hả?- hấn ngạc nhiên

_em...- nó á khẩu nhìn cô bé trước mặt

_thì ra...- hấn cười đều

_thôi đi, anh đừng có mơ tưởng- nó ngại đến chín mặt

_con nít không nói dối đâu bà xã à- hấn vẫn trêu nó

_hừ- nó bực mình áp mặt xuống bàn và xoay về phía hấn

Hấn cũng vậy, hai người nhìn nhau theo trạng thái hết sức lãng mạn, nó ngắm thật kĩ khuôn mặt đẹp như tạc tượng của hấn, giờ mới thấy người yêu nó rất là đẹp nha, môi khê nở một nụ cười hoàn hảo, hấn từ từ xích lại gần nó, hai gương mặt sát lại gần nhau, xiu nữa thôi thì

_ăn cơm- cô bé có tên là Lin la lớn

Nó và hấn giật mình ngồi thẳng dậy, mặt đỏ bừng làm mọi người nhin cười, nó bốc khói nhìn vào gương mặt baby đang đắc chí kia, hấn còn tức hơn, tự đứng bị phá đám bởi một con nhóc

_mất hứng- cả hai đồng thanh

_hehe...anh chị à, ở đây là nơi công cộng đó- cô bé cười gian

_hừ- nó xì mặt

_thôi, đừng buồn, thời gian còn dài- hấn cười đều

Nó sững người, cười nhạt một cái, tim khê nhói, không biết phải nói gì hơn, nó đứng dậy đi ra vườn, hấn ngạc nhiên cũng đi theo, ngồi xuống cạnh nó trên chiếc xích đu

_em sao thế? anh làm sai gì à?- hấn hỏi

_không có- nó ôm cổ hấn lắc đầu

_vậy sao ra đây?- hấn cười

_vì muốn yên tĩnh- nó tựa mặt và bờ vai rộng của hấn

_vậy anh đi vô à?- hấn lại đùa

_anh dám?- nó nhéo hấn

_aaaaa....đau nha, nè- hấn gọi

_hử?- nó đang yên bình hưởng thụ nghe tiếng hấn thì nhướng mày

_chúng ta thực hiện tiếp đi

_tiếp gì?- nó khó hiểu

_việc còn dang dở- hấn cười nham nhở

_nếu anh muốn- nó nhún vai đưa mặt tới sát mặt hấn

Hấn cũng khá bất ngờ nhưng nhanh chóng lấy lại phong độ, vòng tay ôm eo nó, đôi mắt cả hai từ từ nhắm lại, dự định sẽ có một nụ hôn ngọt ngào

_stop here- lại giọng nói trong trẻo mà hấn và nó ghét cay ghét đắng đó

_hừ...gì nữa?- cả hai bực bội quay lại

_xin lỗi đã phá giây phút riêng tư nhưng em có một đề nghị- cô bé cười

_nói đi bé- nó nhướng mày

_hai anh chị yêu nhau đúng không?- cô bé hỏi

_ừ- đồng thanh

_yêu nhau cỡ nào?- lại hỏi

_không đo được- tập 2

_yêu nhau tới như vậy rất đáng ngưỡng mộ nhưng vẫn còn thiếu một thứ, đó là gì? đó chính là “kết tinh tình yêu”, vì hai anh chị còn quá trẻ, cho nên, em tình nguyện làm con của hai người- Lin đi vòng quanh chiếc xích đu và nói

_hử?...ahahaha- cả hai ôm bụng cười

_anh chị cười cái gì?- cô bé hét

_hí hí, bé cưng, em biết cái gì mà nói chứ hả?- hấn bế cô bé lên đùi và hỏi

_cái gì mà em không biết chứ?- Lin vênh mặt

_em thật sự muốn anh chị làm pama của em sao?- nó tựa đầu vào vai hấn hỏi

_vâng- cô bé gật đầu

_vậy được, bắt đầu từ ngày mai- nó cười

_bà xã thật hào phóng- hấn cúi xuống hôn lên mũi nó

_em mà- nó nháy mắt

_thôi nha, ngày mai pama phải đưa con đi học đó- cô bé nói rồi đi vào nhà

Nó cười cười nhìn theo, hấn lại tiếp tục việc cũ, tham lam chiếm đoạt đôi môi đỏ mọng của nó. Từ nãy đến giờ, tất cả mọi việc vừa xảy ra đã lọt vào mắt Thiên Bảo, tim anh nhói lên từng hồi bởi nụ cười của nó - nụ cười dành cho hấn, không phải cho anh, có lẽ anh nên từ bỏ

Sáng, tại phòng nó và hấn, cả hai đang ôm nhau ngủ ngon lành

_mama, dậy đưa con đi học- Lin chạy vào lay nó

_ưm...gì vậy?- nó chui khỏi ngực hấn hỏi

_dậy đi mama...papa...- cô bé vẫn lay nó

_thiệt tình- nó trằm chằm lại ngủ tiếp

_thôi, bé cưng ra ngoài đi, mama sẽ xuống liền mà- hấn xoa đầu Lin

_anh hòa nhập nhanh ghê- khi cô bé đi khỏi, nó bấu môi

_bà xã...chào buổi sáng- hấn hôn lên môi nó

Nụ hôn từ dịu nhẹ ngọt ngào lại trở thành cuồng dã, nó như mất hết không khí khi bị sự sát sao của hấn bao trùm

_ưm...anh muốn giết em hả?- nó bật dậy đánh hấn

_hì hì...đi tắm đi rồi đưa con đi học- hấn cười

_đều cán- nó nhéo tai hấn rồi đi vào nhà tắm

10' sau, nó và hấn bước xuống với phong cách lịch lãm, thời thượng cho phù hợp với vai ba mẹ: nó mix sơ mi cùng chân váy kaki sáng màu, đeo vòng cổ ngọc trai bản to Statement và túi xách Hermes Kelly

_đi học thôi- nó nháy mắt

_yeah! mấy đứa bạn con sẽ lé mắt khi pama đẹp thế này- Lin cười tít mắt

_quá khen, tui biết là tui đẹp mà- nó hất tóc

_xuống đi mama/bà xã- hấn và Lin đồng thanh

_này- nó hết

Cả nhà thấy ba người như trẻ con thì bật cười, bà cụ nén không nổi nhiều lần cũng phá ra cười ấy chứ, nó và hấn nắm tay bé Lin ở giữa cùng tiến thẳng đến trường, mọi người xung quanh nhìn họ mà ngưỡng mộ. Nó khẽ cười buồn, ngày mai là sinh nhật hấn, nó sẽ dứt khoát nói ra để cả hai cùng vui vẻ, không phải vướng bận nữa, ngày cuối cùng, ngày cuối mà nó được nhìn thấy nụ cười của hấn - người con trai nó yêu...

_“em xin lỗi”- một giọt nước mắt khẽ rơi

56. Chương 56: Sống Ảo - Sinh Nhật Và Lời Chia Tay

Buổi tối, tại biệt thự chung, mọi người đang cùng nhau bàn bạc về sinh nhật của hấn, nó từ ngoài đi vào, tay cầm điện thoại, mắt mếu máo cũng không kém phần bức tức, la oai oái, cần nhẩn từ lum lum la

_mất rồi, mất hết rồi, mất sạch rồi mà ơ không còn cái gì hết, con bị cướp sạch hết rồi, huhu- nó la lên

_cướp cái gì?- cả nhà đồng thanh

_tất cả mọi người ơ, con mất hết tất cả rồi, tiền bạc rồi tư trang nói chung là con mất hết những thứ mà con dành dụm bấy lâu nay để con xây nhà, con sửa chữa, con mua thú cưng mất sạch hết luôn rồi- nó bù lu bù loa

_mất hết rồi hả?- papa Jason hỏi

_dạ, không còn cái thứ gì hết- nó trả lời

_đi...đi với ba lên công an- ông nắm tay nó

_ủa? ủa lên công an chi vậy ba?- nó ngơ ngác

_lên công an để báo với người ta xử lí chứ không để bọn cướp nó lộng hành- ông bức xúc

_à không, không phải, chú bình tĩnh, không phải tiền thiệt, cướp tiền trong game, con chơi game- nó giải thích

_trời ơ- cả nhà chán nản

_nhưng mà tức lắm ba, con chơi game bắn đảo này nè là con dành dụm biết bao nhiêu là tiền đủ thứ rồi, mà nỡ lòng nào cái đứa có nick là “emdep” nó vô bắn nát đảo của con không còn một cái gì nữa hết ba- nó ức chế kể (thì ra chỉ chơi Pirate King)

_ủa nói vậy chơi game á hả?- ông hỏi nó

_dạ, con tức lắm- nó dậm chân

Lalalala - nhạc gì đó, mình không biết, không thể diễn tả

_nè nè nha, nãy giờ ai cũng lo lắng cho em mà ngược lên coi, còn anh, nãy giờ anh làm cái gì mà im thin thít vậy với lại cười hoài vậy hả?- nó quay qua Aubrey tra hỏi khi nghe thấy tiếng nhạc quen thuộc

_à...thì ra- Emily bên cạnh nhìn vào điện thoại của ông xã và ngộ ra

_nè, anh đừng có nói với em anh chính là chủ nhân của cái nick “emdep” nha?- nó sôi máu

_không...“tuidep”- anh biện minh

_anh giỡn mặt với em đó hả? được rồi, chị sẽ cho em biết tay- nó móc điện thoại nhào vô bắn tiếp

_để em bắn phụ chị- Sally cũng tham gia

_bắn đi em, giúp chị đi, giúp chị đi- nó kêu gọi

_thiệt tình- các pama thở dài

_trời ơi, hơi đâu quan tâm mấy đứa con nít này, cái trò này là cái trò cướp biển gì đó trên mạng á, mấy đứa nó rủ con chơi hoài mà con đâu có thèm chơi, ba cái trò con nít này, người lớn như con ai thèm chơi?- Vy Tiên ba hoa khoe về mình

_vậy hả?- papa nó ngạc nhiên

_ủa? ủa? sao em nhớ là em được mời chơi cái trò này từ Facebook của chị Vy Tiên mà ta?, xong rồi từ đó em mới mời mấy đứa này chơi mà ta? chị Vy Tiên chơi đầu tiên mà ta?- nó liếc cô

_ừa..chơi trò con nít, trò con nít mà cũng có người chơi, hay là chị chơi rồi chị chơi không lại người ta, chị thua rồi chị tức nên bỏ chứ gì?- Jenny nói bóng gió

_chí lí- Emily và Mindy tán thưởng

_cái trò con nít, mở ra xem sao rồi xóa rồi, xóa rồi, nói nữa đi nha, bắn nát nhà mấy người á- cô chỉ tay vào từng đứa hăm dọa với bộ mặt sát thủ (cả đám giờ ai cũng cầm đầu vô chơi, tụi nó thì đang tranh cãi với Vy Tiên)

_coi kìa coi kìa xóa rồi sao bắn được dạ? còn chơi hả? giấu đầu lòi đuôi, cháy nhà mới lòi mặt chuột- Anna bĩu môi

_vô bắn nhà bà đi- 6 người tụi hấn đồng thanh

_ừ, bắn đi bắn đi- Mindy hứng khởi

_đừng bắn anh nha- Aubrey nhắc nhở

_hừ..“tuidep” hả, bắn hết- nó nghiêng răng

_nè nè, đừng bắn à- anh đau khổ

_ai da..đừng đừng đừng- nó hét

Rồi cả bọn 12 người 12 con để cùng 12 cái đài phát thanh vừa chơi vừa cảm thán náo loạn cả nhà, không chừng cái trò bắn đảo còn muốn đẹp tiệm luôn á, các pama thấy như vậy thì thở dài nhưng cũng tiếp tục bàn bạc mặc cho tụi nó và bọn hấn bắn qua bắn lại --

---

Vào ngày sinh nhật hấn, nói là sinh nhật vậy thôi chứ đây là nơi trao đổi chuyện kinh doanh của những người có máu mặt trên thương trường, tất cả mọi người mặt ai cũng vui tươi hết sức, người lớn thì đua nhau nịnh hót gia đình hấn, các tiểu thư thì luôn mong mỗi hấn sẽ chú ý đến mình

cách - cánh cửa bật mở, cả hội trường quay lại và ai cũng phải nín thở trước vẻ đẹp của anh chị nhà ta: nam thì tất cả đều diện vset đen lịch lãm, còn tụi nó thì diện chung một kiểu là váy xê tà, cổ trước và sát nách, nó màu đen, Emily hồng phấn, Mindy xanh nhạt, Jenny đỏ rực, Vy Tiên vàng đất, Anna tím than, mỗi người mỗi vẻ nhưng nói chung ai cũng đẹp, đường con cơ thể khi ra hết làm các công tử lác mắt

Nó khoác tay hấn đi vào gặp các pama, đôi mắt trùng xuống nhìn xa xăm, trong lòng thì hồi hộp không yên, sắp rồi, thời khắc đó sắp đến rồi, nó không biết mình có chịu được hay không nữa, nó sợ...nó sợ nước mắt nó sẽ không kìm được mà rơi xuống, hấn sẽ phát hiện ra

_em sao thế?- hấn nhận ra sự khác lạ của nó nên hỏi

_không- nó cười

_em có muốn uống gì không?- hấn quan tâm

_anh lấy nha- nó nũng nịu

_uk- hấn cười

_con đừng lo quá- mama nó vuốt tóc nó và cười

_dạ?- nó ngạc nhiên nhìn sang Vy Tiên

_sorry- cô nhún vai

_tụi ta biết hết rồi- papa hấn nói

_con...- nó bối rối

_bảo bối ngốc, em mà làm vậy thì nó đau lắm đó- Aubrey nhăn mặt

_nhưng nếu không thì...em sợ anh ấy sẽ thất vọng- nó cúi đầu

_đồ ngốc, mày cũng xem nhiều ngôn tình rồi nên mày biết mà, quyết định của mày là sai trái, cậu ấy sẽ đau khổ tới chết, mày mà phẫu thuật thành công rồi quay về xem cậu ta tự tử vì mày thì mày còn vui không? hả?- Mindy hét vào mặt nó

_tao...

_mình phải tôn trọng quyết định của cậu ấy chứ?- Jason khuyên vợ

_mặc kệ, rồi lúc đó hối hận cho xem- cô bực tức

_xì...mai tao bắn nát đảo mày nè con- nó chỉ vào cô rồi quay đi

Đi đến một hồ nước gần đó, nó xé tà váy ra và bên trong là chiếc quần short ngắn ơ là ngắn màu đen làm tôn lên nước da trắng ngần tự nhiên của nó, cho chân xuống cái hồ lạnh giá, nó khẽ rung mình

_lạnh lắm đó- giọng một người con trai

Nó ngược lên, người này cũng đẹp đó chứ, mắt xanh, mũi ôi đỏ, hình như là con lai, nó không nói gì cúi gầm mặt xuống, người đó thấy lạ nhưng cũng cho qua và ngồi cạnh nó

_cô chính là tiểu thư Phạm Vương đó à?- anh ta hỏi

_.....- im lặng

_tôi là Chính Hùng- anh ta giới thiệu

_.....- im lặng

_cô không biết phép tắc là gì à?- anh ta nổi nóng

_AAAAA, sao lại bắt công thể này?- nó ngửa mặt lên trời hét

_bắt công gì thể?- hấn từ đâu đi tới hỏi

_ủa? ơ...a...bắt..bắt công vì...vì- nó lắp bắp

_vì gì?- hấn nheo mắt

_bắt công là vì...trong game, trong game, mấy đứa kia nó bắn nát nhà em ời, hihi- nó cười khi

_coi chừng đó- hấn nhéo má nó

_hai người quen nhau?- Hùng hỏi

phải- nó gật đầu, nó cảm thấy anh chàng này trùng ái tình của nó rồi nên phải tránh xa -- (tự cao tự cao)

_chúc mừng- anh ta nhếch mép rồi đi mất

Nó cúi đầu đi về phía ngọn đồi sau nhà hấn, hấn thấy lo cũng đi theo, tìm bóng dưng đập dữ dội, linh tính có chuyện gì đó sẽ xảy ra, nó đứng trước, mắt nhìn về bầu trời sao lấp lánh kia

_có chuyện gì à?- hấn ôm eo nó hỏi

_em có chuyện muốn nói- nó quay lại nhìn hấn

_hử?- hấn nhướn mày

__thời gian yêu nhau vừa qua đã cho em biết rằng...chúng ta không hợp nhau, cho nên hãy giải thoát cho nhau, tìm một tình yêu mới, như thế sẽ tốt hơn- nó nói đều đều

__em nói cái gì vậy?- hấn ngạc nhiên

__anh không nghe rõ à? vậy hãy nghe cho kĩ đây, em và anh không hợp nhau, chúng ta chia tay đi- nó nhấn mạnh từng chữ, tim đau như bị ai cứa nhưng mặt vẫn lạnh

__lý do?- hấn hỏi

__em không yêu anh, đó chỉ là đùa giỡn, em chỉ muốn thử cảm giác yêu mà thôi, xin lỗi vì đã lợi dụng anh nhưng...em không còn cách nào khác- nó đau khổ nói

__anh không tin- hấn hét

__anh tin hay không thì mặc kệ nhưng đó là sự thật, trong tim tôi từ lâu đã không còn hình bóng của anh nữa rồi, có lẽ sẽ tốt hơn nếu anh tìm một vị hôn phu mới- nó cay đắng nhìn hấn rồi quay bước đi, lòng thầm mong hấn sẽ giữ mình lại nhưng lý trí lại nghĩ tất cả chỉ là mơ ước

__em còn nhớ anh từng nói gì chứ? anh không giống những nhân vật ngôn tình mà đại đột tin lời em nói, em đã xảy ra chuyện gì sao? hãy nói ra, chúng ta sẽ cùng giải quyết- hấn xoay người nó lại, trong ánh mắt lóe lên vài tia hi vọng

__.....- nó thật sự rất vui, rất hạnh phúc khi hấn vẫn giữ lời

__em nói đi- hấn lay người nó

__anh đừng như vậy nữa được không? lời tôi nó là sự thật, 100%- nó chắc nịch

Hấn thần thờ buông nó ra, trái tim như bị ai bóp nghẹt, nó hơi hụt hẫng nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần và quay đi, quay đi để hấn không phải nhìn thấy những giọt nước mắt của mình. Hấn vẫn đứng đó, nhìn theo bóng nó, khẽ cười chua chát, đây là món quà mà nó tặng hấn trong ngày sinh nhật đó sao? cho tay vào túi và lấy ra một chiếc hộp nhỏ được bọc bằng lụa cẩn thận, bên trong chính là chiếc nhẫn mà hấn dự định sẽ cầu hôn nó, nhưng giờ chỉ là hư không, người con gái hấn yêu nhất lại chính là người tổn thương hấn. Bây giờ hấn như người điên, lái xe khắp phố với vận tốc giết người, cuối cùng dừng lại tại quán Bar, gọi rất nhiều và uống cũng rất nhiều, hấn đã yêu nó quá sâu đậm, không phải chỉ một lời chia tay mà dứt bỏ được tất cả

Sau bao yêu thương...

Đến cuối cùng...

Ta vẫn chỉ là người xa lạ

Về phía nó, nó chạy thật nhanh về biệt thự nhà họ Ngọc, mọi người đều đã ngủ hết rồi, chỉ còn Layla và Thiên Bảo đang xem TV và online khuya, nó bước vào với khuôn mặt đầm nước mắt, Layla ngạc nhiên nhìn nó, Thiên Bảo cũng khá bất ngờ

__huhuhu, kết thúc rồi, kết thúc thật rồi- nó khụy xuống bật khóc

__cậu sao thế?- Layla tiến về phía nó

__tất cả đã hết- nó nói rồi đi về phòng

Hai anh em khó hiểu nhìn nhau

Nó vùi đầu vào gối và khóc, khóc thật lớn như muốn trút hết nỗi buồn, uất ức, lời nói đó lại hiện về “em không yêu anh”, câu đó phát ra từ miệng nó à, nó cũng không nghĩ là mình lại vô tâm như vậy, nhìn đôi mắt hấn đầy đau thương và thất vọng, tim nó lại nhói lên, rất đau, rất đau, không yêu? làm sao mà không yêu được chứ

Lửa đã tắt, làm sao cháy lại?

Chia tay rồi, mãi mãi là xa!
Trời hết mưa, chưa hẳn đã nắng
Kết thúc rồi, chưa hẳn hết yêu

57. Chương 57: Kỷ Niệm - Chia Xa

6h sáng tại biệt thự nhà họ Ngọc

Nó mệt mỏi ra khỏi nhà với bộ cánh đơn giản gọn nhẹ, tiện lợi cho việc thể dục thể thao buổi sáng: áo len móc trắng mix short hồng pastel, mang oxford trắng, tóc đuôi ngựa vàng hoe buộc lệt, gương mặt baby có chút lạnh lùng càng làm vẻ đẹp của nó nổi bật hơn, nhưng ánh mắt vẫn buồn xa xăm làm người ta như cuốn vào nó

Lê bước trên con đường dài trong công viên với những chiếc ghế đá thừa thớt, Thiên Bảo đang đứng đối diện nó, theo như tình cảnh hiện giờ, nó sẽ u một cục khi đâm vào anh, nghĩ đến điều đó làm anh khoái chí, nhưng nó là ai chứ? tiểu thư độc nhất vô nhị của Empire Group, đại tỷ Irene của Tứ Đại Angel, đặc biệt hơn chính là “con gà đẻ trứng vàng” của các tổ chức FBI, CIA trong những vụ truy bắt tội phạm, đến siêu trộm Kid còn thua nữa là...khi gần va phải, nó nhích chân sang một bên và tiếp tục đi làm người nào đó hồ một cục bỏ đi luôn

_Andrena- một giọng nói vang lên

_chị! có gì sao?- nó dừng chân, cố cười khi người đó là Vy Tiên

_em còn đợi gì nữa, không muốn đi à? hồi hận khi nói chia tay à?- cô mỉm mai

_một ngày nữa thôi, được không?- nó cúi đầu

_đi kiểm tra đi đã , cơ hội cao có thể thành thấp bé à- cô thở dài

_còn sớm mà...- nó mặt bí xị

_bệnh viện luôn mở cửa 24/24, đi sớm thì tốt, em sẽ có nhiều thời gian ôn lại kỉ niệm hơn là thần thờ trên con đường không có chút kỉ niệm với Harry- cô nói

_chị đừng nhắc nữa được không?- nó bực tức

_em vẫn nghĩ quyết định của em là đúng? và Harry sẽ không đau khổ?- cô hỏi

_....- gật đầu

_nghe đi- cô đưa điện thoại cho nó

Nó cầm lấy, áp lên tay, đôi mắt sưng sờ, tim nhói từng hồi, nước mắt không kìm được mà trào ra bởi từng câu từng chữ phát ra từ điện thoại

“mày định uống hoài sao?”

“phải, chỉ có nó mới làm tao quên đi những việc đã xảy ra thôi, nhưng càng uống lại càng nghĩ tới”

“cậu ấy nói gì với cậu?”

“không yêu, tất cả chỉ là đùa giỡn, là lợi dụng”

“mày tin sao?”

“hừ...tao không phải thằng ngốc, sao tao không thể nhận ra vẻ khác thường của cô ấy chứ, hai ngày trước cô ấy luôn bên cạnh tao, lúc nào cũng nhìn tao mà trầm ngâm suy nghĩ, tao cũng đã chuẩn bị tâm lí trước rồi, luôn dặn lòng đó chỉ là giả dối, cô ấy nói dối nhưng tao không kìm được, những lời vô tâm mà cô ấy thốt ra khiến tim tao như tan nát, muốn không tin cũng không tin cũng không được, nó quá thật”

“vậy nếu mày biết lí do thì sao?”

“tao không biết”

“mày...có hận nó không?”

“người ta nói yêu càng nhiều hận càng sâu quả đúng, tao hận, rất hận, lời hứa ngày nào giờ chỉ còn là không khí, cô ấy không cần tao nữa”

Nó ngồi phịch xuống ghế đá, chiếc điện thoại rơi xuống, ánh mắt thần thờ nhìn xa xăm, nước mắt vẫn tuông, Vy Tiên nhìn theo mà đau lòng

_đi thôi- cô vuốt tóc nó

_uhm...- lau sạch nước mắt, nó cười nhạt

Nó cùng Vy Tiên đến bệnh viện, cơ hội thành công vẫn còn cao nhưng khối u đang dần lớn nên có vẻ sẽ nguy hiểm, chỉ mong trời có mắt một chút mà thương người, không lẽ nó giết người nhiều quá bảo quả báo sao (—)

Vì muốn yên tĩnh nên nó đã đuổi Vy Tiên về, lái xe đến biệt thự Byuu - nơi chứa nhiều kỉ niệm của nó và hần, bên trong, người hầu đang dọn dẹp, không làm phiền, nó đi lên căn phòng mà hần cho là phòng tân hôn. Đồ vật vẫn như cũ, không xê dịch, nó đưa tay lướt qua từng thứ một và dừng lại tại bức ảnh cưới “giả tạo” của nó và hần, trong hình là hai con người đẹp như mơ, cô gái cười tươi tựa lưng vào tường nghiêng đầu nhìn chàng trai cũng đang trong tư thế tương tự nhưng gương mặt hướng về bầu trời xanh, ở giữa hai người chính là chiếc xe đạp đầy hoa và bong bóng, trông thật lãng mạn

Khẽ cười, bức ảnh này chính là ảnh ghép, khung cảnh lấy từ internet, còn hần và nó thì cả hai tự chụp và ghép vào, dù chỉ là ghép nhưng khi nhìn vào người ta vẫn cảm nhận được sự vui tươi hạnh phúc của đôi vợ chồng trẻ này

Đôi tay lại thoăn thoắt lướt qua nhiều vật, và lại dừng lại tại chiếc tủ kính chứa đồ lưu niệm, bên trong có rất nhiều vật, đặc biệt, ở giữa là một đôi trai gái bằng thủy tinh khoắc lên người trang phục truyền thống của Việt Nam, cô gái thì làm điệu với tay đặt trên nón lá, chàng trai phong thái quý tộc để một tay ra sau, quả là tiên đồng ngọc nữ nha

Cạch - cánh cửa phòng bỗng bật mở, nó ngạc nhiên xoay người lại, là hần, cả hai sững người nhìn nhau, tại sao người ấy lại ở đây? thật trùng hợp, hần cười nhạt thả mình xuống giường, nó khẽ nhíu mày khi người hần nồng nặc mùi rượu

_anh...vừa uống rượu sao?- nó hỏi

_.....- im lặng

_hừ- nó hơi buồn, bước đi

Hần kéo nó lại làm nó mất thăng bằng nằm xuống cạnh hần, ngạc nhiên rồi giãy giụa để thoát khỏi nhưng hần quá mạnh, nó đành dùng lời nói thôi

_buông ra

_không- hần đáp

_chúng ta đã chia tay rồi, anh định làm gì vậy hả?- nó hét

_.....- hần cười chua chát, phải, chia tay rồi, vậy còn níu kéo làm gì

Nó thấy hần im lặng cũng hiểu được, định nhân cơ hội nó ngồi dậy nhưng hần nhanh hơn, ép lấy nó đè xuống thân mình, không tự chủ được cúi xuống ngậm lấy đôi môi mọng của nó, ra sức day nghiền, cuồng dã hôn, nó khó chịu nhắm mắt, nụ hôn từ từ dịu lại khi hần cảm nhận được mùi vị tanh nồng mặn mà trong miệng nó, không còn dữ dội mà là bình lặng, nụ hôn cứ kéo dài với nhịp điệu êm đềm, nụ hôn như trút hết giận hờn nhớ nhung của hần dành cho nó, với sự dịu dàng, khiêu khích của hần, nó không kìm lòng được, gần như cuốn vào tâm trạng của hần thì sức tỉnh bởi tiếng chuông điện thoại quái đản, nó đẩy hần ra rồi nghe máy

_con đang ở đâu vậy?- là mama nó

_con đang đi dạo- nó đáp
_vậy về sớm nha, sức khỏe con không tốt- bà lo lắng
_vâng, con muốn đi sớm, mẹ thu xếp giúp con- nó nói
_con muốn khi nào?- bà hỏi, giọng buồn buồn
_22h ạ
_được, giờ về với ta đi
_con biết rồi, chào mama- nó cúp máy
_em định đi đâu?- hấn cầm tay nó hỏi
_đi xa nơi này- nó cúi đầu

Hấn thần thờ buông tay nó ra, quay đi để tìm một chút không khí, cắn môi ngăn nước mắt nhưng không được, thật sự thì hấn đã khóc rồi, hấn cũng là con người, cũng biết đau, cũng biết khóc, mạnh mẽ chỉ là vẻ bề ngoài của hấn, khi nước mắt hấn rơi cũng là lúc lệ nó trào, cười buồn lau nước mắt cho hấn rồi bước đi

---

Sân bay Tân Sơn Nhất, 22h tối

_huhu...mày định bỏ tao đi thật á hả?- Mindy khóc âm
_xin lỗi- nó véo má cô
_em nhớ giữ gìn sức khỏe- Ken và Vy Tiên đồng thanh
_hì hì, hai người cuối cùng cũng có điểm chung rồi ha?- nó trêu
_thôi đi- tập hai
_nhớ gọi cho tụi ta đó- các pama dặn dò
_vâng- nó gật đầu
_đi đừng quên tao nha con- Jenny phụng phịu
_sao quên được ba vòng siêu khủng này- nó cười đều
_đáng ghét- cô hét
_qua bên đó đừng có lợi dụng thời cơ mà bắn nhà tao nha- Emily nhìn nó
_tao sợ tụi bây bắn tao thì có
_đi cẩn thận bảo bối- ba người bọn hấn đồng thanh
_biết rồi
_chị, em sẽ nhớ chị lắm- Sally òa khóc
_tụi này nữa- Anna, Kin, Ryan đồng thanh
_nhớ gọi mình- Layla ôm nó
_biết rồi, còn đây là quà cưới của Bảo và My- nó đưa cô một hộp quà
_Lin đi học nên không đến, con bé chắc sẽ buồn lắm- cô nói trong nước mắt
_đừng khóc, tui sẽ không quên mấy người đâu

Nói xong nó ôm từng người, có tận 25 người nên nó ôm đến mỗi tay, quay đi thật nhanh để che dấu cảm xúc, nước mắt lại lăn dài trên má nó, bờ vai nhỏ run lên từng đợt. Yên vị trên máy bay, ánh mắt nó nhìn xuyên qua những đám mây trắng bồng bênh trên trời xanh

_tạm biệt, người em yêu- nó khẽ nói, nước mắt khẽ rơi (khóc không biết nhiều lần)

Lần cuối...em khóc vì anh...

Lần cuối...quan tâm anh

Em sẽ ngừng khóc....

Ngừng yêu thương...

Biệt thự nhà hấn

Hấn đang đau khổ nằm một đống trên giường, vỏ chai rượu vương vãi khắp phòng, dù uống bao nhiêu đi nữa thì hình bóng của nó vẫn lẩn quẩn trong đầu hấn, nhớ nó, rất nhớ, yêu nó, rất yêu và...hận nó, cũng rất hận. Nó có nhớ hấn không nhỉ? chắc không đâu, vì nó là người dễ nghị chia tay mà, thời gian sau này hấn phải làm sao?...phải làm sao?

Đêm nay...

Đêm mai...

Đêm mai nữa....

Tôi nhớ một người, không nhớ tôi...

58. Chương 58: Cuộc Sống Mới

Thấm thoát đã 3 năm trôi qua, mọi người cũng đã thay đổi nhiều, tất nhiên là kể cả hấn và nó. Hấn bây giờ đã là chủ tịch của Jae Guk, chỉ có điều, hấn rất lạnh lùng, nói chuyện không quá 5 từ, chưa bao giờ dừng đến người con gái nào mặc cho họ có xỏ xàng tiếp cận hấn, ngày làm việc, tối đi bar là việc làm được lập trình sẵn của hấn. Nó thì sao khi phẫu thuật thành công cũng đã giúp pama quản lí công ty nhưng chưa bao giờ lộ diện với công chúng, chỉ có những người trong công ty biết mặt nó, cũng như hấn, lạnh lùng là tính cách của nó và đến bây giờ nó vẫn cô độc, không một người con trai nào lọt vào mắt xanh của nó bởi vết thương quá lớn năm xưa...

Tập đoàn Empire tại Hoa Kỳ, một người con gái xinh đẹp bước vào làm tất cả nhân viên phải cung kính cúi chào, người con gái với vẻ đẹp thanh tao thoát tục nhưng không kém phần kiêu ngạo, cô gái mặc trên người chiếc áo Roxy tua rua mix quần bó sát Delia's cùng túi River Island và sandal Smathie màu lạc đà tổng hợp với chiếc túi

_chủ tịch, xin chào- thư ký riêng của nó cúi đầu

Nó gật đầu rồi bước vào phòng, ngồi lên chiếc ghế sang trọng, nó mở máy tính và bắt đầu làm việc, đôi tay thoăn thoắt gõ cách cách trên bàn phím laptop, nói làm việc vậy thôi chứ nó đang chat thì có, là chat với bé Lin, cô bé giờ đã 8 tuổi, suốt 3 năm qua, ngày nào nó cũng nói chuyện với Lin như một thói quen

_chủ tịch à- cô thư ký gọi

_hử?- nó nhướn mày

_ngày mai cô có lịch gặp chủ tịch Hoàng đó

_ai chứ?- nó nâng ly nước lên miệng

_chủ tịch Hoàng của đá quý Jae Guk

Xoảng - ly nước rơi xuống, sắc mặt nhợt nhạt, cuối cùng ngày này cũng đến, ngày mà nó phải đối mặt với hấn cũng đã đến, nó phải làm sao? quả thật nó rất hối hận khi chia tay hấn nhưng cũng đã nói, suốt 3 năm qua nó luôn vì chuyện đó mà đêm ngày không yên, lý trí nhắc nhở phải quên hấn đi nhưng tim luôn gào thét tên hấn, nó đâu dễ quên như vậy chứ

_cô...sao thế?

_không sao, cô không đi thay được sao?- nó hỏi

_không ạ, chính cựu chủ tịch đề nghị cô phải đi- cô thư ký giải thích

_Andrena, xem anh đem gì đến cho em nè?- một người con trai bước vào

Người con trai này là Quốc Thiên - người luôn giúp đỡ nó 2 tháng vừa qua, nó không nói gì tắt máy tính đi rồi chạy nhanh ra khỏi văn phòng, cả hai con người ngạc nhiên nhìn nó, Thiên vội chạy theo để lại cô thư ký đang bơ vơ lạc lõng...

Việt Nam

_chủ tịch, anh đã tới- thư ký hần cúi đầu

Hần ngồi vào bàn làm việc với gương mặt lạnh lùng, màn hình hiện lên những con số dày đặc nhìn lòi con mắt còn không ra vậy mà hần chỉ lướt qua là xong

_thưa chủ tịch, ngày mai ngài phải đi gặp đối tác đó ạ- thư ký nhắc nhở

_ai?- âm vực -10000000000000

_dạ là chủ tịch tập đoàn Empire ạ

Hần dừng tay, đưa hay tai cháp sau gáy, đôi mắt nhắm lại mệt mỏi, hình ảnh của nó lại hiện về với hàng ngàn câu hỏi, nó bây giờ sống ra sao? còn nhớ hần không? hay đã có một tình yêu mới? Đuổi anh thư ký ra ngoài, hần lấy điện thoại ra, vào mục hình ảnh, bên trong là cả đồng hình tự sướng của nó cùng hần, hình nào cả hai cũng cười vui vẻ, tìm hần lại nhói lên, thời gian qua, hần như một cái xác không hồn, cứ đi làm rồi về nhà hoặc đi bar mặc cho lũ bạn khuyên nhủ cỡ nào...lấy tay nhấn tin đến số máy “bà xã yêu”

“em đang ở đâu? có nhớ anh không? còn anh thì rất nhớ em”

“anh yêu em nhiều lắm”

“trở về với anh đi, được không?”

Hần cứ nhấn hoài nhấn mãi mặc dù biết số điện thoại này không tồn tại, một giọt nước mắt khê rơi, không biết hần đã khóc vì nó bao nhiêu lần

Con trai...

Rất ít khi khóc...

Nhưng nếu đã rơi lệ vì tình yêu...

Thì ắt nỗi đau ấy phải gấp nhiều lần...

So với người con gái...

Trở lại với nó, nó đang ngồi tựa đầu vào gốc cây cạnh bờ hồ, ánh mắt khép lại, nước mắt tuông rơi, Thiên nhìn nó như vậy mà đau lòng

_em không sao chứ?- anh hỏi

_không, cảm ơn- nó lau nước mắt

_ngại gì, nếu muốn khóc thì cứ khóc đi- anh xoa đầu nó

Hành động này làm nó nhớ lại hần, ánh mắt sụp xuống

_gì vậy? phản ứng ghê thế?- anh trề môi

_không gì- nó cười nhạt

_em chưa lần nào có một nụ cười đúng nghĩa với anh- anh buồn bã
_hì- nó nhe răng cười
Nụ cười tươi như nắng của nó khiến anh đơ người, nó...bây giờ thật đẹp
_sao? đẹp quá hả?- nó lại lạnh lùng
_ukm...- anh gật đầu
_tôi...rất đau- nó đưa tay lên tim
_tại sao?- anh khó hiểu
_vì tôi đã làm người tôi yêu đau khổ- nó cúi đầu
_người ấy...là ai?- anh run run hỏi
_là người tôi yêu- nó đáp
_cậu ấy may mắn lắm nhỉ?- anh hỏi
_là xui xẻo, xui xẻo khi yêu phải người như tôi- nó bật khóc
_đừng buồn, đó là quá khứ, quên đi- anh để đầu nó lên vai mình
Nó cười nhạt, quên sao? đó là điều không thể, trái tim này đã tràn ngập hình bóng hắn, không thể phai mờ, dù hắn có yêu người khác, dù hắn có lập gia đình thì nó vẫn chỉ yêu mình hắn, luôn hướng về hắn, trái tim sẽ mãi mãi đóng băng chỉ để chờ hắn, chờ ngày tình yêu lại nở hoa
Có những vết cắt...tuy đã chữa lành
Nhưng... vẫn để lại sẹo
Có những kí ức...tuy đã xóa mờ
Nhưng...mãi là nỗi đau

59. Chương 59: Gặp Lại - Tiếp Tục Đau Khổ

Biệt thự nhà nó

Một môi lê lét xuống nhà với bộ cánh đơn giản nhưng không kém phần thanh lịch: chân váy lụa in họa tiết mix cùng áo ren dài tay của hãng Stella McCartney và giày cao gót đế xuồng của Jimmy Choo. Cái miệng đang ngáp ngáp dài của nó phải đứng hình nhìn về hai con người hằm hằm ngồi trên sofa kia, không phải là Jason hiền lành và Mindy ngổ ngáo sao

_eo...nhát ma tui hả?- nó lấy lại tinh thần
_để tui này chờ lâu quá rồi nhá- Mindy méo mặt
_hì hì...sao? có gì?- nó dang rộng hai tay
_bạn hiền- cô nhào lại ôm nó
_đừng có khóc hư áo tao nha- nó dặn
_đồ quý, qua đây gì mà 3 năm làm tui tao chờ muốn chết- cô bật khóc
_xin lỗi- nó lau nước mắt cho cô
_bảo bối à, cậu gầy quá đó- Jason nhíu mày
_kệ tui- nó hất mặt - mà hai người vẫn chưa cưới sinh gì à?
_cưới được với mày à?- cô bĩu môi
_wae?- nó nghếch mặt

_chờ mày- cô nói

_ồ...ra là thủ tiết chờ tao- nó cười đều

_con quý- cô hét và rượt nó khắp nhà

Jason nhìn hai người con gái của lòng mình vui đùa cũng vui lây (ủa? của anh hồi nào?), nhưng nhớ đến hần, anh lại buồn bã, hai tảng băng tan được là nhờ vào đối phương, vậy mà lại một lần nữa đóng băng, nó cứ vui cười như vậy suốt 3 năm qua sao? nó không hề nhớ đến hần à? Đang suy nghĩ miên man thì có hai người bước vào nhà, là Thiên và thư ký Anh Thư của nó, nhanh chóng kéo hai cô gái ngồi xuống sofa tránh việc đánh mất hình tượng, anh đứng dậy chào hỏi qua loa vài câu và tự giới thiệu mình là thanh mai trúc mã của nó

_có chuyện?- nó nhướn mày

_tôi đến nhắc cô, 10h là cuộc gặp bắt đầu- Anh Thư nói

_gặp ai?- Mindy tò mò, đồng thời bóc một quả trứng cút cho vào miệng

_là chủ tịch của đá quý Jae Guk ạ

_*ực*...ừm...- cô bất ngờ đến nỗi chưa kịp thưởng thức quả trứng đã chui tọt vào dạ dày, khó chịu ôm cổ

_ê...em không sao chứ?- Jason vội vã đưa nước cho cô

_là...là Harry sao?- cô ôm cổ hỏi

_thôi đi- Jason nhắc nhở, nhìn sang nó

_không sao, quên rồi- nó cười nhạt

_9h30 rồi đấy- Thiên nhắc nhở

_mà anh là ai thế?- Mindy nhún mày

_tôi là...

_cấp dưới- nó nhún nhún phun ra hai từ

_ồ...đẹp, đẹp...- cô phán làm anh Thiên mở to mắt

_đẹp ghê- Jason gằn

_ấy ấy...ông xã đẹp nhất- cô cười xòa

_đi thôi, hai người ở nhà cấm phá phách, à hay là cho tôi một đứa cháu đi, nhá- nó nháy mắt

_mày đi chết đi, nhỏ kia- cô mặt đỏ bừng ném chiếc dép về phía nó

_đừng bao giờ động thủ với Irene này- nó bắt lấy ném lại

Thiên và Anh Thư cũng ngạc nhiên lắm, nó chưa bao giờ cười tươi hay nhí nhảnh như lúc này, và họ thật sự thắc mắc quá khứ của nó là gì?

Phòng VIP - Nhà hàng A&H

Nó đang thong thả nhấp một ngụm trà, bề ngoài vậy thôi chứ tim đang đập thình thịch đây này, lòng miên man nghĩ không biết hần bây giờ ra sao? có nhớ nó không? hay có người mới rồi? Miệng nói quên nhưng tim luôn nhớ, nó vẫn còn yêu hần, yêu rất nhiều, ngày qua ngày, nó sống trong cô độc, chỉ ước có hần bên cạnh nhưng đó chỉ là mơ ước, khóc hết nước mắt chỉ vì hần, nhà tan cửa nát vì nó đập phá cũng từ hần mà ra...hối hận...hối hận...

Cạch - cánh cửa bật mở, hai người con trai bước vào, một với phong thái lạnh lùng quý tộc, dù gương mặt baby nhưng khí chất làm người ta phải sợ hãi, người còn lại cũng đẹp đó nhưng không nghiêng nước nghiêng thành như người kia. Nó nghe tiếng thì quay lại, hai ánh mắt gặp nhau và nhìn nhau sững sờ. Hần vẫn như

xưa, vẫn phong độ nhưng có vẻ tiều tụy, nó khẽ đau lòng khi thấy quầng thâm trên mắt hắn vẫn còn vương lại dù hắn cố xóa, hắn cũng nhìn nó, bây giờ nó rất khác, không còn như trước mà đã chắc chắn hơn rất nhiều từ cách ăn mặc đến kiểu tóc, mái tóc đủ màu của nó đã được thay bằng một màu vàng trẻ trung

_chào ngài, chủ tịch Hoàng- thư ký của nó cúi đầu

_tôi cũng xin nghiêng người chào ngài, chủ tịch Phạm- thư ký của hắn - Minh Anh cười cười

Nó và hắn không nói gì mà chỉ nhìn nhau như vậy, thời gian như dừng lại trước ánh nhìn của cả hai, hắn bây giờ rất muốn nhào lại ôm nó, hôn nó để trút hết nỗi nhớ nhung của mình nhưng sao thấy nó xa vời quá. Nó cũng vậy, nhớ hắn đến phát điên nhưng không dám manh động, lặng lẽ rút mắt lại và ngồi ngay ngắn

_chúng ta bàn công việc nhá- thư ký Anh Thư đặt trước mặt nó bản hợp đồng

Rồi hai bên bắt đầu bàn bạc về việc hợp tác, hắn cũng cố tình tâm mà nói chuyện công việc với nó nhưng nó chỉ ậm ừ cho qua, ánh mắt thì nhìn lơ đãng, không nhìn vào hắn, người khác có thể nhìn thấy đó là ánh nhìn trốn tránh nhưng còn người trong cuộc? hắn nghĩ nó đã quên mình rồi, đã có một cuộc sống mới tốt hơn...bây giờ, với nó, hắn có lẽ chỉ là người dưng

Người dưng thôi!...

Làm gì phải nhớ...

Ngang cuộc đời...thoáng đến...lại thoáng đi

Đôi khi muốn khóc...nhưng lại sợ...nước mắt rơi...đánh thức nỗi đau!

Đôi khi muốn có nhau...nhưng nhận ra...đối với người ta...mình không là gì cả!

Nó sau kí kết xong thì nhanh chóng đi ra khỏi nhà hàng để lại thư ký sẽ giải quyết, hắn cũng vội đi theo để nói rõ với nó là mình cần nó đến mức nào. Và một lần nữa, thư ký của chúng ta lại bơ vơ

_không phiền nếu tôi mời cô một bữa chứ?- Minh Anh cười sát gáy (quả là người của hắn)

_anh có ý tốt thì đương nhiên tôi sẽ đi nhưng giờ không phải lúc- Anh Thư nhếch mép (và đây là người của nó)

Trở lại với nó, những giọt nước mắt lại một lần nữa lăn dài trên má, nó khóc vì từng lời nói, từng cử chỉ lạnh lùng của hắn với nó...có lẽ chỉ có mình nó ngộ nhận là hắn vẫn còn yêu nó, tất cả chỉ là sai lầm. Hai người còn yêu nhưng vẫn nhút nhát trốn tránh nhau mà không nói rõ cho đối phương biết, để rồi lại tiếp tục đau khổ

_hey!- giọng một cô bé

_là Mun à?- nó vội lau nước mắt tiến lại

_dạ, em được anh hai đón- cô bé cười nhìn Thiên bên cạnh

_ukm- nó gật đầu

_chị về cùng em nha- cô bé nắm tay nó

Nhìn thấy tay kia của cô bé đang nắm tay Thiên, nó muốn rút ra để tránh bị hiểu lầm vì nó rất ghét với việc bị ghép đôi với người khác nhưng Mun nắm rất chặt làm nó không đành. Cả ba cùng nhau đi dạo trong ánh mắt ngưỡng mộ, Thiên thì vui vui khi bị hiểu lầm, nó thì cực khó chịu, chỉ muốn giết chết mấy mẹ nhiều chuyện này thôi, bỗng...nó cảm nhận được có người đang nhìn mình, quay lại nhưng phía sau chỉ là cuộc sống tấp nập của người Hoa Kỳ thôi

_sao thế?- Thiên hỏi

_không- nó lạnh lùng

_chủ tịch...cô làm tôi chạy theo vật vờ này- Anh Thư thở hồng hộc

_hừ- nó lạnh nhạt

_mà đâu rồi?- cô ngó quanh

_ai?- nó nhú mày

_chủ tịch Hoàng, lúc cô vừa đi là ngài ấy chạy theo đó- cô nói

_cái gì?- nó giật mình giật mạnh tay mình ra khỏi tay bé Mun

_ngạc nhiên thế? mà anh ta trông đau khổ lắm- cô chép miệng

Đáng chết! nó gào lên trong lòng, biết thế nào cũng có chuyện mà, anh ấy có thấy không? anh ấy sẽ không hiểu lầm chứ? hừ...nhưng mà mình còn là gì của anh ấy đâu mà phải lo lắng

_chị sao thế?- bé Mun lại nắm tay nó

_đừng nắm tay chị khi tay còn lại của em đang nắm tay Thiên- nó lạnh giọng

Khoác vai cô thư ký, kiêu ngạo bỏ đi trong ánh nhìn ngạc nhiên của cả ba, Thiên và Anh Thư thì cũng hiểu hiểu đó, nhưng còn bé Mun, cô bé còn quá nhỏ nên bật khóc vì nghĩ nó hết thương mình...

Còn hần thì sao? có ai thắc mắc không? khi chạy theo nó và thấy nó khóc, hần định chạy đến nhưng nó đã rẽ vào trường mẫu giáo, nhìn cô bé và người con trai đứng cạnh nó, hần khó chịu và càng khó chịu hơn khi cả ba nắm tay nhau. Người con trai đó là ai? chồng nó? nó đã có cuộc sống hạnh phúc với chồng và cô con gái bé bỏng kia ư? nó không hề nhớ tới hần? tìm hần thất lại từng hồi, dựa người vào gốc cây khuất ánh nhìn của nó, nước mắt hần lại rơi, thật không thể đếm hết số lần hần khóc vì nó, gần như suốt ba năm qua, ngày nào hần cũng khóc mà nó nào biết, có lẽ hần nên buông tay từ đây, để nó được hạnh phúc...

Cafe đắng - bỏ đường thì ngọt!

Tình đắng rồi - bỏ cuộc là xong!

60. Chương 60: Hội Tụ - Bệnh

Trời đổ mưa, nó cầm ô đi trước, thư ký vật vã không ô không dù theo sau

_chủ tịch...đợi tôi với...- thư ký Anh Thư vội vã chạy theo nó

_sao cô không bảo với tôi là anh ấy chạy theo?- nó quát

_ơ? làm sao tôi nói được ạ...- Anh Thư phụng phịu

_hừ...ngày mai có lịch trình gì không?- nó hỏi

_mai ạ? hình như có cuộc gặp với chủ tịch Star One thì phải- cô suy ngẫm

_có nhiều đó cũng không nhớ- nó hần học

_hì hì- cô gãi đầu

Nó bực bội leo lên chiếc Ferrari California rồi phóng về nhà, mệt mỏi xoa xoa thái dương nhìn về dòng người đua nhau chạy phía trước, nó thở hắt ra một cái, nghĩ về hần, có nên đem điều này trêu hần một phen không nhỉ? haha, chắc chết...nghĩ tới đó, nó bật cười tùm tùm làm cô thư ký bên cạnh khó hiểu

_AAAAAAA, what the fuck...a nhầm, tiểu thư đây không nói vậy, WHAT THE HELL?- nó tá hỏa khi thấy một bãi chiến trường trong nhà mình và một đám minions nhằng nhịt trên sofa

_hi...baby *chụt*- Aubrey chạy đến mi vào má nó một cái

_nói! các người làm cái gì ở nhà tôi?- nó nghiêm mặt

_tụi này qua đây thăm em mà đối xử thế hả?- Edward nhăn mặt

_phá thì có- nó ngồi phịch xuống sofa cạnh Emily

__xin chào mọi người- Anh Thư chen vào vẫy tay

__chào bạn- tất cả cười

__huhuhu...Andrena ơi- Vy Tiên nhào lại tựa vào ngực nó thút thít

__sao? chị bị trai bỏ hả?- nó vuốt tóc cô

__anh ta...anh ta dám đi chơi với nhỏ thư ký- cô mếu máo

__hồi nào?- Ken nhảy dựng lên biện minh

__“nhà tôi trên bến sông, có chiếc cầu nhỏ cong cong”- nó ngân nga câu hát với giọng trầm

__“chị tôi chưa có chồng” oa...huhuhu- cô hát theo rồi lại thút thít

__hai chị em nhà bây giờ quá đi- Jenny trề môi

__mà...em gặp cậu ấy rồi sao?- Kin hỏi

__phải- nó gật đầu

__thấy sao? vẫn đẹp như thường, nhỉ?- Ken nháy mắt

__hơi gầy- nó chép miệng

__quan sát tốt- Anna gật gù

__này, vừa phải thôi- nó ném gối vào cô

__mọi người nói về ai vậy?- Anh Thư khó hiểu

__chủ tịch Jae Guk- Mindy cười tà mị nhìn về phía nó

__ngài ấy quen cô à? chủ tịch- cô hỏi nó, hơi ngạc nhiên

__nhiều chuyện, đi làm việc của cô đi- nó liếc nhỏ bạn và nói

__xì...cô cứ thích áp bức- Anh Thư trề môi, ầm ục đi lên phòng

__muốn đi đâu giải khuây không?- Jason hỏi

__đi đâu?- nó nhướn mày

__tu sửa nhan sắc- Emily góp ý

__hãy về đội của chế- nó giơ tay lên

__ok- cô đập tay với nó

__kinh- cả bọn bĩu môi

Thế là cả bọn 12 người cùng kéo nhau đến trung tâm làm đẹp, cứ mỗi lần đi cả đám như vậy là nhất định sẽ có đổ máu, bởi vì ai cũng là “quốc sắc thiên hương” cả mà. Tất cả quyết định thay đổi màu tóc đã giữ suốt 3 năm nay vì không có nó, hai vk ck JaMin chọn vàng hoe lóa mắt, vk ck AuEmi vàng cam tươi sáng, vk ck EdJen tím than quyến rũ, vk ck KiAn đỏ rực nổi bật, vk ck KenVy xanh rêu dịu nhẹ, nó mang về lạnh lùng với vàng nâu hiện đại và Anh Thư nữ tính với nâu hạt dẻ.

Hết một ngày dài chỉnh sửa nhan sắc, hiện giờ nó đang thông thả thư giãn trong bồn tắm sau khi đuổi đám minions kia ra khỏi nhà, đang vui vẻ thì lại bị làm phiền

__chủ tịch ơi, nguy rồi- Anh Thư như bay, xông vào nhà tắm

__ai chết?- nó mở một con mắt, nhàn nhã hỏi

__tôi nè, cô mau thay đồ rồi đến biệt thự Rose gặp chủ tịch Star One đi

__không phải mai sao?

__mai họ bận việc gia đình nên...

_hừ, nể tình là bạn cũ, tôi sẽ đến, ra ngoài- nó hất mặt

_nhanh nha- Anh Thư còn chưa đi, quay lại nhắc

_biến- nó quát

10' sau, nó xuống nhà với phong cách xì teen, năng động và đầy màu sắc: T-shirt tua rua E Magic Mirror mix skinny Jessica Simpson, khoác áo hoa F21, mang giày cao gót Steve Madden và khuyên tai Topshop. Thiên và Anh Thư ngạc nhiên nhìn chằm chằm nó, đi gặp gỡ đối tác mà ăn mặc như hợp bạn thế?

_đi thôi- nó quay quay chìa khóa con Lamborghini Murcielago LP - 640

Nó là người cầm lái, không còn bộ dạng lạnh lùng lãnh đạm nữa mà thay vào đó là vẻ quậy phá của một tiểu thư ăn chơi chính hiệu hoạt động về đêm, nhai kẹo cao su, đeo kính mắt và tai nghe, nó làm hai con người kia mất chữ A mồm chữ O luôn

Kết... - tiếng thắng gấp của một chiếc xe

_phù..xíu nữa hớ ời- nó mở cửa phun luôn cục kẹo ra ngoài

_chủ tịch à..- Anh Thư chán nản

_khách tới rồi, mở cửa- nó dựa vào xe hét lớn

Từ trong nhà, Thiên Bảo đích thân đi ra mở cửa khi nghe cái giọng bò hủ của nó, hai người nhìn nhau, cùng giơ tay lên kiểu đầu hàng sau đó ôm nhau kịch liệt

_em vào đi- anh cười

_thanks, đem xe vào dùm- nó thấy chìa khóa qua

_chủ tịch, cô có bị gì không?- Anh Thư vẫn chưa hết bàng hoàng

_thật là..- Thiên lắc lắc đầu

_Lin ơi!- nó gọi

_a...mama, oa oa, con nhớ mama lắm đó- Lin từ trong sà vào lòng nó

_chị mama cũng nhớ bé- nó ngất mũi cô bé

_con đến rồi à? càng lớn càng xinh- bà Ngọc cười

_chào cả nhà- nó vẫy tay

_xin chào ạ- Thiên và Anh Thư cúi đầu

_ukm- bà gật đầu

_anh hai- Mun ngạc nhiên gọi

_ủa? ra đây là nhà chị kết nghĩa của em à?- Thiên hỏi

_vâng, còn có chị Andrena nữa- cô bé vui mừng

Nó chỉ gật đầu không nói không cười, mặt yên bình tựa mặt nước, Lin bỗng nhiên bật khóc, nó ngạc nhiên ôm cô bé vào lòng rồi lau nước mắt cho Lin, ánh mắt dịu dàng, cưng chiều làm Mun thấy ghen tị, sở dĩ nó thương cô bé là vì đây chính là kết tinh tình yêu của nó và hân mà

_sao lại khóc?- nó cười nhẹ

_vì nhớ mama...hơn nữa, papa cũng vì nhớ mẹ mà bệnh trên kia kia- cô bé chỉ lên lầu

_sao?- nó há hốc

_papa đi gặp mẹ về đã dầm mưa tới bệnh đó, phòng cuối lầu 1- Lin kể còn chỉ cho nó địa điểm

_chủ...

_cô im đi- nó quát rồi chạy lên phòng của hấn

Mọi người nhìn theo thở dài, nó vẫn còn yêu hấn lắm mà cứ làm màu. Trên chiếc giường trắng, một thân ảnh cao lớn mệt mỏi nằm trên đó, mắt nhắm nghiền, sắc mặt trắng bệch, đôi môi tái nhợt mấp máy gì đó. Nó đau lòng bước đến, bàn tay mềm mịn khẽ vuốt ve khuôn mặt hấn, nước mắt không kìm được lại rơi

_em xin lỗi, xin lỗi vì để anh hiểu lầm, xin lỗi vì năm đó bỏ rơi anh, xin lỗi vì làm anh đau khổ, xin lỗi vì làm anh thành ra như thế này, xin lỗi và xin lỗi- nó nhẹ nhàng nói

_khụ...không...cần, em..em không có lỗi- hấn mệt mỏi mở miệng

_anh đừng nói gì cả, nghỉ ngơi đi- nó ngăn lại rồi chạy vào nhà tắm

Lát sau, nó bước ra, trên tay cầm một hai chiếc khăn đã được nhúng nước ấm, nhẹ lau trên mặt hấn, rồi đến thân trên người, mắt nó nóng bừng

_ngại gì chứ?- hấn kéo nó nằm lên người

_anh...nóng quá, nhiều độ thế hả?- nó bật dậy lấy nhiệt kế đo cho hấn

_bao nhiêu? 100 hay 200?- hấn cười

_1000- nó trừng mắt

_haha...khụ...khụ- hấn bật cười rồi lại ho sặc sụa

_có đau đầu không?- nó quan tâm hỏi

_....- chu mỏ gật đầu

_uống cái này đi- nó đưa tách trà gừng cho hấn

_cảm động- hấn mắt long lanh nhận lấy

_anh định nằm uống hả? ngồi dậy- nó lại trừng mắt

_biết rồi- hấn phụng phịu ngồi thẳng uống sạch tách trà

_đỡ chưa?- nó lấy khăn lau mồ hôi cho hấn và hỏi

_có em là anh khỏe liền- hấn cười tươi

Nó im lặng, nhìn vào mắt hấn, hai người nhìn nhau say đắm không hay ngoài cửa, một trái tim đang tan nát

_anh...vẫn còn yêu em?- nó hỏi, xoay chuyển tầm mắt

_em nghĩ sao?- hấn hỏi

_như anh nghĩ- nó nhếch mép

_anh nghĩ gì? đoán đi- hấn cũng nhếch mép khiêu khích

_nghĩ ra rồi- nó trầm ngâm một lát rồi reo lên

_là gì?- hấn ngạc nhiên

_đoán đi- nó nhướng mày

_.....- cứng họng, sắc mặt đen lại

_sao? hết chữ rồi? hay mắc nghẹn?- nó tiếp tục khiêu chiến

_anh sẽ cho em biết tay- hấn đề nó xuống, bàn tay nhẹ cù vào thắt lưng nhạy cảm của nó

_a..hahaha..nhột quá, bỏ tay ra- nó bị cù đến cười chảy nước mắt

_thua chưa?- hấn vẫn chưa buông tha

_thua...thua rồi- nó khó khăn lên tiếng

_tốt- hần hài lòng thả lưng xuống, nằm cạnh nó
_trả lời câu hỏi em đi- nó nghiêm túc lật sấp người nhìn hần
_em nghĩ anh thế nào?- hần vẫn hỏi lại
_là không- nó cụp mắt
_không? chưa bao giờ anh ngừng yêu em cả- hần nói những lời từ tận đáy lòng
_em không tin- nó bướng bỉnh
_vậy anh sẽ chứng minh- hần cúi xuống ngậm lấy đôi môi của nó

Dù ngạc nhiên nhưng nó vẫn từ từ hòa nhịp cùng hần, triền miên vào nụ hôn ngọt ngào đầy nhu tình, đầy nhớ nhung, đầy yêu thương mà cả hai dành cho nhau...

61. Chương 61: Yêu Thương Quay Về

Sau khi chìm đắm bắt tận trong nụ hôn ngọt ngào, bây giờ hần và nó đang thong thả xem TV cùng một “cục nợ” ngăn cách giữa hai người

_bé cưng, con không về phòng à? 8h hơn rồi đấy- hần cứ nhắc đi nhắc mãi câu này để đuổi bé Lin
_ư...ư...con muốn ở với chị mama thêm chút nữa- cô bé mắt long lanh như sắp khóc nhìn nó
_được rồi, xem tiếp đi- nó chăm chú lướt điện thoại và chỉ tay vào TV đang phát hoạt hình
_bà
~ xã

~~~ hần chán nản

_em còn phải làm việc nha- nó trềng mắt

Tell me why

Wae mam-i mam-i jakku heundeullini

Nan yeogi yeogi ne yeop-e issjanhni

Jeongsin chalyeo Lion heart

Lion Heart - SNSD

_chế nghe- nó không thèm nhìn màn hình mà nhận máy

_cái gì mà chế? papa cô nè- đầu dây bên kia hét

_a...là papa à? sorry- nó cười gượng

_sao rồi? nghe nói tình hình chiến sự đã được giải quyết, nhỉ?- papa nó hí hửng

_papa

~~ nó kéo dài

_haha, được rồi, sớm cho ta cháu- ông cười cười rồi cúp máy

Mặt nó đỏ bừng vùi xuống chiếc gối mềm mại, hần và Lin thì không để ý gì mãi xem hoạt hình rồi ôm bụng cười như động kinh. Lát sau, nó ngẩng mặt lên thở hổn hển do thiếu không khí, quay qua thấy Lin đã về phòng, hần vẫn còn cười và xem phim

_anh...- nó gọi

_hí..sao thế?..haha- hần hỏi

_em yêu anh- nó chống cằm nhìn hấn

_anh biết...ha...anh cũng yêu em- hấn hôn lên môi nó một cái rồi cười tiếp

_anh ngừng cười không được à?- nó bực tức ngồi xuống bàn làm việc

_xin lỗi, hahaha- lại cười như điên như dại

Nó không nói gì mà mở laptop lên đánh đánh gì đó, thỉnh thoảng lại nhìn sang hấn, rồi nhìn qua laptop và...bật cười khanh khách, 5' sau, tác phẩm hoàn thành, nó tận dụng máy in ở phòng hấn và in màu ra rồi giơ trước mặt hấn. Bộ mặt cười cười điên điên của hấn đã không còn mà thay vào đó là sắc mặt đen như than, nắm tay lật ngửa nó xuống giường

_em...dám?- hấn gằn, trừng mắt nhìn nó

_sao không?- nó cười cười

_.....- im lặng, ánh mắt sụp xuống

_wae?- nó ngạc nhiên

_anh đi tắm- hấn ngồi dậy đi vào nhà tắm

Nó khó hiểu nhìn theo hấn, chắc đùa hơi quá (quá xa là quá thì có), tác phẩm mà nó cho hấn xem là hình nó và Thiên hôn nhau, nhưng tất nhiên đó chỉ là ghép, nghĩ hoài nghĩ mãi cuối cùng nó cũng có được lý do mà hấn lạnh lùng như vậy, khề cười, ck mình sao mà đáng yêu thế -_-

Sau 1 tiếng tự kỉ trong phòng tắm thì anh nhà ta cuối cùng cũng ra ngoài, mệt mỏi chống tay lên lan can, gương mặt man mác buồn, mái tóc bạch kim khề bay trong gió, quả là tuyệt tác của chúa trời, đứa con gái nào mà nhìn vào hấn chắc chắn sẽ hồn bay phách lạc. Nó mở mắt nhìn hấn, sao anh này đẹp trai thế nhỉ? tiến đến vòng tay ôm eo hấn, tựa mặt vào tấm lưng ấm áp, cả hai im lặng, cùng cảm nhận hạnh phúc

_em không ngủ à?- hấn lên tiếng

_không có anh, ngủ không được- nó đáp

_xạo- hấn quay lại ngắt chóp mũi nó

_thật- nó gật đầu

_tắm hình kia...- hấn nhìn nó

_ghép thôi- nó móc trong túi ra tấm hình và xé thành những mảnh nhỏ, vứt lên không trung

_vậy đi ngủ thôi, vợ yêu- hấn nói vào tai nó

Khề rùng mình, chưa kịp định thần đã bị hấn bế xốc lên, đặt xuống giường, vẻ mặt hơi hơi sợ của nó làm hấn bật cười và tiến sát lại, một tiến một lùi cho đến khi nó va phải ngõ cụt và nhận được nụ hôn nóng bỏng của hấn. Cánh tay nó vô thức vòng lấy cổ hấn mà thành thực đáp trả, bàn tay hấn không đứng đắn luồn vào lớp áo tua rua mỏng chạm đến nơi đầy đà của phụ nữ, nó khề rướn người, bật ra tiếng rên ma mị

_ưm...đồ biến thái- nó quát

_biến thái mới là chồng em- hấn cười đều, giọng nói có vẻ khàn khàn

_anh...anh định làm gì hả?- nó cảnh giác

_bà xã...anh muốn em- hấn phà hơi thở nóng vào tai nó

_ai...ai cho?- mặt nó đỏ bừng

Hấn không nói chỉ nhẹ nhàng hôn lên cánh môi anh đào của nó, từ từ nhắm nháp và thưởng thức nó như một món ăn ngon, toàn thân nó mềm nhũn, vô lực tựa vào lồng ngực rắn chắc của hấn, cảm nhận nụ hôn như mật ngọt của hấn. Bàn tay một lần nữa lại chui qua lớp áo, từng lớp từng lớp quần áo từ từ được vứt xuống sàn, cả phòng vang vọng những tiếng rên rỉ kiêu diễm, dưới ánh trăng, hai con người 1 nam 1 nữ quấn lấy nhau tạo nên một bức trang gắn mác...18+ >_

Sáng, những chú chim non riu rít kéo nhau đậu trên ban công phòng của hấn và nó như muốn xem đôi vợ chồng này sẽ làm gì sau đêm dài “mỗi một”...đợi mãi đợi mãi mà hai nhân vật chính vẫn chưa thức, chú chim mẹ to lớn bằng cùm tay bỗng bay lại “trùng mắt” nhìn đàn con với ý: mới 8 tuổi mà xem phim 18 là sao?”

__-

_ư...- nó cựa mình thức giấc

Vươn vai, uốn éo một lát và cuối cùng là vỗ vỗ vào hai bên mặt lấy tinh thần, rướn người ngồi dậy thì *bịch* - đôi chân thon dài dùng để giết người thường ngày giờ mềm nhũn, vô lực rơi xuống, giữa hai chân truyền tới cơn đau nhức khó chịu

_em sao thế?- hấn vuốt tóc nó, hỏi

_còn hỏi? đều tại anh- nó đánh vào ngực hấn

_rồi, là tại anh- hấn ngồi dậy bế nó lên

_aaa...anh làm gì vậy?- theo phản xạ, nó ôm lấy cổ hấn, ép thân mình vào người hấn

_em định quyến rũ anh đó à?- hấn cười ma mị

_đê tiện- nó hét

Hấn chỉ cười, bế nó vào phòng tắm và đặt thiên hạ trong lòng xuống bồn nước ấm, những đợt nước ấm nhanh chóng xóa tan cơn đau của nó, hài lòng mỉm cười, nụ cười kiêu ngạo

_còn cười?- hấn vừa đánh răng vừa hỏi

_nói nữa đi, anh sẽ nuốt luôn kem đánh răng- nó nhếch môi

_em...Ặc...ọe ọe- như lời nó, hấn nuốt luôn

_hahahaha- nó bật cười

_hay quá, đồ thư ký mang đến cho em nè- hấn đưa cho nó một túi mua sắm

_thanks- nó nháy mắt

_đợi đó- hấn cầm lấy khăn và ra ngoài

Nó khẽ cười trước tính cách của hấn rồi thay đồ và bước ra ngoài, thời gian tắm của chị ấy là 2 tiếng, còn thời gian thay đồ và gắn phụ kiện là 30' cho nên hấn phải đợi tới nỗi mòn luôn. Nó bước ra với bộ dạng như tối hôm qua: đầy màu sắc nhưng không dim6 dứa hay quê mùa mà là tươi trẻ: T-shirt Local Celebrity mix chân váy hoa Topshop, khoác áo ASOC cài lưng chùng, mang giày Michael Atonio và vòng cổ hình viên đạn Love Culture, mái tóc nâu vàng để mái bằng thưa, làm duyên bằng băng đô nơ American Apparel họa tiết sóng biển toàn phần. Cùng hấn xuống nhà, thư ký Anh Thư lại lần nữa ngạc nhiên khi thấy chủ tịch của mình vẫn như hôm qua với cả người đầy màu sắc nhưng có lẽ đỡ hơn với phong cách tiểu thư chứ không phải “siêu quậy”

_đến sớm thế?- nó hỏi

_tôi không biết tôi đến sớm hay mấy người xuống trễ- Mindy bĩu môi

_ăn nói- nó liếc cô

_chủ tịch, cô định đến công ty với bộ dạng này sao?- Anh Thư trố mắt

_không, tôi sẽ không đến nữa- nó cười quỷ dị

_vậy ai sẽ lo cho tập đoàn ạ?

_anh tôi- nó tiến lại sofa, bình thản bắt chéo chân, nở nụ cười nhếch mép quen thuộc

_gì chứ?- Aubrey hét

_không biết- nó nhún vai
_mà hai người làm lành rồi nhỉ?- Emily trêu
_có giận đâu mà làm lành- hấn cũng nhếch mép
_xì...- cả đám trề môi
_đi quẩy đi- Edward hưng phấn

Rồi cả bọn hưng phấn phóng nhanh ra gara lấy mấy em xe mới tậu và lướt thẳng tới địa điểm quây phá

62. Chương 62: Rắc Rối Khi Hẹn Hò

Hello...từ giờ trở đi, truyện của mình sẽ ít có cảnh đau khổ mà chỉ có những cảnh tươi vui, cho nên những người mà CHÊ truyện mình dở á, thì coi lại đi, nha

Thân!

9h sáng, tất cả bao gồm 10 con người đang quây quần ở phòng khách rộng rãi

_có chuyện gì mà đến sớm thế?- nó ngáp ngắn ngáp dài
_hơn 9h rồi, cứng ạ- Edward ngồi cạnh véo má nó
_mới hơn có 1 phút 30 giây thôi mà, à 31, ý 32...33
_thôi, có chuyện mới qua chứ- Mindy cắt ngang trước khi nó đếm đến 9h 2 phút
_nói đi, mới sáng đã giật đầu gọi dậy- Jenny cần nhần
_hừm...chứ không phải tụi bây đang lúc “cao trào” sao?- Emily nói đầy ẩn ý
_gì? gì dạ? kể nghe- nó hấp tấp ngồi cạnh con bạn
_thì tụi này bắt gặp hai người này đang ôm nhau ngủ trong phòng trong trạng thái không quần áo như người nguyên thủy- Jason chậm rãi giải thích
_hả?- nó và hấn, kể cả Anh Thư, Thiên cũng ngạc nhiên
_nói vậy là...hai người đã nhìn thấy hình thể Jenny baby của tụi này sao?- nó hùng hổ xách cổ ông anh và Jason lên
_aaa...che hết rồi, thấy được gì?- Aubrey bĩu môi
_còn nói?- nó tròng mắt
_mà tiếc là chỉ thấy thân trên săn chắc của Edward, phải chi thấy hết nhỉ?- Mindy mơ mộng chống cằm
_hãy về đội của chế- nó và Emily giơ tay lên
_hì, em xin phép- cô cười e thẹn đập tay với hai đứa
_hừ...đủ rồi- Jenny giận run người quát, mặt đỏ bừng
_câm miệng lại đi- Edward cũng không kém
_xin lỗi- cả ba cúi mặt
_.....- ba chàng: hấn, Aubrey, Jason càng tức giận hơn
_...hahahaha...- Anh Thư nín nãy giờ cũng phải bật cười đến nỗi không còn hơi sức mà dựa vào Thiên
_cười cái gì?- nó bắn cái nhìn sắc lẹm qua cho cô thư ký
_hí hí...chủ

_đừng có gọi tôi là chủ tịch- nó nhanh như một cơn gió tiến lại nâng cằm cô lên và bóp chặt

_a...đau- cô nhăn mặt

_biết điều chút đi- nó nhếch môi

_hừ- cô khó chịu

_quay về vấn đề chính đi- Thiên lên tiếng

_phải á- nó hí hửng sà vào lòng Edward ỉ oí năn nỉ

_chị Vy Tiên đang hẹn hò với anh Ken- Emily nói

_ai không biết- nó và hần bĩu môi

_nhưng chỉ chưa công khai mà, cho nên...

_theo dõi- cả đám đồng thanh

_thông minh phết- cô cười

_đội tao thay đồ- nó chạy lên phòng

_cả tao- hần cũng bay theo nó luôn

Lát sau, cả hai bước ra, tả qua trang phục của cả đám nha: Thiên vẫn style thanh niên như cũ với sơ mi trắng xắn tay và jeans sáng màu, 4 người tụi hần cùng chung kiểu trang phục là áo len xắn tay đen mix jeans đen. Anh Thư chọn ình chiếc quần kaki xắn gấu và áo swaeter màu sắc, mang sandals nạm đinh và clutch màu hồng nude; Mindy khoe dáng chuẩn với sơ mi caro đỏ đen IRO mix jeans lửng đen và giày thể thao Golden..(tên dài lắm); Emily thanh lịch với áo Paul Joe Sister họa tiết pop-art mix chân váy bút chì, khoác cardigan mỏng, mang sandal Suecomma Bonnie; Jenny diện cả cây trắng gồm sơ mi dáng dài White Fox mix skinny Mango, mang giày cao gót Spurr Basics, dây chuyền LoFT và khăn quàng lụa Accessoriza; nó vẫn trung thành phong cách tiểu thư như cũ, crop top trắng hồng tươi tắn của thương hiệu Jacquemus mix váy Rolerto Covalli, mang clutch Jimmy Choo dòng Ava và đeo kính Gentle Monster.

Công viên Irene - đây chính là công viên do hần thành lập và cũng do hần thiết kế từng trò từng những hàng bán lưu niệm và cả một khu trưng bày mà nó thích. Yêu nó tới điên tới dại, vì muốn nhớ tới nó, hần thường ra công viên này

_không ngờ đó- nó cười hạnh phúc

_không hiểu sao khi đó anh lại xây cái này chứ?- hần ôm đầu

_anh hồi hận?- nó trừng mắt

_thôi, có gì hai vk ck bày về nhà đóng cửa dạy dỗ nhau, giờ thì đi đã- Jason nhắc

_nói gì hả?- nó tức giận rượt theo anh, cả hai chạy khắp công viên

Bỗng...hai thân ảnh quen thuộc xuất hiện, hần và Mindy nhanh chóng kéo hai của nợ lại núp trong quán kém gần đó, vì đi đông dễ bị phát hiện nên cả đám chia ra ngồi khắp quán. Vy Tiên và Ken cười nói vui vẻ khoác tay nhau vào quán làm người khác ngưỡng mộ, Vy Tiên thì đích thị là một cô nàng dịu dàng, chỉ ăn 1, 2 ly kem, khôn như 4 con lợn kia, ăn là phải 10 đến 20 mới chịu. Sau bữa ăn, cả hai đi chơi rất nhiều chỗ làm nó mang giày cao gót phải ráng lết thân lết phận mà đi theo, Eily cũng tương tự, mang sandal thì chạy được đó, còn chân váy bút chì bó sát chỉ cho phép cô nhích chân nửa bước thôi ———

Cả buổi hẹn hò, nó và Emily bị bắt vào nhà hàng gần đó ăn chứ không được đi theo vương chân, nó tức đến nỗi muốn xé cái váy ra luôn. Cuối cùng, hai con người kia cũng chịu về, nhưng người về nhà trước phải là 10 con người kia, nhanh như bay leo lên siêu xe phóng về nhà

_hello my ten baby- Vy Tiên vẫy tay

_chị đi đâu mới về vậy?- nó hỏi

_a...có công việc- cô cười gượng

_về nhà sắc mặt tốt- Mindy tiến lại nâng cằm cô
 _còn hí ha hí hửng nhảy tưng tưng- Jenny cũng tiến lại
 _ngân nga câu hát không ăn nhập “You Think-SNSD”- cả Emily
 _lâu lâu còn cười tủm tỉm nữa- Anh Thư cũng tham gia
 _ơ...mấy đứa này, vui cũng không cho à?- cô vội vã nói
 _phản ứng mạnh- hấn đứng cạnh nó nhìn nhìn cô chị
 _đích thị có chuyện- 4 chàng còn lại cũng như bay tiến lại bao vây
 _mấy...mấy em...- cô ngớ người
 _alo?a...anh Ken, anh đang ở đâu? bar?- nó bỗng dưng móc điện thoại ra
 _.....- Vy Tiên khẽ nhũm mày, còn cả đám thì khâm phục nó
 _chi vậy? tìm gái à? nghe nói ông xã em mới tậu thêm mấy em xinh lắm cơ, đẹp chảy nước nhưng có điều không bằng em thôi- nó che miệng cười kiêu e lệ
 _.....- Vy Tiên tối sầm mặt mày đi lên phòng đóng sầm cửa
 _ahahahaha- cả đám bật cười
 _hừ...còn lâu mới chơi lại em, chị yêu- nó lại nở nụ cười nhếch mép thương hiệu
 Còn Vy Tiên, cô tức giận gọi điện cho Ken
 _anh mau giải thích- thanh âm trầm
 _giải thích gì?- Ken ngớ người
 _nói, có phải anh đang ở bar tìm gái đúng không?- cô quát
 _em nói gì thế? lại suy nghĩ bậy bạ, đúng là ở bar, nhưng đang xử lý lí do “chế” Irene kia kìa- anh nói rồi đưa điện thoại ra một bên, chủ ý cho cô nghe tiếng la thê thảm của tên bắt nạt nó
 _thật?- cô nheo mắt nghi ngờ
 _đương nhiên- anh cười cười
 _vậy em sẽ tạm tin- cô cũng cười
 _yêu quá cơ- anh nói một câu làm mấy tên đàn em đang hành hạ phải khựng lại
 _chắc đàn em của anh đang đờ đống không?- cô cười ma mị
 _chứ gì nữa? đều tại em
 _em cũng yêu anh chứ bộ- tới lượt câu nói của cô làm 10 con người nấp ngoài kia chết đứng
 _biết mà
 Rồi hai người cứ anh em nói chuyện tình ái, cả bọn ngoài kia vẫn không thấm được hết khi người chị lạnh lùng hàng ngày giờ lại e thẹn mà nhận lấy tình cảm của con trai
 _nhiệm màu quá- Mindy lên tiếng
 _em đồ, anh đồ, anh anh em em đồ- nó trề môi
 _ra đây đi- một giọng nói âm trầm phát ra
 _ơ...hơ hơ, chị- cả bọn như gà mắc thóc
 _.....- và sau đó là tràng giáng đạo của Vy Tiên

63. Chương 63: Lại Một Người Đau

Theo ý kiến của một bạn, mình sẽ ột trong những nhân vật đau khổ “ít ít”

Sáng tại nhà nó và hấn

Tất cả đều có mặt ở phòng hai nhân vật chính, hấn thì đã thức và ngồi đó với đầu tóc bù xù, gương mặt ngơ ngác, còn nó vẫn đang trùm kín chăn mặc cho cả đám ra sức kéo, 4 anh chàng (ko có hấn) thở dài nãy nề ngồi sofa nhìn các cô gái

_dậy...dậy đi- Mindy lay

_ưm...tao muốn ngủ- nó nhúu mày

_bộ mệt lắm hả?- Emily sờ trán nó

_ừ- nó nhàn nhạt đáp trả

_chắc “hành sự” lâu quá- Jenny ngồi trên bàn làm việc, dũa móng tay kiêu ngạo nói

_hừ- nó bật dậy ném vào người cô một cái gối

Cũng may là cô biết nên né chứ không là đi đời cái móng xinh đẹp, một mồi nhìn sang hấn và giật mình, hấn vẫn ngồi, đầu hơi cúi gật gà gật gù

_hey, sao thế?- nó quàng vai và thủ thỉ vào tai hấn

_chết rồi- hấn đáp

_bỏ em à?- mắt long lanh

_uk- vẫn bình thản

_thôi đi, chủ...à tiểu thư kính mến, cô và chủ tịch Hoàng hãy vào làm vệ sinh đi ạ, chứ nói hoài nói hoài là phun ra mấy câu sến súa không phù hợp với tụi tui á- Anh Thư nhanh chóng ngăn cả hai

_hừ, tôi không biết cô là thư ký hay mẹ tui nữa- nó đứng dậy càu nhàu

_là bạn ạ- cô cung kính

_khi nào?- nó nhếch mép (chị này có sở thích này từ khi nào thế?)

_mới nãy ạ- vẫn cung kính, lời nói nhẹ nhàng

_cô...- nhưng với nó là bom dội

_phụt há há há- cả đám ôm bụng cười

_mấy người...- nó bức xúc

_hí hí, Irene lừng danh đã có đối thủ trong trò võ mồm- Mindy cười đến chảy nước mắt

_chí lí...ủa mà nói gì? Irene á?- Anh Thư và Thiên hét

_ukm, không biết à?- Mindy gật đầu

_ghê quá- Anh Thư rùng mình

_hừ. vậy Victor là ai vậy ta?- nó lại nhếch mép

_là...là tôi- cô chỉ vào mình

_vậy cũng nói- cả đám bĩu môi

_mà qua đây sớm chi thế?- hấn từ phòng tắm bước ra hỏi

_có gì đâu, rủ đi chơi- Jason nhún vai

_ủa mà Aubrey đâu?- Edward không thấy thằng bạn liền thắc mắc

_đọc xong tin nhắn rồi xuống đó hả gì òi- Thiên đáp

Rồi tất cả cùng đi xuống, nghe tiếng cãi vã ngoài cổng, nó lôi cả đám ra ngoài thì thấy một cảnh tượng khiến con người ta đau tim, Emily khụy xuống cùng hai hàng nước mắt, nó chỉ nhếch môi một cái rồi đi vào.

Trưa, mọi người đang ăn cơm cũng không yên với Emily, thường ngày hiền dịu nhưng vì tình liên trở nên “crazy”, thần thờ hát Và Em Đã Biết Mình Yêu, không phải chất giọng vui tươi hưng phấn của cô ca sĩ trẻ Bảo Anh mà là rên rỉ, hát một câu, nấc một câu, hát một câu, gào một câu, nói chung là hỗn tạp -_-

_mày bệnh à?- Jenny sờ trán nhỏ với vẻ mặt khinh thường

_bộ mặt đó là sao? huhuhu- cô nức nở

_hiểu lắm thôi mà- Mindy cũng đi lại

_huhuhu- cô vẫn khóc

Tim cô bây giờ quả thật rất đau, đau đến không tả nổi nhưng mà tác giả tả được là cô đang rất đau, khóc một hồi thì ngủ lúc nào không hay, tội cho Jason ngây thơ phải vác cô bạn lên phòng theo lời vợ

Vậy thật sự cả bọn đã thấy gì mà Emily lại đau khổ đến nổi lên mây như vậy, hãy chờ xem nha

64. Chương 64: Chứng Bệnh Sợ Hãi

Qua một tuần, Emily và Aubrey đã không gặp nhau, anh cũng không hiểu lí do vì sao, còn cô, dạo này rất lạ thường.

Nhà hấn và nó

Boy, i see you walking by every day

So, just stop in the name of love and just say yes

Eh eh, eh eh say yes

Say yay yay yay yes eh eh, eh eh

Whoa

Say Yes - SNSD

Điện thoại hấn vừa vang lên thì khuôn mặt hấn dần đen lại, nhìn về nó đang rụt đầu cười vô tội ở góc phòng rồi bực tức cầm điện thoại áp lên tai

_nghe- giọng lạnh lùng

_Harry...hơ hơ... ình gặp Andrena- giọng Emily mệt mỏi vang lên

_hử, Emily tìm- hấn đưa điện thoại cho nó

_có gì cần nói với chế à?- nó đùa

_mày...đến đây đi...- cô nói

_tút...tút...tút...gì kì vậy?- Emily đã tắt máy

_sao thế?- hấn hỏi

_cậu ấy kêu em đến, rồi tắt máy luôn- nó nói nhưng vẫn ngơ

_anh đưa em đi- hấn với tay lấy áo khoác và nói

_ukm- nó gật đầu

Chiếc se sang trọng dừng lại tại biệt thự riêng của Emily, người hầu bước ra mở cửa cho hai người rồi dẫn đường đến phòng của tiểu thư họ, bước vào, bên trong là một màu sắc xanh chuối ôn hòa nhưng cuối phòng lại vang vọng tiếng thút thút của một người con gái, đó là Emily

_mày sao vậy?- nó chạy lại hỏi nhỏ bạn

_hức...hức...mày đến...hơ...- cô chỉ kịp nói nhiều đó và ngất đi

_ê...anh, mau đưa cậu ấy vào bệnh viện- nó nhìn hấn nói

_được- anh bế Emily lên rồi ra khỏi phòng

Bệnh viện, phòng cấp cứu, nó vẫn chưa báo ấy đưa bạn nên chỉ có hai người chờ đợi, khoảng 10 phút sau, ông bác sĩ già vừa bị nó lôi cổ đến bước ra

_bạn tôi sao rồi?- nó hỏi bằng chất giọng bất kính

_thưa, tiểu thư gần đây có các triệu chứng gì bất thường không ạ?- ông hỏi lại

_hay nôn ói, run rẩy, hay ngất, sưng sờ, khó thở, ra mồ hôi, và...mặt nhận thức- nó liệt kê

_như vậy có lẽ tiểu thư đã mắc phải chứng tâm thần nhẹ do áp lực về tinh thần- ông lại nói

_sao? vậy phải làm sao?- hấn hỏi

_chỉ cần dừng cho tiểu thư kích động, giải quyết vấn đề áp lực đó nhanh chóng là được

_biết rồi- nó gật đầu nhẹ rồi vào phòng bệnh

Bên trong, Emily đang co rút người thút thút với vẻ mặt sưng sờ đôi chút hoảng loạn, nó nhào đến ôm lấy cô bạn đang run lên bần bật, khước mắt ươn ướt, khẽ an ủi bằng chất giọng trầm của mình

_dừng sợ, có tao đây- nó nhẹ nhàng nói

_huhuhu, Andrena...tao...tao sợ- cô ôm lấy nó

_ngoan- nó vuốt tóc cô

_anh...anh ấy...

_dừng nhắc đến, nghe tao nói nè, đó là Amber, nụ hôn của cô ta với Aubrey chỉ là vô tình, cô ta yêu Edward chứ không phải chồng mày, hiểu chứ?- nó giải thích

_thật...thật sao?- cô nghi ngờ

_đương nhiên, cô ta đến tìm chúng ta nhưng vấp ngã

_vậy tin nhẩn?

_là người trong bang nhẩn, gọi anh ấy đến giải quyết-

_sao không gọi Harry?

_vì Harry tắt máy

_mày...không lừa tao chứ?

_ai thèm, nghỉ ngơi đi- nó ấn cô nằm xuống

_tao...không muốn gặp anh ấy

_có muốn tao cũng không cho- nó bặm môi

_hì...tao đói- cô cười gượng

_ông xã, mua thức ăn- nó ra lệnh

_tuân lệnh- hấn chào kiểu quân đội

_hihi...cảm ơn- cô cười tươi

_khoan...mua cho em nữa- nó gọi theo trước khi hấn đi khỏi

_lát về liền *chụt - moa*- hấn hôn lên môi nó và mi gió với Emily một cái rồi mới đi

_hai bây ghê quá- cô trẻ môi

_kệ tao- nó hếch mũi

Khoảng 15 phút, hấn bước vào thì đã thấy cả hai ngủ mất tiêu, cười một cái, đắp chăn cho cả nó và cô bạn rồi thả mình lên sofa đánh một giấc...

65. Chương 65: Xin Lỗi Vợ Yêu - Náo Loạn Facebook

11h tối tại bar Hell, việc không được gặp Emily quả là cực hình với Aubrey, anh gần như chết đi sống lại với vỏ chai rỗng lẩn lóc quanh căn phòng VIP. Một vài cô gái không biết điều vẫn cứ lờn vờn quanh anh mỗi cahi2 quỵên rũ nhưng nhận lại chỉ là một ánh nhìn sắc lạnh không hơn không kém

(Hey...hey...well...hey...hey)

Jigaeum naega haryeoneun mari

Jom isanghalji molla

Waeinji neon jom eoryeowoseo

Devil - SuJu

_sao?- anh nghe máy

_là em, bộ anh không muốn gặp lại vk anh sao?- nó nói

_cô ấy bị sao?- anh hốt hoảng

_mắc chứng sợ hãi, tâm thần nhẹ- nó điềm tĩnh đáp

_bệnh viện?- anh gần

_đừng nói chuyện với tôi bằng giọng điệu đó- nó gắt nhẹ

_xin lỗi- anh giọng hối hận

_cậu ấy không muốn gặp anh, lo tìm cách xin lỗi đi- nó thở dài

_tại sao?- anh khó hiểu

_anh và Amber hôn nhau...vì hiểu lầm- nó đáp

_oh my god- anh vò đầu

Nó cúp máy rồi quay lại phòng bệnh, Emily đã tỉnh và đang ngắm cảnh đêm, lay lay người hấn bằng chất giọng nhỏ nhất có thể để cô bạn không phát hiện ra và cả hai vk ck nhanh chóng chuồn đi trả chỗ cho Aubrey đã đến từ 8 năm trước -_-

Anh nhẹ bước đến cạnh cô

_vợ yêu- anh ôm eo cô

Khẽ giật mình, cơ thể bỗng rung rẩy, tay mất nhận thức giờ lên không trung, anh cảm nhận được điều đó nên ôm chặt cô hơn, hít mùi thơm trên tóc cô, nói bằng giọng ngọt ngào

_bình tĩnh, hít thở đi

_.....- cô nghe lời anh, hô hấp cũng đã ổn định nhưng khẽ nhúu mày bởi mùi rượu trên người anh

_xin lỗi, lúc đó chỉ là vô tình thôi- anh nói

_.....- im lặng

_em biết đấy, cả đời này anh chỉ yêu em, nụ hôn đó làm anh hoảng lắm chứ bộ, đánh răng cả trăm lần, chảy máu luôn mà còn sợ chưa sạch, anh còn ăn kẹo cao su, xịt khoang miệng nữa- anh kể lể

____- bờ vai run lên từng đợt

_em sao thế?- anh tưởng cô khóc nên xoay cô lại

...hí...hí- hóa ra cô đang nén cười

_trời, em làm anh sợ đó- anh ôm lấy cô

_anh là đồ tồi- cô đánh vào lưng anh

_ừ

_anh là đồ biến thái, đê tiện

_phải

_em rất ghét anh

_sao cũng được

_và...em cũng yêu anh nữa

_anh biết chứ

Anh cười đểu nâng mặt cô lên, nét mặt hồng hào giờ đã hốc hác và tiêu tụy hơn nhưng vẫn giữ lại nét xinh đẹp dịu dàng thường thấy, hôn lên đôi môi mọng của cô, anh như muốn xóa tan nỗi đau khổ của người con gái này. Cả hai cùng trao nhau nụ hôn đắm thiết tràn đầy nhu tình...

Bên ngoài, nó và hấn đang thập thò với hai con để sắc nét ghi lại hình ảnh đó. Khi hấn còn mãi xem drama Hàn thì nó nhanh chóng truy cập Facebook đăng video lên

Status: “phim Hàn giữa đời thực, mại vô mại vô, mà nút Like bữa giờ bị hư, ai thương lòng nhấn dùm xem xét nha (câu Like -_-)” - với Emily Han, Aubrey Choi, Harry Ji, Mindy Jung, Jason Yoon, Edward Lee, Jenny Kang, Phan Hiến, Anna Phạm, Tiên Tiên, Ken Đỗ, Thư Pim, Quốc Thiên...

Sau 5', bài viết của nó đã đạt ngưỡng 9405 like, cmt cũng nhiều, đa số là khen

“ôi trời, bệnh viện mà như lễ đường”- Mindy

“tuyệt”- Edward

“làm tới luôn Aubrey ơi!”- Jenny hưng phấn

“đen tối quá em ơi”- nó trả lời

“hạnh phúc ghê”- Anna, Kin, Vy Tiên và Ken cũng một cmt

“sướng nhỏ, mà chưa thấy hai đứa kia like, chắc còn hôn”- Jason

“phải, nửa tiếng rồi, hí hí”- nó trả lời

“cập nhật nhanh ghê, vợ nhỉ?”- hấn cũng nhanh chóng cmt

“quá khen, hai nhân vật chính vẫn chưa hay biết”- cmt trả lời của nó dành cho hấn

“ai nói không biết, gỡ mau”- Emily với icon hầm hầm

“sorry baby”- nó trả lời với ánh mắt long lanh

“chết với anh”- Aubrey hầm dọa

“xin anh đừng, my baby bê”- nó trả lời

“hahaha”- cả đám với icon cười ra nước mắt

“mấy đứa bạn trời đánh”- Emily

“trời đánh ai chơi với mày?” Mindy
 “chồng tao”- cô
 “ọe”- cả đám gửi icon nôn ói
 “chúc hạnh phúc”- một nick bí ẩn “Mãi Yêu Anh” cmt
 “ai vậy?”- Jenny hỏi
 “người từng yêu”- người đó trả lời
 “lâu quá không gặp nha mấy tình yêu”- nick FB Hà Đẹp Trai cmt
 “lớp trưởng, nhớ cậu ghê”- nó trả lời
 “anh ghen với cậu ấy đó bà xã”- hấn bí xị
 “đừng gọi lớp trưởng nữa, giờ người ta thành cái khác rồi”- Hà trả lời
 “gì?”- Mindy
 “hội trưởng”- Hà với icon vênh mặt
 “ồ...sướng nhá”- Aubrey
 “thanks”- anh trả lời
 “mà hình như thiếu hai nhân vật mà mày tag”- Emily
 “Thư với Thiên hả?”- Edward
 “ukm”- Jason
 “nè! mấy người nói chuyện vui quá, tui không làm phiền”- Anh Thư chen vào
 “hì hì...sorry”- Anna
 “mà hai người trốn đi hẹn hò hả?” Kín trên
 “đúng đúng”- vk ck KenVy cũng tham gia
 “hồi nào?”- Thiên Thư gửi cùng một lượt
 “trùng hợp trùng hợp”- hấn trên
 “thôi đi, mấy người làm hoài là sập FB của Mark đó”- Thiên dọa
 “ồ...sập xây lại”- Jenny
 “chí lí”- cả bọn

Và sau đó sau đó nữa là hàng vạn hàng ngàn like cũng như cmt của bạn bè khắp nơi trên thế giới tràn đến, lượt theo dõi trang cá nhân của tụi nó cũng lên đến ngưỡng, e rằng Mark phải đóng cửa FB rồi, hì hì.

66. Chương 66: Ác Mộng Và Đêm Báo Trước

1h sáng tại nhà nó

_AAAAAAA...đừng, đừng mà...- nó bật dậy hét

_em sao thế?- hấn ngạc nhiên ôm nó vào lòng

_ác mộng...em gặp ác mộng- nó thút thít

_không sao, chỉ là mơ thôi, ngoan- hấn ghé tai nó thì thầm

_nhưng...nó rất thật- nó sợ hãi

_em mơ thấy gì mà lại sợ thế?- hấn hỏi
_thấy...máu- nó trả lời trong nỗi kinh hoàng
_trời! đường đường là đại tỷ Tứ Đại Angel mà sợ máu sao?- hấn thở phào
_và...cả...anh- nó tiếp tục
_.....- im lặng, vẻ mặt kinh ngạc
_anh...sẽ không sao chứ?- nó nhìn hấn
_ukm...không sao- hấn xoa đầu nó an ủi
Nó cười nhẹ rồi ôm chặt lấy hấn, từ từ thiếp đi

Sáng, những tia nắng đáng ghét khe lườn qua tấm rèm mỏng và chiếu thẳng đến con người đang ngủ ngon lành kia, cựa mình thức giấc, mở mắt ra, nó liền bị ba nhỏ bạn hù đến chết khiếp

_mẹ ơi! tụi mày không biết lịch sự là gì à? cứ vào phòng người khác chả có tiếng gõ cửa hay xin phép, mà đây là phòng của hai tụi tao, đâu chỉ riêng tao- nó bực mình cần nhằn

_haizzz...xin lỗi, nhưng tụi này gấp lắm rồi- Mindy thở dài

_gấp gấp gì, tới ngày à?- nó nhướn mày

_ăn nói hàm hồ, mau vào thay quần áo- Jenny chỉ tay vào phòng tắm

_hừ- nó nhăn mặt vào phòng tắm

Phòng khách

_tối qua...mình gặp ác mộng- Emily lên tiếng sau thời gian dài im lặng

_cả mình- Jenny và Mindy đồng loạt nói

_...- nó im lặng, trực giác sắc bén cho thấy sắp xảy ra điều gì đó

_còn cậu? thế nào?- Jenny hỏi

_...- nó nhún vai ý “giống vậy”

_haizzz...cả 4 người con gái xinh đẹp này đều gặp ác mộng sao?- Mindy thở dài

_nhưng...thấy gì mới được- Emily e dè

_...- không gian trùng xuống

_mình thấy Harry chết- Jenny lên tiếng

_cả mình- hai người còn lại ủ rũ nhìn về phía nó

_tao cũng vậy- nó nhàn nhạt nói

_thật kì lạ- Emily ngẫm nghĩ

_ck cậu đâu?- Jenny như phát hiện ra gì đó

_công ty- nó đáp

_mau đến đó đi- Mindy giục

_phải, nghe nói 5 người họ phải gặp mặt giao dịch gì đó, mau lên- Jenny khẩn trương

_là Jackson, em trai Leo- Emily reo

Nó thầm nghĩ chắc có chuyện không lành, lòng thấp thỏm không biết hấn có bị sao không

_mau- Mindy gầm

Nó không nói gì, đeo chiếc kính Gentle Monster lên rồi ra khỏi nhà, bỏ lại ba nhỏ bạn đang ngây ngốc. Dừng con Audi R8 lại, sửa sang lại mái tóc, nó bước xuống và bước vào công ty. Tất cả nhân viên ngạc nhiên nhìn nó, thầm đánh giá cô gái này là người có tiếng nói lớn, vẻ đẹp kiêu kì, từ trên xuống dưới đều là hàng hiệu: quỳn rũ tuyệt đối với việc khéo léo buộc vạt áo sơ mi Burberry đen chấm bi thành crop top trẻ trung, mix cùng chân váy da bút chì ôm sát dài qua gối cùng thương hiệu, mang đôi siêu cao gót dáng T-strap màu nude hiệu Namuhana.

Từng bước, từng bước kiêu sa đi lại bàn tiếp tân, đôi mắt sắc lạnh qua chiếc kính hiệu quét lên người cô tiếp tân ăn mặc thiếu vải đang run cầm cập kia

_phòng chủ tịch?- giọng lạnh lùng

_thưa, tầng 22...- cô ả run lấy bầy

Nó bước đi nhưng nhanh chóng bị gọi giật lại

_nhưng...cô là ai? sao dám lên phòng anh chủ tịch?- cô ả quát

Nó nhếch mép rồi búng tay, lập tức từ ngoài sảnh, 10 tên vệ sĩ bậm trợn bước vào, lạnh lùng quăng sập tiền cho ả tiếp tân, không quên tặng thêm cái nhìn khinh miệt và câu nói sét đánh ngang tai

_cô đã bị đuổi việc

_sao?- ả kinh hãi mở to mắt

_vì dám đụng đến bà xã vàng ngọc của chủ tịch Hoàng- tên đó cười

Tất cả những người có mặt ở đây lại một lần nữa tròn mắt, thật sự người con gái kia là vợ chủ tịch sao? phong thái tự tin kiêu ngạo như vậy quả không làm người khác thất vọng. Lúc này, nó đã lên được tầng 22, gian tầng này chỉ có phòng làm việc của chủ tịch và phòng của thư ký, bên ngoài rất thoáng mát, sạch sẽ, đúng kiểu quý xờ tộc. Nhưng nó không quan tâm, điều làm nó chú ý là hai tên mặc đồ đen đứng sau tên thư ký đều cán ý hệt hần kia

_cô là ai? chủ tịch đang họp- tên thư ký chặn nó lại

_quên tôi sao?- nó mở mắt kính ra

_ớ?...chủ tịch Phạm- Minh Anh vội cúi đầu, hai tên vệ sĩ kia cũng vậy

Cạch - cánh cửa gỗ có dấu hiệu sẽ mở, nó vội nép vào góc tường gần đó, một tên con trai khá đẹp bước ra, nụ cười đều cán nở trên môi, đó là Jackson sao? cùng một chữ “son” mà Jason dễ thương bao nhiêu, còn tên này...chắc chắc, nó tiếc rở bước ra rồi phóng như bay vào phòng hần không để cho thư ký kịp lên tiếng

_hello- nó vẫy tay

_sao em lại ở đây?- hần ngạc nhiên

_tìm anh- nó dựa vào cửa nhướn mày nhìn hần

Bống...bốp - cánh cửa bật mở, nó theo phản xạ ngã ra phía trước, hần nhanh chóng đỡ nó và trừng mắt về phía cái tên vừa mở cửa kia, định mở miệng giáo huấn thì

_nè! là thư ký riêng thì ngon lắm hả? phải biết gõ cửa chứ, nếu Harry không đỡ chắc tôi hôn đất rồi, còn đâu cái mặt xinh đẹp nữa, hả?- nó quát bằng vẻ mặt phụng phịu

_bình tĩnh, bà xã- hần cười

_hừ! các anh vừa bàn bạc gì với tên Jackson đó?- nó tra khảo

_sao em biết?- Aubrey ngó người

_không gì qua mặt được tôi, lấy miếng nước coi- nó quay qua thư ký tiếp tục quát

_em la một hồi Minh Anh nghỉ việc đó- Edward dọa

_wae?- nó thắc mắc, giật lấy ly nước

_sợ cậu chứ sao?- Jason bồi thêm
_nói gì thế hả?- nó giơ ly nước lên
_đúng quá còn gì?- Thiên cũng tham gia
_mà sao anh lại ở đây, có dính dáng đến mấy chàng này nữa à?- nó tò mò
_cậu ta là Will đó- hấn nói
_Will? thân tính của anh?- nó nhú mày
_phải, mới biết?- hấn nhếch môi
_ý gì thế?- nó nhéo hông hấn
_aaaa...đau- hấn đau khổ la
_còn mấy anh là gì?- nó hỏi
_Aaron- Edward
_Daniel- Aubrey
_Jordan- Jason
_Justin- hấn
_ồ...Kin và Ken thì sao?- nó hỏi tiếp
_Kin là Tyler, Ken là Luke- Jason trả lời
_vậy được rồi, thời gian?- nó nhướng mày
_gì?- Aubrey khó hiểu
_thời gian giao dịch- nó khó chịu
_em cần biết làm gì?- hấn hỏi
_chuyện của em- nó nói
_chẳng lẽ em không tin tưởng tụi anh- hấn gầm nhẹ
_tuyệt đối tin, chỉ là lo lắng- nó bình thản
_thôi, hai người sẽ cãi nhau đó- Edward can
_nói- nó gắt
_ờ...11h văn phòng Dominic, khu vực phía Tây quận 10- Thiên nói
_chắc chứ?- nó giương mày
_ukm- 4 thằng con trai toát mồ hôi hột
_được, vậy về đây, ở lại vui vẻ- nó đứng dậy ra khỏi phòng
Hấn hằm hằm lại bàn làm việc thì nhận được tin nhắn
“yêu anh lắm, đừng bị thương nhá, em sẽ không vui và rất đau”- là nó
Nhoèn miệng cười một nụ cười tươi nhất có thể làm 4 người kia khó hiểu, hí ha hí hửng làm việc trong tâm trạng vui sướng

67. Chương 67: Bảo Vệ Anh Xã

4h chiều, biệt thự của nó và hấn

Nó đang ngồi trên mép giường, đưa chân xuống...cho người hầu xoa bóp, hấn thì vi vu Facebook tìm gái

_làm vừa vừa thôi chứ- nó quát

_dạ...tôi xin lỗi- cô hầu kính cẩn

_mà dạo này còn liên lạc với ông già đó không?- nó ngã người ra sau hỏi

_quản gia Lee ấy ạ? vẫn còn thưa cô- cô hầu trả lời

_ông ta thế nào?- hỏi tiếp

_sức khỏe ông ấy vẫn tốt, hình như...- cô hầu ngập ngừng làm trối dậy tính tò mò của nó

_sao?- nó bật dậy

_hình như ông ấy đang quen một phụ nữ ạ- cô hầu nén cười

_gì chứ?- nó hét

_cô...cô không cho phép ạ?- cô hầu ngạc nhiên

_ai nói? ông ta có vợ rồi ai làm quản gia cho tôi?- nó bắt bình

_có nghĩa là tiểu thư không muốn ông ấy đi- cô hầu tủm tỉm

_thôi đi, ai mà thèm ở với cái người suốt ngày xỉa xói tôi chứ- nó ngượng quá đâm ra giận

_anh tưởng em thích ông ấy lắm- hấn cười đều nhìn nó

_biết gì mà nói- nó giơ tay lên nhưng hấn đã chụp lại được

_anh biết tất- hấn đưa mặt lại gần nó

Nó không nói gì nữa chỉ bào cô hầu ra ngoài rồi tắt TV và tiến lại gần hấn, tựa mặt vào lòng ngực ấm áp của hấn rồi nhắm mắt lại, anh nhà cũng không biết làm gì, khẽ vuốt mái tóc mượt của nó

_anh sẽ không sao?- nó ngược mặt lên

_đương nhiên- hấn cười

_em muốn...- nó ngập ngừng ý muốn đi theo

muốn gì?- nhưng qua đầu hấn là muốn...><...(biết gì="” rồi="”>

_theo anh- nó nói chắc nịch

_không được- hấn gắt

_tại sao?- nó khó chịu

_rất nguy hiểm, anh không muốn em bị thương- hấn đáp

_em cũng đâu muốn anh bị thương- nó quát

_.....- im lặng

_sao? nói gì đi chứ?- nó nhướn mày

_anh thua nhưng em vẫn không được đi- hấn lạnh giọng

_em vẫn đi đó, thì sao?- nó bướng bỉnh

_vậy...anh sẽ làm cho em không đi được nữa- hấn bật dậy ấn nó xuống giường

_anh...anh định làm gì?- nó lắp bắp

_em nghĩ xem- hần cười ma mị cắn cổ nó một cái

_không được- nó chống cự

_quá muộn rồi “oneul bam, uri freaky freaky hae yeah, baby give me some, give me give me some yeah, neowa na, duri jjiritjjirit hae yeah, can you give me some, give me give me some yeah”- hần nhắm bài hát Zutter với ngôn từ gợi dục của GD và TOP bên tai nó

_anh...biến thái- nó đỏ mặt tía tai dấm vào lưng hần

_sao? không phải khi tắm em thường hát sao?- hần nhếch môi

_đáng chết- nó dấm mạnh hơn

_sao hả? thuần phục đi- hần một tay giữ nó, còn tay kia vén váy nó lên

_hừ...mơ đi, không bao giờ- nó vẫn bướng

_với sức của em có thể đánh anh, tại sao không dùng nó hạ anh?- hần thắc mắc, tay xoa xoa nơi ẩm ướt của nó

_vì em quá mạnh, anh sẽ kiệt sức- nó hô hấp khó khăn đáp trả

_tự tin nhỉ?- hần cười

Sau câu nói của hần, cả phòng vang lên tiếng rên rỉ kiêu diễm....

Màn đêm bắt đầu buông xuống, chiếu thẳng đến hai con người đang dây dưa kịch liệt kia, hần thảo mãn nằm bên cạnh, ôm nó vào lòng, còn chị nhà, quá mệt nên ngất đi.

10h00, khi chắc chắn rằng nó đã ngủ, hần ngồi dậy thay ình chiếc áo pull và jeans đen rồi ra khỏi nhà, tiếng xe vừa biến mất, nó mở mắt ra, nhếch mép. Nó đâu có dễ bị hạ như vậy, xem thường Andrena này quá rồi, đi vào phòng tắm, lát sau bước ra, vẻ ngoài tiểu thư đã biến mất, thay vào đó là một đại tỷ băng lãnh với cái nhìn sắc bén và trí óc thiên tài phải thua. Hôm nay nó mặc chiếc áo sơ mi caro màu nổi của Hunter và skinny đen, liên lạc cho tên thư ký Minh Anh để tìm hiểu tình hình.

Quán cafe Remember, nó đang ngồi chờ Minh Anh, đôi mắt sâu thẳm được che đi bởi chiếc kính Granny của Wildfox Couture, anh thư ký bước vào, ngạc nhiên khi nhìn thấy nó, đẹp là một từ để diễn tả nó bây giờ

_chủ tịch- anh cúi đầu

_bỏ cách gọi đó đi- nó lạnh nhạt

_à vâng...cô gọi tôi ra có việc ạ?- anh hỏi

_anh là người trong bang Devil?- nó nhướn mày

_vâng- anh gật đầu

_cấp bậc?

_A ạ- anh trả lời

_tốt, cùng tôi đến đó- nó hài lòng

_đến đâu cơ?- anh hỏi lại

_văn phòng Dominic- nó đáp

_sao? nhưng...

_không nhưng nhị gì cả, nhìn đi- nó khẽ quát rồi hất mặt sang cái bàn phía xa

_đó là chủ tịch và bạn anh ấy- anh nheo mắt nói

_phải, lợi nhuận bao nhiêu?- nó nhìn hấn hỏi

_khoảng 1,5 tỷ USD- anh trả lời

_ít vậy- nó nhếch mép

_cô...cô đùa à?- anh ngạc nhiên

_đi thôi- nó chỉnh lại kính rồi bước ra khỏi quán

Thư ký Minh Anh vội chạy theo, nhìn qua 5 người kia cũng đã đi, dù giỏi võ và là người được tôn kính trong bang nhưng anh cũng là người, cũng biết sợ chứ bộ, theo nó đã sợ rồi mà còn...chắc chết

68. Chương 68: Bảo Vệ Anh Xã (tt)

Văn phòng Dominic nằm ở khu vực phía Tây quận 10 của thành phố, nơi này là nơi giao dịch những phi vụ bất hợp pháp của tên Jackson và hôm nay cũng vậy, hợp đồng trị giá 1,5 tỷ đang nằm trong tay hấn, chỉ cần đặt bút, lập tức số tiền đó thuộc quyền sở hữu của hấn.

Cạch - từ ngoài cửa, 5 tên con trai đẹp như mơ bước vào, cười xã giao với Jackson một chút, cả 6 người bắt đầu bàn công việc, nói là công việc vậy thôi, chứ hai bên đều có cả chục vệ sĩ và bên ngoài là anh em trong bang sẵn sàng tham chiến nếu bang chủ ra lệnh.

_thật vinh hạnh khi được hợp tác cùng các anh- Jackson cười cười

_câu đó phải để chúng tôi nói mới đúng- hấn cũng cười

_đến đây anh còn dẫn theo nhiều người như vậy, phải chăng là đang sợ?- tên đó cười mỉa

_chỉ là phòng thân- Aubrey cũng không kém

_sẵn đây, tôi xin giới thiệu luôn bạn gái và cũng là vợ sắp cưới của tôi

Sau lời của hấn ta, một con nhỏ chừng 19 tuổi bước ra, ăn mặc thiếu vải trầm trọng, trên mặt ôi thôi toàn là phấn với son, nếu 5 người ở đây đem ả ra so sánh với bảo bối của họ chỉ có nước bị ăn đập bởi ả này không bằng 0,00000000001 phần trăm độ đẹp của tụi nó. Ắt khi thấy tụi hấn thì đầu tiên là kinh ngạc sau đó là mê mẩn, không ngờ còn có người đẹp hơn cả tên Jackson, 5 người tụi hấn khẽ cười nhìn ả làm ả như bay đến tận chín tầng mây. Tên Jackson thấy vậy thì quên ra mặt, khẽ hắng giọng

_đây là Minh Tâm, không biết bạn gái của các anh có được vậy hay không?- anh ta bỗng lạnh giọng mỉa mai

_đương nhiên các cô ấy đẹp hơn, chào cô Tâm- Edward mở lời

_chào mấy anh- ả e lệ phát ra giọng nói chua lết

Jackson bên cạnh cũng phát ói, sơ dĩ lấy nhỏ này ra chỉ là muốn bọn hấn mê mẩn thôi nào ngờ ả mê họ lại

_hợp đồng cũng đã kí, có lẽ...

cạch - lời nói của Jason còn chưa dứt, một đám người từ đâu tiến lại gài nòng súng chĩa vào 5 người tụi hấn, vệ sĩ nhanh chóng hỗ trợ thiếu gia nhưng bị ngăn lại, từng thân ảnh ngã xuống dần bởi những cú đánh điêu luyện của chủ và phó bang Devil. Tên đó dù sợ nhưng vẫn gan lì, tiếp tục cho người xử bọn hấn, 5 người có giỏi võ nhưng nhanh chóng thấm mệt vì quá nhiều người, anh em trong bang cũng đã được điều động

Bên ngoài, khi nghe có tiếng đánh nhau và lực lượng của hấn gấp gáp đi vào, nó lo lắng cùng Minh Anh tiến vào trong, vội vã đi vào thì bị chặn bởi hai tên to con, thư ký nhanh chóng đứng phía trước bảo vệ nó nhưng nó kịp ngăn lại, rút súng ra và...hai tên vệ sĩ xinh đẹp kia đã lìa đời. Bỗng...nó quay phắt lại, bắn một phát súng, đáng người một lần nữa ngã xuống, Minh Anh đứng bên cạnh toát mồ hôi, run run nhìn nó rồi nhìn ba tên xấu số kia

_sợ thì về đi- nó mĩa mai

_sao được ạ? tôi...tôi...

_nhanh lên- nó cắt ngang và chạy vào trong

Tình hình trong đây căng thẳng hơn rất nhiều, nhỏ Minh Tâm nghe lời Jackson địa địa hấn đã bị anh nhà không thương tiếc cho ăn một viên kẹo đồng. Bây giờ bang Devil và người của bọn kia đang đánh nhau kịch liệt, không ai nhường ai, bọn hấn chỉ có 200 người, còn bọn kia tận 500, trình độ của Devil đương nhiên lợi hại hơn nhiều nên một lúc sau đã hạ được 300 tên, thiệt hại thì không nhiều lắm. Nhìn tình hình có vẻ không ổn cho phe mình, Jackson vội chạy lên đầu tay đôi với hấn, hai người sung máu hết đánh rồi đỡ, tên kia như hổ đói lao vào hấn, còn hấn vẫn bình thản, dáng người thoăn thoắt tránh từng đòn hiểm hóc của Jackson. Từ phía sau, tên cận vệ bị hấn hạ gượng dậy cầm gậy gơ cao, 4 anh kia hoảng hốt định chạy lại nhưng số người này xử lý còn chưa xong thì lấy gì mà chạy đến, cây gậy kia gần giáng vào hấn thì

“đoàng” - tiếng súng thẳm khốc vang lên, một thân ảnh ngã xuống, cả hai phe nhìn về phía phát ra tiếng súng, đó là một người con gái vóc dáng mảnh khảnh thể hiện rõ qua trang phục trên người, dù chỉ là sơ mi skinny bình thường nhưng cũng đủ tôn lên 3 vòng siêu chuẩn của nó. 5 người tụi hấn thấy nó thì ngạc nhiên, hấn thì tức giận

_em làm gì ở đây?- hấn quát

_bảo vệ chồng em- ngắn gọn

_hả?- cả đám ngêch mặt

Tên Jakson đã bị sắc đẹp của nó hấp hồn nên đứng như trời trồng, khi nghe tiếng cảm thán của đàn em thì mới sực tỉnh, tiến về phía nó làm hấn lo sợ

_cô em xinh đẹp, gan cũng lớn nhỉ?- hấn vuốt má nó

_hử? ai nói vậy? sao không thấy gì hết thế? trong đây có bật đèn mà sao tối thui thế?- nó không quan tâm mà chỉ nhìn xung quanh, tay gơ ra không trung quơ quơ

_e hèm...mắt kính thưa cô- Minh Anh hắng giọng

_ồ...a xin lỗi nha, anh vừa nói gì? thị giác nó ảnh hưởng đến thính giác luôn rồi- nó nhìn anh ta

_____- Jackson cứng họng

_hahaha- cả hai phe bật cười

Nó quăng luôn chiếc kính đắt tiền, khề nhếch mép đá bay tên Jackson vẫn ngơ ngời, tiến về phía hấn

_hự...mày dám?- tên đó bực tức

_sao không?- nó giương mày

_em thật là...

_bắt đầu đi- nó cắt ngang, hất mặt

Rồi hai bên lần nữa lao vào nhau, nó rất nhanh và gọn xử lý từng tên từng tên của anh Jackson “đẹp trai” chỉ bằng một chân, nghĩa là nó chỉ đứng im, còn mấy tên kia lại nhắm nó mà đánh, nó chỉ việc quay vài vòng và giơ chân ra, dù lực đánh rất nhẹ nhưng ở giày của nó có thuốc độc nên tên nào ăn phải là lia đời. Hấn tin tưởng năng lực của nó nhưng vẫn không tránh khỏi lo lắng, vừa đánh vừa quan sát dẫn tới sơ xuất, một tên nhân cơ hội rút súng ra chĩa vào hấn

“đoàng” - phịch - một người ngã xuống, một tiếng la hét gọi tên vang vọng giữa màn đêm yên tĩnh

Chuyện gì đã xảy ra ???????

69. Chương 69: Nguy Hiểm - Bị Phạt

“đoàng” - viên đạn nhắm thẳng vào hấn

“phịch” - một người khụy xuống

Không phải hấn! Người đó chính là nó, chị nhà đã kịp thời lao ra đỡ đạn cho hấn nhưng không vì vậy mà nhanh chóng ngã quỵ, ôm vết thương, nó bật dậy chĩa súng vào tên đáng chết kia và “đoàng đoàng đoàng”, một loạt tiếng súng vang lên, tên xấu số kia đã mãi mãi biến mất...

_em...không sao chứ?- hấn hoảng hốt đỡ nó

_không...Irene này không phải người vô dụng- nó cười nhạt

_Irene?- tên Jackson hét lớn

_phải, người đã xem thường ta rồi, Jackson ạ- nó nhếch môi

_cô...cô...- hấn cứng họng

Rầm - cánh cửa bật mở, rất đông người của bang Devil và Angel cùng chạy đến sống chết bảo vệ chủ nhân của họ. Ngay lúc này đây, thân thể nó không làm chủ được ngã phịch xuống đất, hấn vội đỡ, vẻ mặt không thể nào lo lắng hơn khi thiên hạ của mình đang đau đớn

_ngốc...ai cần em đỡ cho anh hả?- hấn bế nó lên

_vì em...em không muốn anh...giống giấc mơ đó- nó cười

_đương nhiên là không rồi, em không đến thì chẳng ai bị thương- hấn nhẹ giọng trách

Nhưng đôi mắt của nó đã nhắm lại, lời nói của hấn tựa mây bay, thoáng qua tai nó rồi bay đi, tất cả chỉ còn tiếng gọi tên nó một cách thê lương...

Bệnh viện

Hấn đang mệt mỏi ngồi chờ trước phòng cấp cứu, lòng không khỏi lo lắng khi nó đã ở trong đó hơn 4 tiếng

Ting - cửa phòng mở ra, hai vị bác sĩ mệt mỏi lau mồ hôi

_cô ấy sao rồi?- hấn hấp tấp

_thưa, tiểu thư không sao, viên đạn chỉ sượt qua vai nên không có gì lo lắng- bác sĩ ôn tồn nói

_cảm ơn- hấn bước vào phòng bệnh của nó

Nó đang nằm đó, sắc mặt tái nhợt, tim hấn khê đau, nếu người nằm đó là hấn, nếu hấn thay nó chịu đựng thì tốt rồi, nhưng...tất cả chỉ là nếu. Nắm lấy bàn tay lạnh giá thiếu sức sống của nó và siết chặt, hấn muốn truyền hơi ấm của mình vào nó

_bà xã à! em thật ngốc, lần này anh sẽ phạt em cho coi- hấn hôn trán nó rồi ra ngoài

Sáng, mắt nó khê nheo và từ từ mở ra, việc nghĩ đến đầu tiên là hấn phải nằm bên cạnh, nắm tay nó và mắt ướt nữa chứ -_- Nhưng chẳng có ai, sao kì vậy? trong WC cũng không có, hấn bỏ nó rồi hả?

_tìm ck sao?- Mindy nhếch môi

_nói gì thế hả?- nó đỏ mặt quát

_hừm...đêm qua Harry chỉ đưa mày tới đây rồi về à- Jenny phụ họa

_sao? tên chết bầm- nó bực bội nằm trên giường

_ráng chịu đi cưng- Emily cũng không kém

_trình độ nói móc của mấy người ngày càng lên cao ha?- nó xỉa xói
 _nhờ Anh Thư cả- cả ba che miệng cười
 _hừ...nhưng...nhưng tại sao lại như vậy? huhuhu- nó ôm Emily tức tưởi
 _vẫn không biết à?- Mindy hỏi
 _sao biết được, hỏi câu nghe...- nó trề môi
 _là phạt mày đó- Jenny nói
 _hừm?- nó khó hiểu
 _nghĩa là cậu ấy muốn cậu hối hận về chuyện đến Dominic- Emily giải thích
 _gì chứ? tao không đến đó là anh ta chết lâu rồi- nó bức xúc
 _nhưng thà cậu ta bị còn hơn là cậu ta thấy mày chịu đòn cậu ta- Mindy
 _?????- nghe câu nói của Mindy, trong đầu nó toàn dấu hỏi
 _ngu ngốc, là cậu ấy sẽ đau...đau rất là đau...đau ời là đau khi mày bị thương á- Jenny cốc đầu nó
 _hiểu rồi- nó bí xị
 _mà tao thấy cậu ấy đáng thương hơn- Mindy ngẫm nghĩ
 _why?- cả ba thắc mắc
 _tao thấy hần ta nhớ mày hơn là mày nhớ hần
 _chi tiết nào khiến mày nghĩ vậy?- nó nhìn cô
 _ưm...hay thần thờ, còn nằm trong phòng mày suốt
 _có gì khác nhau, ở chung mà- nó bĩu môi
 _ahahaha- bỗng dưng Jenny ôm bụng cười
 _gì vậy mẹ, động kinh à?- Emily kì thị
 _không...không có...hí hí- cô vẫn cười
 _có gì nói ra đi- Mindy và nó hồi thúc
 _phòng...phòng mày màu gì?- cô hỏi
 _hồng phấn- nó đáp
 _hí hí...xung quanh thế nào?- cô nén cười hỏi
 _quần áo, giày dép, túi xách- nó trả lời
 _á hahaha, thử tưởng tượng Harry nằm trong phòng mày đi- cô nói
 Cả ba bắt đầu tưởng tượng, một căn phòng màu hồng nữ tính, xung quanh là quần áo, phụ kiện của con gái, và trên chiếc giường cũng màu hồng, có một chàng trai buồn bã nằm đó, nước mắt tuôn rơi, người con trai đó là hần, ôi thôi! khung cảnh không phù hợp tí nào, nghĩ đến hần ngồi vào bàn và trang điểm, ướm váy, giày dép lên người, eo....
 _hahahaha- Emily và Mindy ôm bụng cười
 _mày...mày nghĩ đi đâu thế, con biển thái- mặt nó đen thui mắng Jenny
 _tao...tao nói...haha...Harry chứ có nói...mày đâu- cô khổ sở trả lời
 _hừ...về mà ôm cái giắc bông của tụi bây đi- nó chỉ tay
 _ha...được...được rồi, nghỉ đi nha- Emily cười cợt

Nó sau khi xua đuổi đám bạn trời đánh thì nắm xuống nghĩ ngợi, nhớ hấn quá đi, vậy mà còn dám phạt nó, nếu nó không tới kịp, có lẽ bây giờ người nằm đây là hấn rồi....BẮT CÔNG....

70. Chương 70: Đối Thủ Cũ

Đã một tuần nó nằm bệnh viện và hấn vẫn chưa lần nào đến thăm khiến nó rất bức, thậm chí khi nài gặp hấn phải giận cho đến chết mới thôi. Bây giờ là nửa đêm, nó vẫn chưa ngủ, còn cầm Ipad online và chỉ trong phút chốc, chị nhà đã quăng luôn cái Ipad xinh đẹp chỉ vì một lí do củ chuối là...hấn đang online. Vậy sao nó lại giận? vì hấn có thời gian online và không có thời gian vào thăm nó, điều đó làm nó bức - _ -

Cạch - nghe tiếng mở cửa, nó vờ ngủ nhưng gương mặt vẫn nhúu lại khó chịu, người đó bước đến cạnh nó, khẽ nở nụ cười, không khí có vẻ ớn lạnh làm nó rùng mình, mở mắt và...

_AAAAAAAAAAAA- nó hét lớn

_Ơ...cô...- người đó ngơ ngác

_MA...MA...tránh xa tôi ra- nó lấy tất cả đồ vật gần đó ném vào người kia

_Andrena, em sao vậy?- hấn bên ngoài tức tốc chạy vào

_huhuhu...MA...- nó ôm chầm lấy hấn thút thít

_đâu? ma đâu?- hấn nuốt nước bọt nhìn xung quanh và dừng lại tại người ấy ấy kia

_xin chào, hai người hạnh phúc thật- giọng nói trong trẻo vang lên

_AAA...nó còn biết nói kìa, hức...hức...- nó hoảng sợ cắn chặt răng

_Hà Thanh- hấn nhẹ giọng

_AAAA...anh còn nói chuyện với ma hả?- nó thất thần la lớn

_tôi không phải ma- Hà Thanh có lẽ rất tức giận

_vậy...LÀ QUỶ...huhu- nó khóc âm lên

_nín đi, là người, cô ta là người- hấn nhẹ nhàng nói

_sao anh biết- nó hỏi

_anh cái gì mà không biết- hấn cười

_nhưng...anh hai nói...đã “xử” cô rồi mà- nó khó hiểu

_phải, đã xử, tôi quay lại đây là để đòi nó đó- Hà Thanh cười nhạt

_gì chứ? cô thử đụng đến anh hai tôi đi- nó bật dậy cầm lấy dao cắt trái cây

_haha...chỉ đùa thôi, sao cô kích động vậy?- Hà Thanh cười lớn

_mục đích của cô là gì?- hấn kéo nó lại hỏi

_không gì cả? một chút hối hận đã hình thành, vậy thôi- nhỏ nói rồi bước đi

Hai người thẫn thờ nhìn nhau, trong khi hấn đang suy tư thì nó đã gạt phắt tất cả đi, nhào lại đánh thùm thụp vào người hấn, đánh không đã còn ra sức cắn, cào cấu, gấu xé, hành hạ hấn đến thảm hại. Anh nhà chỉ cười khổ chịu đựng, hấn biết nó sẽ thế này nên chuẩn bị tâm lý trước rồi, hình phạt này dành cho nó là hoàn toàn sai, bởi vì chỉ có hấn là người thương nhớ còn nó chỉ thông thả ngày qua ngày ở đây thôi...

_em hành đủ chưa?- hấn hỏi

_...học...học...chưa...- nó hì hục thở

_mệt rồi kìa- hấn lấy khăn lau mồ hôi trên trán nó

_không cần anh lo, biến đi, đồ tồi- nó hét

_đâu ghê vậy?- hấn trề môi

_....- im lặng leo lên giường nằm

_sao thế? còn giận?- hấn bước đến nằm cạnh nó

Vì giường bệnh này rất lớn, y như giường ngủ vậy đó, cho nên hai người nằm cũng được. Và nói thêm là cái phòng bệnh được thiết kế và trang trí y như phòng của nó vậy á. Hấn vừa nằm cạnh đã bị nó không thương tiếc cho hôn đất và lặp lại nhiều lần cho đến khi nó mỏi chân thì thôi, thấy được điều đó, hấn hài lòng ôm nó thật chặt

_xin lỗi vợ yêu- hấn hôn lên cổ nó và nói

_hừm...- nó mặt lạnh

_sao vậy? xin lỗi mà- hấn ỉ ôi

_tưởng xin lỗi là xong sao?- nó hất mặt

_chứ muốn sao?- hấn chán nản

_ăn với chả nói- nó bĩu môi

_rồi, rồi, cho anh xin lỗi, muốn gì anh cũng chiều- hấn lờ miệng

_thật?- no thích thú

_uk- phóng lao thì phải theo lao chứ sao giờ

_tốt, chưa nghỉ ra- nó cười, chìm vào giấc ngủ

Hấn chỉ biết cười trừ rồi ôm nó và ngủ theo luôn -_-

7h sáng hôm nay là ngày nó được xuất viện, dư âm của cơn giận vẫn còn nên nó cứ lạnh lùng với hấn làm anh nhà mệt mỏi, đám bạn chỉ biết lắc đầu nhìn hai người

Cốc cốc - tiếng gõ cửa vang lên, Mindy lảng xảng mở cửa và phát hoảng khi thấy Hà Thanh đang đứng đó, hôm nay nhỏ như quý bà, trên người là váy suông khoét vòng ở xương quai xanh, được biết chiếc váy thuộc thương hiệu Diane von Furstenberg. Quả là phong cách thời trang đối lập với nó, chị nhà diện váy xám ngắn tay, buộc dây ở eo của hãng Tasse Tasse, nhìn kute cực với tóc xõa tự nhiên, ép mái ra sau.

_cô...đến đây làm gì?- Jenny khó chịu

_đón Andrena xuất viện- nhỏ nhún vai

_hừ...nghe cô nói cái muốn đổi tên liền à- nó khinh bỉ

_thôi, làm gì kì thị dữ vậy?- Jason cười cười

_anh bệnh?- Mindy hùng hổ

_đâu...đâu có- anh vội chối

_tốt- cô hài lòng

_tôi không có ý gì cả- nhỏ nhún vai

_không thì thôi- cả đám trề môi

_tôi có thể mời mọi người một bữa chứ?- nhỏ cười

_tùy- hấn bất cần

Thế là không nghi ngờ gì nữa, cả bọn cũng vui vẻ cùng Hà Thanh đi ăn và có lẽ, cô bạn này đã thật sự thay đổi. Ngoài ra, còn có Amber vừa mới gặp trên đường đi nữa chứ...

71. Chương 71: Kết Hôn????

Hello! t/g đã trở lại sau...1 ngày bỏ truyện ^__^ Xin lỗi các bạn nhiều nha, từ giờ không bỏ nữa đâu. Cũng xin cảm ơn bạn Judy Nguyễn rất nhiều, yêu bạn...Mình cũng xin nói thêm về cuộc sống của các nhân vật phụ góp phần bi kịch cho truyện nha

Thiên Bảo và My đã có một cuộc sống hạnh phúc với cậu con trai Thiên Minh handsome, Layla cũng tìm được một nửa của mình khi đi du học, Kin, Anna, Ken, Vy Tiên đã tiến hành hôn lễ và đang vi vu hưởng tuần trăng mật ở Ma Cau. Min đã từ bỏ Peter khi tình cờ thấy anh ôm một cô gái, nhưng Peter thì không biết được điều đó, anh nghĩ cô vẫn còn tình cảm với mình nên luôn chờ thời cơ thích hợp mà tỏ tình, đúng lúc này, một chàng trai đã tỏ tình với Min và cô đã đồng ý, chàng trai ấy chính là Chính Hùng. Peter dù buồn nhưng luôn cố gắng mong Min sẽ hiểu được mình, còn Min, một bên là người cô đã từng rất yêu, còn một người là bạn trai hiện tại luôn quan tâm cô, cô phải làm sao?...rắc rối quá đi mất...

Một ngày thu mát mẻ, 8 con người kia đang vui vẻ ôn lại kỉ niệm “một thời áo trắng” ở ngoài vườn, Emily là người sung nhất, cứ luyên thuyên mãi những vấn đề này nọ làm nó nhức cả tai, mấy cái chuyện đó thì có gì hay đâu chứ

_im đi, có nhiều đó nói đi nói lại hoài, mệt không hả?- nó bật dậy cầm nhàm

_èò...tao thích đó- Emily trề môi

_mày...*bụp - bụp*- nó bực tức nâng mặt cô lên đánh yêu vài cái

_a...đau, da tao mỏng manh như sợi chỉ chứ không như mày đâu nha- cô xoa xoa hai má

_ý nói tao mặt dày?- nó hất mặt

_đâu...đâu có- cô hoảng hốt

_bà xã...mai đi tập gym nha?- hấn mời gọi

_ý anh nói em mập?- nó nheo mắt (t/g bắt chước)

_anh không có ý đó- hấn vội biện minh

_ý anh nói em không hiểu anh?- nó đứng dậy

_em có thể bình tĩnh không?- hấn cười giả lã

_ý anh là em bất bình thường?- nó đá tan cái bàn nhựa

_chắc...anh có lẽ không nên nói nữa- hấn chép miệng

_ý anh nói em nói nhiều? anh không nói được?- nó nghiêng răng

_anh...- hấn bí luôn

_thôi, xin can, hai vk ck này thật...- Mindy chán nản

Geunyeoga tteonagayo

Naneun amugeosdo hal su eopseoyo

Sarangi tteonagayo

Naneun baroqueoreom meonghani seoissneyo

If You - BIGBANG

_con nghe nè hoàng hậu- nó nhận máy

_con bé này, lớn rồi mà như con nít- mama nó mắng yêu

_hì hì..mama gọi có chuyện gì sao ạ?- nó cười xòa

_tất cả mau đến nhà hàng đi- mama nó nói

_làm gì ạ?- nó thắc mắc

_đến rồi sẽ biết- mama nó nói giọng bí hiểm rồi tắt máy

Nó thông báo cho tất cả rồi thẳng tiến đến nhà hàng, đến nơi đã thấy tất cả các pama có mặt. Đây là nhà hàng Nhật nên họ ngồi dưới sàn theo kiểu Nhật á, họ đang ung dung thưởng thức trà và nói một vài câu thời xưa cũ mà nó chán ngấy, mới nãy ở nhà nghe đã rồi giờ còn tới đây nữa

_tụi con tới rồi...- nó la lớn

_a tới rồi hả?- mama hấn cười

_và...mong mọi người đừng nói chuyện đang nói nữa, hãy nói chuyện tương lai...QUÊN QUÁ KHỨ ĐI- nó từ cầu nhàu đến bực mình đập bàn hét lớn, nói xong thì nhếch mép đặt mông xuống đất, chân để trên bàn, lưng tựa vào Aubrey

_a...được...được...tụi ta sẽ không nói nữa- papa Jason nuốt nước bọt

_mọi người gọi tụi con đến có việc ạ?- Emily ngồi xuống theo kiểu người Nhật nhẹ nhàng hỏi

_vẫn là Emily ngoan nhất, không biết bao giờ thì con gái ta mới dịu dàng được- papa nó chán nản

_hửm...ba nên cảm ơn chúa vì có con đó- nó liếc yêu ông

_haha...phải, phải, ta rất muốn con bé làm con ta- 3 papa còn lại cười lớn

_có giá qua1

- bọn hấn lên tiếng

_chứ sao?- nó vênh mặt

_mà pama có chuyện gì nói đi ạ- Mindy mặt mội lên tiếng

_ta muốn...- papa cô ấp úng

_muốn gì

~~~ cả đám cười gian nhìn hai pama của Mindy làm họ đỏ mặt

_nghĩ tùm lum...ta muốn các con nhanh chóng kết hôn- mama cô ngại chín mặt

_ĐẠ????- cả đám hét

_ồn ào quá, mau mau kết hôn đi- các pama nói xong bỏ ra ngoài

_hử???? TÀN ĐỒI- nó méo mào

_gì chứ? lấy anh là may lắm nha- hấn ngất mũi nó

_ờm...- nó miễn cưỡng

_sao thế?- hấn nhú mày

_không gì- nó lạnh giọng

_em...không muốn gã cho anh?- hấn có vẻ khó chịu

_em không có ý đó- nó vội trả lời

_không sao...- hấn cười nhẹ

Nó vội bật dậy ôm lấy cổ hấn, ánh mắt chân thành, hấn nhận ra ánh mắt đó nên cũng bớt lo lắng hơn, cúi đầu hôn nhẹ lên môi nó rồi cả hai cùng ra ngoài, bỏ lại cái đám minions đang điên tiết kia

72. Chương 72: Chia Tay Hội Độc Thân - Hôn Phu Của Lớp Trưởng

Buổi tối, trong một căn biệt thự sang trọng, có 4 nàng công chúa xinh đẹp tuyệt trần, 4 nàng đều có làn da trắng như tuyết, môi đỏ như máu, tóc thì...đủ màu như cầu vồng

_haizz...chán quá đi- nàng công chúa tóc vàng lên tiếng

_làm như tao không chán á- tới lượt nàng tóc đỏ

_tao nữa- hai nàng cam và tím còn lại

Mọi người có biết 4 màu tóc khác nhau đó là ai không? Màu cam là nó, đỏ là Jenny, tím của Emily và vàng Mindy sở hữu. Bọn hần đã cùng đám bạn công tử đi ăn chơi để chia tay kiếp độc thân rồi, chỉ còn 4 nàng này ăn ở không

_nè! hay là tụi mình cũng đi đi- Jenny gợi ý

_đi đâu?- ba đứa kia thắc mắc

_tạm biệt cuộc sống độc thân chứ đâu- cô trẻ môi

_phải, tới bar quẩy đi- nó hưng phấn chạy lên phòng

_được, để tao hẹn cả lớp- Emily và Mindy thay nhau nhún nhún gọi gọi

Lát sau, cả 4 đứa bước xuống, trên người là áo len bó sát với thiết kế như cái yếm và không có tay, phía dưới là quần giả váy. Leo lên con Lamborghini Reventon, tụi nó phóng thẳng đến bar Chin

Bên trong, tiếng nhạc xập xình vang dội làm nó khó chịu, có lẽ lâu quá không đến nên hơi lạ lạ, nhẹ nhàng mở cửa, nhẹ nhàng, nhẹ nhàng, dù chỉ nhẹ nhàng thôi nhưng tụi nó đã làm tất cả đàn ông có mặt trong đây phải chết lâm sàng. Bỗng...từ sàn nhảy, một đám người bặm trợn, đầu trâu mặt ngựa tiến lại với vẻ mặt dâm dê không thể tả, tên cầm đầu định ôm eo nó và nói những lời ngọt mật thì bị lời chào của nó làm cho khựng lại

_xin chào Jun - phó bang Ery, tôi là Irene - đại tỷ Tứ đại Angel, rất vui được làm quen- nó nhếch mép

_mày...mày nói cái gì? bằng chứng?- hần mạnh miệng

_đây- nó đưa ra một cái thẻ

Chiếc thẻ màu đen, góc trên bên trái là dòng chữ Đại tỷ Angel - Irene xinh đẹp -_- được khắc lên đó, xung quanh là dấu hiệu đôi cánh thiên thần nhuộm máu, bên kia, ba đứa bạn nó cũng đưa thẻ ra, Emily màu xanh lá, Mindy xanh biển và Jenny đỏ rực. Mấy tên đó sợ đến mặt mày tái mét, nhanh chóng rút đi để lại cái nhìn ngạc nhiên cho khác trong bar khi một bang phó cao cao tại thượng của Ery lại tháo chạy trước 4 cô gái mảnh mai này

Tụi nó tiến vào phòng VIP một và tá hỏa với tình cảnh hiện tại, kia...không phải là lớp trưởng bóng bẩy sao? tất cả mọi người đang vui vẻ chơi đùa, Hà thì ngồi hai bên hai em, cứ vuốt ve em này đến em nọ, ánh mắt thì thoảng liếc qua cô gái xinh đẹp phía đối diện, nếu nó nhớ không nhầm, thì đây chính là hôn phu của Hà lớp trưởng. Nhưng hành động của cậu ta như vậy là có ý gì? chẳng lẽ...muốn cô ấy ghen sao? haha...đã rõ...không ngờ lớp trưởng bóng bẩy ngày nào giờ đã trở nên menly và biết yêu rồi, chỉ có điều, hình như cô gái đó không quan tâm, chỉ mãi chú ý đến chiếc điện thoại

_hell- tụi nó vẫy tay

_a...các cậu đến rồi sao?- Hà vui vẻ bật dậy ôm từng đứa

_này...này...tụi tui là hoa đã có chậu, mà là chậu thủ tinh cho nên không cần chậu đất như cậu đâu nha- nó nói

_hì hì...sorry, nhớ các cậu quá mà- cậu cười

_bóng bẩy-cả lớp bĩu môi

_phụt...há há há há...đồ..thấy chưa? tôi...tôi đã nói...là anh bóng...bấy rồi mà...hahaha- cô gái được cho là hôn phu của lớp trưởng đang ôm bụng cười như điên

_cô...- cậu tức giận

_quá đúng, cậu tên gì?- Mindy tiến lại cô bạn đó

_xin chào, mình là Hikari, người Nhật- cô gái cười tươi

_woa...cậu xinh thật đó nha- Jenny cũng góp vui

_cảm ơn- Hikari cười nhẹ

_mà thân phận của bạn ở đây là gì vậy???- Emily cười bí hiểm nhìn cô và Hà

_hôn phu của tôi- Hà mạnh miệng

_hừm...- Hikari liếc anh

_em sao thế?- cậu cười cười

_bỏ cái bàn tay dơ bẩn của anh ra khỏi người tôi- cô lạnh giọng

_cô...- cậu giận đen mặt

_bàn tay anh chạm vào người khác rồi thì biến đi- giọng nói chưa bao giờ tăng nhiệt

_hừm...em đang ghen?- cười ma mị

_tôi á? never- cô dí sát mặt vào mặt cậu làm tim cậu muốn nổ tung

_stop here- Jenny la lớn

_hà hà...có vẻ như Hà lớp trưởng đang yếu tim nhỉ?- nó bĩu môi khinh khỉnh

_gì? ai nói?- cậu đỏ mặt tía tai chạy lại véo má nó

_aaaaa...cậu dám?- nó tức giận hét

_sao không?- cậu nhếch mép

_cậu cũng gan lắm, lớp trưởng à?- hần từ ngoài đi đến

_Harry- cậu có một sự lo sợ nhẹ

_hừm...đụng đến bà xã tôi là chết- hần quẹt tay ngang cổ

_vậy...anh đụng đến ôn xã tôi cũng chết- Hikari thấy tình hình không ổn vì tưởng hần là xã hội đen (chứ gì nữa) nên tiến lại

_hả??? cô gái xinh đẹp này là...- hần quay sang nó

_anh...dám khen cô gái khác trước mặt em?- nó bốc hỏa

_á á...bà xã, sorry, anh khen vậy thôi chứ...chứ cậu ta xấu tàn nhẫn

~...có bà xã anh đẹp à- hần vội biện minh với nó mà không thương tiếc nói Hikari xấu

_nè! cậu nói vợ mình xấu à?- Hà hét lớn

_ai là vợ anh?- Hikari đỏ mặt

_vậy ai là ông xã em?- anh trêu

_khoan tình cảm, tôi phải xử cậu vì đụng đến Andrena- hần hất mặt

_thôi thôi, tôi xin can, hai người chắc xảy ra chiến tranh mất- Jason chạy vào can

_hừ!- cả bốn hừ lạnh làm anh run người

_mà cô xi...à cô gái này là ai mà kêu Hà là ông xã thế?- hần hỏi

_Hikari, hôn phu cậu ấy- nó liếc hắt rồi mệt mỏi ngã lưng trên sofa

_wae? em nói thật?- hắt đứng gần nó

_phải- nó với tay kéo hắt xuống

Thế là hắt nằm đè lên nó luôn, tất cả mọi người cũng không quan tâm đôi vk ck sến súa này nữa mà quay đi ăn chơi thỏa thích, chỉ riêng Hikari khá bất ngờ nên đứng như trời trồng nhìn nó và hắt. Khẽ cười khi thấy Hikari ngạc nhiên, nó vòng tay ôm cổ hắt rồi nở một nụ cười thật quyến rũ và mi hắt một cái

_bà xã...em định khiêu khích anh đến bao giờ đây?- hắt giọng khàn khàn

_anh...mau đứng lên, quá trớn rồi- nó vội đẩy hắt ra

_hừ! về chết với anh- hắt bật dậy mặt hầm hầm

_được, ok- nó gật đầu và bịt miệng bởi lời nói đã hổ

_rất tốt, hình phạt cho em là...không được rời giường- hắt nhấn mạnh 4 từ cuối

_hai...hai người đã...- Hikari vẫn chưa hết bàng hoàng

_hú, lên nhảy nào Hikari, đừng quan tâm họ- Mindy đi xuống kéo cô lên

Nó cũng nhanh chóng nhập cuộc, 5 cô gái với 5 phong cách khác nhau cùng nhảy múa vui vẻ làm bọn con trai chết ngất... 5 chàng trai của đời họ chỉ biết lắc đầu chán nản...haizz

GTNV:

Yamamoto Hikari: 21 tuổi, hôn phu của Hà và cũng là thanh mai trúc mã của cậu nhưng vì mất trí nhớ nên luôn phủ nhận tình cảm của cậu, là người Nhật, xinh xắn, vô cùng dịu dàng.

73. Chương 73: Ảnh Cưới

Biệt thự nhà nó

_haizzz...chán quá bây ời

- Mindy lại than thở

_mày suốt ngày cứ chán hoài- nó bĩu môi

_sao lại không chán? sắp kết hôn rồi- cô mếu máo

_có sao, Sally và Ryan cũng kết hôn và có con đấy thôi- Emily cười cười

_hai đứa đấy có con à???- Jenny thắc mắc

_ừ...nghe nói dùng biện pháp để đợi tụi mình và hai chị kia nhưng...Ryan không chịu nổi nên...nên...- nói đến đây, hai má Emily đỏ ửng lên rất kute

_quái!!! thằng đó thật...- Mindy khó chịu

_nhưng em bé mới 2 tuần thôi, còn kíp- cô vội la

_hử??? ừ thì kíp, cậu với Aubrey mau mau đi- nó cười đều

_ghét ghê- cô nũng nịu

_giờ này mấy em còn làm gì thế? mau đi đi- Edward từ trong hét

_đi đâu??- Jenny ngơ ngác

_thử váy cưới- hắt nhún vai

_sớm thế?- Mindy chán nản

_nhanh đi không kíp- Jason vội vã

_rồi rồi, làm quá- nó chán nản kéo hẳn ra xe

Tiệm áo cưới của nhà thiết kế nổi tiếng thế giới Alexander Wang, 8 người tụ nó và bọn hắn bước vào đã nhanh chóng thu hút sự chú ý, nó hất tóc rồi mỉm cười, những tên con trai gần đó chết ngất, mắt trái tim còn mồm thì rớt cả nước dãi

_xin chào các tiểu thư và thiếu gia, phu nhân đã căn dặn trước rồi ạ, mọi người hãy vào trong chọn đồ, chúng ta sẽ thực hiện bộ ảnh cưới thật độc đáo theo ý của tiểu thư ạ- cô nhân viên cúi chào

_được rồi, 4 bộ váy cưới mà tôi đã thiết kế làm xong chưa??- nó hỏi

_thưa rồi ạ, và 4 bộ vest của thiếu gia cũng đã được chuẩn bị xong- cô nhân viên trả lời

Nó không nói gì chỉ gật đầu rồi cùng hắn vào, bên trong, 4 vị nhiếp ảnh gia nổi tiếng đã có mặt, chỉ chờ 8 người thay đồ là có thể chụp ảnh, tụ nó và bọn hắn lịch sự cúi chào rồi đi vào gian phòng xem áo cưới. Trong gian phòng màu trắng tinh khiết, có 4 chiếc váy cưới và 4 bộ vest nam được treo lên tỉ mỉ, xung quanh là chuyên viên trang điểm và làm tóc đang đứng lên chào 8 người. Nó tiến đến, mang bộ áo cưới đẹp nhất xuống và ước vào người, mỉm cười hài lòng rồi vào phòng thay đồ với sự trợ giúp của nhân viên, ba nàng kia cũng vậy...

Lát sau, 4 nàng công chúa sắp về nhà chồng bước ra, mọi người đều há hốc mồm nhìn họ, có phải người không vậy??? không...thiên thần mới đúng, chính xác hơn là thiên thần có trái tim ác quỷ, há há. Emily trong chiếc váy cưới khá kín đáo, với thiết kế bông cúp ngực, tránh tình trạng lộ hàng, cô đã viền thêm phần ren kiểu dáng cổ lọ rất đẹp mắt, nhìn không quá hở hang và rất thanh khiết, điều này làm Aubrey mê mẩn. Mindy vẫn không mất vẻ năng động cá tính với bộ váy xòe cúp ngực, phần dưới xòe rộng với 3 lớp ren đính đá xếp tầng, Jason nhìn đến rớt con mắt. Jenny hôm nay kín đáo lạ thường với chiếc váy ôm sát phần trên và phần dưới bông bênh, lấp lánh kim cương, cô cũng như Emily, thiết kế thâm phần voan che đầy lấp lo xương quai xanh quyến rũ của mình, cô thật sự làm Edward bất ngờ. Nhưng...người thu hút nhất ở đây chính là nó, không xòe che chân như các cô bạn, nó chọn một chiếc áo ren rớt vai, phần tay rớt đó được thiết kế phồng, chiếc áo được mix cùng váy xòe mullet, phía sau là chiếc nơ bản to cũng trắng nốt, nhìn nó rất nhẹ nhàng và nữ tính, hắn mơ màng nhìn theo nó đến nỗi rớt cả tách trà, nhưng vẫn chưa làm anh nhà thức tỉnh, nhân viên bật cười khúc khích nhìn thiếu gia của họ

_tụi em biết tụi em đẹp rồi, khỏi nhìn, giờ các anh mau thay đồ đi- Mindy hắng giọng

_xì...- bốn chàng đỏ mặt xách vest vào thay

Tụ nó lắc đầu cười rồi ngồi vào bàn ấy người thợ đang ngứa tay ngứa chân kia bôi son trét phấn, lại một lần lát sau, tụ nó trang điểm đã xong, bọn hắn cũng đã ra ngoài. Nhìn xem, họ đẹp như hoàng tử bước ra từ cổ tích vậy, các nữ nhân viên trở mắt nhìn như muốn thu hết mọi chi tiết trên người tụ hắn vậy, đến khi nó liếc mới thu hồi lại. Mà công nhận ck của mấy nàng này đẹp thật nha, trên người là vest đen, thiết kế giống nhau làm tăng vẻ nổi bật. Edward lạnh lùng nhưng ánh mắt đông đầy yêu thương với vest đen cài cúc, bên trong là sơ mi trắng và cà vạt hồng. Aubrey lịch lãm pha chút “bad boy” với vest đen, sơ mi trắng và nơ cài cổ đen. Jason đứng kiểu công tử trẻ, năng động thời xưa với vest đen, bên trong là sơ mi trắng và áo khỉ đen, anh thất cả vạt đen nốt. Vest của hắn có vẻ hợp với váy cưới vợ mình, chiếc áo đuôi tôm lịch lãm, trên cổ là chiếc nơ cái cổ, nhìn thật handsome, cộng thêm cúc tay áo mà nó mua tặng, hắn thật sự đã hớp hồn người khác.

_ông xã đẹp trai quá- tụ nó đồng thanh

_anh biết- bọn hắn đáp trả

_anh...- 4 đứa tức xì khói

_chúng ta đi thôi- vị nhiếp ảnh cười

Chiếc xe sang trọng chở 4 cặp đôi đến 4 nơi khác nhau, chúng ta hãy xem họ làm gì nha, đầu tiên là Mindy và Jason

Hai người này rất trẻ con nên đòi đến công viên giải trí chụp hình, họ cùng nhau chơi đùa và chụp ảnh, bức ảnh đầu tiên là cả hai cùng nhau chơi đu quay đảo và cười rất tươi, chỉ tội vị nhiếp ảnh phải leo lên theo

_...thứ hai là tấm ảnh ngoài ý muốn, mãi chạy nhảy, Mindy vấp té và được chồng đỡ, ông bác kia nhanh chóng chụp lại, thứ ba là cô đang vui vẻ kéo anh đi lại nhà ma, còn anh thì hoảng sợ đến xanh mặt làm bác nhiếp ảnh ôm bụng cười, thứ tư là trong nhà ma, anh đang bị con ma dọa thì cô không ngần ngại xách váy cưới “tặng” cho con ma một cước, bác nhiếp ảnh phải lau mồ hôi vì cô và cuối cùng, là ảnh hai người hôn nhau bên cạnh chiếc xích đu...

Đến Emily và Aubrey, hai người này khá lãng mạn nên đi đến một đồng cỏ lau, đầu tiên là hình ảnh ôm eo cô, còn cô hai tay dang rộng, mắt nhắm thư giãn cùng nụ cười rạng rỡ cạnh khoe môi, thứ hai là tựa lưng vào nhau nhìn về chân trời xa, thứ ba là cô nằm đè lên anh với gương mặt đỏ ngáy ngừng, còn anh thì...cực đều, thứ 4, anh đang đuổi theo cô với nụ cười trên môi, cuối cùng, là hình ảnh anh đang bình yên ngắm cô chạy nhảy tung tăng với chiếc váy cưới cầu kì...

Jenny và Edward lại cực bá đạo, họ quyết định đến chợ đêm - nơi họ gặp nhau, dù là hai phương trời khác nhau nhưng họ cũng có được những tấm ảnh đẹp, một là cả hai cùng thưởng thức kem ngon lành, thứ hai là cùng nhau dạo phố với ánh mắt chứa chan yêu thương dành cho đối phương, thứ ba là cô đang đút cho anh miếng bánh bằng...miệng cùng ánh mắt ngưỡng mộ của mọi người xung quanh, bốn là hình hai người khiêu vũ giữa chợ đêm tấp nập, cuối cùng là cả hai đang cúi người giúp đỡ một em bé mồ côi...

Và cặp đôi cuối cùng là hấn và nó, không chọn cụ thể một nơi, hấn chiều theo ý nó là thấy chỗ nào đẹp thì chụp, đầu tiên là bờ sông, nó đang đứng trên thảm cỏ xanh mượt dang hai tay tựa như Emily, hấn đứng phía sau cũng tạo dáng y hệt nó, tức là hai người này đang chơi titanic đó, thứ hai là hai người nằm cạnh nhau và gối đầu lên tay, hấn nhắm mắt cùng nụ cười, còn nó thì nghiêng đầu ngắm hấn, thứ ba, nó đang vui vẻ ăn kẹo bông và quay sang hấn, anh nhà muốn làm nó bất ngờ nên cúi xuống và hai người có một nụ hôn kẹo bông thật ngọt ngào, bác nhiếp ảnh nhanh chóng ghi lại hình ảnh đó và ngắm nhìn tác phẩm, còn hai nhân vật chính đó đang ăn nốt cây kẹo và trao nhau nụ hôn thật sự, thứ tư, nó đang ngồi trên lan can một hiên nhà, còn hấn đứng phía dưới cầm hoa, nhìn như hấn đang cầu hôn nó vậy, và cuối cùng là bức ảnh chụp ở biển, nó không ngại hình tượng chạy nhanh xuống biển, mái tóc xoăn bay bay trong gió, bông hoa cái đầu rơi xuống nhưng hấn nhanh chóng bắt lấy, tiến đến cìa cho nó và cả hai có một tấm ảnh đẹp, ngoại lệ thêm là anh chị còn có bức ảnh đùa giỡn trên biển nữa nhé...

Sau một ngày dài chụp ảnh mệt mỏi, tụi nó cũng đã về nhà nghỉ ngơi nhưng nụ cười vẫn vương trên môi...

74. Chương 74: Hôn Lễ

Hôm nay là một ngày trọng đại trong cuộc đời tụi nó, sau bao năm gian khổ trong tình yêu (làm quá) thì mấy nàng của chúng ta cũng có được một hạnh phúc trọn vẹn, tay trong tay với các chàng, trong tương lai, nhất định con họ sẽ có một cuộc sống hạnh phúc và sung sướng không khác gì ba mẹ mình

Lễ cưới hôm nay còn có sự tham dự của Min, Peter và cả anh chàng Chính Hùng kia nữa, hiện tại tất cả đã có mặt tại phòng chuẩn bị của cô dâu và đám con trai thì bên chú rể

_chà...3 cậu thật xinh đẹp, mà sao Andrena không thay váy đi??- Min nhìn nó

_váy có vấn đề ở eo, phải đính cườm lại đã- nó vừa làm vừa nói

_chứ không phải mập lên sao?- Mindy trêu

_dâu phải, không chừng...có rồi đó- Jenny hòa theo

_im hết đi, có tin tao cho tụi bây khỏi ra đây luôn không hả???- nó quát

_không dám- cả đám xua tay và tiếp tục chuẩn bị

Nó lại tiếp tục loay hoay với cái váy của mình, lúc này cửa phòng mở ra, Kin, Ken, Peter, Ryan, Thiên Bảo và Chính Hùng bước vào, một vấn đề lại xảy ra với nó, chiếc vòng đeo cổ rơi đầu mất rồi, thế là cúi lên cúi xuống, lật qua lật lại để tìm, nhưng không thấy, nó bực bội nhảy tung tung làm cả phòng ôm bụng cười

_cười cái gì mà cười?- nó quát

_chị...chị tìm gì vậy?- Sally hỏi

_vòng cổ- nó đáp

_cái này đúng không???- Layla từ đâu bước ra

_phải rồi, chính là nó, ủa??? mà cậu lấy đâu ra??- nó nghi ngờ nhìn cô

_a...mình nhặt được ngoài kia- cô vội biện minh

_hừ...- nó liếc cô một cái rồi vào phòng thay đồ

Lát sau, nó bước ra, mọi người trở mắt nhìn, đám con trai ngạc nhiên nhìn nó, ôi!!! tiên nữ, là tiên nữ giáng trần. Váy cưới của tụi nó đã được thiết kế lại, đều là váy đuôi cá cúp ngực với eo có đính nơ. Cạch - cánh cửa bật mở, các papa bước vào, tụi nó nhanh chóng chạy đến ôm lấy họ

_con gái hôm nay xinh lắm- papa nó

_đa tạ sư phụ- nó cười tí mắt

_lớn rồi mà như con nít- mama nó mắng yêu

_mới đây mà đã lấy chồng rồi, thiệt...- mama Mindy chép miệng

_mama, nếu mà Andrena không giận Harry thì con lấy chồng lâu rồi- Mindy phụng phịu nhìn sang nó

_hử??? tao giận lúc nào???- nó chu mỏ nói

_đừng đùa nữa, tới giờ rồi kìa, không nhanh là mấy chàng kia sốt ruột đó- papa Jenny nghiêm nghị

_làm như ba muốn gả con lắm á- Jenny trề môi

_chứ sao???- ông bật cười

_ba kì quá à- tụi nó nũng nịu

_hahaha, mau đi- papa Emily chen vào

Không nói gì nữa, tụi nó khoác tay các papa và hướng về lễ đường. Bên trong mọi người nôn nao vì muốn gặp cô dâu, nhưng người mong mỏi hơn hết chính là tụi hần, gương mặt lạnh băng hướng về cửa lớn, lòng không khỏi lo lắng, cái đầu có IQ siêu phàm thì cứ lo nghĩ lung tung, lỡ cô dâu bị cướp thì sao??? --

Kết...- hai cánh cửa lớn của lễ đường được mở rộng ra nhờ hai anh phục vụ điển trai, 4 cặp cha con hiện ra trước mặt mọi người, ai cũng mỉm cười hạnh phúc riêng nó, nở nụ cười nhếch mép quen thuộc làm hần đứng đó cười khở, hắt đầu ra sau, động tác hoàn hảo của nó làm nam nhân ở đây chết ngất, papa tụi hần chỉ lắc đầu trước nó.

Khi tụi nó và các papa bước đi trên thảm đỏ, những cánh hoa hồng rơi xung quanh làm người khác dễ chịu bởi mùi hương của chúng, bản nhạc thường thấy ở lễ cưới vang lên và tắt hần khi tụi nó đã đến trước mặt người bạn đời của mình. Cầm lấy tay con gái, các papa đặt nó lên tay con rể cùng những lời dặn dò từ một người bố dành cho con gái cưng của mình. Tụi nó cười trấn an papa sau đó cùng tụi hần quay về phía cha

_bắt đầu đi- nó và hần hất mặt nhưng giọng nói có chút tôn trọng

_được, ta xin hỏi các cô gái ở đây có đồng ý nhận các nam nhân này làm chồng? khi đau yếu cũng như lúc khỏe mạnh, mãi mãi tôn trọng, yêu mến và gìn giữ chàng khi hai người còn sống chung???- vị cha hỏi

_thưa có ạ- tụi nó đồng thanh

_các chàng trai ở đây có đồng ý nhận các nữ nhân này làm chồng? khi đau yếu cũng như lúc khỏe mạnh, mãi mãi tôn trọng, yêu mến và gìn giữ chàng khi hai người còn sống chung???- vị cha lại hỏi

_thưa có ạ- tụi hần cũng đồng thanh

_tốt lắm, ta xin tuyên bố trước Chúa các con chính thức trở thành vợ chồng, hãy yêu thương nhau và cố gắng gìn giữ cuộc hôn nhân này- vị cha diễm đạm nói

_vâng- cả đám đồng thanh

Sau khi hôn lễ kết thúc, tụi nó và bọn hấn được các pama tiễn ra sân bay, nhưng điều thú vị đã xảy ra, Min muốn đi cùng cả đám để tránh hai chàng trai đáng ghét này

_đi....đi mà....- cô cố cầu xin

_hừm, never- tụi nó nghiêm mặt

_chuyến bay từ Việt Nam đến Paris sẽ khởi hành sau 10 phút nữa, xin quý khách nhanh chóng lên máy bay và ổn định chỗ ngồi để máy bay có thể cất cánh. Xin nhắc lại....- tiếng của phòng quản lý sân bay vang lên

_tới giờ rồi, tụi này đi đây- nó nói rồi ôm từng người

Chiếc máy bay từ từ cất cánh bỏ lại một đám người với hàng ngàn cảm xúc lẫn lộn, các pama buồn vì sắp xa con nhưng cũng vui vì các con đã tìm được người thương, Min thì bị tụi nó bỏ rồi...-_-

75. Chương 75: Hạnh Phúc Trọn Vẹn

Paris vào một ngày đẹp trời, trên con đường treo hoa lồng lầy, có một đôi nam nữ khoác tay nhau đi dạo, đó chính là cặp vợ chồng son của chúng ta - hấn và nó

_em muốn đi đâu??- hấn hỏi

_anh muốn đi đâu??- nó hỏi lại

_em nói đi

_anh nói đi

_anh muốn em nói

_em muốn anh nói

_anh không thích

_em cũng không thích

Sau một hồi đưa đẩy qua lại, nó và hấn đã quyết định sẽ đến trường mẫu giáo dành cho trẻ mồ côi, cả hai nắm tay nhau đi vào khuôn viên, đám trẻ đang nô đùa thấy có người đến thì sợ hãi núp sau lưng vị xơ

_chào các em- hấn vẫy tay

_anh chị là ai???- một cậu bé mạnh dạn nó

_người đẹp nhất thế giới- nó hất tóc

_ọe- cả đám trẻ con làm động tác nôn ói

_nè!!!- nó phụng phịu

_haha, bà xã...em thật đáng...- hấn cười lớn khoác vai nó

_đáng gì?- nó nghiêng răng

_đáng...YÊU- hấn ngất mũi nó

_anh chị là vợ chồng à??- lại một cậu bé hỏi

_phải- hấn gật đầu

_các con mau vào đi- vị xơ cười hiền

Nó và hấn nhanh chóng theo vị xơ vào đại sảnh, bên trong, bàn ghế đã được sắp xếp ngay ngắn, và ở trung tâm bàn ăn có 6 con người đang vui vẻ tám chuyện

_e hèm- nó bước đến hắng giọng

_ơ...hai đứa bây cũng ở đây nữa à?? mời ngồi- cả bọn đứng lên nhường chỗ

_ghế có người ngồi rồi- nó lại nói

_a...ghế mới, ghế mới- Mindy cười lau ghế cho nó

_cảm ơn- nó cười

Một lát sau, bọn trẻ cũng vào, tụi nó và bọn hấn vội giúp các vị xơ bê thức ăn phân phát cho tụi trẻ, Emily hiền lành còn tận tình đút thức ăn cho nhưng bị anh nhà ghen nên đành đút cho anh luôn -- Mindy và Jason thì không lo ăn, chỉ mãi nghịch phá đồ chơi của bọn trẻ làm mấy đứa nhỏ la hét om sòm. Jenny check in trước khi ăn cùng vài đứa trẻ, Edward không thèm để ý cô vợ, ân cần đút thức ăn ột cô bé bị thương ở tay, ánh mắt rất dịu dàng

---

Buổi tối, tại một phòng VIP của khách sạn

Nó đang mải mê làm việc, hấn bên cạnh ăn uống ngon lành rồi lẩn quay ra ngủ, đầu đặt trên đùi nó. Sau 1 tiếng miệt mài, nó khẽ vươn vai định đứng lên nhưng cảm giác tê rần từ chân truyền lại, đưa mắt nhìn, là hấn, anh nhà đang ngủ ngon lành như con nít kia kìa. Cánh môi giương lên vẽ thành một đường cong tuyệt hảo, ngón tay thon dài lướt qua từng vị trí trên mặt hấn, cúi thấp xuống, nó đặt môi mình lên môi hấn và nhắm mắt lại, nụ hôn lén lút như thế cứ kéo dài cho đến khi...

_em thích hôn lén anh đến thế cơ à?- hấn mở mắt hỏi

_còn lâu nhá- nó bĩu môi

_tại sao vậy? hưởng tuần trăng mật mà đem công việc theo là sao?- hấn nhún nhó

_sorry, giờ anh muốn gì? em sẽ đền bù- nó ôm cổ hấn cười

_thật sao??- hấn nghi ngờ

_ừ...đương...nhiên...- khó khăn lắm nó mới nói ra được

_vậy...sinh con cho anh- hấn cười đều

Nó đỏ mặt nép vào ngực hấn, anh nhà nhanh chóng bế vợ đặt lên giường, bàn tay luồn vào áo nó xoa xoa bộ ngực căng tròn khiến nó không kìm được bật ra tiếng rên ma mị. Bên ngoài cửa sổ, ánh trăng sáng chiếu xuống hai con người đang quấn lấy nhau trong niềm vui và hạnh phúc...

---

76. Chương Ngoại Truyện: Hôn Ước Của Bọn Trẻ

7 năm sau ngày cưới, bây giờ tụi nó và bọn hấn đã 27 tuổi nhưng sắc đẹp vẫn còn rất trẻ trung làm người ta liên tưởng đến cô nữ sinh ngày nào. Thêm một sự thật nữa, Chính Hùng thật ra không hề yêu Min, anh chỉ dùng cô làm trò vui để sống hết quãng đời ngắn ngủi sau khi phát hiện mình bị máu trắng, và Min đã đồng ý trở lại với Peter. Sau đây t/g xin giới thiệu cục cưng của các nhân vật nha

Hoàng Dương Hải Nguyên (Alexander) : 7 tuổi, con trai hấn và nó, handsome như ba và có một em gái song sinh

Hoàng Dương Hải Yến (Alexandra): 7 tuổi, con gái hấn và nó, dễ thương, em song sinh của Nguyên

Phạm Hoàng Ân (Ryder): 7 tuổi, con trai couple EmiAu

Trần Hữu Khôi (Felix): 7 tuổi, con trai couple MinJa

Trương Kỳ Anh (Serena): 7 tuổi, con gái couple JenEd

Lâm Khánh Minh (Alan): 7 tuổi, con trai couple SaRy

Phan Kim Thư (Hilary): 7 tuổi, con gái couple KinAn

Đỗ Lập Thành (Asher): 7 tuổi, con trai couple VyKen

Ngọc Lan Vy (Jesse): 7 tuổi, con gái couple Bảo My

Lục Minh Châu (Roxana): 7 tuổi, con gái couple PeMin

Iris Samson: 7 tuổi, con gái couple Layla John

Và 8 nhân vật chính của ngoại truyện này là Alexander, Ryder, Felix, Asher, Alexandra, Hilary, Jesse, Serena

---

Biệt thự nhà nó ở Việt Nam, hiện giờ tất cả đã có mặt đầy đủ, đám trẻ con thì ra ngoài vườn chơi

_sao??? nói lạ đi- Mindy hỏi nó

_biết rồi, theo tao quan sát mấy tuần qua- nó nói nữa chùng

_mama, Hilary đau chân- Alexander chạy vào nói bằng giọng hơi hột nhưng có chút lo lắng

_con xoa chân cho bạn đi- hấn nói

_vâng- cậu bé lại chạy đi

Nó nhìn con mình đến gần người, cây bút cầm trên tay cũng cho vào mồm luôn, suy nghĩ gì đó rồi nó hí hoáy viết vào giấy. Mấy người kia tiếp tục hỏi nó, chẳng qua là gia đình này đang lên kế hoạch hôn ước cho đám trẻ, vợ chồng nó đảm nhận trách nhiệm này nên nhận giữ cả đám con nít suốt một tháng qua, vừa giữ, vừa quan sát đến một bờ hơi tai, nhưng thật chất chỉ có hấn giữ, còn nó thanh thần quan sát hành động và biểu hiện của các con. Cuối cùng, chị nhà suy nghĩ đã xong, vắt chéo chân, nhấp mồm ngụm trà và giờ mảnh giấy lên

_xong rồi, giờ nghe thật kĩ nhá, theo quan sát của mình thì...có lẽ...Alexander thích Hilary và con bé Alexandra thích Asher nên mình sẽ làm thông gia với gia đình chị Anna và chị Vy Tiên, và 2 cặp còn lại là Ryder và Serena, Felix và Jesse- nó đồng dục tuyên bố

_được đó- tất cả vui vẻ

_thêm nữa là gia đình Peter sẽ hứa hôn cho Roxana và Alan, còn bé Iris cũng có bạn trai bên Anh rồi- nó nói thêm

_quyết định vậy nhá- hấn nháy mắt

_ok- cả đám đồng thanh

Sau khi bàn bạc hoàn tất, tụi nó và bọn hấn kéo nhau ra vườn xem con mình, nhưng...tất cả đâu rồi, chỉ có Alexander và Hilary ở lại, tụi kia nhanh chóng chia ra tìm con mình, còn hấn, nó, Kin và Anna thì ở lại xem cặp đôi này

_.....- im lặng

_.....- im lặng

_.....- im lặng

_.....- im lặng

_.....- im lặng

Một chuỗi im lặng kéo dài, nó ngồi đó bực cả mình, thằng con trai đã lạnh rồi, giờ tới đứa con dâu cũng lạnh luôn, thiệt...làm ơn mở miệng nói chuyện dùm mama hai con ơi -_-

_ừm...Hilary này!!!- cuối cùng Alexander cũng chịu mở miệng

_sao?- cô bé xinh đẹp với cái tên Hilary nhường mày

_mình có chuyện muốn nói- cậu nói

_gì???- lạnh nhạt

_mình...mình rất thích cậu- ngưng ngưng

_thì sao??- cô bé hơi hột

_cậu...cậu không có cảm giác gì sao?- cậu bé ngạc nhiên

_hừ...cảm giác? tôi nên có cảm giác gì bây giờ??- Hilary cười nhạt

_mình nói là mình thích cậu đó- cậu gần

_thích??? đó chỉ là thứ cảm giác thoáng qua, cậu không có thứ gì làm tôi tin cậu và tôi cũng không việc gì phải tin lời cậu cả, Alexander à!!- cô bé nói, giọng có chút bức xúc

_cậu...hừ!! được rồi, tôi đã nói như vậy mà cậu không hề dao động, xem như chưa nói gì đi- cậu bé bực tức bỏ vào nhà

Nó và hấn ở xa ngạc nhiên, thằng con lúc nào đi cũng ngứa đầu lên trời của mình bị gái từ chối sao?? chuyện vui nha, nhưng...Anna và Kin còn ngạc nhiên hơn nữa, con bé Hilary mới 7 tuổi đã nói được những điều như vậy thì quả là có gì kì lạ, chuyện gì đã tác động tới Hilary chứ? Cả 4 không làm gì được nên đi vào nhà mà không hề biết rằng, phía sau, hai hàng nước mắt chảy dài trên mặt cô bé kia...chỉ là chuyện tình không mấy đẹp đẽ của thầy cô đã tác động đến Hilary, cho nên...từ đó, cô bé luôn dặn lòng sẽ không yêu, nhưng...khi nhìn thấy và được chơi cùng Alexander, cô bé đã yêu cậu mất rồi, và thứ tình cảm vỡ lẽ ấy lại hiện lên, cô bé không biết đối mặt thế nào??? T/g chỉ nói vậy thôi chứ sau này 4 cặp đó cũng yêu nhau hà...^_^

End

Chân thành cảm ơn các bạn đã theo dõi truyện của mình từ đầu đến cuối, chân thành cảm ơn. Ngoài ra, mình còn viết một truyện mới có tên là Chuyện Tình Heo Và Chuột nhưng chưa được ad duyệt, mong các bạn sẽ đón đọc.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tieu-thu-kieu-ngao-va-thieu-gia-sat-gai>